

CIUTAT BADIA - BADIA CIUTAT
Una aproximació a la realitat de Badia del Vallès

Fundació Jaume Bofill

Joan Costa

Xavier Santajuliana

Jesús Sanz

Desembre de 1996

ÍNDIX:

1- MARC DE L'ESTUDI	pàg. 1.
2- OBJECTE I OBJECTIUS DE L'ESTUDI	pàg 6.
2.1- Com s'ha procedit a nivell metodològic	pàg 9.
2.2- Objectius de l'estudi	pàg. 11.
3- LA POBLACIÓ DE BADIA	pàg. 12.
3.1- Distribució de la població en el territori de Badia i la seva evolució durant el període 1991-1995	pàg. 13.
3.2- Estructura de la població per sexe, edat i estat civil	pàg. 15.
3.3- Estructura de la població des d'una perspectiva longitudinal	pàg. 18.
3.4- Lloc de naixement i any d'arribada a Catalunya	pàg. 21.
3.5- Nivell d'instrucció i coneixement del català	pàg. 24.
3.6- Indicadors socials de Badia del Vallès	pàg. 26.
4- BADIA DEL VALLÈS, CIUTAT DE CONCENTRACIÓ DE "PROBLEMES SOCIALS"?	pàg. 28.
4.1- Uns punts de referència concrets que ens apropen a la problemàtica "social" de la ciutat	pàg. 29.
4.2- Com es viscuda i valorada aquesta problemàtica pels professionals que hi treballen	pàg. 33.
4.3- La gent gran: el SAD (Servei d'ajuda al domicili)	pàg. 34.
4.4- La Infància i Adolescència: els educadors i el Centre Obert	pàg. 36.
4.5- El "fantasma" de la droga	pàg. 42.

5- COM ES VISTÀ I VISCUDA LA REALITAT DE BADIA	pàg. 45.
- Vida quotidiana (treball, compres, oci,...)	pàg. 48.
- Serveis i infraestructures (comunicacions, salut, educació,...)	pàg. 49.
- Habitatge	pàg. 51.
- Relacions interpersonals	pàg. 53.
- Associacionisme (coneixement i participació)	pàg. 54.
- Gestió municipal / imatge de l'alcaldia / independència	pàg. 55.
- Mancances i virtuts	pàg. 57.
- Canvis significatius	pàg. 58.
- Qualitat de vida	pàg. 59.
- Cohesió / identificació	pàg. 61.
- Expectatives de futur	pàg. 64.
6- APUNTS ENVERS L'ESDEVENIDOR DE BADIA DEL VALLÈS	pàg. 68.

ANNEXOS.

UNA APROXIMACIÓ A LA REALITAT DE BADIA

1. MARC DE L'ESTUDI

No hi ha dubte que són més d'un els estudis sobre Badia que s'han dut a terme des de diferents perspectives i motivats, també, per diferents necessitats o interessos.

Hom té la impressió que Badia, concebuda com una resposta, per part de l'administració del tardo-franquisme, a la gran demanda d'habitatges a l'entorn de Barcelona, ha estat un interrogant constant des dels seus inicis, tant per la manera com Badia va ésser pensada, estructurada i construïda, com per tot el procés seguit fins el moment present.

A l'any 1977 la revista CAU, tot fent una anàlisi crítica del procés seguit en la constitució i construcció de Ciutat Badia, que en aquells moments començava a «viure», ja fa un planteig que en el transcurs dels anys, en circumstàncies diferents i també per motius o objectius diferents, ha estat i és a la base d'aquesta realitat anomenada Badia. Aquest planteig el podem resumir, amb la frase que encapçala un dels articles:

«Badia és un fet consumat. Cal senzillament acceptar-lo o cal transformar-lo?»

Es a partir d'aquí que Badia ha estat, o s'ha configurat, com una mena d'interrogant constant des dels seus inicis, i s'ha creat una imatge i percepció «problemàtica» de Badia que ha quedat reflectida de moltes i diferents maneres, i que encara es vigent avui en dia.

Segurament podem trobar situacions, urbanísticament parlant, molt semblants a la de Badia. Per exemple, els polígons de Gornal o Bellvitge, entre d'altres. Però, tot i que aquests polígons han tingut també, i potser en part encara tenen, un cert etiquetatge, a Badia hi han coincidit un conjunt de circumstàncies que li han configurat una singularitat molt pròpia.

Quan a la dècada dels anys 60 es comença la preparació de tot el que serà «Ciutat Badia», s'han d'expropiar terrenys que pertanyen a tres municipis diferents, Cerdanyola, Barberà i Sabadell. Un cop acabada la urbanització dels terrenys en el 1969, l'Instituto Nacional de la Vivienda (INV) a través de la Obra Sindical del Hogar (OSH) convoca el concurs per la concessió de les obres i es fixava un plaç d'execució de 18 mesos. Aquest condicionant ja limitava la possibilitat de participació a les empreses que no tinguessin

preparat i a punt algun mètode de prefabricació. A l'abril del 1973 les vivendes estaven ja acabades. La construcció havia durat 20 mesos.

Durant dos anys Badia va ser realment una ciutat fantasma. Els 4.156 habitatges construïts, amb una inversió de 2.500 milions de pessetes, esperaven ésser ocupades i ningú donava cap explicació de la situació que s'estava vivint. Un any després d'acabats els habitatges, el Govern decreta la constitució de la Mancomunitat Barberà-Cerdanyola, i amb aquests decret donava les atribucions a la Comissió Gestora de la Mancomunitat presidida alternativament pels alcaldes de Cerdanyola i Barberà que immediatament varen delegar la direcció de la nova «Ciutat» a un Gerent. El mes juliol del 1975 s'atorgaven els títols de propietat.

Com era habitual en aquells moments, es varen construir els habitatges però, malgrat que sobre el paper sempre s'explicitava la voluntat de dotar aquest polígons de tots els equipaments i serveis necessaris, normalment s'oblidava sempre la necessitat de la presència d'aquests equipaments que possibilitessin el funcionament «humà» dels nous veïns. Lògicament els ajuntaments implicats en la Mancomunitat, que varen ser completament oblidats a l'hora de preparar i planificar tot el projecte, no estaven disposats a absorbir el cúmul de problemes que suposava l'Administració d'una població, igual o superior a la que ja tenien en els respectius municipis.

Però és durant el temps de la Mancomunitat que el polígon de Ciutat Badia es va dotar dels equipaments i serveis mínims malgrat que això comportés un dèficit pressupostari important i que els problemes financers siguin presents ja en el primer any de funcionament. El pressupost de l'any 1975 recollia uns ingressos de set milions i unes despeses de 27 milions.

Aquests varen ser els inicis de Badia. No hi ha dubte que el conjunt de Ciutat Badia tenia, i encara té, un pes específic notable dins el sistema urbà en el que s'insertava. En els seus inicis va suposar l'increment de quasi un 15% dels habitants de la zona, i en l'any 1977 suposava l'11% del cens de la conurbació Sabadell-Barberà.

La construcció de Ciutat Badia va suposar una transformació en l'us del territori, principalment en el que formava part del municipi de Barberà, on es van invertir totalment les expectatives urbanes a la zona que avui en dia és Badia del Vallès. Aquest fet es pot observar amb molta normalitat quan surts del terme municipal de Barberà i entres en el de Badia. El canvi brusc i sobtat entre un tipus d'urbanització i l'altra es una mostra palpable

d'aquest fet.

L'adjudicació dels habitatges que, segons estava previst, estava regulada per uns criteris prèviament establerts, al final va ser realitzada seguint criteris «personalistes», fet que va provocar moltes irregularitats. Aquest fet va iniciar, també, el moviment veïnal al començament de la vida de la ciutat.

Es a l'any 1994 quan Ciutat Badia passa a ser municipi independent amb el nom de «Badia del Vallès», però cal tenir en compte que aquesta no era una opció que tothom la veies com la solució dels problemes que Badia arrossegava ni dels que en un futur se li podien plantejar. L'autofinançament és el «punt clau» que va desvetllar, i encara desvetlla, la preocupació de moltes de les persones, forces i també institucions implicades en el procés.

No es la nostra intenció que aquest marc introductori es converteixi en la història de Badia, ni es l'objectiu de l'estudi endinsar-nos en l'anàlisi de tot el procés seguit fins al moment actual. Però cal que tinguem molt present que és el passat el que configura la realitat del present i és el present el que configurarà la realitat del futur. Per altra part, es evident que Badia del Vallès no solament és el medi físic-urbà, sinó que en aquest «continent» hi ha també un «contingut», que és el col·lectiu humà que hi ha anat, o hi va, a viure, i no precisament perquè hagi escollit anar-hi, sinó perquè segurament era el lloc on podia anar. Tots tenim el dret d'anar a viure on vulguem però en definitiva anem a viure allà on podem.

Així, la homogeneïtat socio-econòmica, les expressions culturals dels seus habitants i els moviments reivindicatius al voltant de la millora de la qualitat de vida a Ciutat Badia són elements que cal tenir presents a l'hora de caracteritzar el procés que ha configurat les peculiars característiques d'aquest enclavament social.

De la mateixa manera podríem parlar de la gent que ha marxat, o marxa de Badia per les raons que sigui, i que suposa aquest «canvi o recanvi de població».

Es a partir d'aquí que cal que entenguem la relació i el condicionament mutu que hi ha entre continent i contingut, i que unes condicions urbanes concretes, per una part acullen a un tipus de població concret, i per altra part, ajuden a configurar uns tipus de vida humana més o menys digne, amb les problemàtiques socials que això pot comportar.

Es tota aquesta realitat la que segurament va provocar que a l'any 1982 s'intentés portar a terme un PERI (Pla Especial de Reforma Interior), que per les causes que sigui mai va arribar a iniciar-se.

En els moments actuals l'Ajuntament de Badia del Vallès, conscient de la necessitat «de dotar-se urgentment d'un instrument de planejament urbanístic propi, per tal de facilitar la gestió del territori, millorar les condicions de vida dels ciutadans, i sobretot promoure un desenvolupament econòmic suficient i sostenible per garantir, tal com ho estableix la Llei de creació del municipi del 22 de febrer 1994, l'autofinançament municipal l'any 2004»¹, ha encarregat a CER Programació S.L. un estudi que li permeti no solament portar a terme les reformes estructurals necessàries, sinó també disposar d'un instrument vàlid de cara a programar una política més eficaç i que transformi realment les condicions de vida dels ciutadans.

Les peculiaritats de Badia del Vallès, que potser caldria qualificar de peculiaritats «problemàtiques», generades i desenvolupades des dels inicis, és una realitat que pot dificultar i condicionar el desenvolupament i aplicació d'aquest pla de desenvolupament urbanístic. Cal tenir present, entre moltes altres coses, que hi entra en joc el Pla General Metropolità i el Pla general Comarcal de Sabadell; i per altra part, realitats com les de Badia del Vallès sempre posen damunt la taula una pregunta: és possible construir sense prèviament destruir?

No es pot oblidar tampoc, el paper important que durant tots aquests anys ha jugat el moviment popular del barri, concretament l'Associació de Veïns (AA.VV.), que ha intentat sempre donar alternatives reivindicatives als problemes que des dels seus inicis pateix Badia. És aquest moviment popular que ha intentat superar les dificultats de vertebració social de la ciutat, intentat trobar un sentit de pertinença i d'identitat com a col·lectivitat i procurant ser el portaveu dels múltiples i diferents problemes que s'han trobat, i es troben, els veïns de Badia del Vallès.

Moltes coses han canviat des de fa 20 anys. Segurament que allò que va configurar la vida dels habitants dels terrenys gestionats per la Mancomunitat, ara no té la mateixa transcendència en l'estructuració de l'entramat social de la ciutat: la població ha disminuït, ha augmentat la mitjana d'edat, etc... Tanmateix altres poden perdurar com, la mobilitat

¹ CER Programació S.L. «Plec de condicions tècniques per a la redacció del nou planejament urbanístic». 28 de maig 1996.

geogràfica, les dificultats financeres del municipi, la incertesa davant el futur..etc.

Es en aquest context que cal situar el nostre estudi. Anteriorment ja hem deixat clar que no pretenem «analitzar el procés que ha seguit Badia del Vallès», ja que s'ha fet des de diferents òptiques professionals, sinó que el centrarem en aspectes concrets del moment present. El que sí és evident la necessitat d'una breu referència per configurar mínimament el marc on situar l'objecte del nostre estudi, que no es precisament una crítica a com s'ha fet i estructurat Badia urbanísticament (temàtica prou tractada), ni tampoc una anàlisi dels conflictes «polítics» que en el transcurs dels anys han aparegut i que encara hi són presents. Amb això no pretenem amagar ni oblidar que tot el procés d'aquests 20 anys ha marcat i determinat la problemàtica que avui és present a Badia².

² Darrerament s'han fet estudis que tracten aspectes i problemes concrets. Entre aquets cal fer esment del que es va portar a terme des de l'*Institut Català de la Salut* l'any 1994, «Informe sobre les intoxicacions amb monòxic de carboni a Badia», i anteriorment, l'any 1992, també s'havia portat a terme un altre estudi patrocinat pel Centre Català de la Salut, "Pla de Salut-Sector Cerdanyola".

D'altra banda, la Conselleria de Benestar dins la col·lecció "*Els Barris d'ADIGSA*" també ha portat a terme un estudi de Badia que precisament no ha estat ben acceptat pel Municipi.

Segurament trobaríem pocs polígons, en el context de l'Àrea Metropolitana que hagin desvetllat l'interès per ser estudiats. Això pot convertir-se en una arma de doble tall, per una part potser que ajudi a conèixer molt més la realitat i els seus problemes, però per altra, pot esdevenir una mena de laboratori on tothom hi va a fer els seus experiments. Aquest darrer aspecte pot ser perjudicial i pot ajudar a una estigmatització de la ciutat, gens positiva per la gent que hi viu.

2. OBJECTE I OBJECTIUS DE L'ESTUDI

En el capítol introductori hem apuntat alguns trets significatius en els que cal emmarcar i contextualitzar l'estudi, però deixant molt clar també que no es la nostra intenció portar a terme una anàlisi reiterativa sobre la mateixa temàtica. Són uns altres els eixos que estructuraran i vertebraran el nostre estudi.

La demanda feta per l'Ajuntament de Badia del Vallès des de l'Àrea de Serveis Socials, se centrava sobre tot «en la necessitat de conèixer la realitat de Badia en la vessant més pròpia de la problemàtica social» que en aquests moments hi ha al municipi i que toqui a col·lectius concrets de la població. Aquesta necessitat venia provocada per la mateixa tasca que des de l'Àrea de Serveis Socials s'està duent a terme, i que ha anat fent més palesa la urgència de trobar un instrument que, a la vegada que facilités una millor planificació del treball, aportés elements que ajudessin a conèixer aspectes i problemes que no es tenen prou en compte i queden una mica al marge de les actuacions que s'estan portant a terme.

Un altre aspecte que està a frec de pell i que en molta part condiona i marca la vida quotidiana de Badia és el que fa referència al «sentiment de pertinença»: fins a quin punt hi ha aquest sentit de pertinença, d'identitat col·lectiva entre els veïns i veïnes de Badia, o senzillament «Badia del Vallès» és una pura i simple construcció jurídica. De tota manera, realitzarem aquesta aproximació al fenomen de la pertinença a Badia, però sense entrar en la reflexió i anàlisi de les diferents actituds i maneres de pensar que varen entrar en joc quan es va plantejar la qüestió de «Badia independent, o no». Actituds i maneres de pensar que encara marquen el moment actual i que, sense cap mena de dubte, plantejaran un fort interrogant de cara un futur, quan a l'any 2004 Badia del Vallès hagi de ser plenament autosuficient.

En la part introductòria hem fet ja esment a que un element important que ha configurat una certa identitat als «badiencs i badienques» ha estat sens cap mena de dubte el moviment veïnal que s'ha expressat de moltes i diferents maneres: des de l'Associació de Veïns, fins a les diferents entitats culturals, esportives, d'oci i lleure, etc.. Però és necessari deixar clar que aquí es poden barrejar dos conceptes que no forçosament han d'anar lligats l'un amb l'altre. Així, hi entra en joc el «sentiment de pertinença» a un lloc concret que no forçosament comporta un «desig d'independència».

Aquest sentiment de pertinença a un lloc concret pren encara més importància quan

es situa en llocs o barris ubicats en les grans àrees urbanes, barris nascuts en els darrers 30 anys en els que hi han anat a viure col·lectius de persones provinents de molts i diferents llocs, i són aquests llocs d'origen que han marcat la seva identitat, en mig de l'anonimat i despersonalització que comporta el sistema de vida i relacions socials del medi urbà.

Una ullada a la història de la gran Àrea Metropolitana de Barcelona en aquests darrers 30 anys, ens fa veure clar que els diferents barris - entre els quals hi podem situar Badia del Vallès - han configurat la seva identitat, o bé a partir de que és una identitat històricament construïda des de centenars d'anys com pot ser Barberà del Vallès, i això ajuda a que la seva expansió en els darrers anys hagi encomanat aquesta identitat als nou-vinguts, o bé que la identitat l'han adquirida a partir de les lluites reivindicatives i de les mobilitzacions populars. Aquest seria concretament, entre molts d'altres, el cas de Badia del Vallès.

Com ja hem assenyalat, aquest tema de la identitat o sentiment de pertinença, no el podem confondre amb el desig d'independència. Són molts i diversos els factors objectius que hi juguen, tan positivament com negativament, en que aquest desig d'independència sigui viable, convenient o recomanable. Aquesta és una qüestió que no forma part dels objectius del nostre estudi. El que si creiem oportú, és fer un apropament al sentit de pertinença o vivència d'una identitat. I això per una raó molt senzilla: Badia del Vallès perd població i sembla que és una realitat, el fet de que les persones o famílies que econòmicament han més o menys reeixit, busquen una altre lloc de residència.

Fins a quin punt això és un indicador de que Badia «no encomana identitat?». És Badia del Vallès un lloc de pas, o una plataforma que possibilita trobar un altre lloc de residència?. Es en aquest aspecte on centrarem la qüestió de la identitat.

A partir d'aquests centres d'interès que configuren els objectius de l'estudi, els eixos que estructuraran i vertebraran el seu contingut són els següents:

- **Qui hi viu a Badia del Vallès.** Un apropament i anàlisi de l'estructura socio-demogràfica de la població i de les seves característiques, en base a les dades del Padró del 1991 sectoritzades a nivell de secció censal. A nivell global de Badia algunes d'aquestes dades del 1991 poden relacionar-se amb l'actualització del Padró del 1995. D'altra banda, durant aquest any 1996, s'ha portat a terme el Cens d'habitants i segurament que la configuració de la població haurà canviat. Però creiem que pot ser molt

important una anàlisi el màxim acurada possible del Padró de 1991 i a nivell de secció censal, ja que això permetrà veure l'evolució d'aquests darrers 5 anys de manera més concreta. La sectorització de les dades a nivell de secció censal possibilita remarcar, si es que es dona, la heterogeneïtat o homogeneïtat de la població de Badia.

- **La dinàmica social de Badia i «els seus problemes».** No es tracta tant de fer una numeració i quantificació de tots i cada un dels problemes amb que el municipi es troba. I això per una raó molt senzilla: la quantificació «de persones amb problemes» (tants pobres, tants delinqüents, tantes mares solteres..etc..), tot i que pot ser orientativa, pot variar amb molta facilitat d'un dia per l'altre. Un simple i senzilla constatació ens pot fer entendre la relativitat de la quantificació quan es tracta de problemàtica social: si a Badia hi arribem a comptabilitzar 40 delinqüents i des de el servei adequat s'intenta que en el transcurs de x temps aquest nombre hagi desaparegut, ens trobarem que ja n'hi han 40 més o la meitat, de persones que es troben amb el mateix problema. En absolut pretenem dir que les dades de «problemes socials» no siguin útils com indicadors del pes que una situació d'aquestes pot tenir en uns moments determinats, però és evident que cal tenir molt present que quan parlem de problemes socials no els podem aïllar d'una societat que ella mateixa és problemàtica i que segurament necessita generar aquests problemes per poder sobreviure. En definitiva i sense que haguem d'acabar negant el caràcter problemàtic de tota realitat social, fins que la societat no accepti que en el mirall dels problemes s'hi veu la seva pròpia imatge, continuarem estigmatitzant uns grups concrets sense pensar que el problema sociològic és un altre. Dit d'una altra manera, el que la societat es qüestiona com a problema no respon necessàriament al que s'hauria estudiar com a tal. Hom parla de problema quan hi ha quelcom que no funciona de la manera esperada: el problema social es formula des de l'interior de la societat i de manera valorativa (això va malament i cal fer alguna cosa perquè aquesta situació no agrada).

El problema, qüestionat en termes sociològics, és el de la comprensió dels fets: es formula des de l'exterior i de manera neutra. Per tant, el problema sociològic és el de la comprensió dels fets en termes d'interacció social. Així, en aquestes planes, els problemes anomenats normalment com a «problemes socials» (drogoaddicció, delinqüència...) seran tractats en tant que elements que ens aproparan a una comprensió de la situació global de Badia, a través de les formes d'actuar d'uns i d'altres i de la manera en com coexisteixen en l'espai i en el temps.

Serà, doncs, des d'aquesta perspectiva que nosaltres ens aproparem a tot el que fa referència a «problemes socials concrets de Badia». Això no vol dir que sempre que ens

sigui possible utilitzarem dades que ens serveixin d'indicadors d'alguns problemes referits a col·lectius determinats i que és necessari prestar-hi atenció: infància i joventut, l'envelliment de la població, la situació de la dona, el col·lectiu dels disminuïts...

Cal tenir present que en cada grup d'edats hi podríem trobar problemàtiques diferents, que podrien anar des del fracàs escolar fins a les situacions marginals dels ancians tot passant per la problemàtica de l'atur, la droga...etc.. Però cal també que tinguem present que moltes d'aquestes problemàtiques poden tenir punts comuns, o millor dit un entorn social que afavoreix el naixement d'una pluri-problemàtica: una situació de fracàs escolar pot anar junt amb família desestructurada i crear una situació que derivi cap a una conducta «desviada».

Tot i que no és un objectiu directe del nostre estudi portar a terme una anàlisi del funcionament dels diferents serveis i equipaments que treballen en el terreny de la problemàtica social, si que de manera indirecta pot quedar reflectida la seva dinàmica interna i també una «certa valoració crítica» de com són percebudes des de l'exterior les seves actuacions i programes i quins són els àmbits i problemàtiques que per les causes que sigui es deixen una mica al descobert.

- **Com es vista i viscuda la realitat de Badia.** Aquest és el darrer punt que contemplem en el nostre estudi. No es tracta solament de veure fins a quin punt aquesta vivència és fruit d'uns estereotips que han creat una imatge estigmatitzada de Badia i que, segons com, encara podem trobar elements que ajuden a mantenir-la, sinó de comprovar fins a quin punt la realitat de Badia no és solament «un polígon que s'ha configurat com a municipi independent, sinó que el sentiment de pertinença ha arribat a crear realment una identitat col·lectiva».

2.1. Com s'ha procedit a nivell metodològic

En un primer moment, i a partir de com s'enfocava la demanda, semblava que l'estudi havia de moure's en una línia purament quantitativa o «quantificadora de problemes». Però a l'hora de pensar i confeccionar el projecte es va veure clar que no ens podíem limitar a donar uns quadres i dades que, amb molta facilitat poden variar d'un moment a l'altre, (tal com ja n'hem fet esment anteriorment). Això no vol dir que en més d'un cas ens serà molt útil disposar de dades concretes referents a diferents qüestions i problemes, ja que poden ser la base per poder analitzar que és el que es mou darrera

aquestes xifres.

Tenint en compte l'enfocament de l'estudi varem creure oportú orientar-lo de la següent manera.

Des d'un bon començament calia fer una recerca bibliogràfica de tot el que s'ha dit sobre Badia. Des dels retalls de premsa fins als estudis i llibres que s'han publicat. L'objectiu ha estat confeccionar una breu aproximació de com sorgeix Badia i de com s'ha estructurat. No era tant reconstruir la història de Badia com confeccionar el marc en el que calia situar l'estudi, tal com hem fet en el capítol introductori.

Per portar a terme l'anàlisi de qui hi viu a Badia ens era necessari tenir el màxim de dades referents a la població, no tant sols a nivell global, sinó sectoritzades per districtes o seccions censals. Donades les circumstàncies de que Badia no era un municipi independent quan es va fer el cens del 1991, va ser necessari que l'Institut Català d'Estadística fes l'agrupació de les dades del cens del 1991 de les seccions censals que formaven la Mancomunitat de Ciutat Badia i pertanyien a les poblacions de Barberà i Cerdanyola.

Per la resta de l'estudi ens hem mogut sempre en la doble vessant de buscar i obtenir el màxim possible d'informació secundària (dades, documents, memòries..etc..) i també de disposar d'una informació primària a partir de entrevistes i converses amb els agents i persones implicades en les diferents temàtiques, situacions i problemes de la comunitat.

Les entrevistes en profunditat a unes persones determinades i prèviament escollides, en funció d'uns criteris que permetessin una tipologia sociològicament correcta, és el que ha permès una aproximació seriosa a la comprensió de fins a quin punt la «identitat badienca» es un fet viscut o senzillament una construcció jurídica i prou.

Aquesta és la metodologia i les tècniques utilitzades que han guiat tot el procés de l'estudi. Pensem que són les més adequades per no quedar-nos en una pura descripció del que passa a Badia i que ens permetran endinsar-nos mínimament en la comprensió d'una realitat que, com tota realitat social, no és estàtica sinó canviant, amb la intenció final d'apropar-nos a quina serà la realitat que es va configurant de cara a un futur.

2.2. Objectius de l'estudi

Un element clau i definitori que determina els objectius de l'estudi, és la seva operativitat. No pretenem portar a terme un estudi que quedi reclòs en un prestatge, de bon començament.

Quan parlem d'operativitat no fem referència a que de l'estudi s'en pugui esperar les solucions de tots i cada un dels «problemes» que poden afectar la vida i la dinàmica social de Badia. Tots som prou conscients de que precisament és en aquest terreny on difícilment s'hi poden trobar solucions immediates. Normalment es a partir d'un treball pensat i programat quan es pot anar treballant i creant una dinàmica integradora. Es en aquesta línia que pretenem que el treball aportí els elements útils, que a la vegada que ajudin a comprendre com es mou i es configura l'entramat de la vida i de les relacions socials de Badia, possibilitin clarificar i fer més operatius els serveis que s'estan portant a terme i definir programes o línies d'actuació més d'acord amb la realitat quotidiana.

3. LA POBLACIÓ DE BADIA

L'anàlisi de l'estructura de la població de Badia té com a base fonamental les dades del Cens del 1991, quan encara existia la Mancomunitat que gestionava Ciutat Badia i, per tant, una part formava part del municipi de Barberà del Vallès i l'altra part del municipi de Cerdanyola. La integració de les dades corresponents a les seccions censals d'aquests dos municipis a la unitat municipal de Badia del Vallès, tenint en compte la sectorització del nou municipi en les pròpies seccions censals, ha comportat un treball de processament de les dades que ha estat portat a terme per l'Institut Català d'Estadística.

Malgrat que això hagi suposat en cert retard, hem cregut que era de molta utilitat ja que permetrà comparar les dades del 1991 amb el recent Cens portat a terme durant l'any 1996.

Per la seva part l'Ajuntament de Badia del Vallès ens ha facilitat dades referents a l'actualització del Padró municipal portat a terme l'any 1995. Això permet en certa manera veure l'evolució que ha tingut l'estructura social en el període 1991- 1995. Però abans de considerar l'estudi de l'estructura de Badia del Vallès en aquest període, cal assenyalar algunes limitacions amb les que ens trobarem.

En primer lloc cal dir que no totes les dades del Cens del 1991 podran ser relacionades amb les del 1995, per la senzilla raó de que en l'actualització del Padró del 95 no es contempla la totalitat de les dades del Cens del 91.

Cal senyalar també que les dades del Padró del 1995 que fan referència als diferents grups d'edat, el grup de 65 i més anys es troben agrupades sense diferenciacions per grups quinquennals. Hem salvat aquest inconvenient -tot i que només amb una finalitat gairebé estètica- amb unes operacions matemàtiques que distribueixen de manera decreixentment proporcional la població d'aquest grup d'edat en grups quinquennals.

Com es podrà veure només hem tingut en consideració dos moments de recollida de dades sobre l'estructura de la població de Badia, el Cens del 91 i el Padró del 95. Això implica que l'anàlisi longitudinal que realitzarem no recollirà la perspectiva de l'evolució de la ciutat des dels seus orígens. Les dificultats per poder portar a terme l'evolució de la població de Badia durant 20 anys són prou evidents. Però amb l'anàlisi que portarem a terme a partir del Cens del 91 si que es podrà iniciar aquesta anàlisi longitudinal tenint en compte els diferents Padrons i Censos que es vagin realitzant.

3.1. Distribució de la població en el territori de Badia i la seva evolució durant el període 1991-1995

En el Cens del 1991 constaven com a residents a Badia 18.560 persones i en l'actualització del Padró de 1995 el total de veïns de Badia era de 17.695 persones. Durant aquests quatre anys Badia havia perdut 865 veïns el que representa quasi un 5% de la població, exactament el 4'7%, respecte el 1991.

La distribució de la població per les diferents seccions censals en les que està sectoritzada Badia del Vallès, no presenta unes diferències molt acusades. Lògicament s'han de tenir en compte els diferents tipus de blocs d'habitatges que possibiliten que hi hagi més o menys veïns.³

Hem constatat que en els darrers quatre anys Badia ha perdut població. I és en aquest sentit que si creiem val la pena senyalar alguns punts concrets on aquesta davallada és més notòria. La secció censal nº 6 que en el Cens del 1991 concentrava el 10'7% de la població de Badia (1.978 veïns) en l'actualització del Padró del 95 baixa 3 punts i només concentra el 7'9% de la població (1.402 veïns). Un situació semblant, encara que no tan acusada la trobem en la secció censal nº 11 en la que en el Cens del 91 hi vivien 1.667 veïns, el 9% de tota la població de Badia, i en canvi en l'actualització del Padró del 95 hi trobem un descens de més de 2 punts, concentrant solament el 6'6% de la població (1.166 veïns). En percentatges molt més baixos, i en algunes ocasions quasi imperceptible, el trobem en altres seccions censals.

Malgrat que la pèrdua d'habitants és la tònica dominant en aquests quatre anys, hi

³ Per entendre més acuradament els quadres i gràfics elaborats a partir de les seccions censals, és necessari clarificar unes dades. El Cens del 1991, tal com hem dit, cal situar-lo en el context de quan Badia era una Mancomunitat depenen de dos municipis i l'enumeració de les seccions censals estava en funció d'aquests municipis.

Actualment la situació és la següent:

Secció censal	nº 1 de Badia era la 21 (Cerdanyola del Vallès)
nº 2	" " 22 " "
nº 3	" " 23 " "
nº 4	" " 24 " "
nº 5	" " 25 " "
nº 6	" " 26 " "
nº 7	" " 17 (Barberà)
nº 8	" " 16 "
nº 9	" " 15 "
nº 10	" " 14 "
nº 11	" " 13 "
nº 12	" " 12 "

han dues seccions censals en les que el nombre de veïns ha augmentat. Es el cas de la secció censal nº 2 que en el 1991 tenia 1.205 veïns, el 6'5% dels veïns de Badia, i en el 1995 en tenia 1.417, el 8%. Aquest creixement encara és més acusat en la secció censal nº7 que en el 1991 tenia 1.399 veïns, el 7'5% de la població de Badia, i en el 1995 en tenia 1.849 que suposava un creixement de 3 punts, acumulant el 10'4 de la població de Badia.

Malgrat que pot semblar que les pèrdues constatades en unes seccions censals concretes poden ser compensades per les seccions que han experimentat un augment de població, les dades ens revelen que en el procés d'aquests darrers 4 anys que Badia ha perdut població. Caldrà veure quina és la realitat que ens donaran les dades del Cens del 1996, i fins a quin punt la perspectiva que es dibuixa és un procés d'estancament o de pèrdua de població. (Vegis quadre 1, Evolució de la població per secció censal, amb el mapa-gràfic adjunt de Badia del Vallès (a l'annex)).

Quadre 1.- Evolució de la població per secció censal (Cens 91 i Padró 26/7/95)

S. censal	Homes 91	Homes 95	% h 91	% h 95	Dones 91	Dones 95	% d 91	% d 95	Total 91	Total 95	% t 91	% t 95
825201012	765	686	8,12	7,66	731	687	8,00	7,86	1496	1373	8,06	7,76
825201013	856	601	9,09	6,72	811	565	8,87	6,46	1667	1166	8,98	6,59
825201014	823	795	8,74	8,88	716	792	7,83	9,06	1539	1587	8,29	8,97
825201015	804	791	8,54	8,84	755	779	8,26	8,91	1559	1570	8,40	8,87
825201016	740	798	7,86	8,92	737	766	8,06	8,76	1477	1564	7,96	8,84
825201017	717	911	7,61	10,18	682	938	7,46	10,73	1399	1849	7,54	10,45
826601021	750	711	7,96	7,94	753	648	8,24	7,41	1503	1359	8,10	7,68
826601022	620	700	6,58	7,82	585	717	6,40	8,20	1205	1417	6,49	8,01
826601023	756	744	8,03	8,31	765	751	8,37	8,59	1521	1495	8,20	8,45
826601024	808	713	8,58	7,97	794	661	8,69	7,56	1602	1374	8,63	7,76
826601025	805	787	8,55	8,79	809	756	8,85	8,64	1614	1543	8,70	8,72
826601026	976	713	10,36	7,97	1002	689	10,96	7,88	1978	1402	10,66	7,92
Total	9420	8950	100	100	9140	8745	100	100	18560	17695	100	100

3.2. Estructura de la població per sexe, edat i estat civil

En quant a l'estructura de la població per generes, segons les dades del Cens del 1991, Badia presenta la imatge «standard» dels col·lectius joves.

Homes	50,75%	9.420
Dones	49,25%	9.140
TOTAL	100%	18.560

Tot i que en l'actualització del Padró del 95 hem constatat la pèrdua de població, la seva estructura per generes manté aquestes proporcions.

Si contemplem l'estructura de la població tenint en compte l'estat civil, el 50% consten com a persones solteres (Cens 1991). Considerant el gènere de la població, l'estat civil de solter s'accentua molt més en el gènere masculí, fet que normalment es dona en els col·lectius amb predomini de població jove, mentre que l'estat civil de casat hi ha un predomini de les dones, i no cal dir que aquest predomini es dona de manera remarcable en la situació de viduïtat.

Creiem que val la pena remarcar que la situació de divorci o separació es dona principalment en el gènere femení. D'un total de 222 persones separades (Cens del 1991) el 65% són dones, i d'un total de 81 persones divorciades el 61% són dones. Tot i que el nombre de persones en aquestes situacions pot semblar poc voluminós, sí que és un clar indicador de situacions familiars no forçosament conflictives, però sí d'unes situacions en les que sí hi ha fills, tota la responsabilitat cau en la dona.

Quadre 2.- Població segons estat civil i sexe (Cens 91)

	Solters	Casats	Vidus	Separats	Divorciats	Total
Homes	5078	4143	92	76	31	9420
Dones	4246	4194	504	146	50	9140
Total	9324	8337	596	222	81	18560
% total	50,24	44,92	3,21	1,20	0,44	100

Dins de la caracterització de l'estructura de la població de Badia del Vallès, contemplant la variable de l'edat (Cens 1991), cal assenyalar que el grup més nombrós és

el format per la població de 15 a 19⁴, tan en el cas dels homes com en el de les dones: es tracta presumiblement de joves nascuts a Badia i, per tant, són amb els grups de 20 a 24 anys els primers habitants nascuts a la Mancomunitat.

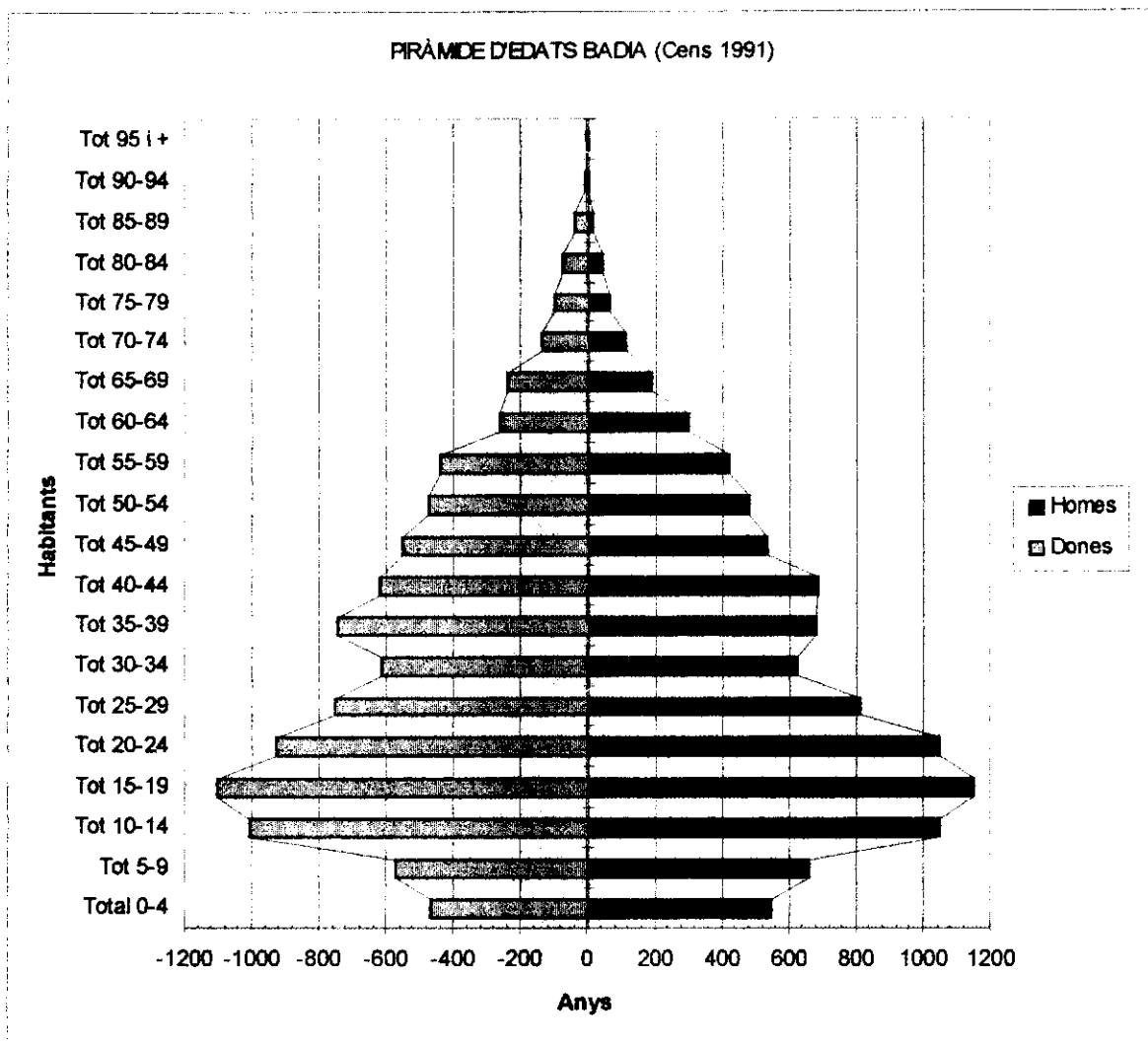
Aquesta predominança del grup de 15 a 19 anys es veu reflectida en el fet que els grups demogràficament més importants de la població de Badia són els joves de 15 a 29 anys. Així, doncs, malgrat el que pogués semblar a primer cop d'ull la població de Badia continua essent una població fonamentalment jove, tal com anteriorment ja hem insinuat. De fet els menors de 15 anys representen el 23'16% de la població de Badia i els majors de 65 només el 5'56% (Cens del 1991), mentre que a Barcelona, per exemple, la proporció s'inverteix notablement: 14'41% menors de 15 anys i 17'37% majors de 65. Si realitzem aquesta comparació amb el conjunt de la Comarca del Vallès Occidental veurem com el grup de menors de 15 anys és també menor que a badia del Vallès i que el de majors de 65 anys pràcticament és el doble.

Quadre 3.- Comparació de la distribució de la població per grups d'edat (Cens 91)

	Badia	Comarca	Catalunya
De 0 a 14	23,16%	20,10%	17,76%
de 15 a 29	31,25%	25,56%	24,23%
de 30 a 44	21,41%	22,18%	20,91%
de 45 a 64	18,62%	21,00%	22,78%
Més de 65	5,56%	11,16%	14,31%

De l'observació de la piràmide d'edats de Badia del Vallès al 1991 podem destacar un altre element significatiu, que és la disminució del grup de 30 a 34 anys en relació amb els grups anteriors i posteriors. A priori és difícil apuntar cap variable que pugui explicar aquest fet. Una explicació factible podria ser que són el grup social amb major possibilitats de mobilitat social i que han marxat de Badia. Malauradament, amb la simple consideració de les dades de les que disposem no es pot afirmar amb seguretat aquest extrem.

⁴ Si alguna cosa cal tenir present per tal de «garantir» la continuïtat demogràfica de Badia del Vallès és que aquest grup és el potencial de fertilitat de la ciutat. Si no marxen o moren prematurament seran els que més fills poden aportar al municipi. Però aquí, en el cas concret de Badia del Vallès, hi juguen molts altres factors «externs» que poden condicionar l'equilibri i la continuïtat demogràfica de Badia del Vallès.

Quadre 4.- Piràmide d'edats de la població de l'any 1991

Un altre element a destacar que configura un dels trets que caracteritza la majoria de piràmides d'edat de les poblacions de les societats occidentals, és l'important escassetat en els grups més joves. Així podem observar com en el 1991 un dels trets més espectaculars és la «manca d'infants»: els grups d'edat menor de 14 anys és clarament ultrapassat en nombre pels grups d'edat fins els 45 anys.

Presumiblement aquest escàs nombre de població dels grups més joves és fruit dels nous models familiars així com del fet de que els grups en edat fèrtil són relativament reduïts com hem pogut constatar amb anterioritat

3.3. Estructura de la població de Badia del Vallès des d'una perspectiva longitudinal

Al llarg de l'apartat anterior hem considerat quina va ser l'estructura de la població en un moment recent de l'evolució de Badia del Vallès. La importància relativa dels diferents grups d'edat, així com algunes consideracions sobre les diferències significatives entre sexes, ha estat el centre dels nostres comentaris. Edat i sexe són, doncs, els eixos d'una anàlisi simple de l'estructura de la població. Aquest tipus d'anàlisi careix de la consideració de l'evolució de la població. Malgrat tot, l'exercici realitzat amb anterioritat serà la base a partir de la qual encetarem aquest apartat: d'alguna manera diferenciar les diverses categories de subpoblacions - els grups d'edat...- és el pas previ per una anàlisi més o menys aprofundida de l'estructura d'una població.

Tal com hem analitzat anteriorment, el primer element que cal destacar en l'evolució de Badia del Vallès és la disminució del total de la seva població - de 18.650 habitants al 1991 a 17.695 el 1995 -. Però aquesta minva en el conjunt de la població cal considerar-la en les seves implicacions en els grups d'edat. Així, el grup de menors de 15 anys passa de representar el 23'2% de la població en el 1991, a representar el 15'5% en el 1995.

Però el grup de majors de 65 anys experimenta el procés invers: de representar el 5'6% en el 1991, passa a representar el 7'7% el 1995. Ras i curt: si resseguim totes les generacions per grups d'edat, és a dir, els que per exemple en el 1991 tenien entre 10 i 14 anys i en el 1995 estaven entre 15 i 19, totes les etapes pateixen en menor o major mesura una disminució dels seus efectius.

Quadre 5.- Quadre comparatiu de distribució de la població per grups d'edat 1991-1995 (Resum)

Edat	Homes 91	Homes 95	% h 91	% h 95	Dones 91	Dones 95	% d 91	% d 95	Total 91	Total 95	% 91	% 95
De 0 a 14	2254	1433	23,93	16,01	2045	1300	22,37	14,87	4299	2733	23,16	15,45
de 15 a 29	3014	3022	32,00	33,77	2786	2795	30,48	31,96	5800	5817	31,25	32,87
de 30 a 44	1991	1919	21,14	21,44	1983	1942	21,70	22,21	3974	3861	21,41	21,82
de 45 a 64	1734	1975	18,41	22,07	1721	1945	18,83	22,24	3455	3920	18,62	22,15
Més de 65	427	601	4,53	6,72	605	763	6,62	8,72	1032	1364	5,56	7,71
Total	9420	8950	100	100	9140	8745	100	100	18560	17695	100	100

Ara bé, una mirada més detinguda pot matisar aquesta impressió de decreixement de la població. Si bé, com es pot constatar en el quadre quasi totes les generacions perden

efectius, es produeix un enfortiment de certs grups d'edat que són els grups claus per assegurar «la reproducció demogràfica» de la ciutat, sense tenir en compte, com es de suposar, la intervenció d'altres factors demogràfics com poden ser les migracions. Podem observar, doncs, com els grups entre els 20 i 34 anys són més nombrosos al 1995 que al 1991.⁵

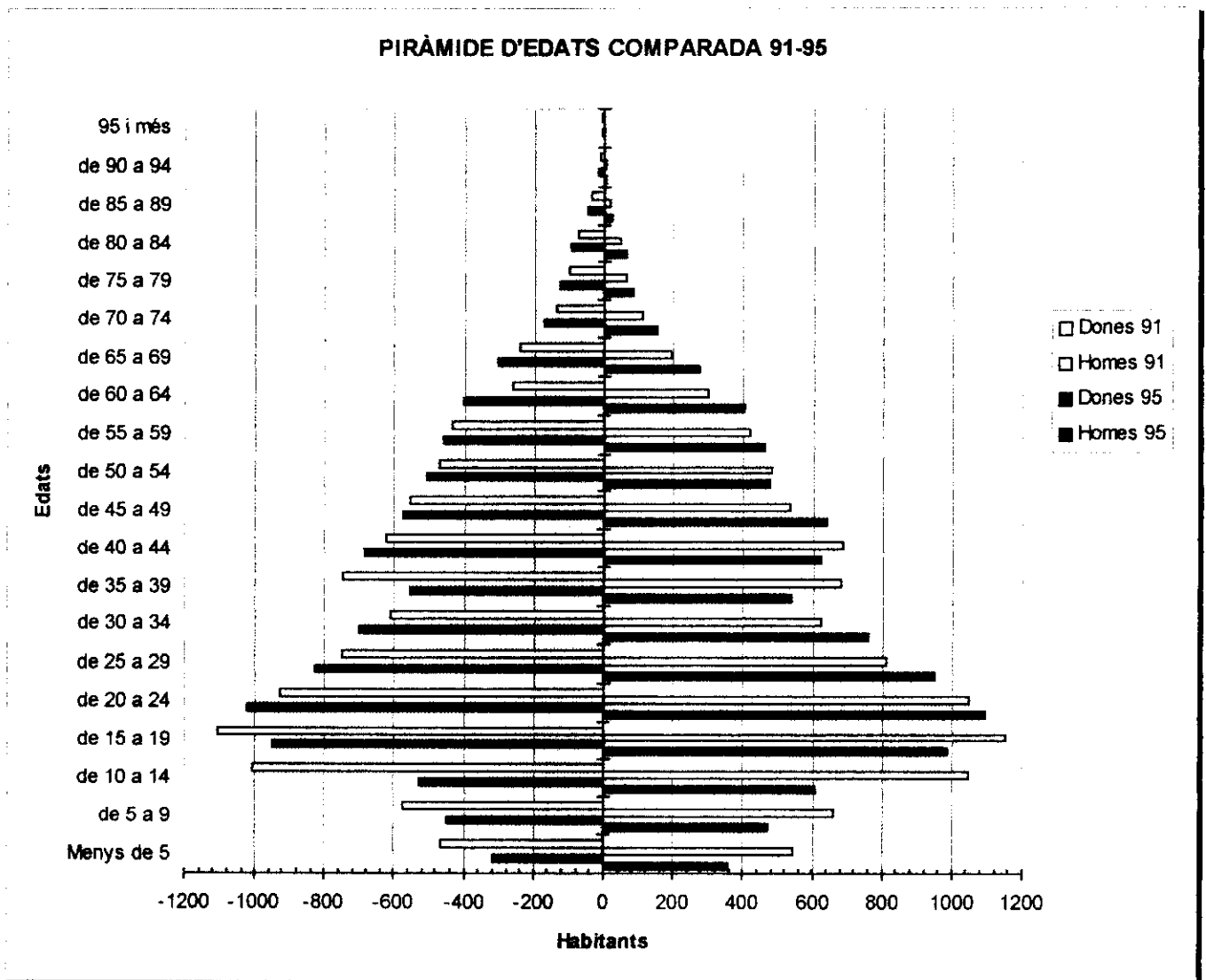
Quadre 5.1.- Distribució per edats de la població 91-95

Edat	Hom 91	Hom 95	% h 91	% h 95	Don 91	Don 95	% d 91	% d 95	Tot 91	Tot 95	% 91	% 95
Menys de 5	545	354	5,79	3,96	467	322	5,11	3,68	1012	676	5,45	3,8
de 5 a 9	659	473	7,00	5,28	574	451	6,28	5,16	1233	924	6,64	5,2
de 10 a 14	1050	606	11,15	6,77	1004	527	10,98	6,03	2054	1133	11,07	6,4
de 15 a 19	1154	983	12,25	10,98	1105	948	12,09	10,84	2259	1931	12,17	10,9
de 20 a 24	1047	1093	11,11	12,21	930	1020	10,18	11,66	1977	2113	10,65	11,9
de 25 a 29	813	946	8,63	10,57	751	827	8,22	9,46	1564	1773	8,43	10,0
de 30 a 34	624	759	6,62	8,48	614	701	6,72	8,02	1238	1460	6,67	8,3
de 34 a 39	680	538	7,22	6,01	748	555	8,18	6,35	1428	1093	7,69	6,2
de 40 a 44	687	622	7,29	6,95	621	686	6,79	7,84	1308	1308	7,05	7,4
de 45 a 49	535	638	5,68	7,13	553	575	6,05	6,58	1088	1213	5,86	6,9
de 50 a 54	481	475	5,11	5,31	472	506	5,16	5,79	953	981	5,13	5,5
de 55 a 59	418	459	4,44	5,13	436	462	4,77	5,28	854	921	4,60	5,2
de 60 a 64	300	403	3,18	4,50	260	402	2,84	4,60	560	805	3,02	4,5
de 65 a 69	192	601	2,04	6,72	241	763	2,64	8,72	433	1364	2,33	7,7
de 70 a 74	109		1,16		136		1,49		245		1,32	
de 75 a 79	61		0,65		99		1,08		160		0,86	
de 80 a 84	45		0,48		75		0,82		120		0,65	
de 85 a 89	16		0,17		39		0,43		55		0,30	
de 90 a 94	3		0,03		12		0,13		15		0,08	
95 i més	1		0,01		3		0,03		4		0,02	
Total	9420	8950	100	100	9140	8745	100	100	18560	17695	100	100

Només cal observar quin serà el comportament reproductiu d'aquests grups en els propers anys, suposant que es quedin a Badia, per tal de matisar o «agreujar» l'estretament per la base de la piràmide d'edats de Badia del Vallès. Normalment el model reproductiu de les parelles actuals no es precisament el nucli familiar nombrós.

⁵ Tal com afirmavem anteriorment, si alguna conclusió cal extreure de l'estructura per edats de Badia del Vallès, és que els grups d'edat que poden capgirar o mantenir l'actual distribució, són els compresos entre les 20 i els 29 anys. Si bé l'augment del pes de les persones grans i la disminució dels més petits han d'esser elements que condicionaran la política social del municipi i la seva planificació, els grups que haurien de captar l'atenció en un futur immediat són els joves d'entre 20 i 29 anys. Retenir-los al municipi i engrescar-los en la vida social, cultural, política... és un element clau de cara al futur de Badia del Vallès.

Quadre 6.- Piràmide d'edats comparada 1991-1995

De manera molt breu i precisa, podem assenyalar que en el transcurs d'aquests quatre anys -1991/1995- l'índex relatiu de la població compresa entre 0 i 24 anys, ha disminuït quasi 8 punts; l'índex de la població compresa entre els 25 i 64 anys ha augmentat quasi 6 punts i que l'índex dels majors de 65 anys ha augmentat en dos punts.

3.4. Lloc de naixement i any d'arribada a Catalunya

L'anàlisi d'aquesta variable es basa en les dades del Cens del 1991, ja que no disposem de les que fan referència al 1995.

Si considerem el conjunt de la població de Badia del Vallès des del punt de vista del seu lloc de naixement, hi ha un fet en aquestes dades que cal destacar per sobre dels altres i que pot ser considerat sorpresiu si hom considera la gestació i consolidació del municipi. Es tracta de la presència d'un major nombre de persones nascudes a Catalunya que de les nascudes fora de Catalunya. I això tan pel que respecta els homes com a les dones. A nivell global de Badia del Vallès, el 56% dels homes són nascuts a Catalunya, i de les dones el 54'3%.

Segurament que els comentaris d'aquest fet haurien d'estar complementats amb les dades per edats om seria possible poder-hi observar com les generacions més joves són les que han nascut majoritàriament a Catalunya i principalment a la província de Barcelona. Un exemple concret pot ser molt il·lustratiu del que estem dient: dels 5.271 homes que en el Cens del 1991 consten com a nascuts a Catalunya, 5.126 ho varen fer a la província de Barcelona. No hi ha dubte que el gruix de població nascuda fora de Catalunya correspon als seus pares i avis.

Nascuts a la resta de l'Estat espanyol hi consten el 42'8% dels homes i el 44'4% de les dones. Respecte al lloc de naixement creiem que val la pena apuntar, malgrat que siguin minoria, el 1'2% d'homes nascuts a l'estranger i el 1'3 % de dones. En nombres absoluts representen un total de 233 persones.

Quadre 8.- Població segons lloc de naixement i sexe (resum)**HOMES**

S. censal	Catalunya	% sc. cat.	Reste Est.	% sc. res. est.	Extranjer	% sc. extr.	Total
825201012	452	59,08	306	40	7	0,92	765
825201013	449	52,45	394	46,03	13	1,52	856
825201014	452	54,92	367	44,59	4	0,49	823
825201015	461	57,34	331	41,17	12	1,49	804
825201016	396	53,51	335	45,27	9	1,22	740
825201017	386	53,84	320	44,63	11	1,53	717
826601021	450	60,00	295	39,33	5	0,67	750
826601022	374	60,32	241	38,87	5	0,81	620
826601023	433	57,28	315	41,67	8	1,06	756
826601024	428	52,97	367	45,42	13	1,61	808
826601025	454	56,40	337	41,86	14	1,74	805
826601026	536	54,92	427	43,75	13	1,33	976
Total	5271	55,96	4035	42,83	114	1,21	9420

DONES

S. censal	Catalunya	% sc. cat.	Reste Est.	% sc. res. est.	Extranjer	% sc. extr.	Total
825201012	413	56,50	311	42,54	7	0,96	731
825201013	415	51,17	382	47,10	14	1,73	811
825201014	365	50,98	343	47,91	8	1,12	716
825201015	398	52,72	346	45,83	11	1,46	755
825201016	391	53,05	330	44,78	16	2,17	737
825201017	381	55,87	289	42,38	12	1,76	682
826601021	435	57,77	313	41,57	5	0,66	753
826601022	326	55,73	256	43,76	3	0,51	585
826601023	425	55,56	335	43,79	5	0,65	765
826601024	420	52,90	365	45,97	9	1,13	794
826601025	445	55,01	351	43,39	13	1,61	809
826601026	549	54,79	437	43,61	16	1,60	1002
Total	4963	54,30	4058	44,40	119	1,30	9140

D'altra banda, de la població de Badia no nascuda a Catalunya, cal dir que la seva arribada al Principat es va produir majoritàriament entre els anys 60 i 80. No cal fer comentaris al respecte ja que de tothom és conegut que són els anys forts de l'immigració cap a Catalunya de moltes persones provinents de la resta de l'Estat espanyol. És en aquest període que va arribar a Catalunya més de la meitat de la població que actualment resideix al municipi, el 68'4% del total de la població immigrada. Per tenir una mínima visió

lineal dels diferents períodes en els que la població immigrada resident a Badia va arribar a Catalunya donem les dades següents.

- arribats entre el 1941-1950.....5'1% de l'immigració
- arribats entre el 1951-1960....15'4% "
- arribats entre el 1961-1970....36'4% "
- arribats entre el 1971-1980....32'1% "
- arribats entre el 1981-1990.... 9'4% "

**Quadre 9.- Població segons any d'arribada a Catalunya i sexe
(total i % respecte al total d'immigrants) (Resum)**

	1920 i abans	1921-1930	1931-1940	1941-1950	1951-1960	1961-1970	1971-1980	1981-1990	Total
Homes	6	19	35	214	682	1584	1378	407	4325
Dones	11	20	46	230	657	1570	1403	410	4347
Total	17	39	81	444	1339	3154	2781	817	8672

% respecte al total d'immigrants

	1920 i abans	1921-1930	1931-1940	1941-1950	1951-1960	1961-1970	1971-1980	1981-1990	Total
Homes	0,14	0,44	0,81	4,95	15,77	36,62	31,86	9,41	100
Dones	0,25	0,46	1,06	5,29	15,11	36,12	32,28	9,43	100
Total	0,20	0,45	0,93	5,12	15,44	36,37	32,07	9,42	100

Cal tenir en compte que el que si indiquen, o poden insinuar, aquestes dades d'una majoria de població nascuda a Catalunya i presumiblement jove, és el potencial de canvi que això suposa. Que bona part de la població badienca tingui com a lloc de naixement Catalunya, segurament tindrà conseqüències en les relacions culturals i socials dels habitants de Badia en un futur. Una mostra d'aquest potencial de canvi és que la majoria d'entitats culturals juvenils de Badia del Vallès utilitzen el català com a llengua vehicular de les seves activitats (només cal fixar-se en els anuncis de les activitats que diferents entitats programen en el llarg del curs, com també amb la propaganda que moltes entitats repartien en la Carpa). Cal tenir present també que elements propis de la cultura catalana (vegis la colla de diables, els gegants) es mouen per Badia, sense deixar de tenir present que aquesta realitat es dona de manera harmònica amb l'existència, per exemple, de penyes folklòriques andaluses i d'una «Hermandad rociera».

3.5. Nivell d'instrucció i coneixement del català

Abans de considerar qualsevol comentari sobre el nivell d'instrucció de la població de Badia del Vallès, cal precisar que disposar d'aquestes dades amb una distribució per edats, hagués ajudat molt a l'avaluació dels recursos humans existents a la ciutat i a precisar algunes possibilitats de canvi en el futur.

Malgrat tot farem alguns comentaris purament descriptius sobre la situació en el moment de referència (Cens 1991).

Cal advertir que d'un 12'1% de la població censada en el 1991, la dada referent als seu nivell d'instrucció «no consta». Del 87'9% restant, el 53% no arriben al nivell d'EGB. Tal com hem dit anteriorment aquesta dada es poc precisa ja que ens manca la distribució per edat i això pot comportar que en aquest bloc s'hi trobin inclosos els grups d'edat que encara estan cursant la primària.

El que si pot ser més indicatiu del nivell d'instrucció de la població adulta és el que fa referència al nivell d'estudis superiors (diplomatures, llicenciatures, doctorats...) Només un 1'4% de la població de Badia ha assolit aquest nivell d'instrucció⁶.

⁶ Durant el curs 1995-96 l'Escola d'Adults de Badia va tenir 150 alumnes. La majoria eren dones que seguien els cursos d'alfabetització i neolectors. Entre els que hi anaven derivats de la PIRM! hi havi homes d'ètnia gitana, pero no era nombre gaire rellevant.

En el cursos de Graduat i pre-graduat és on s'hi trobava la gent més jove. Es nota un increment de gent jove, 16-18 anys, rebotada del fracàs escolar. En aquest grup, cal incloure-hi també pares i mares de família joves que es troben en la mateixa situació.

(Quadre n°9. Població segons titulació i sexe)

	A	B	C	D	Total	No registrat	Tot. pobl.
Homes	4753	2182	1150	131	8216	1204	9420
Dones	5080	1995	893	131	8099	1041	9140
Total	9833	4177	2043	262	16315	2245	18560

	A	B	C	D	Total	No registrat	Tot. pobl.
Homes	50,46	23,16	12,21	1,39	87,22	12,78	100
Dones	55,58	21,83	9,77	1,43	88,61	11,39	100
Total	52,98	22,51	11,01	1,41	87,90	12,10	100

- A Sense EGB
 B EGB completa
 C 2on grau (inclou FP, BUP i altres titulacions de grau mitjà)
 D 3er grau (inclou diplomatures, llicenciatures, doctorat, postgraus, i altres estudis superiors no universitaris)

Pel que fa al coneixement del català diu que no l'entén un 11'9% de la població de Badia. Si tenim en compte la variable gènere, ens trobem que aquesta situació és lleugerament més alta en les dones amb un 13'3% que diuen que no l'entenen, que en els homes on l'índex dels que diuen no entendre el català és d'un 10'5%.

Aquests índexs fan referència al grup de població major de dos anys. Possiblement això influeixi en que només un 23'6% de la població diu que sap escriure el català. Moltes d'aquestes dades quedaran molt més clares en l'apartat següent en el que exposarem tot el que fa referència als indicadors socials de Badia comparant-los amb els de la comarca i de Catalunya.

Quadre 11.- Població segons coneixement del català (Resum)

	L'entén	El sap parlar	El sap llegir	El sap escriure	No l'entén	Pobl. 2 i+ anys
Homes	8226	3872	4374	2115	969	9195
Dones	7775	3835	4123	2177	1198	8973
Total	16001	7707	8497	4292	2167	18168

	L'entén	El sap parlar	El sap llegir	El sap escriure	No l'entén	Pobl. 2 i+ anys
Homes	89,46	42,11	47,57	23,00	10,54	100
Dones	86,65	42,74	45,95	24,26	13,35	100
% total	88,06	42,42	46,76	23,63	11,94	100

3.6. Indicadors socials de Badia del Vallès

Després de fer una aproximació a les característiques de la població de Badia del Vallès, amb totes les limitacions que la manca de dades ens ha imposat, creiem que pot ser de molta utilitat disposar d'uns indicadors que permetin concretar de manera més precisa alguns trets propis de la població de Badia.

Aquests indicadors els hem elaborat a partir de les dades del Cens del 1991 situant-los en el context dels indicadors que fan referència a la comarca i a Catalunya en base a les dades del mateix Cens. Això permet veure més clarament fins a quin punt Badia es desmarca no solament del context global de Catalunya sinó del context de la comarca. Seria molt oportú i operatiu que aquests indicadors, complementant-los amb altres, fossin reelaborats a partir del nou Cens portat a terme en els inicis del 1996.

Els indicadors que exposem tot seguit es vertebren a partir de dos eixos específics. Per una part els que fan referència a la globalitat de la població i que s'anuncien com a «Indicadors generals» (demogràfics, nivell d'instrucció, laborals), i per altra part, els que fan referència a grups específics de població (infància, joventut, dones i vells), on es contemplen també alguns dels indicadors generals, però tenint en compte el grup específic del que es tracta.

La lectura acurada d'aquests indicadors no solament ajudarà a configurar de manera més exacta les característiques de la població de Badia, com per exemple els percentatges de la població amb estudis universitaris i analfabets que situen a Badia en una clara situació de desigualtat respecte a la comarca i Catalunya, sinó que també aporta elements vàlids per determinar tota una política de dinamització comunitària de la població de Badia i quins haurien d'ésser els elements prioritaris a l'hora de planificar les accions a portar a terme. En la lectura d'aquests indicadors ens cal deturar l'atenció, entre d'altres, a alguns aspectes rellevants i significatius per Badia: l'índex de població jove (menys de

35 anys) molt superior a Badia respecte a la comarca i a Catalunya en general; els índexs d'analfabetisme per una part més alts que a la comarca i a Catalunya, i per altra part l'índex d'estudis superiors molt per sota del que presenten la comarca i Catalunya; el mateix es pot dir de la taxa d'atur.

El que sí és sorprenent, i que deu ser un índex paradigmàtic a tot Catalunya, és l'alt percentatge d'entitats i associacions per cada 10.000 habitants. Mentre Badia presenta un índex de 21'5 Entitats per cada 10.000 habitants, a la comarca hi trobem un índex del 7'9 i a nivell global de Catalunya un 10'6.

Cal pensar però, que això no suposa que la majoria de veïns de Badia pertanyin a alguna entitat o associació. Pot ser molt bé que un mateix col·lectiu el trobem en tres o més associacions o entitats⁷.

⁷ El ventall d'indicadors pot ser molt més ample i tocar aspectes que per la manca de dades (Badia solament fa dos anys que té identitat pròpia) no hem pogut treballar.

Indicadors que facin referència a llars familiars segons el nombre de persones que hi conviuen, famílies monoparentals, índexs de renda familiar, índex de pessetes per habitant que l'Ajuntament destina a l'Àrea de Serveis Socials, etc.. són elements a tenir en compte a l'hora de planificar i programar les accions a portar a terme des de l'Administració Municipal.

4. BADIA DEL VALLÈS, CIUTAT DE CONCENTRACIÓ DE «PROBLEMES SOCIALS»?

Segurament que per moltes persones, l'encapçalament d'aquest capítol serà motiu de desconcert. Si per alguna cosa ha estat coneguda Badia del Vallès, com molts altres barris nascuts en la perifèria de l'Àrea Metropolitana, és per l'estigmatització de «ciutat problemàtica», des de diferents angles i perspectives: urbanístic, social, marginació-desintegració, etc i això ha esdevingut «tan evident» que no cal plantejar-s'hi cap interrogant. De fet aquesta encara és la imatge que per moltes persones que no viuen a Badia del Vallès, és vigent.

Que Badia del Vallès ha patit, i pateix, problemes estructurals i socials és evident. Però aquesta situació no és única i exclusiva del municipi, sinó que és un comú denominador de molts altres llocs dels medis urbans, de la mateixa manera que també Badia de Vallès pot ser un punt de referència de com els veïns han lluitat i s'han esforçat, lluiten i s'esforcen, perquè la realitat millori, i per altra part no podem oblidar que darrerament s'està portant a terme una tasca molt rellevant i seriosa perquè Badia del Vallès sigui coneguda des de perspectives més realistes, serioses i positives⁸.

Per altra part, cal tenir present que seria absurd portar a terme un estudi amb l'únic objectiu de descriure Badia del Vallès com una «basa d'oli», on els problemes i conflictes són quasi inexistent. Els problemes hi són presents a Badia, i les característiques de la ciutat, que podríem dir que es una mena de «cul de sac», provoquen que aquests problemes siguin més notoris i que es multipliquin.

Tal com hem comentat en el capítol introductori en el que definíem clarament els objectius de l'estudi, hem deixat molt clar que no volíem centrar-nos en una quantificació dels problemes, sinó que ens semblava més oportú posar damunt la taula alguns elements que ajudessin a la comprensió d'aquests problemes i que ajudessin a la reflexió de com planificar millor un treball coordinat i que impliqués a tots els agents socials que actuen a Badia del Vallès⁹.

⁸ Es en aquest aspecte que cal remarcar el llibre recentment aparegut amb el títol de «*Primera historia de Badia del Vallès. Vint anys de la nostra historia. (1975-1995)*».

Es fruit d'un treball d'equip dirigit per Josep Oñate Guerrero i editat pel Centre Cultural Badia. Recentment aquest llibre va ser presentat en els locals de la Fundació de la Caixa de Sabadell.

⁹ Cal tenir present que anteriorment a la configuració de Badia del Vallès com a municipi independent, ja s'havien portat a terme alguns estudis sobre problemes concrets del municipi. Un exemple d'això és el «Pla de Salut-sector Cerdanyola» que es va realitzar a l'octubre del 1992, i en el que s'hi apunten (continua...)

4.1. Uns punts de referència concrets que ens apropen a la problemàtica «social» de la ciutat

Si un lloc hi ha on es pugui realment dibuixar la «imatge dels problemes» que tenen i pateixen les persones d'una àrea geogràfica concreta, aquest lloc havia d'ésser els equips de Serveis Socials. No pretenem dir que siguin «els únics», ni que tinguin el recompte de tots i cada uns dels problemes que dia darrera dia es generen, en el nostres cas, a Badia del Vallès. Si que és, però, un punt de referència i un indicador clar de la dinàmica quotidiana i problemàtica de diferents col·lectius, malgrat que segons quins tipus de problemes poden quedar molt amagats, com per exemple els maltractaments infantils, els problemes de la dona, etc...

Una ordenació i anàlisi sistemàtica i periòdica de tota la informació de la que disposen aquests serveis seria un indicador, no solament de quina és la tipologia dels problemes sinó de la seva evolució o enquistament, i de quines són les característiques del col·lectiu que les pateix.

Els professionals del Treball Social, en sentit ampli, són les persones que podrien assenyalar quins són els problemes que la població presenta quan fa la demanada concreta i quins són els problemes que realment s'amaguen darrera. Això exigeix tenir a l'abast uns elements bàsics, com poden ser unes senzilles fitxes de cada cas atès, que permetessin no solament valorar les característiques de qui fa la demanda i de la problemàtica que presenta, sinó també disposar d'uns indicadors que farien possible l'anàlisi ordenada i periòdica del que passa al municipi.

A Badia del Vallès, i centrant-nos únicament en el treball d'atenció individualitzada que diàriament presten les assistents socials de l'Àrea de Serveis Socials de l'Ajuntament i de la UBS, en el darrer any (1995), els casos atesos varen superar la xifra dels 2.000. La UBS va atendre 810 visites i a Serveis Socials de l'Ajuntament varen sobrepassar les 1.200 atencions individualitzades. No disposem de les dades que ens permetin veure fins a quin punt són casos que es reparteixen i que de manera itinerant van d'un centre a l'altre.

Quan parlem d'atencions individualitzades, no ens referim únicament a les visites

(...continuació)

moltes situacions indicadores dels problemes existents a Badia.

Podriem també fer esment del «Informe sobre les intoxicacions amb monòxid de Carboni a Badia» que va portar a terme l'Institut Català de la Salut a l'any 1994.

que es presenten espontàniament al servei, sinó que contemplem tant les visites espontànies com les programades, de seguiment, les visites a domicili, etc... però que totes fan referència a persones o nuclis familiars individualitzats.

Malgrat que no totes les atencions individualitzades que es presten en els diferents centres tenen les mateixes característiques «problemàtiques», per exemple en la UBS poden tenir un pes més específic els problemes que fan referència a aspectes sanitaris molt en concret (tractament farmacològic, prestacions ortopèdiques, disminució visual, etc..), si que es troben unes tipologies de problemes que són comunes i que podrien agrupar-se en:

- problemes econòmics
- problemes de salut
- problemes d'habitatge
- problemes familiars
- problemes de pensions
- problemes de primera necessitat (aliments..)
- problemes de treball
- demanda d'informació i orientació
- demanda d'ajudes

Tot i que sempre es fa un esforç per tipificar la problemàtica, en la majoria de casos un problema cavalca sobre de l'altre. Una demanda d'ajuda econòmica pot anar acompanyada, o potser també ha vingut provocada, per un problema familiar de separació, o per un problema d'atur, etc... i que aquest problema incideixi fortament en altres terrenys, com per exemple en la necessitat d'una beca de menjador pels fills, o que la desestructuració de la família comporti infants i adolescents conflictius.

En la majoria d'aquestes situacions difícilment l'ajuda puntual solucionarà els problemes que hi poden haver al darrera de la demanda purament econòmica, tenint en compte també que la possibilitat d'ajudes econòmiques tenen uns límits i unes vies molt determinades com les pensions no contributives, les PIRMI, etc... amb l'exigència de contraprestacions¹⁰.

El perfil de les persones de Badia del Vallès que fan demanades a Serveis Socials,

¹⁰ Una constatació de tot això la podem trobar en el treball que la Pilar Maizabal va realitzar sobre 100 casos d'atenció a usuaris de Badia del Vallès. En aquest estudi es veu clarament quina era la sol·licitud, o demanda, de l'usuari, quina era la problemàtica detectada i tractada i quins varen ser els recursos utilitzats per paliar el problema.

tot i que normalment pertanyen a un sector molt determinat i concret de la població, (normalment són les persones o famílies a les que els hi manca el mínim necessari per solucionar els problemes), presenten les següents característiques.

- En la majoria de casos, un 80%, la persona que fa la demanda o sol·licitud és una dona¹¹.

- Tot i que la majoria relativa de persones que fan la demanda són «païos», més d'una tercera part pertanyen a l'ètnia gitana o són famílies mixtes (païos/gitanos).

- Es tracta majoritàriament d'una població adulta-jove. Quasi el 60% oscil·len entre els 20 i els 55 anys.

- Normalment no es tracta de «pobres de solemnitat», sinó de persones o famílies que malgrat tenir algun ingrés, els hi és totalment insuficient per viure. El cap de família que oscil·la entre els 45 i 55 anys, que està a l'atur i difícilment trobarà feina; parelles joves amb fills i en situació de treball precari o submergit; famílies monoparentals que normalment corresponen a mares molt joves, un fet que cada dia va augmentant i en més d'una cas estan vivint amb els pares i, fins i tot, amb els avis, amb tot el que això comporta d'amuntegament en l'habitatge etc...; persones i famílies d'ètnia a les que se'ls hi ha complicat molt tot el que fa referència a la venda ambulante que era la seva font d'ingressos; persones soles i grans que necessiten ajuda i no tenen els ingressos suficients per buscar-la pel seu compte¹².

Segurament que tota aquesta problemàtica pot ja ajudar a tenir una mínima perspectiva de com «viu» un sector de la població i també aporta alguns elements per intentar definir més clarament una programació del què cal fer, tenint sempre en compte la pluridimensionalitat que poden tenir els problemes concrets.

¹¹ El fet de que es faci esment de la dona com a demandant, no vol dir que la dona sigui «la problemàtica». Però com es pot molt ben sopesar, és la dona la que normalment treu la cara en aquestes circumstàncies.

Una situació habitual és que «la dona que presenta i pateix el problema no reflexiona prou el perquè això passa (home alcohòlic, ludopata, etc.)».

Per altra part, com passa en molts altres llocs, «la dona viu una problemàtica amagada i que no sap com ni a qui expressar-la». Els maltractaments...la crisi de la dona que es troba sola a casa a partir dels 40-50 anys, etc.. Es en aquets terreny on l'Associació de Dones per l'Igualtat intenta treballar, tot i que «no volen ser el recurs d'uns tipus de problemes que els hi deriven de SS. SS. quan són els SS.SS. i els seus professionals (que cobren un sou) els que haurien de buscar aquestes solucions».

¹² Moltes d'aquestes dades es podrien analitzar amb molta més cura i profunditat si es portés a terme una informatització dels expedients oberts en els diferents àmbits de Serveis Socials amb la consegüent explotació de les dades recollides durant en temps determinat. Malgrat la feina que això comporta seria un instrument molt vàlid a l'hora de estructurar i planificar les línies bàsiques de la política a portar a terme.

En la comprensió d'aquests aspectes també pot ajudar a complementar aquesta anàlisi, l'experiència quotidiana d'altres agents socials que actuen a Badia¹³.

«Per moltes famílies de les que tractem, els estudis i l'escola no són realment un centre d'interès. Sense por a equivocar-nos gaire podríem dir que aquesta és l'actitud d'un 40% de les famílies dels nostres alumnes» [mestre].

És molt possible que la mateixa situació que pateixen aquestes famílies provocada per el baix nivell econòmic, moltes estan afectades per l'atur, influeix en aquesta actitud poc interessada per els estudis del fill/a, però

«també hem constatat que no els hi sobren els diners però prefereixen el bar i el cotxe abans que pagar els llibres del seu fill» [director d'escola].

Però no totes les famílies es poden mesurar amb aquest paradigma:

«les famílies que viuen d'una PIRMI, com podem demanar que paguin els llibres dels seus fills? Per altra part aquestes «famílies problemàtiques i els fills d'aquestes famílies» demanen un més gran esforç per part dels mestres, tot intentant que els fills i filles rebin una educació que faci possible la no-reproducció d'aquestes situacions» [director d'escola].

Si normalment ja es difícil contactar amb les famílies (a les APA hi van solament quan els fills comencen l'escola), són precisament aquestes les famílies amb les que és més difícil establir-hi contacte.

A l'altra cara de la moneda hi podríem situar les famílies que tot d'una desapareixen de l'escola i que correspon a famílies que

«han arribat a Badia per baix pels pisos assequibles i, si han tingut la sort de mantenir el treball, han marxat de Badia per dalt» [mestre].

¹³ Ens referim concretament als col·lectius de mestres que treballen a Badia del Vallès. La seva feina comporta, a més d'un treball educatiu dels alumnes, el coneixement de les famílies ja que són un element bàsic, a tenir en compte, en tot el procés educatiu. Reunions i entrevistes amb els directors i col·lectius de mestres de les diferents escoles sobre la realitat que viuen diàriament pot ajudar a comprendre la realitat quotidiana de moltes famílies de Badia.

4.1.2 Com és viscuda i valorada aquesta problemàtica per els professionals que hi treballen

Una cosa és apuntar i destacar algunes de les característiques de la problemàtica detectada i de les persones que presenten aquesta problemàtica, i l'altra és la valoració que se'n fa des dels professionals implicats en tot aquest context. Cal tenir present que no es tracta d'uns professionals que «actuen per lliure» en el terreny de la problemàtica social de Badia, sinó que treballen «en i per l'Administració». En aquest aspecte és important remarcar com se situen:

«Crec que hi ha bona voluntat per part de tots els que treballem per portar a terme la feina. No sabem si hi ha un programa polític. L'any passat quan varem començar a treballar es va preguntar pel programa i ens varen dir que no n'hi havia. Ens manca un programa que tingui en compte la perspectiva a curt i a mig plaç».

«Falta la perspectiva de que Badia ve, o és, fruit d'un procés determinat i concret, però que cal tenir en compte que va cap un altre lloc. Perquè hi hagi un programa cal la visió de Badia com a municipi, però potser de manera inconscient per part de tots els que hi estem implicats encara continua vigent la visió de barriada, de polígon, i sempre a partir d'un concepte marginal. A més cal una visió més social de Badia i no únicament una visió política de que ja som independents» [treballadors socials].

Aquesta sensació i realitat de «manca d'un programa» en part podria tenir una explicació, ja que fa solament un parell d'anys que Badia del Vallès té assumides les responsabilitats pròpies d'un municipi, però cal tenir en compte que durant els anys de la Mancomunitat els Serveis Socials ja funcionaven i podien servir de punt de referència per elaborar un programa mínim de cara a una nova etapa, fruit de tota l'experiència acumulada anteriorment i que per les causes que sigui no va ser aprofitada. Ara bé, quan parlem de Serveis Socials cal que no ho posem tot dins el mateix sac. En aquest àmbit, es pot destriar, per exemple, el treball d'atenció individualitzada que diàriament porten a terme les assistentes socials.

Aquest és un treball que podríem qualificar de «paraxocs», ja que és allà on dia darrera dia hi van a parar totes les persones «buscant una solució per el problema que viuen». Aquesta solució desitjada, la majoria de vegades no està a les mans del professional que atén el cas, i la solució, o millor dit la sortida més adient, és la derivació cap algun altre servei o institució que pugui donar «una ajuda». Aquí podríem incloure-hi

des de les derivacions cap al servei d'aliments de la parròquia, Caritas... fins a les derivacions a altres institucions com ADIGSA quan es tracta d'un problema d'habitatge, passant per el CAP, EAP, etc...

Si tenim present les dades de les que hem fet esment anteriorment, entendrem que el treball quotidià de les assistents socials queda totalment absorbit per aquesta atenció individualitzada i amb un bloqueig cada cop més fort de tot el que pugui suposar treball social comunitari. Aquesta dimensió del treball social comunitari, d'altra banda, cada dia es fa més necessària tenir-la en consideració i aquesta dinàmica imparable de l'atenció individualitzada dificulta trobar la manera de portar-la a terme.

Dins l'àmbit de Serveis Socials remarcarem dues dimensions concretes i bàsiques en el funcionament d'aquesta àrea i que toquen col·lectius concrets i diferenciats, tot i que en algun cas hi podem trobar punts de coincidència. Es tracta de les «treballadores familiars» que porten a terme el Servei d'Ajuda a Domicili i del «educadors» que actuen essencialment a través del Centre Obert.

4.1.3 La Gent gran: el SAD (Servei d'Ajuda a Domicili)

El col·lectiu que atenen les treballadores familiars, *«en un 95% són persones de la tercera edat i dins aquest context de la tercera edat hi ha també un bon nombre de persones que viuen soles. Altres són matrimonis que si tenen fills es troben amb la problemàtica de que treballen fora de Badia i els vells queden sols i cada vegada més dependents»* [treballadores familiars].

Actualment atenen a 22 famílies i la majoria necessiten atenció diària. Aquest nombre de famílies i persones que necessiten aquesta ajuda familiar augmenta a mesura que passa el temps.

«Jo sempre he dit que Badia es fa vella. Cada dia es van accentuant els dos extrems. O parelles molt joves ja que els pisos són barats i estan be, i per altra part tens assegurats els equipaments bàsics (escoles..), però l'altre extrem que cada vegada queda més accentuat fa referència al nombre de persones el nombre de persones velles que s'han quedat soles ja sigui a nivell de parella o persones soles per la senzilla raó de que els fills han marxat a viure fora de Badia. La majoria de persones soles són «vídues», ja

que quan es tracta d'un home vidu viu amb la filla, (sempre que en tingui). Llavors també ens trobem amb els transeünts, que són els que passen tres mesos en les cases de cada un dels fills i quan els toca la casa del fill o la filla que viu a Badia ens els trobem, com també ens trobem amb els que han quedat sols en el poble i venen a viure a casa dels fills que són aquí a Badia». [treballadores familiars].

Tot indica que aquest col·lectiu que és objecte d'atenció per part del SAD va augmentant. No es tracta d'un col·lectiu de pobres marginals, però es evident que tampoc es tracta de persones o famílies que tinguin una gran capacitat econòmica.

«Normalment són persones que tenen les pensions mínimes. Hi ha SOVIS, FAS...molts FAS. El que sí que tenen, en sentit positiu, aquests que viuen a Badia, en comparació amb els d'altres barris, és el confort mínim de l'habitatge: bany, aigua calenta... alguns a l'hivern no tenen calefacció, però en general les cases són habitables. Això no vol dir que tots les conservin bé» [treballadores familiars].

La presència i augment d'aquest col·lectiu va desvetllant, a mesura que passa el temps, la necessitat d'uns centres on els avis puguin estar durant el dia.

«Els vells es queden sols i cada vegada més depenents. No hi ha centres on els avis puguin estar durant el dia. Viuen més però també són més depenents. Faria falta un Centre de Dia, això cada dia que passa és una necessitat que s'anirà accentuant. Un centre de dia on hi rebessin no solament l'atenció que necessiten sinó que també poguessin portar-hi a terme activitats rehabilitadores com la gimnàstica, etc... La Llar del Jubilat, que té molta vida aquí a Badia, és tota una altra història que res té a veure amb tot això que estem parlant» [jubilat de la Llar del Pensionista].

Possiblement aquesta necessitat d'un Centre de Dia, malgrat que quan es parla de les possibles funcions que farà l'edifici «gegant del Centre Cívic» una d'elles sigui el Centre de Dia, sembla que queda lluny de fer-se realitat.

«Al marge de buscar altres solucions per aquest col·lectiu el Centre de Dia continuaria essent important i necessari. A part de que amb el nostre treball cal que hi impliquem més als fills, continuaria aquesta necessitat. Abans en els portals hi trobaves parelles joves amb fills i ara entres a molts portals i semblen centres ggeriàtrics . En segons quins carrers on hi han pisos de dues habitacions et poses a contar les persones de la tercera edat i no

pares» [treballadora familiar].

4.1.4 La Infància i Adolescència: els educadors i el Centre Obert

Així com des del Servei d'Ajuda a domicili es treballa molt directament el món dels ancians, aquest servei del Centre Obert i tota la tasca que porten a terme els educadors i educadores incideix en el col·lectiu situat a l'altre extrem, els infants i adolescents que són els que omplen les escoles. I, com ja hem vist, el grup dels adolescents-joves tenen un pes important dins la població de Badia.

Els nivells de fracàs escolar són notables donat que oscil·la entre el 40 i 50% depenent de les diferents escoles. Aquest abandonament de l'escola es dona majoritàriament quan s'arriba als 12 i 13 anys. Segons opinió dels mestres, però, això pot canviar amb l'aplicació del ESO.

Per altra part, segons expliquen els mateixos docents,
«l'EAP hauria d'estar molt més vinculat al centre i no solament dedicar unes hores durant dos dies de la setmana als casos més greus. Els nens i nenes no són tontos i ja saben, i et diuen que «hoy viene el psicólogo», i aquell dia canvien totalment d'actitud» [mestre].

En arribar a la secundària, molts adolescents abandonen quan fan els 16 anys ja que els hi és molt més atractiu guanyar 30.000 ptes a ""Baricentro"" o en el bar que te el seu oncle, per exemple, que continuar estudiant. La resposta que molts estudiants fan a les suggerències dels mestres és la següent:

«de que me serviran los estudios?» (mestre)

Dels que romanen a l'escola, són pocs els alumnes de BUP-COU que arriben a la selectivitat. En el darrer curs 1995-96 de 100 i escaig d'alumnes només 40 varen arribar a la selectivitat. Cal assenyalar que són les noies les que més arriben als estudis universitaris.

D'altra banda, la incidència de l'ESO es nota ja molt a nivell de FP. La dinàmica d'abandonament que hi havia entre primer i segon de FP, que arribava a un 60%, es comença a trencar a l'actualitat a partir de que l'ESO obliga a l'escolarització fins als 16 anys.

Cal dir, que a diferència de BUP-COU, on normalment arribaven els fills i filles de les famílies amb una situació normalitzada, la FP era «el calaix on hi anaven a parar tota la resta», tant si volien estudiar com no. La qüestió era esperar els 16 anys i

«buscar una feina, la que fos, però que et permetés tenir algun diner pel cap de setmana». (Director d'Institut)

Es d'esperar, però, que la manca de treball faci créixer una mica «la cultura de l'estudi».

Dels estudiants de Badia del Vallès, cal dir que en un bon nombre arriben a secundària, principalment a FP, amb uns nivells molt baixos de coneixements que respon exactament al medi familiar en el que viuen.

«quan coneixes el medi familiar en el que viuen et fas creus de que els alumnes encara vinguin a classe cada dia» [director escola].

Segons testifiquen els professors de secundària hi ha dues coses que marquen fortament el grup d'adolescents-joves. Per una banda que, malgrat que a les classes normalment s'utilitza el català, la llengua habitual que parlen entre ells és el castellà. Una segona característica és que tenen una «manca d'identitat» molt accentuada. Quan sortim a fora mai s'atreveixen a dir que són de Badia.

Són aquestes les característiques que marquen el context del col·lectiu que entra plenament en treball que porta a terme el Centre Obert.

Els inicis del Centre Obert cal situar-los a l'any 1991. Anteriorment els educadors feien activitats amb els nens/es però sense «una estructura d'entitat concreta».

«nosaltres com educadors hem dedicat més esforços a crear recursos, com pot ser el Centre Obert, que a l'atenció directa més pròpia dels educadors de carrer» [educadors socials].

Els mateixos educadors implicats en tota la tasca que es porta a terme en el Centre Obert pensen que

«avui en dia es pot portar a terme una educació social dels infants i dels adolescents sense la figura emblemàtica (missionera) d'anys endarrera, com era la de l'educador de carrer. Això no vol dir que no hi hagi molts adolescents al carrer i que sigui necessari fer alguna cosa amb ells» [educadors socials].

Reconèixer que hi ha un col·lectiu important que es queda al carrer, es reconèixer implícitament les limitacions que comporta el Centre Obert. Podríem dir que no tothom qui vol pot entrar al Centre Obert, sinó que s'hi entra a partir d'un criteris selectius establerts pels mateixos educadors i altres agents del treball social.

El Centre disposa de 90 places i sempre hi han moltes més sol·licituds que places disponibles (pel curs 96-97 s'han rebut més de 130 sol·licituds). Aquesta situació fa més que necessari tenir clars uns criteris per determinar qui és acceptat i qui no.

«Es necessari tenir uns criteris perquè tenim més demandes que places. A més de les dades que nosaltres demanem en la fulla d'inscripció, tenim molt en compte: quan l'assistent social està portant a terme alguna intervenció en la família; els que ens venen derivats del EAP, CAP... i també dels mestres de les escoles; famílies que treballen tots dos i arriben tard a casa; les famílies monoparentals, normalment mares separades, però això no forçosament vol dir que es tracti de famílies problemàtiques. Moltes vegades és senzillament que la mare treballa a la tarda i no pot cuidar-se del fill quan surt d'escola» [educadors socials].

El fet de que es tingui en compte com a criteri les famílies ateses per els Serveis Socials i les derivacions del CAP, EAP i mestres, és ja un clar indicador de que es tracta de famílies que pateixen algun tipus de «problemàtica» (econòmica, pares tocats per el problema de la droga, salut mental, famílies que no poden cuidar-se dels fills...).

Respecte del Centre Obert cal apuntar que, d'una banda, la limitació de les places fa sospitar que no és possible atendre a tot el col·lectiu que es troba en aquestes situacions. Per altra banda, cal tenir present que més d'un noi o noia que viu aquestes mateixes situacions es possible que ni tingui notícia de l'existència del Centre Obert.

D'altra banda, malgrat que de les demandes presentades per entrar al Centre Obert tinguin prioritats les que provenen d'altres àrees directament vinculades amb la problemàtica social, això no implica que es porti a terme un treball coordinat. Segons ens manifesten els mateixos professionals implicats,

«hi ha molt poca coordinació entre els diferents serveis que tractem un mateix col·lectiu» [educadors socials].

El criteris de «selecció» no comporten cap discriminació a l'hora d'acceptar nens/es amb característiques diferents.

«tenim alguns nens/es d'ètnia gitana i mai hi ha hagut conflicte. A la vegada també tenim en cada grup almenys un parell de nens/es amb discapacitats psíquiques o físiques» [educadors socials].

La dinàmica interna del Centre obert ve marcada pel «centre d'interès» que cada any estructura les activitats que es porten a terme, a partir d'uns tallers i activitats.

Una de les preocupacions principals del Centre Obert és *«procurar que hi hagi continuïtat en l'assistència. Que els nens/es que han entrat aquest anys continuïn l'any vinent, malgrat que cada any hagin de presentar la sol·licitud. El que passa és que per manca d'espai i educadors l'etapa de l'adolescència no pot ser atesa com voldríem i ens trobem que no tots els adolescents poden continuar o no volen continuar) en el Centre» [educadors socials].*

El Centre Obert no és la única entitat que treballa el col·lectiu d'infants i adolescents. Hi ha també l'esplai Foc Nou, el MIJAC, les Corals infantils i la JOBAC (per adolescents i joves). Principalment amb els grups d'esplai s'hi mantenen contactes i es porten a terme activitats conjuntes.

Evidentment que tot aquest treball que es porta a terme no soluciona la problemàtica, principalment dels adolescents i joves de Badia. Aquesta és una situació de la que els educadors en són molt conscients.

«A Badia tenim molts pocs recursos per atendre aquesta franja de població que componen els adolescents-joves. Fins els 14 anys encara és possible que, tot i els pocs recursos, es busquin la vida a Badia. Però a partir dels 14 tenen molts pocs recursos en el municipi. Els moviments d'esglèsia (JOBAC) és molt selectiva a la vegada que al ser una institució d'esglèsia troba un cert refús per part del jove en general (segons opinió d'alguns professionals)¹⁴».

¹⁴ Les dades aproximatives de les que disposem, indiquen que també aquestes diferents entitats es mouen en el món dels nens-adolescents i joves.

- L'Espal Foc Nou aglutina al voltant de 90 nois/es
- El MIJAC al voltant de 50-60
- La JOC-JOBAC entre 45-50

Altres entitats que incideixen en aquest col·lectiu són la Coral Infantil l'Espiga amb 60 nois/es, i sense poder precisar exactament la quantitat també hi ha l'Agrupació Musical.

«Han de buscar els recursos fora de Badia, i l'adolescent que no te un duro, quan arriba el cap de setmana i no te cap cine, ni cap altra opció és evident que el lloc on pot estar és al carrer. Es el que actualment està passant: s'estan formant petits nuclis de gent jove que tenen el seu tros de carrer i els nens passen el temps allà».

«Si no tenen diners per sortir a fora, n'hi ha molts que tampoc tindran diners per apuntar-se a un club esportiu. Sembla que darrerament ha minvat l'interès per apuntar-se a les activitats gratuïtes que es feien a l'escola. Hi ha molta afició al basquet, però moltes famílies no disposen de les 15.000 ptes que val la fitxa federativa, ni els pares es poden fer socis perquè el xaval entri a jugar, a més que s'ha de pagar a l'entrenador. Curiosament hi han diners per moltes altres coses però per això no. Cal tenir en compte que hi han associacions per joves com, l'excursionista, l'escalada..etc.. però en absolut podem dir que incideixen fortament en la globalitat del col·lectiu jove» [responsables i monitors de diferents moviments].

Unes dades que poden ajudar a comprendre les dificultats del grup d'adolescents-joves de Badia, són les que fan referència als nois de Badia que han estat acollits per l'Associació d'Atenció al Menor «MAIN» de Sabadell.

En el període comprés entre els anys 1993-1996 han passat per aquesta associació 25 nois menors de 18 anys i veïns de Badia del Vallès. Han arribat a l'associació derivats de Justícia (11 nois), del EAIA (8 nois) i per contacte directe de les famílies amb la mateixa institució a amb les famílies d'alguns nois que ja hi eren (6 nois).

Els que provenen de Justícia són sempre menors que han comès delictes i que després d'estar internats en un centre de menors els deriven cap a l'associació, en la que es pretén treballar per la normalització i integració del noi.

Els que provenen del EAIA, són nois que viuen un context familiar complicat i problemàtic: mare prostituta, pares alcohòlics, nois conflictius que han marxat de casa en més d'una ocasió, pare i mare en situació d'atur, etc...

Els contactes directes s'han produït ja sigui perquè les famílies coneixen altres famílies que tenen el fill a MAIN o perquè els nois, el que ja és a MAIN i el que hi vol entrar, són amics i tots dos viuen situacions similars.

Si tenim en compte que el grup de nois menors de 18 anys té un pes important dins el conjunt de la població de Badia, el col·lectiu atès per MAIN no representa cap índex alarmant. Però sí que cal tenir present que hi poden haver moltes situacions de «nois problemàtics» molt semblants i que passen desapercebudes. De fet dins l'Associació MAIN, el col·lectiu de Badia té una rellevància numèrica força significativa.

Precisament perquè el grup d'adolescents-joves té un pes important a Badia i la manca de serveis i equipaments per aquest col·lectiu fa pensar que les situacions de risc per aquest col·lectiu es poden donar amb molta facilitat.

«Hi ha un gran col·lectiu d'adolescents que es reuneixen en el carrer. No cal parlar precisament de bandes ni de grups conflictius, sinó senzillament de grups que es troben al carrer perquè tenen afinitats o interessos comuns però els hi falta el lloc físic on trobar-se. Però no podem descartar que entre aquests grups sí que n'hi ha de més marginals i en situació de risc. Aquestes situacions sembla que augmenten amb la presència de nova gent que ve a viure al barri» [responsable entitat juvenil].

La manca d'un espai per trobar-se no solament afecta al grup que podríem qualificar de «més marginal». També en el col·lectiu més general d'adolescents es palpa aquesta necessitat.

«la biblioteca serveix de Centre Social dels infants i els adolescents. Es troben en grups, parlen... això es desfà una mica quan ve el bon temps i el carrers es converteix en un lloc que si està bé. Normalment el que podríem qualificar com usuari de la biblioteca es el col·lectiu que va des de la segona etapa d'EGB fins a la Universitat passant per FP i BUP-COU. Es molt estrany que vinguin a la biblioteca persones més grans de 25 anys. Cal remarcar que té més èxit la fonoteca que la biblioteca, tot i que el fons de la biblioteca és molt superior al de la fonoteca» [bibliotecàries].

4.1.5 El «fantasma» de la droga

Precisament perquè és un tema una mica «fantasma» (sabem que hi és però a la vegada s'amaga), és també difícil precisar, dins un context social global, quin és el pes específic d'aquest problema i quantes són les persones que el pateixen a Badia del Vallès. Es veritat que en aquest tema «la quantitat» és un element que influeix en que la problemàtica d'una zona concreta sigui més o menys greu i que l'embalum del problema pot demanar diferents tipus d'actuació.

Però també cal tenir clar que difícilment podem trobar alguna zona urbana, i també de les no-urbanes, en la que aquesta problemàtica no hi sigui present. Es des d'aquesta perspectiva que cal emmarcar la problemàtica de «la droga» a Badia del Vallès, ja que l'estigmatització que en el transcurs dels anys ha configurat la imatge de la ciutat, ha ajudat a que fos vista com un lloc en el que s'hi concentren els «problemes socials», entre ells la droga.

Segurament que les característiques físiques, urbanístiques, històriques i socials de Badia, junt amb tot el procés viscut des de la seva creació, són elements que poden afavorir aquest engruiximent dels problemes. Tal com afirmava una persona rellevant de Badia,

«Badia és un cul de sac, és molt asfixiant i per aquest motiu els problemes es multipliquen».

Que a Badia hi ha el problema de la droga és evident i fins i tot palpable i visible. *«Es dona la coincidència de que quan vaig al treball haig de passar per davant d'un col·legi. Més d'un dia, que no hi ha escola, però si nens en el pati de l'escola, he trobat un noi que conec des de petit que invita als nens que estan jugant al pati a que s'emporrin. Uns quants que estaven dins el col·legi jugant varen sortir i es varen fumar un porrete. Es perden des de la base»* [una veïna de Badia].

Aquesta escena no és exclusiva de Badia, però també és present a Badia i cal ser-ne conscients. A tot això cal afegir-hi el que anteriorment hem constatat de la «vida al carrer» que molts grups d'adolescents i joves en fan el seu lloc de trobada i aquest medi afavoreix que amb molta més facilitat entrin en la dinàmica del consum.

«Els drogoaddictes de Badia no són solament els fills de les famílies perdudes i en les que els pares ja en son consumidors. Es un problema en

el que s'hi troben amb molta normalitat els fills de famílies que viuen en pau. Es el cas de casa meva. Portem 42 anys casats, tenim 5 fills i a casa mai hi han hagut drames ni discussions. Tenim un fill toxicòman i casat amb una toxicòmana, viuen a casa i tan els pares com els altres germans mai l'hem deixat apart, sempre li hem fet costat. Aquest fill nostre va «aprendre» a drogar-se fent vida de carrer» [mare d'un noi consumidor de droga].

Aquesta situació és la que ens hem trobat tot parlant amb diferents famílies afectades pel problema. Són aquestes famílies que ens han posat damunt la taula la necessitat de que a Badia es creïn els recursos necessaris per ajudar aquest col·lectiu. Des de la necessitat d'un educador de carrer (una mare de família ens assegura que ella ha vist furgonetes venen drogues per carrers de Badia), fins a tenir un taller per rehabilitar, de la mateixa manera que hi ha un taller que atén i es preocupa de les persones amb discapacitats.

La majoria de recursos que s'ofereixen a les famílies que tenen aquest problema (Patriarca i altres) són cares i les famílies no hi arriben. Per altra part hi ha cues d'espera de tres i quatre mesos per poder tenir accés a la metadona.

«Els rics si que tenen les 1.000 ptes diàries per la metadona, però nosaltres, els veïns de Badia, no» [mare d'un noi dependent de la droga].

Aquesta situació d'espera per obtenir la metadona «els obliga a delinquir, i si es tracta de noies ho tenen més fàcil pel camí de la prostitució.

Normalment és dur per la majoria de famílies acceptar aquest problema. Es lògic que s'intenti amagar-lo,

«però a Badia moltes vegades és difícil que passa desapercebut, el control social és molt fort, malgrat que als pares vulguem amagar-lo. Hi ha una família de Badia que ha perdut 3 fills, s'han mort, per sobredosi. En els darrers tres anys més de 20 persones de Badia han mort per causa de la droga».

Aquesta «por» crea una dificultat real perquè l'Associació Nova Vida tingui més incidència i sigui realment un punt de referència per les famílies que tenen aquest problema. Dels 90 socis que té l'associació la majoria són famílies o persones que no tenen aquest problema.

L'estigmatització de les persones que tenen aquest problema, i de les seves

famílies, dificulta molt desvetllar una actitud de solidaritat i ajuda per part dels veïns. Ajuda que no passa únicament per obtenir diners, sinó principalment per trobar el mitjà que dongui feina i ocupi a les persones afectades.

«Quan surten d'un centre de rehabilitació sinó troben res més al cap de dos mesos ja han recaigut. Es un gos que es mossega la cua. Això jo ho he viscut molt d'aprop. El meu fill després de la desintoxicació va tenir la gran sort de que una família amiga i veïna li va donar feina. Ara per ara això funciona i ja fa quasi un any que no ha recaigut. Cal tenir en compte que segons quin tipus de treball, que necessita molt esforç físic no el poden fer immediatament després d'un procés de desintoxicació. Molts dels pares afectats pensem que de la mateixa manera que hi ha un taller per disminuir hi hauria d'haver un taller per aquest col·lectiu» [responsable associació contra la droga].

Són situacions difícils de capgirar i més si es té en compte que Badia no és un municipi amb molts recursos. Però si que caldria mesurar fins a quin punt caldria veure quina és la millor política possible.

El problema afecta ja també a parelles amb fills en edat escolar i que no disposen de mitjans econòmics per llibres i beques de menjador. Les ajudes que el curs passat va donar l'Ajuntament a l'associació (200.000 ptes) i que varen ser destinades per les beques de menjador de les parelles amb problemes de droga, no varen ser suficients i l'Associació es va espavilar per buscar la resta.

5. COM ÉS VISTA I VISCUDA LA REALITAT DE BADIA

En els capítols anteriors ens hem centrat, per un costat, en la anàlisi de les dades quantitatives existents sobre la població de Badia i, per l'altre, en la descripció i el tractament institucional de les situacions socials comunment considerades com a "problemàtiques". De fet, la nostra tasca podria haver acabat aquí, doncs pressuposem que són precisament aquests els elements essencials que, en el seu moment, es desprenien de la demanda feta pels Serveis Socials de l'Ajuntament de la ciutat. Tanmateix, hi ha una altra dimensió en l'aproximació global al municipi que ens sembla igualment pertinent (i especialment oportuna) i que no voldríem deixar d'esmentar abans de concloure la nostra recerca; ens referim a la manera com és percebuda i viscuda la realitat de Badia pels seus propis veïns. És per això que en aquest capítol intentarem reflectir, a partir d'algunes entrevistes semi-dirigides, les opinions i expectatives dels habitants de Badia en relació a la seva pròpia experiència de vida. Tot plegat ho fem amb l'esperança de poder extreure nous eixos que ens possibilitin una anàlisi més qualitativa (i no únicament quantitativa) de la dinàmica social al municipi. Però anem per parts:

Certament, la investigació qualitativa ens permet abordar alguns aspectes que no serien susceptibles de tractament des de la recerca quantitativa. En aquest sentit, ambdues estratègies d'investigació esdevenen significativament complementaries (independentment necessàries i conjuntament suficients). En el cas que ens ocupa -la aproximació a la realitat social de Badia-, podríem dir que tan importants són les dades estadístiques sobre el municipi com el discurs que els seus habitants fan sobre la seva particular "realitat". De fet, les dades estadístiques no són sinó el reflex de tots els anhels i desitjos, dels gustos i les expectatives de les persones a les quals fan referència. Per exemple, el fet que augmenti o disminueixi un determinat grup d'edat o el percentatge de persones que sol·liciten un determinat equipament social depèn directament de les expectatives de mobilitat i/o reproducció dels habitants i, en el segon cas, de la definició social que en un moment donat es pot generalitzar respecte a la necessitat d'aquest equipament públic. Tant les expectatives com les necessitats i inclús la mateixa definició consensuada de la "realitat" son modulables i, per tant, difícilment accessibles des de la investigació quantitativa¹⁵.

És per això que ens semblava pertinent la introducció d'aquesta perspectiva en al

¹⁵ Val a dir, tot i que no estigui directament relacionat amb el tema que ens ocupa, que, al seu torn, les definicions "estadístiques" de la realitat també solen modular les expectatives i les necessitats individuals.

nostra recerca. D'aquesta manera, se'ns obria la possibilitat de "tastar" directament la opinió dels ciutadans sobre algunes "temes clau" com, per exemple, la valoració de la pròpia vivenda i el seu entorn, la percepció sobre la eventual adequació i suficiència dels serveis públics (com transports, educació, sanitat, etc...), la intensitat de les relacions inter i intraveïnals, la qüestió de la identitat badienca, el grau de coneixement de les associacions de la ciutat, el posicionament respecte a la recent atorgada independència municipal, etc... A més, volíem saber fins a quin punt totes aquestes valoracions podien estar o no impregnades per la existència de diferents posicions personals respecte a la experiència de viure o haver viscut a Badia. És a dir, que ens interessava especialment saber si les diferents tipologies d'opinions podien relacionar-se amb les diferents tipologies d'expectatives personals respecte a Badia i el fet de viure-hi.

En aquest sentit, sospitàvem que podrien haver diferències significatives entre el discurs d'una família que portés vivint a Badia des de la adjudicació inicial de les vivendes, el d'una família nouvinguda i el de les famílies que, per les raons que sigui, havien decidit marxar de Badia tot i haver-hi viscut molts anys. Aquestes tres van esdevenir les categories bàsiques que van orientar la recerca de les famílies que volíem entrevistar. En total vam fer sis entrevistes a persones que s'inclouïen en alguna d'aquestes tres categories:

- Viu a Badia des de fa almenys deu anys.
- Ha arribat a Badia recentment.
- Ha viscut més de deu anys a Badia però actualment resideix a una altra ciutat.

Les entrevistes (dues de cada categoria) es van fer a les residències dels entrevistats entre els mesos d'octubre i novembre de 1996. La metodologia utilitzada respon al model d'"entrevista semi-dirigida", en la qual hi ha un guió elemental però es valora especialment l'elaboració espontània per part de l'entrevistat del seu propi discurs (tant si s'adiu o no al guió prèviament establert). En aquest sentit, volíem aprofitar alguns dels elements propis de les "històries de vida". Totes les entrevistes es van enregistrar amb cinta magnètica; tanmateix, ens reservem el dret d'esmentar els noms dels entrevistats per considerar que no son gens rellevants pel desenvolupament de la recerca. Les entrevistes han estat transcrites i, d'ara endavant, les citacions les identificarem amb el número de l'entrevista (de l'1 al 6) i, a continuació, el de la pàgina en la que es troben. Per exemple, si posem "(2/5)", entendrem que la cita està extreta de la cinquena pàgina de la segona entrevista.

En la realització d'aquestes entrevistes no buscàvem un criteri estricte de

representativitat. Això implica que, en cap dels casos, pretendrem extrapolar les opinions dels entrevistats considerant-les com a representatives de la categoria en la que nosaltres els hem inscrit. No obstant, tot i no poder garantir la seva representativitat, és incuestionable el caràcter significatiu i simbòlic de totes les opinions expressades pels entrevistats.

Per últim, i abans de començar amb l'anàlisi de les entrevistes, cal recordar que, tal i com Thomas va popularitzar, *"les definicions de la realitat tenen conseqüències reals"*. Això implica que, independentment de si nosaltres jutgem que les opinions i expectatives dels individus son "justes" o tenen o no una base "real", ells actuaran com si realment ho fossin. Per exemple, és possible que la biblioteca de Badia sigui una de les millors de la comarca en quant a fons bibliogràfic i atenció als usuaris (cosa que no sabem), però si els habitants creuen que es tracta d'una biblioteca d'escassa qualitat (i poden fonamentar aquesta creença en qualsevol cosa), no hi aniran i, al no poder justificar el seu ús, la biblioteca perdrà recursos i, a la llarga, probablement es reduirà la seva qualitat (amb lo que la opinió inicial quedarà justificada). Un altre exemple: podria ser que les dades estadístiques que us hem presentat abans fossin totalment falses (que ens les haguem inventat, vaja) i que la seva lectura creï en les administracions la necessitat de fomentar, posem pel cas, les ajudes a favor de la normalització lingüística. En aquest cas, una definició de la realitat (la que es desprèn de la interpretació de les dades falses), te conseqüències reals, a saber, l'augment de cursos de "català per adults" innecessaris. Amb tot això volem ressaltar l'enorme importància de totes i cada una de les opinions que eventualment puguin expressar les persones entrevistades. Com veurem més endavant, la expectativa condiciona la perspectiva i, al seu torn, la perspectiva condiciona l'acció. Per tant, cal considerar-les amb respecte i atenció (tant si el lector les subscriu com si no).

La distribució temàtica que nosaltres fem obeeix més a una conveniència formal que no pas a una motivació heurística. Podríem haver tractat les entrevistes de forma longitudinal (cada una per separat) però hem optat per fer-ho transversalment en funció d'alguns ítems comunment presents. (amb l'intenció de facilitar la comparació entre totes elles). No cal dir que la distribució de conceptes no és intensiva ni exhaustiva, de manera que podem trobar opinions susceptibles de pertànyer, alhora, a dos o més categories. De igual forma, la selecció de les cites exposades obeeix als nostres particulars criteris; és necessari contextualitzar-les per tal de comprendre adequadament la seva significació. És per això que recomenem llegir íntegrament les entrevistes. Bé, sense més preambuls, pasem a veure-les:

- Vida quotidiana (treball, compres, oci,...)

La majoria dels habitants de Badia, si treballen, ho fan fora de la ciutat. Aquest és un fet fàcilment deduïble donades les particularitats geogràfiques de la ciutat. No hem d'oblidar que des del començament el polígon va ser construït amb la perspectiva d'esdevenir una ciutat-dormitori. En aquest sentit cal entendre manifestacions del tipus: *"Fuera. Aquí no se puede trabajar"* (1/1) o *"es que no hay trabajo tampoco"* (1/1)¹⁶. A més, en moltes ocasions el mateix fet de treballar fora comporta també tenir els amics fora i, com a conseqüència, es pot accentuar encara més el caràcter "dormitori" de la ciutat: *"El fet de treballar i tenir molta activitat fora amb els amics i nosaltres al nostre rotllo, llavors tampoc no hem tingut mai res que ens hagi lligat aquí"* (4/1).

Pel que fa a les compres, sembla ser que tothom està d'acord en la excel·lent qualitat del mercat municipal tot i que el patró més usual és utilitzar-ho únicament per les compres "de diari" i de "primera necessitat". En general, la gent acostuma a sortir fora de la població si ha de comprar roba o grans quantitats de menjar. Les opinions, no obstant, reflexen una certa diversitat d'actituds; Les compres es fan:

"En la plaza de Badia que está muy bien. Hay gente de fuera que viene a comprar aquí. No me desplazo" (1/1)

"Aquí lo único que puedes hacer un poco en condiciones es comprar lo indispensable de carne i tal (...) Y Badía es caro, como que no hay competencia" (2/3)

"Un 90% fuera y un 10% dentro (...) menos en alimentación que está el mercado de Badía que es buenísimo" (3/5). *"También el mercadillo de los jueves tiene muchísima fama"* (3/6)

"Al mercat anava a Badia, hi anava un cop a la setmana fins que, per problemes del col·legi i tal, em vaig acostumar a anar a Barberà" (4/2)

"Yo solo salgo a comprar fuera cuando voy al Baricentro a comprar polvos de la ropa, aceite i café cuando está de oferta y ya está" (5/1).

Respecte a l'oci, la opinió generalitzada planteja la percepció d'una gran escassetat a Badia d'ofertes de lleure i oci. Quasi bé tota la gent entrevistada critica enèrgicament aquesta qüestió i entenen com una mena d'obligació això de "per passar-ho bé cal sortir de la ciutat". D'aquesta manera s'estén la percepció de Badia com una ciutat força avorrida. La majoria de la gent es desplaça a Sabadell, tot i que també n'hi han que ho fan

¹⁶ Paradoxalment, hem notat que molts dels que treballen a Badia viuen fora de la ciutat.

a Cerdanyola, Montcada o Barcelona. En aquest sentit, les opinions són:

“Aquí no. Hay que ir fuera. La tendencia es salir a Sabadell mayoritariamente” (1/1)

“Hay que salir fuera, a Sabadell, Moncada...” (2/3)

“Nada, hay que salir fuera para ir al cine, discotecas, tomar algo...” (3/3)

“Perque la gent estigui més bé, falta el tema “lúdic” (4/3).

“Si quieres salir a pasear puedes pero aquí no hay nada, has de salir fuera” (6/1)

És clar, que també hi ha gent que no necessiten sortir per res, doncs troben a Badia tot els que els hi fa falta:

“No salimos fuera a ningún sitio” (5/2).

- Serveis i infraestructures (comunicacions, salut, educació,...)

El tema de les comunicacions és un exemple clar de la manera com la gent modela la seva perspectiva en funció de la seva expectativa. Aquells que tenen necessitat de desplaçar-se acostumen a valorar negativament les comunicacions i encara més si es tracta de les comunicacions per transport públic. En canvi, els que no es veuen afectats directament per l'estructura de les comunicacions tendeixen a acceptar lo que hi ha doncs no tenen criteri per poder valorar. Per una altra banda, la proximitat de les autopistes no s'ha concretat en un benefici directe pel municipi, ja que per accedir-hi cal anar a Barberà o a Sabadell. Tal i com ens van dir, Badia no gaudeix de les autopistes, sinó que les pateix. Pel que fa al transport públic, la estació de Renfe està relativament a prop (tot i que igualment s'ha d'anar a Barberà) i sembla ser que, tot i tenir la possibilitat de fer-ho, els responsables dels Ferrocarrils de la Generalitat es van oposar a continuar la línia de la Universitat Autònoma fins a Badia¹⁷. En general, les opinions recollides són:

“El pueblo está bien comunicado” (1/1)

“Un problema que tiene Ciudad Badía es que, aunque parezca que esta muy bien de comunicación, no lo está” (2/3)

“En cuestión de transportes está bastante bien, tanto para Sabadell como para Barcelona” (6/3).

Els serveis educatius són uns dels que gaudeixen d'una més alta consideració entre

¹⁷ Es tracta, com podreu suposar, d'una informació “no-oficial” que hem pogut recollir d'entre els ciutadans.

les persones entrevistades. Cal dir que la demanda d'escolarització a Badia va ser durant els anys 80 força espectacular. Llavors hi havien 8 escoles obertes i la mitjana de matriculacions anual rondava els 4200 infants¹⁸. Les úniques persones que hem trobat que critiquen la qualitat de les escoles de Badia són precisament les que porten els fills a escoles de fora i que, per tant, no coneixen la "realitat" de les de dins. Un altre cop, el

¹⁸ El curs 82-83 constitueix un punt d'inflexió en la tendència del número d'infants matriculats a les escoles de Badia. Aquell curs es van comptabilitzar 4948 matrícules i, des de llavors, no ha deixat de disminuir curs rera curs fins als 1796 nens i nenes matriculats al curs 95-96. De la mateixa manera, donada la disminució de la demanda d'escolarització, algunes escoles s'han vist obligades a tancar; és el cas del Cervantes (que al curs 90-91 ja no va obrir), La Mancha (al 94-95) i Antonio Machado (al 95-96). L'evolució del total de nens matriculats a partir del curs 81-82 és la següent:

81-82	82-83	83-84	84-85	85-86	86-87	87-88	88-89	89-90	90-91	91-92	92-93	93-94	94-95	95-96
4871	4948	4858	4633	4362	4072	3816	3774	3101	2705	2470	2255	2006	1969	1796

I en índex 100 per a 81-82=100:

81-82	82-83	83-84	84-85	85-86	86-87	87-88	88-89	89-90	90-91	91-92	92-93	93-94	94-95	95-96
100	101,6	99,7	95,1	89,6	83,6	78,3	77,5	63,7	55,5	50,7	46,3	41,2	40,4	36,9

Les causes d'aquesta davallada podríem trobar-les en lo que en demografia s'anomena "efecte-edat". Es tracta, sens dubte, d'un fenomen demogràfic: quan els fills de les primeres generacions d'immigrants acaben la seva etapa d'escolarització obligatòria la escola perd bona part de la seva demanda. La estructura per edats de la població de Badia és tan singular que produeix aquest tipus d'efectes amb conseqüències directes no només per l'escola, sinó per tota mena d'equipaments. Es tracta d'una població d'edats força semblants. A grans trets, diríem que la primera onada de pobladors eren parelles en edat fèrtil. Aquestes van tenir els seus fills alhora (es a dir, en un interval d'uns cinc anys) i, per tant, van haver d'anar a l'escola alhora (cosa que va generar la gran demanda d'escolarització registrada a començaments dels anys vuitanta). Pels mateixos motius són gent que van acabar els estudis alhora i que, alhora, van seguir estudiant o bé van començar a buscar feina. Al mateix temps, les parelles novingudes no eren numèricament prou importants com per igualar la demanda d'escolarització de la primera onada de població, cosa que va produir la davallada en els índexs de matriculació.

Per una altra part, no deixa de ser curiós que pel present curs 96-97 l'ajuntament hagi elaborat una campanya de propaganda de l'escola pública amb el subtítol: "Una oferta de qualitat". Aquest tipus d'iniciatives poden tenir, com a mínim, dos objectius. Per una banda, suposem que intenta convèncer als pares que envien als fills a escoles privades dels voltants de la idoneïtat de l'escola pública badienca. És difícil estimar la quantitat de nens que, vivint a Badia, van a escoles de fora de la ciutat. No obstant, si restem al total de nens amb edat escolar (dades del Cens del 91) els matriculats al curs 90-91, la estimació estaria al voltant dels 300 infants (279 per ser exactes si considerem tan sols la població de 4 a 13 anys a 1-1-91), tan sols un 10% del total. Les dades del Padró a 26/7/95 són molt més brutes però, fent el mateix exercici, ens inviten a pensar que serien tan sols 88 (només un 4% del total). Aquesta dada, però, pot estar esbiaixada, doncs contempla als nens que a 26/7/95 tenien entre 5 i 14 anys (ambdós inclosos) i els resta als matriculats al curs 94-95. Sobre l'educació secundària és difícil obtenir dades i encara ho és més si considerem que estem en un període d'adaptació a la nova llei de Reforma. Si aquestes dades són certes, tan sols un 4% (un 5% si estirem molt) dels infants en edat escolar no es matriculen a Badia, cosa que podria fer innecessària una campanya a favor de la qualitat de l'escola pública (doncs gairebé no hi ha competència). Per l'altra banda, la campanya podria intentar autoconvèncer als usuaris de l'escola pública de la pertinència de la seva decisió, fent-los augmentar la seva pròpia autoestima i, de retruc, l'estima per la seva ciutat. Seria, doncs, una campanya destinada a modificar les expectatives per tal d'aconseguir que els badienços estiguin orgullosos de la qualitat de l'ensenyament al municipi. Un objectiu que és, al nostre parer, força encertat.

prejudici pesa més que l'experiència directa. Aquests són alguns del comentaris que hem recollit:

“Lo tienen bastante bien organizado. Estoy a gusto. Yo iba a un colegio de Sabadell y voy mucho mas a gusto aquí que allí” (6/5)

“Hay una biblioteca maravillosa. Según que centros de Primaria y Secundaria también funcionan bien” (3/3)

“La Seguidilla ha sido pionera siempre” (3/4)

“L'institut de Badia a mi no em feia gaire gràcia que hi anés. Sabem que és bastant conflictiu, un nivell d'escolaritat molt baix” (4/5).

Els serveis sanitaris han millorat considerablement en els últims temps. Així doncs, les percepcions dels entrevistats tendeixen a valorar positivament el contingut i el funcionament d'aquests serveis. No ens estendrem massa en aquest punt ja que ha estat objecte de la nostra atenció en el capítol anterior. Les cites més significatives són:

“La SS aquí yo la he visto muy mal (...) Ahora, como atenderte en las urgencias sí que está bien” (2/4)

“Otra cosa que estaba muy mal eran los médicos, pero cuando se puso el CAP en marcha ya fué estupendo. (...) Yo había llevado siempre a mis hijos “de pago” y allí en Ciudad Badia los llevé als SS hasta el último momento” (3/1).

En termes generals, les persones que fa anys que viuen a Badia reconeixen els avenços efectuats en matèria de serveis públics. Hi ha un que ho ratifica dient *“Nosotros cuando llegamos, había menos servicios de los que hay hoy en día, había menos autobuses, el mercado también lo pusieron después y ahora no tienes que ir fuera para comprar” (6/1)*. Tanmateix, segueixen existint posicions crítiques entorn a la suposada mancança de pàrquings, a la neteja de les zones interblocs i als problemes periòdics amb l'enllumenat: *“Aquí hay problemas, semana sí semana no, de alumbrado” (2/5)*.

- Habitatge.

Respecte a l'habitatge, també existeix varietat d'opinions. En principi, gairebé tots estan d'acord en que els pisos són prou grans com per viure-hi confortablement. Això sí, la majoria de les crítiques s'orienten cap a l'aspecte exterior dels blocs o inclús cap a alguns aspectes puntuals de la construcció de les vivendes com ara la manca de balcons, les humitats o la inadequada distribució de l'espai habitable. De fet, les famílies que han marxat viuen ara en pisos de superfície similar als de Badia, cosa que ens convida a

pensar que no va ser precisament l'habitatge la principal causa de la seva marxa. Les opinions recollides són:

“Estos bloques tienen vista por delante y tienen vida por detrás (pero no vista por detrás)” (2/3)

“Hay mucho espacio pero mal aprovechado” (2/5)

“Le falta espacio (...) Está muy mal lo del contador de gas que está dentro del habitáculo. No me gusta la distribución” (2/7)

“El piso es bastante agradable, mejor que en el que vivíamos nosotros” (3/1)

“Un piso en Badia como inversión nunca sube, siempre estará por debajo” (3/6).

Una qüestió que preocupa força és la paulatina degradació dels pisos i dels blocs en general. Moltes de les persones que han decidit quedar-se a Badia definitivament han realitzat inversions orientades a millorar la qualitat de l'habitatge, però aquells que, ja d'entrada, consideren que la seva estanca a la ciutat és circumstancial no tenen cap incentiu per invertir-hi diners. Això pot plantejar problemes de decisió col·lectiva ja que, en una mateixa escala, hi poden coincidir persones que, posem pel cas, estiguin disposats a augmentar la quota mensual per tal de realitzar reformes als blocs (pintar la façana, llogar a un jardiner, etc...) I d'altres que, pel seu caràcter free-ryder, bloquegin aquests tipus de decisions. A la llarga, pot resultar que els pisos que es posin a la venda siguin aquells més descuidats, donant lloc a dos tipus ben diferenciats de vivendes: les definitives, ben acondicionades i arreglades pels seus propietaris, i les “de pas”, amb una degradació constant. Aquesta idea ens la suggeria un dels entrevistats:

“Com que els pisos són, en general, d'una qualitat justeta, a mida que passen els anys, es van degradant més. El que no ha mantingut bé l'escala, es deteriora a una velocitat increíble” (4/6).

“Lo que sí que la gent ha fet molt és reformar els pisos amb ànim de quedar-se. Qui més qui menys ha fet arreglos grans (...) Han invertit molt i la perspectiva és: “ara que tenim el piset arreglat, no ens costa res, els fills han marxat o estan a punt de marxar... i ja ens està bé per ell i per a mi, perquè ja cobrem pensions...” (4/6).

És clar que sempre hi han els que estan molt satisfets amb el seu pis. Una família provinent de Barberà ens comentava: *“Porque aquello no me gusta (...), ni Barberà ni la gente que hay en barberà, porque los vecinos que yo tenía eran de estos que, no!, y nos compramos este, mas grande, mas comodidades y nos gusta mas” (5/1).*

- Relacions interpersonals.

Les persones que vam entrevistar vam mostrar una gran satisfacció tant per la intensitat com per la qualitat de les seves relacions veïnals. Excepte en alguns casos puntuals, les relacions han estat sempre cordials i disteses. La identificació personal amb els veïns fomenta la adscripció subjectiva un grup de pertinença similar i, per tant, el context d'interrelació s'emmarca dins les relacions "de igual a igual". El "*nos llevamos bien todos*" (1/2) ha estat la impressió dominant, però també hi va haver d'altres:

"La relación con los vecinos muy bien, sencilla, abierta,..." (2/4)

"Nos queremos ir, pero no por la gente porque la gente casi es mejor que en otros sitios" (2/6)

"La gente que nos rodeaba era normal, era como nosotros" (3/2)

"La relación con los vecinos es buena" (5/3)

No obstant, també hi han alguns que no s'identifiquen gens amb aquest suposat "grup de pertinença" tot i que mantenen la impressió positiva envers els veïns: "*Amb la gent molt bé, precíssament perquè no hi erem mai*" (4/1).

Pel que fa a la resta de relacions (no veïnals), la sensació que hem recollit és que Badia és "com un poble", on tothom es coneix i on tothom participa, en major o menor mesura, en la vida dels altres. Això no deixa de ser sorprenent tenint en compte que a Badia hi viuen gairebé 18000 persones i és virtualment impossible conèixer-les a totes. En canvi, és molt probable que la mateixa distribució espacial de la ciutat fomenti en els seus habitants aquesta idea de "proximitat"¹⁹. En tot cas, això de ser "com un poble", tal com ens adverien uns entrevistats, no ha de ser necessàriament bó o dolent:

"Allí nos conocíamos todos y sí, es mas estilo pueblo, todo el mundo conoce a todo el mundo, pero yo no creo que eso sea ni positivo ni negativo" (3/7).

Per una altra part, també ens hem trobat que, no sabem si per la peculiaritat del procés d'immigració a Catalunya, hi han moltes famílies extenses que han anat a parar a Badia. És el cas, per exemple, d'una de les famílies que vam entrevistar: "*Yo tengo a mi madre y hermana (mi padre hace un año y pico que falleció) y él [su marido] su padre y sus hermanas y hermano. Tengo un primo aquí arriba (...). Él no tiene los primos aquí, viven en Barberà*" (5/3).

¹⁹ Penseu que en els blocs més nombrosos hi conviuen unes 40 famílies i això ja és més del les que puguin arribar a conèixer mai uns habitants, per exemple, d'una zona residencial.

- **Associacionisme (coneixement i participació).**

Sens dubte, una de les dades que més impressió ens van causar en els nostres primers contactes amb la història de Badia va ser l'ingent quantitat d'associacions cíviques i culturals que es poden trobar al municipi. A grans trets, mentre que el nombre d'entitats o associacions culturals per cada 10000 habitants es situa, per tota la comarca del Vallès Occidental, entorn de 8, a Badia aquest mateix índex puja fins a 21.

El paper que les associacions van jugar en l'etapa de construcció i consolidació de la ciutat és indiscutible i per això vam preguntar als entrevistats si en coneixien cap. Les respostes són de tot tipus; n'hi ha que no en coneixen cap i n'hi ha que hi han participat activament en moltes:

“Sí que hay sí. Y sobre todo culturales porque hay gente de todos los lados. La mayoría son emigrantes (...) Y los emigrantes han hecho su círculo” (1/4)

“Es que no sabía que hubiese...” (6/3)

“Nosotros eramos personas que participábamos, íbamos al APA, a la Coral... y nos rodeábamos de gente que tenía cosas que decir” (3/2)

“La dinámica asociativa en Badia ha funcionado muchísimo (...) También tenía mucha fuerza la Federación de Entidades Culturales” (3/4).

Respecte a la gent que hi participava ens deien que eren: *“Personas progresistas en aquel momento, personas muy humanas, que siempre se colaba alguien que lo que quería era un cargo y tal, pero en general eran personas que lo hacían altruísticamente” (3/5).*

Potser ens equivoquem, però ens va semblar que quan la gent que ha viscut a Badia molts anys parlava de les associacions ho feia amb un cert to d'enyorança, ben bé com si ara les cosses haguessin canviat molt o com si s'hagues perdut l'esperit que, en aquells anys, empenyia a la gent a participar a les associacions. Hi ha com una mena de discurs mític que lloa i respecta tots els esforços del passat però que perd d'alguna manera el lligam amb el present. Tanmateix, els qui ho van viure de prop sempre hi estaran orgullosos de la tasca realitzada:

“En Badia siempre hemos tenido lo bueno: la Coral, la Montserrat Saumell (una persona magnífica que fundó la Coral), el cura de Badia, Gregorio. Al no haber un auditorio, se quitaba el altar de la Iglesia, se desmontaba todo y se convertía la Iglesia en un auditorio; eso era maravilloso” (3/4)

“Yo, por ejemplo, asistí nada mas llegar a Barberá, a una especie de concierto de coral de algunas escuelas y aquello, era vergonzoso, no había

silencio ni respeto (...) Sentí verguenza, mientras que en Badia había un silencio total (3/4).

Una pregunta que ens fèiem al començament de la investigació en relació a la qüestió de l'associacionisme era precisament quines serien les causes que explicarien tot el procés de proliferació d'entitats al municipi. Se'ns acudien dos tipus de mecanismes. Per una banda, pensàvem que l'impuls inicial es podria produir arrel de les deficiències infraestructurals comunment percebudes; va ser l'època de les reivindicacions col·lectives i de les mobilitzacions generalitzades encapçalades per l'Associació de Veïns²⁰. Per l'altra banda, un altre factor que impulsés la inquietud per associar-se podria ser la necessitat dels nouvinguts d'integrar-se al territori i conèixer de prop les persones que havien de ser els seus propis veïns. Aquest fet podria explicar, per exemple, l'èxit de les entitats culturals o esportives. Tanmateix, els dos casos són hipòtesis sense contrastar i el fet és que actualment segueixen existint una gran multitud d'associacions, tal i com vam tenir l'oportunitat de comprovar el passat setembre en el marc de les XV Jornades Associatives. En tot cas, les preguntes que ens feríem són: quanta gent se sent realment implicada en aquestes associacions?, hi ha renovació?, hi participa també la gent que creu que estan a Badia "de pas"?

- Gestió municipal / imatge de l'alcaldia / independència.

Entrem ara en un dels apartats que més excitació i polèmica va generar entre els entrevistats. Sigui com sigui, el cert és que, a Badia, quan es parla de l'administració, sembla que ningú es queda indiferent. Vam preguntar sobre la gestió municipal i sobre la manera com la independència els havia afectat: si hi estaven d'acord, si havien notat canvis significatius des d'aleshores, etc... i ens vam trobar amb un allau de crítiques en totes direccions. No sabem fins a quin punt podríem arriscar-nos a dir que el malestar amb les administracions és una característica "per se" de la nostra societat, però a Badia sembla com si realment ho fos. L'assoliment de la plena independència invitava a pensar que els ciutadans, desitjosos de no haver de dependre de Barberà o de Cerdanyola, concebrien el consistori com "l'administració pròpia" (en comptes de "l'administració forànea" que podrien representar els respectius ajuntaments de Barberà i Cerdanyola). Al final, sembla que pesa més el fet de ser simplement "administració". Des d'un altre punt

²⁰ Tot aquest procés el trobareu explicat a moltes de les publicacions que s'han editat al voltant de la història de Badia com ara la "Primera Història de Ciudad Badia", recentment reeditat pel Centre Cultural (1996), o bé el número 33 de la col·lecció "Els barris d'Adigsa", editat pel departament de Benestar Social de la Generalitat de Catalunya (1995).

de vista, també podria ser que, en funció de la legitimitat que aporta haver escollit als propis representants polítics, els habitants de Badia exigeixin en ells molta més dedicació i eficàcia. Sigui com sigui, el fet és que la insatisfacció es fa evident en opinions com aquestes:

"No está el ayuntamiento bien organizado, no se ve nada, no hacen progresar a la gente de Badia. Desde que somos independientes que no se hace nada por el pueblo. Nos hemos estancado" (1/5)

[L'alcalde] *"Es un hombre que no es que lo conozca demasiado pero tampoco me apasiona. Lleva ya no se cuanto tiempo de alcalde, pero creo que no ha hecho nada"* (2/1)

"A la hora de la verdad, cada uno se tiene que montar su història" (2/1)

"Lo poco que han hecho, desde que estoy yo aquí en Badia, no vale la pena" (2/2)

"Yo creo que aquí pecan de querer hacer cosas corriendo, con poco dinero y que se vea" (2/5)

"Tendrían que mirar mas los detalles técnicos que no los políticos" (2/5)

"... en ese aspecto de la gente joven no hacen absolutamente nada" (2/7)

"Aquí lo que hemos tenido un poco en cuenta los vecinos es que hay mucho que terminar por parte de la administración pública. Se ha hablado mucho pero nunca se ha solucionado nada" (2/8)

"... no han hecho nada, pero es que ni tan solo tienen la intención de hacerlo (...) Se está especulando mucho a nivel político" (2/8)

"Han hecho un poco de arreglo (jardines)... y muchos desarreglos (...). Han puesto unas fiestas mas, han puesto el "Drug" que a mi hijo le gusta... pero valla!, no caigo yo en otra cosa desde que está ese señor" (5/3).

En qualsevol cas, no tot són crítiques sinó que també hi ha gent que sap reconèixer les coses que s'han fet:

"El parque de aquí atrás lo empezaron el año pasado y ya lo estan acabando. Está muy majo" (6/5)

"Me parece que ahora, las personas que realmente tienen que hacer el trabajo, que son los cargos públicos, me parece que lo estan haciendo bastante bien en lo que cabe" (3/5)

Sobre la independència, la majoria de la gent entrevistada es situaria "teòricament a favor" i "pràcticament en contra". Això vol dir que la independència és per tots un objectiu desitjable però sempre i quan aquesta sigui econòmicament viable i sostenible. Segons

ells, no es pot hipotecar el futur del territori en virtut d'una eventual plenitud política. Els comentaris van gairebé tots en aquesta direcció:

"Independiente no, porque en la situación que estamos no se puede mantener" (1/4)

"Hombre, si se puede yo lo veo bien, pero si no, no" (1/4)

"Peor no estamos, pero mejor tampoco" (1/5)

"Nos gusta!. Te gusta porque no dependes de Barberá ni Cerdanyola (...)

Fué un error muy grande de Badía y lo estan pagando ahora" (2/7)

"Para mí que ya han visto que no pueden cobrar impuestos a nadie y lo único que pueden cobrar es basura" (2/8)

"Yo cuando vivía allí siempre creí en la independencia porque pensaba que ya no seríamos un barrio, seríamos una ciudad; pero es mentira, es un barrio" (3/7)

"El fet de no tenir uns ingressos és trist però real. Si no hi han diners, no funciona" (4/6).

A la llum d'aquestes manifestacions, sembla oportú suggerir que l'administració pública ha de replantejar-se mínimament la seva feina. D'alguna manera, han de fer veure als ciutadans que no totes les solucions dels seus problemes han de passar necessàriament per l'administració i, en qualsevol cas, s'ha d'informar de quines coses són competència de l'administració local i quines no. És necessari adoptar una actitud més pedagògica que faci entendre als ciutadans quines són les prioritats de la tasca de govern i s'ha d'intentar, al mateix temps, que ells s'hi sentin partíceps. La responsabilitat de consolidar i millorar la ciutat no recau exclusivament en l'ajuntament sinó en tots els ciutadans. Se'ns acudeix que una possible manera d'intentar fomentar l'identificació dels badiencs amb la tasca desenvolupada pels seus representants polítics seria informar-los, per exemple, dels criteris de distribució dels pressupost, de les coses que es fan i de les que es deixen de fer, etc...

- Mancances i virtuts.

Una de les qüestions que a nosaltres més ens interessava a l'hora de realitzar les entrevistes era que les persones intentessin resumir en poques paraules quines serien per ells/es les mancances i les virtuts de la ciutat. Amb aquest exercici preteníem conèixer quines eren les coses que, espontàniament, abans els hi arribaven al cap (que solen ser aquelles que afecten més directament). Pel que fa a les mancances, les respostes van ser força variades tot i que va haver-hi algunes coincidències que, com veurem més tard, són

prou significatives. Veiem-les:

“ Muchas cosas para la juventud, que no tuvieran que salir fuera” (1/3)

“Aquí en Badia hay mucho espacio pero esta tan mal diseñado el entorno que no hay párkings, la interrelación que hay entre bloque y bloque es malísima” (2/3)

“Lo encontré muy aislado” (3/1)

“Un mal de Badía es que te deja el cerebro plano; si no estas con un grupo de gente motivada te aplanas” (3/7)

“La ciutat et dona la sensació d'estar tanca!” (4/4)

“Que canalicen el río. Si el alcalde me escucha, que lo canalicen porque hace una peste en verano!” (5/4)

“Lo que hace falta es una gasolinera” (5/4).

I les virtuds:

“Tenemos un ambulatorio fabuloso, el transporte es muy bueno” (6/2)

“Els espais oberts, el nostre entorn esta molt ben cuidat” (4/4)

“Tienes todo muy a mano (ambulatorio, mercado, farmacias) (...) El mercado no es caro” (5/2)

“Es un lugar tranquilo, donde puedes ir a pié a todos los lados, se vive bien, las cosas no estan relativamente caras...” (5/4).

- Canvis significatius.

Durant els últims anys Badia ha experimentat canvis considerables; La ciutat s'ha consolidat, s'han incorporat nous equipaments, s'ha aconseguit la independència política, Però a més dels canvis diguem-ne “del continent” també hi ha hagut modificacions en l'estructura i les característiques del “contingut”, es a dir, dels mateixos pobladors. Amb l'intenció de conèixer fins aquin punt es percebien aquests canvis vam preguntar als entrevistats sobre la forma com els havien experimentat. La major part de les referències obtingudes esmentaven, sobre tot, els canvis en la estructura d'edats de la ciutat. Óbviament, les persones que més anys portaven vivint al municipi podien aportar una perspectiva longitudinal que no era possible trobar en els nous vinguts. Això és lo que ens van dir:

“Antes había mucha gente mayor. Ahora lo que mas es gente jóven que por el precio de la vivienda y todo...” (1/2)

“Ahora han marchado 5 vecinos y han venido parejas muy jóvenes” (6/2)

“Antes había muchos mas gitanos de los que hay ahora, pero siempre ha

habido gitanos en todos sitios" (2/2)

"Del principi de viure a Badia a ara, l'ambient de la gent ha canviat. Estructuralment, totes les famílies tenien "crius" petits i era un ambient més de la família amb nen que ha de treballar, de lluitar (...) I, conforme el temps ha anat passant, aquests nanos s'han fet grans; els fills que han pogut han marxat de Badia. Llavors, ha "degenerat" una mica, s'ha envellit la població de Badia, i això es veu" (4/2)

"El funcionariat es va" (4/6).

També hi ha qui fa la lectura de la situació des de la perspectiva que marca la necessitat de ser coherent amb la pròpia actitud. És el cas, particularment, d'una de les famílies que havien marxat a viure fora. Segons ells, *"en Badia hay dos tipos de gente, los que decidimos que nos vamos por el motivo que sea y los que la hacen suya por el motivo que sea también (por economía) (...) Muchas parejas se quedan; Tampoco se tienen tantos recursos como para irse" (3/5).*

- Qualitat de vida.

En aquesta categoria conflueixen moltes de les opinions expressades anteriorment però amb la novetat que ara es fan des d'una perspectiva més general, més globalitzadora. Els entrevistats es manifesten sobre la qualitat de vida en general. La majoria de les vegades aquesta percepció subjectiva de la qualitat de vida es troba íntimament lligada amb les expectatives que hom es fa sobre la seva manera de viure. Així doncs, la qualitat de vida no ha d'anar necessàriament lligada a la situació socioeconòmica sinó a la manera com s'interpreta aquesta situació en funció de les expectatives prèvies que ens fem. Dit això, podríem resumir la nostra impressió general dient que, per un costat, els que es volen quedar a viure a Badia realitzen una valoració positiva de la qualitat de vida al municipi, en canvi, per l'altra banda, els que hi viuen fora o bé tenen intenció de marxar no hi estan gens satisfets²¹.

"Pero mire, si aquí se vive muy a gusto, hay de todo como en todos los sitios" (1/2)

"Es que si Badía fuera tan mala ya no vendría gente joven como viene a vivir" (1/5)

"Vivimos aquí porque el piso era barato, ni mas ni menos, porque yo no me

²¹ Més endavant tomarem sobre aquesta qüestió, doncs és un fet que ens sembla que podria apuntar a la clau explicativa de tot plegat.

familiarizo con Badía todavía, uso el piso, vamos y venimos, pero no me gusta Badia como está organizado. Ni unas tiendas como Dios manda, ni nada, ni para distracción, tienes que salir el fin de semana fuera...” (2/1)

“Cuando sales fuera ves lo triste que era estar allí dentro. Yo la calificaría de gris, triste, muy dejada y sucia” (3/6)

“Lo que creo es que si sigues viviendo allí, a tus hijos lo que sí que les estas haciendo es poniendo mas trabas encima” (3/2).

Aquesta última cita està extreta de l'entrevista a una família que actualment viu fora de Badia, però que hi havia viscut molts anys. Ens sembla important aturar-nos-hi breument ja que el seu testimoni ens sembla especialment interessant. Ells autolegitimen la seva marxa de Badia adient que la ciutat no és capaç de generar noves expectatives a la gent que hi viu. Hi vivien molt bé i inclús mantenen un bon record de la seva etapa a la ciutat, però es van sentir una mica “ofegats” per l'ambient que els envoltava. Ens ho van explicar d'aquesta manera:

“Cuando ves que toda la gente de tu alrededor es como tu y no tiene expectativas de nada, oyes hablar del paro... y oyes hablar de una dinámica y tu también, sin darte cuenta, entras en esa dinámica y, si tienes otras ilusiones y proyectos, eso no es bueno. Tienes que rodearte de otra gente que, no es que sean mas o menos que tu, sino que tengan otros horizontes” (3/3)

I també:

“La gente con la que te vas a tropezar cada día no tiene muchos horizontes y no es bueno. Porque lo bueno es estar rodeado de personas de las cuales puedas aprender y si solo vas a aprender cosas negativas, buena gana tienes de ir para atrás” (3/6)

És clar que, segons ells, aquesta situació no s'ha donat des de sempre, sinó que és producte de la paulatina “relaxació” dels seus habitants. Segons la seva opinió, Badia estava viva quan la gent sortia al carrer a manifestar-se per alguna cosa, quan la gent tenia alguna cosa a dir i les esperances i il·lusions col·lectives impregnaven l'activitat diària dels seus ciutadans. El repte, ara per ara, pot ser tornar a il·lusionar-se i esperar-se per un futur que, només si la gent vol, pot ser millor per tots:

“Badía corría el peligro de que si la gente dejaba de luchar, se podía quedar un poco olvidada, y puede ser terrible. Hubo unos años en que la gente dejó de luchar bien porque se fueron, bien porque llega un momento en que te hartas, y se iba notando como las cosas iban a menos” (3/5)

És per això que, pensant també per ells, ens suggerien la següent recomanació: *“Que tengas iniciativa, que no te quedes sentado (...)”* i afegueixen, *“hay muchos sitios como Badía, que te puede el ambiente”* (3/3).

Tanmateix, també reconeixen que, tot plegat, *“Si en Badía te acomodas y tienes trabajo fijo se vive de maravilla”* (3/8).

- Cohesió / identificació.

És aquest també un tema força polèmic. Moltes de les persones que han escrit sobre Badia sovint es lamenten de la manca de cohesió i d'identitat pròpia del municipi afegint, a més, que és precisament aquesta una de les causes fonamentals que explicarien l'escassa autoestima que tenen els badiencs per la seva ciutat. De fet, una de les preocupacions reiterades de les persones que ens van encarregar aquest estudi consistia en saber fins a quin punt es podria parlar pròpiament de l'existència d'una identitat col·lectiva típicament badienca. Aquesta suposada “identitat” estaria en la base de les percepcions de “comoditat” o “incomoditat” que la ciutat inspira als seus habitants. Nosaltres respectem profundament aquestes hipòtesis tot i que ens sembla oportú afegir algunes altres breus consideracions.

La qüestió de la “identitat” i de la “cohesió” ha estat un tema àmpliament tractat des de la sociologia i la psicologia social. Certament, no és ara el moment més adient per entrar en elucubracions sobre el contingut i l'abast heurístic de totes elles, però de forma molt breu sí que ens agradaria apuntar alguns elements que ens poden ser útils per contextualitzar les nostres opinions al respecte. D'entrada, la identitat és un sentiment i, per tant, difícilment operacionabilitzable i quantificable. La gent acostuma a agrupar sota el concepte “identitat” multitud de sentiments diferents i, fins i tot, contraposats. Llavors, és pràcticament impossible arribar a afirmar que un col·lectiu té un grau d'identitat X o Y. A més, en una mateixa persona s'hi barregen diferents elements identificatoris. Estarem d'acord que no tenen el mateix grau de consideració afirmacions com ara “sóc una dona”, “sóc catalana”, “sóc del Barça” o “sóc universitària”. En tots quatre casos, però, hi podríem trobar elements d'identificació amb la percepció subjectiva d'un grup ben delimitat, tot i que també és cert que les característiques atribuïbles a aquests grups poden ser enormement diferents per les diferents persones que s'hi veuen identificades. Tanmateix, tot i tenir una base tan heterogènia, la percepció subjectiva de la identitat té repercussions en l'activitat diària de les persones. És un altre cop allò de “les definicions de la realitat tenen conseqüències reals”; si un “se sent” català actuarà en conseqüència (per exemple, votant

a un partit catalanista) independentment de que aquest sentiment sigui igual per a totes les persones que s'autodefineixen com a "català". Per tant, no és tant que existeixi una definició determinada d'"identitat" a la qual les persones hagin d'adscriure's, sinó que l'experiència personal de la identitat (tingui la forma que tingui) produeix identitat. Els processos d'identificació col·lectiva i les seves repercussions són prou complexos com per aturar-nos-hi en profunditat. No obstant, la idea que volem retenir és que, independentment de la manera com algú pugui arribar a dir "sóc badienc", tots els que ho diguin poden tenir un comportament relativament semblant (és a dir, heterogeneïtat de motivacions i homogeneïtat de comportaments).

Per parlar de "identitat" s'han de complir, almenys, dos requisits: coneixement del grup i identificació amb el grup. En el cas de Badia, és obvi que, per les seves peculiars característiques físiques i estructurals (aïllada geogràficament d'altres nuclis urbans i amb una tipografia ben característica), tothom que hi viu té un coneixement clar d'on viu. No es el cas, per exemple, de dos barris colindants d'una ciutat que, al estar tan a la vora, produeix en els veïns una adscripció ambigua. En aquest sentit, l'aïllament territorial de Badia podria fomentar la identificació clara del grup dels "badiencs". D'entrada, doncs, sembla que Badia disposa d'unes condicions objectives que propiciarien el sentiment de pertinença al grup. Ara bé, és probable que la gent de Badia no s'identifiqui amb la imatge subjectiva que ells mateixos tenen de la ciutat (cosa que, d'altra banda, no deixa de ser paradoxal doncs a les entrevistes hom certifica que els veïns són "normals" i "com a tot arreu"). Llavors, el problema de la identificació i la cohesió podria ser una variable espúria (bruta), cosa que ens faria pensar que tal vegada hauríem de buscar per una altra banda les causes d'aquest biaix en el sentiment de pertinença²².

Pel que fa a la cohesió, aquesta s'accentua quan tots els membres del grup són conscients de que comparteixen objectius comuns. Si la lluita i les reivindicacions d'altres anys van produir cohesió va ser segurament perquè hom compartia unes necessitats i hom era conscient de la existència d'un "enemic comú" (que és, per cert, un altre dels mecanismes que genera cohesió grupal). Quins objectius poden compartir en l'actualitat els veïns de Badia?. La resposta és difícil però se'ns acudeix que podria ser, per exemple,

²² Utilitzant els conceptes que va popularitzar el sociòleg nordamericà T. Merton a mitjans de segle, diríem que els habitants de Badia són conscients del seu "grup de pertinença" però que, no obstant, aquest no coincideix amb el seu "grup de referència". Això inevitablement comporta un sentiment de frustració (sempre i quan aquest no estigui convenientment interioritzat) doncs "no som allò que desitgem ser". Aquesta distància entre la imatge que es té de la ciutat i la pròpia autoimatge podria ser una de les causes que explicarien per què la gent de Badia no acaba de trobar-s'hi a gust. De fet, molta gent ens ha comentat que una actitud usual entre els badiencs quan algú de fora els pregunta d'on són és respondre "de Barberà" o bé "de Sabadell" (que constituïen, en aquest cas, els respectius "grups de referència").

la il·lusió de tirar endavant un projecte de ciutat o bé la reivindicació eficaç dels finançament necessari per enllestir d'una vegada el polèmic Centre Cívic. Sigui com sigui, si l'objectiu desitjat és fomentar la cohesió dels badiencs és fonamental intentar transmetre un missatge d'unitat. Les lluites i les divisions sovint generen solidaritats parcials que fomenten la cohesió mitjançant la diferència i no mitjançant les similituds.

I què pensen les persones entrevistades de tot plegat?. De fet, a la llum de lo que vam recollir, no gosàriem dir molt alt que la gent se sent realment orgullosa de viure a Badia del Vallès. Aquestes són algunes de les impressions manifestades:

“Yo nunca me niego a decir que soy de Badía pero hay gente que sí” (1/3)

“Es que NO ME GUSTA, y le he cogido un poco de manía” (2/1)

“Mucha gente no dice que es de Ciudad Badía, dicen que son de Barberá” (2/4)

“La gente que tenía un poco de visión se fué” (3/7)

“Y hay 4000 viviendas sociales juntas, y no puede haber integración ni nada” (3/10)

“A mi, això em dona la sensació de guetto, és com l'emigrant que fa 50 anys viu aquí i no parla català perquè no es mou de l'escala on tots són de Còrdova i sempre parla en Andalus” (4/3)

“Els que ho tenen més bé tenen més consciència que la ciutat és d'ells i sempre té més apreci a lo que té” (4/4)

“Los vecinos, primero nos visitábamos mas, luego ya no tanto. Luego, también notas que los vecinos siguen aplanados y tu te has alejado tanto que empieza a funcionar lo de la envidia, porque en el fondo nadie quiere vivir en Badía” (3/10).

Si mantenim la hipòtesis segons la qual en l'arrel de totes aquestes actituds trobaríem la distància percebuda entre el “grup de pertinença” i el “grup de referència”, en bona part la responsable d'aquest biaix seria la imatge col·lectiva que la gent te de Badia. No ens posarem ara a analitzar les causes i els perquès d'aquesta suposada “mala fama” que carrega la ciutat, ni tampoc veurem quin ha estat el seu procés de construcció social però, sigui com sigui, el fet és que la constitució i consolidació de Badia a anat lligada a la imatge de “ciutat problemàtica” o, filant una mica més prim, de “ciutat problematitzada”²³. Des de sempre, els seus habitants han estat els primers que han criticat la inadequació d'aquest estigma (calificant-lo d'injustament desproporcionat). Les alusions a “és un lloc

²³ O inclús, tal i com es deia fa alguns anys, “ciutat sense llei”.

com qualsevol altre” i “hi ha com a tot arreu” han estat freqüents en les entrevistes realitzades.

“Hay como en todos los sitios” (1/4)

“La gente de aquí es trabajadora, no habrá gente que este [económicamente] muy bien pero... lo que dice la gente de que aquí todo el mundo es gitano, mala gente, droga y de todo... no!” (1/4)

“Había gente que decía que se iba porque había droga y eso son tonterías, porque la droga la tienes en la esquina y donde sea, la hay en todos los sitios. ¿Que hay inseguridad?, Mentira” (3/2)

“Aquí habrá los típicos gamberros como en todos los sitios” (5/5)

“Sí que había por allí alrededor alguna gente rara, pero es que esto lo hay en todos los sitios” (3/2).

També hi ha qui acusa greument aquest prejudici generalitzat contra Badia:

“Si va tu hijo a pedir trabajo o lo que sea y dice que vive en Badía ya lo van a mirar con lupa y eso es cierto” (3/3)

“Ara i abans, dius a la gent que vius a Badia i es diuen “a Badia?, no m’ho haguès imaginat mai”. Això margina a la gent” (4/4).

Sens dubte, sembla evident que un dels reptes que Badia ha d'afrontar en un futur més o menys llunyà és un intensiu rentat d'imatge.

- Expectatives de futur.

Arribem a la última de les categories que hem seleccionat. En el fons, el grau de satisfacció o desencís que comporta viure a Badia depèn directament de la manera com s'han complert o frustrat les expectatives que cada persona es fa en el moment d'anar-hi a viure. Per altra part, de les expectatives que eventualment es puguin crear sobre el futur de la ciutat dependrà tant l'ànim amb que la gent s'hi aboqui com el seu nivell d'implicació. Veiem ara algunes de les coses que ens van dir i tot seguit farem el nostre comentari:

“Es que hay gente que se marcha porque le gusta marcharse pero hay mucha gente que se queda aquí, y gente que lleva muchos años viviendo aquí y no se marchan, hay muchísima gente mayor que ni pensamientos de marcharse” (1/3)

“Personalmente Badía no me gusta. Estamos aquí porque el piso era mas económico y punto pero estoy deseando de pagar y marcharme” (2/1)

“Yo, ¿educar aquí a mis hijos?, no. Cuando nos venga bien a los dos, que

nos podamos marchar... Esto a sido una compra de paso" (2/1)

"La gente de la misma época que nosotros, de 26 vecinos, 12 recién llegados, tenemos el mismo pensamiento (...) Y de los nuevos que vienen, en cuanto pueden, se van" (2/6)

"Yo no creo que mejore. Una cosa artificial puesta allí en medio, con todos esos bloques hacia arriba, no creo que mejore porque no tiene espacio, no está bien comunicada, no tiene sitio para industrias, no puede generar ingresos,... imposible" (3/6)

"Habría que tirarlo todo y empezar desde cero, es la única manera" (3/7)

"En resumidas cuentas, que fué una buena decisión salir de Badía y que las ciudades como Ciudad Badía no deberían existir. Supongo que lo que pretendían con el diseño de Badía es marginar a gente" (3/9)

"Yo creo que Badía no es una casualidad. Lo mismo que los barrios periféricos. Y de lo que gestione Adigsa, yo no estoy de acuerdo, porque cómo pretender que en una ciudad independiente tenga que dar permiso Adigsa para construir" (3/9)

"Hem estat 20 anys. Vam anar a Badia amb l'idea d'estar-hi poc temps, "com que és un pis econòmic i tal estarem un temps i després marxarem" perquè no era la vivenda que volíem" (4/1)

"És una ciutat destinada a anar en regressió, i més ara que s'anirà fent vella" (4/5)

"Te acostumbras a esto y ya encuentras normal lo que pasa y dices "bueno"" (5/2)

"Yo me marcharía de Badía por motivos de trabajo de mi marido si lo desplazasen, pero por otro motivo ya te digo que no" (5/2)

"La idea nuestra, cuando nos vinimos aquí, es la de poder irnos, no era la de quedarnos aquí. Vinimos porque las viviendas eran mas baratas, (...) Pero la verdad es que luego nos encontramos a gusto" (6/2).

La qüestió de les expectatives (satisfetes o frustrades) és per nosaltres un punt fonamental. Segurament el lector ja s'haurà adonat, doncs hi han referències al llarg de tot el capítol. Ara ens hi dedicarem més acuradament²⁴.

²⁴ Un mecanisme força usual de configuració d'expectatives és aquell que es basa en "fer de la necessitat virtut". En altres paraules, normalment desitgem aquelles coses que es troben al nostre abast. Es tracta d'una simple qüestió de supervivència ja que, metafòricament, no "podriem viure" sabent que tot allò que desitgem no ho arribarem a aconseguir mai (cal trobar, com diuen alguns actors, un "equilibri libidinal" entre el desig i les seves possibilitats de satisfacció).

(continua...)

Hem intentat que aquest capítol tingués una estructura didàctica. Si us fixeu, us hem dit que hi havien tres tipus d'entrevistats però no hem especificat quina entrevista pertanyia a cada categoria (recordem: 1^a- Viu a Badia des de fa almenys deu anys / 2^a- Ha arribat a Badia recentment / i 3^a- Ha viscut més de deu anys a Badia però actualment resideix a una altra ciutat). Segurament molts de vosaltres, a aquestes altures, us veuríeu amb cor d'intentar identificar l'origen de cada una de les entrevistes (si voleu, us convidem a fer l'exercici abans de continuar endavant) i això és bàsicament perquè, tot i les contradiccions que són gairebé habituals en totes les persones, hi han en el seu discurs elements de coherència prou significatius. Normalment, els sociòlegs acostumem a defensar el postulat segons el qual "no hi ha text sense context", es a dir, que les opinions de la gent depenen molt directament de la posició social de la persona que les fa, de la seva particular biografia i d'una multitud de factors afegits (tant personals com socials). La coherència del discurs sempre té, com a mínim, un punt de referència i, en el cas que ens ocupa, ens atreviríem a dir que l'eix que vertebrava totes les opinions i impressions que els entrevistats tenen sobre Badia és la seva expectativa de quedar-s'hi a viure o no.

Ens hem trobat que aquesta expectativa condiciona profundament tota la percepció de la ciutat. Normalment, la gent que hi viu des de fa anys i no té intenció de marxar veu Badia estupendament. En canvi, els que desitgen anar-se'n troben inconvenients per tots els cantons. En el cas dels nostres entrevistats, els dos que havien marxat representaven les posicions més crítiques envers la ciutat (doncs, en certa mesura, havien d'autojustificar la seva decisió de marxar); eren les entrevistes 3 i 4. Per contra, els que hi viuen des de fa anys s'hi troben molt a gust i, tot i mantenint una postura crítica en segons quins aspectes, la seva valoració global de la ciutat és satisfactòria.; eren les entrevistes 1 i 6. Enmig s'hi trobaven els que feia poc que hi havien arribat (les entrevistes 2 i 5); un s'hi volia quedar i, per tant, ho trobava tot molt bé, i l'altre s'identificava amb aquells de "quan puguem marxem". Les percepcions d'ambdós eren rellevantment oposades.

Llavors, com suggeríem abans, podria ser que el tema de la identitat i la cohesió passés a segon terme ja que no seria la manca d'identitat sinó la expectativa de mobilitat

2 4 (. . . c o n t i n u a c i ó)

El procés és similar a aquell que ens mostra la famosa fàbula de la guineu i el raim. Dit molt breument resulta que hi havia una guineu que va veure un apetitós raim penjant d'una branca no molt lluny del terra. En veure aquest menjar tan sabros va voler agafar-ho i, per fer-ho, va saltar tan alt com va poder. El primer cop, però, no hi va haver sort i va tornar-ho a intentar saltant encara més fort. Després de repetir l'operació varies vegades, i un cop la guineu es va adonar que el raim estava massa lluny i que no hi arribaria per molt que saltés, va marxar pensant que molt probablement el raim devia d'estar verd. Es tracta d'un exemple que il·lustra la manera com moltes vegades modifiquem les nostres expectatives en funció de les nostres oportunitats de satisfer-les.

el factor explicatiu de les diferents posicions i opinions respecte al municipi.

Al nostre entendre, el que és fonamental per millorar la viabilitat futura de la ciutat és que la gent que des del moment que entra a Badia pensa en marxar canviï la seva expectativa (ja que aquest perjudici impregna totes les valoracions sobre el municipi de negativitat i escepticisme). Aquells que d'entrada creuen que la seva estada a Badia és transitòria careixen de motivació per "fer arrels": no es preocuparan per conèixer als seus veïns ni s'engrescaran a participar en alguna de les múltiples associacions esportives i culturals de la ciutat. Però hem de ser conscients que modificar aquesta expectativa inicial no és responsabilitat exclusiva de l'ajuntament i així ho ha de fer entendre als ciutadans²⁵.

Una última cita per acabar:

"Pues supongo que tendrán suficiente sensatez los que gobiernan en Badía como para que no se les escapen las manos, y puede mejorar algo si lo llevan bién y ójala sea así, porque si no, el futuro es malo, negro y oscuro. (...) Dependerá de que la administración tenga suficientes recursos y de que las personas que gobiernen tengan suficiente humanidad" (3/6).

²⁵ Per exemple, amb l'objectiu de engrescar a la gent per treballar per la ciutat es podria llençar una campanya del tipus "Badia, posa't guapa" que motivés als veïns a arreglar i decorar els seus edificis i les zones interblocs (i així de pas millorar aquesta imatge que tant està perjudicant). Com deia uns dels entrevistats, "yo pienso que si le pegan una buena limpieza y un buen arreglo, esto tiene una vida increíble" (2/5). Per la seva part, l'ajuntament hauria d'adoptar una actitud més "positiva" i menys "derrotista" (que això s'acaba encomanant a la gent); cal sortir de la dinàmica d'"eterna queixa" per tal de fer veure als badiencs els avantatges de viure a Badia (i no únicament els inconvenients). La situació és complicada -siguem realistes- i objectivament les perspectives de futur no conviden a l'optimisme ingenu, però partint d'aquesta base, si hi ha algú que vol acceptar el repte que significa portar Badia endavant ha de intentar contagiar als veïns la seva il·lusió i el seu entusiasme.

6. APUNTS ENVERS L'ESDEVENIDOR DE BADIA DE VALLÈS

Al llarg de les planes anteriors, hem tractat alguns aspectes que, al nostre entendre, es fan necessaris per a realitzar un apropament a la vida social de Badia del Vallès. D'aquesta manera, ens hem detingut en l'estructura social, en la realitat educativa i en algunes de les «problemàtiques» socials del municipi. L'objectiu d'aquesta perspectiva, ha estat mostrar els elements pertinents per tal d'arribar a una comprensió adequada del desenvolupament social de Badia.

Però el transcurs d'aquest camí no només ens ha conduït a través del passat recent sinó que també ha permès intuir algunes de les línies que en el futur poden acabar per vertebrar la vida del municipi. No es tracta ara, però, de realitzar un exercici exhaustiu de prospectiva, sinó més aviat d'apuntar algunes possibles combinacions futures de certes variables que, sense atrevir-nos a assegurar que es produirà d'una certa manera, potser podran ser vies possibles a considerar en la constitució del futur immediat.

L'anàlisi de l'estructura social realitzat a les planes anteriors ens suggeria que hi ha dos grups a la piràmide d'edats que requerien un especial interès. Es tracta dels joves d'entre 20 i 29 anys i els més grans de 65 anys. Veiem, doncs, com aquests dos grups experimentaven un creixement considerable dels seus efectius. I és l'augment d'aquest grups el que fa pensar que en el futur immediat jugaran un paper determinant a Badia.

Pel que fa als joves, aquests seran els responsables de que l'estretament de la piràmide d'edats no sigui més notable en els propers anys. Aquest grup, primera generació de badiencs de naixement, en arribar a la seva edat fèrtil permetran que el nombre de naixements a Badia aconseguixi uns nivells superiors als actuals. De fet, són el grup més nombrós de tota l'estructura social del municipi.

El repte, doncs, es planteja d'una manera clara: cal aconseguir que aquests badiencs no abandonin el municipi. Tal com hem vist també amb anterioritat, aquests joves es troben dividits entre els que perceben Badia com una ciutat en la qual podrien instal·lar la seva residència i els que veuen el seu futur immediat fora de la ciutat. Es tracta, doncs, de fer que els que s'hi volen quedar ho tinguin el més fàcil possible (garantint que trobaran habitatge amb una certa facilitat, per començar) i que els que tenien pensat de marxar s'hi repensin (aconseguint que canviïn els aspectes que consideren negatius).

En aquesta línia, hi ha un altre grup social que caldria tenir present a l'hora de fer

aquestes consideracions. Com ja hem pogut comprovar, hi ha moltes parelles joves que arriben al municipi atretes pel preu de l'habitatge. La seva idea és que la seva estada a Badia sigui provisional a l'espera d'una millor situació econòmica que els permeti canviar d'habitatge. Aconseguir que els que arriben a Badia no abandonin la ciutat passats cinc anys seria una fita desitjable pel futur del municipi. A l'igual que els grups de badiencs més joves assenyalats amb anterioritat, aquest grups es troben en la seva edat fèrtil i per tant col·laboraran en l'eixamplament de la piràmide d'edats i en la dinamització de la vida de la ciutat. Aquest hauria de ser, doncs, un altre grup objectiu de les polítiques municipal.

L'altre grup social a considerar en el futur immediat de Badia són els més grans de 65 anys. Com ja hem vist, en els darrers anys aquests grups han experimentat un lleuger augment que fa preveure que en els propers anys es converteixin en un grup social amb un pes força considerable.

D'aquests fenòmens en l'estructura social es derivaran (tot i que ja sabem que aquestes prediccions no sempre s'acompleixen fidelment) algunes conseqüències que els serveis municipals hauran de fer front. Si preveiem un augment dels sectors joves i els sectors més grans, podem preveure que seran necessaris alguns serveis bàsics, com les llars d'infants per uns (quan tinguin fills) o els centres de dies pels altres (quan la seva edat no els permeti de valdre's totalment per sí mateixos). La recerca de les fonts de finançament necessàries per a aquests serveis pot començar actualment si aquestes línies comencen a dibuixar-se amb força en els propers anys.

Si aquesta tendència es reforça en el futur pot esdevenir font d'alguns conflictes puntuals. Un d'ells es podria situar en el nivell de l'habitatge. Als problemes de degradació dels habitatges pel pas del temps, caldrà afegir que hi haurà un sector de la població de Badia que concebrà aquests com un lloc de pas i que, per tant, no realitzarà grans inversions per tal de mantenir-los. En una mateixa escala, doncs, es podria trobar veïns que no es troben disposats a realitzar grans remodelacions de l'edifici donat que la seva intenció es marxar així com puguin. Aquest serà, doncs, un altre àmbit d'actuació de les autoritats municipals, sinó per intervenir directament en la rehabilitació dels habitatges, sí per fer de mitjancer amb altres administracions o entitats.

Caldrà també pensar que si l'estructura social pateix aquesta «dualització» serà necessari realitzar intervencions de cara a «equilibrar» la població del municipi. Així, fonamentalment, el que caldrà es treballar en la línia de la prevenció de l'abandonament del municipi per part de les famílies que, un cop aconseguir un cert nivell econòmic,

decideixen canviar de residència. Aquesta tasca no serà fàcil perquè els factors que fan que les famílies abandonin el municipi no només tenen a veure amb els nivells infraestructurals de la ciutat.

Així, aconseguir doblar el nombre d'autobusos o de botigues segurament no impediria l'abandonament de Badia per part de les famílies que han aconseguit millorar en el seu status. Hi ha altres aspectes, que se situen en l'esfera de les expectatives personals que han de ser considerats a l'hora d'afrontar aquesta qüestió. Així, per exemple, una municipi com Barberà del Vallès que no té cinemes ni discoteques al seu centre urbà, una de les mancances que manifesten algunes famílies que volen marxar del municipi, és percebut com una ciutat desitjable per tal d'instal·lar la nova residència.

Per tant, les inversions en el municipi no només s'ha de situar en el nivell de les infraestructures bàsiques, sinó en aquells aspectes que permetin valorar Badia com una ciutat similar a les del Vallès. L'objectiu, doncs, hauria de ser dotar la ciutat d'una aire de modernitat allunyat de la sensació d'aïllament geogràfic i psicològic en la que sembla estar sumida. Un dels aspectes que assenyalaven les famílies que havien abandonat Badia en els darrers anys és la manca d'expectatives que pateix la ciutat. Aquests antics veïns i veïnes acusen la inexistència de dinàmiques al municipi que permetin pensar que hi ha un futur habitable a Badia.

De fet, la sensació generalitzada és d'incertesa davant d'un futur que se sap condicionat a la viabilitat econòmica. Una possible línia de treball per a les autoritats municipals seria incitar els ciutadans (i també les actuacions municipals) a abandonar l'actitud de ciutat acomplexada per tots els seus handicaps i embrancar-se en campanyes que provin de convèncer els habitants que viuen en una ciutat amb tantes pors i esperances com qualsevol altre de la comarca.

Així, actuacions com enviar una carta de benvinguda a les famílies que arriben al municipi, aconseguir una zona de passejada al centre de la ciutat o qualsevol altra que faci augmentar l'autoestima dels badiencs hauria d'omplir l'agenda dels dirigents municipals. No només s'han de realitzar grans actuacions de cara a augmentar els serveis i infraestructures de Badia, sinó que també cal invertir en aquells aspectes que permetin valorar la vida a Badia i desacomplexar els seus ciutadans. Ras i curt, no només cal fer de Badia una ciutat habitable, sinó que els seus ciutadans la percebin com a tal.

ANNEXOS

ÍNDEX D'ANNEXOS:

A- INDICADORS SOCIALS DE BADIA (1991)

1- INDICADORS GENERALS

1.1- Demogràfics

1.1.1- Distribució de la població per sexes (1991)

1.1.2- Distribució de la població per grups d'edat (1991)

1.2- Nivell d'instrucció

1.2.1- Taxa d'analfabetisme (1991)

1.2.2- Població sense estudis (1991)

1.2.3- Població amb estudis superiors (1991)

1.2.4- Coneixement del català (1991)

1.3- Laborals

1.3.1- Taxa de dependència demogràfica (1991)

1.3.2- Taxa d'activitat (1991)

1.3.3- Taxa d'ocupació (1991)

1.3.4- Taxa d'atur (1991)

2- INDICADORS PER GRUPS ESPECÍFICS

2.1- Infància i joventut

2.1.1- Taxa de població infantil (1991)

2.1.2- Taxa de població juvenil (1991)

2.2- Dones

2.2.1- Taxa de població femenina (1991)

2.2.2- Distribució de les dones per grups d'edat (1991)

2.2.3- Taxa d'activitat (1991)

2.2.4- Taxa d'ocupació (1991)

2.2.5- Taxa d'atur (1991)

2.3- Vells

2.3.1- Taxa de població vella per sexes (1991)

2.3.2- Taxa de població de 65 i més anys (1991)

2.3.3- Taxa de població de 80 i més anys (1991)

3- ALTRES

3.1- Cultura

3.1.1- Nombre de biblioteques per cada 10000 habitants (1991)

3.1.2- Nombre d'entitats o associacions culturals per cada 10000 habitants.

B- MAPA DE BADIA PER SECCIONS CENSALS

C- DADES ESTADÍSTIQUES PROCEDENTS DEL CENS DE 1991.

- Població segons any d'arribada a Catalunya i sexe.
- Població segons branques d'activitat i sexe.
- Població segons coneixement del català.
- Població segons estat civil i sexe.
- Estructura d'edats i sexe.
- Població segons estudis en curs i sexe.
- Població segons lloc de naixement i sexe.
- Població segons situació professional i sexe.
- Població segons relació amb l'activitat i sexe.
- Població segons titulació i sexe.

D- DADES ESTADÍSTIQUES PROCEDENTS DEL PADRÓ A 26/7/95.

- Distribució de la població per edat, sexe i secció censal.

E- DADES ESTADÍSTIQUES COMPARATIVES 91-95

- Evolució de la població per edats, sexe i secció censal.

F- TRANSCRIPCIÓ DE LES ENTREVISTES CITADES AL PUNT 5.

A- INDICADORS SOCIALS DE BADIA (1991)

INDICADORS SOCIALS DE BADIA (1991)

1- INDICADORS GENERALS

1.1- Demogràfics

1.1.1- Distribució de la població per sexes (1991)

	Badia	Comarca	Catalunya
Homes	50,75%	49,35%	48,90%
Dones	49,25%	50,65%	51,10%

1.1.2- Distribució de la població per grups d'edat (1991)

	Badia	Comarca	Catalunya
De 0 a 14	23,16%	20,10%	17,76%
de 15 a 29	31,25%	25,56%	24,23%
de 30 a 44	21,41%	22,18%	20,91%
de 45 a 64	18,62%	21,00%	22,78%
Més de 65	5,56%	11,16%	14,31%

1.2- Nivell d'instrucció**1.2.1- Taxa d'analfabetisme (1991)**

	Badia	Comarca	Catalunya
Tax. Analf.	2,23%	0,62%	0,48%

1.2.2- Població sense estudis (1991)

	Badia	Comarca	Catalunya
Pobl. s. est.	18,46%	20,19%	19,12%

NOTA: Inclou a les persones que no tenen cap titulació però saben llegir i escriure i els analfabets

1.2.3- Població amb estudis superiors (1991)

	Badia	Comarca	Catalunya
Pobl. est. sup.	1,41%	4,05%	6,44%

1,2.4- Coneixement del català (1991)

	Badia	Comarca	Catalunya
entén	88,06%	91,98%	93,76%
sap parlar	42,42%	61,03%	68,34%
sap llegir	46,76%	61,85%	67,56%
sap escriure	23,63%	36,45%	39,94%

1.3- Laborals

1.3.1- Taxa de dependència demogràfica (1991)

	Badia	Comarca	Catalunya
T. dep. dem.	28,72%	45,47%	47,22%

NOTA: La taxa de dependència demogràfica és la relació entre les persones en edat productiva i les que estan teòricament en edat no productiva. en no disposar de dades més acurades hem inclòs als nois de 15 anys (que encara no estan en edat de treballar) com població activa.

1.3.2- Taxa d'activitat (1991)

	Badia	Comarca	Catalunya
Tax. act.	60,01%	56,99%	53,88%

NOTA: La taxa d'activitat és la relació entre la població activa i la població de 16 i més anys

1.3.3- Taxa d'ocupació (1991)

	Badia	Comarca	Catalunya
Tax. ocup.	46,32%	46,87%	46,23%

NOTA: La taxa d'ocupació és la relació entre la població ocupada i la població de 16 i més anys

NOTA: Les dades de "Comarca" i "Catalunya" de les tres últimes taxes corresponen a l'Estadística comarcal i municipal. IEC, 1992. Les de "Badia", com totes, provenen del Cens de 1991.

1.3.4- Taxa d'atur (1991)

	Badia	Comarca	Catalunya
Tax. d'atur	22,81%	17,75%	14,19%

2-INDICADORS PERS GRUPS ESPECÍFICS

2.1- Infància i joventut

2.1.1- Taxa de població infantil (1991)

	Badia	Comarca	Catalunya
Pobl. entre 0 i 14 anys	23,16%	20,10%	17,76%

2.1.2- Taxa de població juvenil (1991)

	Badia	Comarca	Catalunya
Pobl. entre 15 i 25 anys	22,82%	17,50%	16,50%

2.2- Dones

2.2.1- Taxa de població femenina (1991)

	Badia	Comarca	Catalunya
Dones	49,25%	50,65%	51,10%

2.2.2- Distribució de les dones per grups d'edat (1991)

	Badia	Comarca	Catalunya
De 0 a 14	22,37%	17,19%	16,76%
de 15 a 29	30,48%	22,29%	23,18%
de 30 a 44	21,70%	20,72%	20,63%
de 45 a 64	18,83%	21,88%	22,83%
Més de 65	6,62%	17,92%	16,60%

2.2.3- Taxa d'activitat (1991)

	Badia	Comarca	Catalunya
Homes	77,55%	72,44%	70,09%
Dones	42,22%	42,36%	38,80%

NOTA: Taxa d'activitat: Relació entre la població activa i la població de 16 i més anys

2.2.4- Taxa d'ocupació (1991)

	Badia	Comarca	Catalunya
Homes	65,61%	63,83%	62,83%
Dones	26,76%	30,82%	30,79%

NOTA: Taxa d'ocupació: Relació entre la població ocupada i la població de 16 i més anys

2.2.5- Taxa d'atur (1991)

	Badia	Comarca	Catalunya
Homes	15,40%	11,89%	10,36%
Dones	36,61%	27,24%	20,63%

NOTA: Taxa d'atur: Relació entre la població desocupada i la població activa

2.3- Vells

2.3.1- Taxa de població vella per sexes (1991)

	Badia	Comarca	Catalunya
Homes	41,38%	41,03%	40,72%
Dones	58,62%	58,97%	59,28%

2.3.2- Taxa de població de 65 i més anys (1991)

	Badia	Comarca	Catalunya
65 i més anys	5,56%	11,16%	14,31%

2.3.3- Taxa de població de 80 i més anys (1991)

	Badia	Comarca	Catalunya
80 i més anys	1,05%	2,32%	3,08%

3- ALTRES

3.1- Cultura

3.1.1- Nombre de biblioteques per cada 10000 habitants (1991)

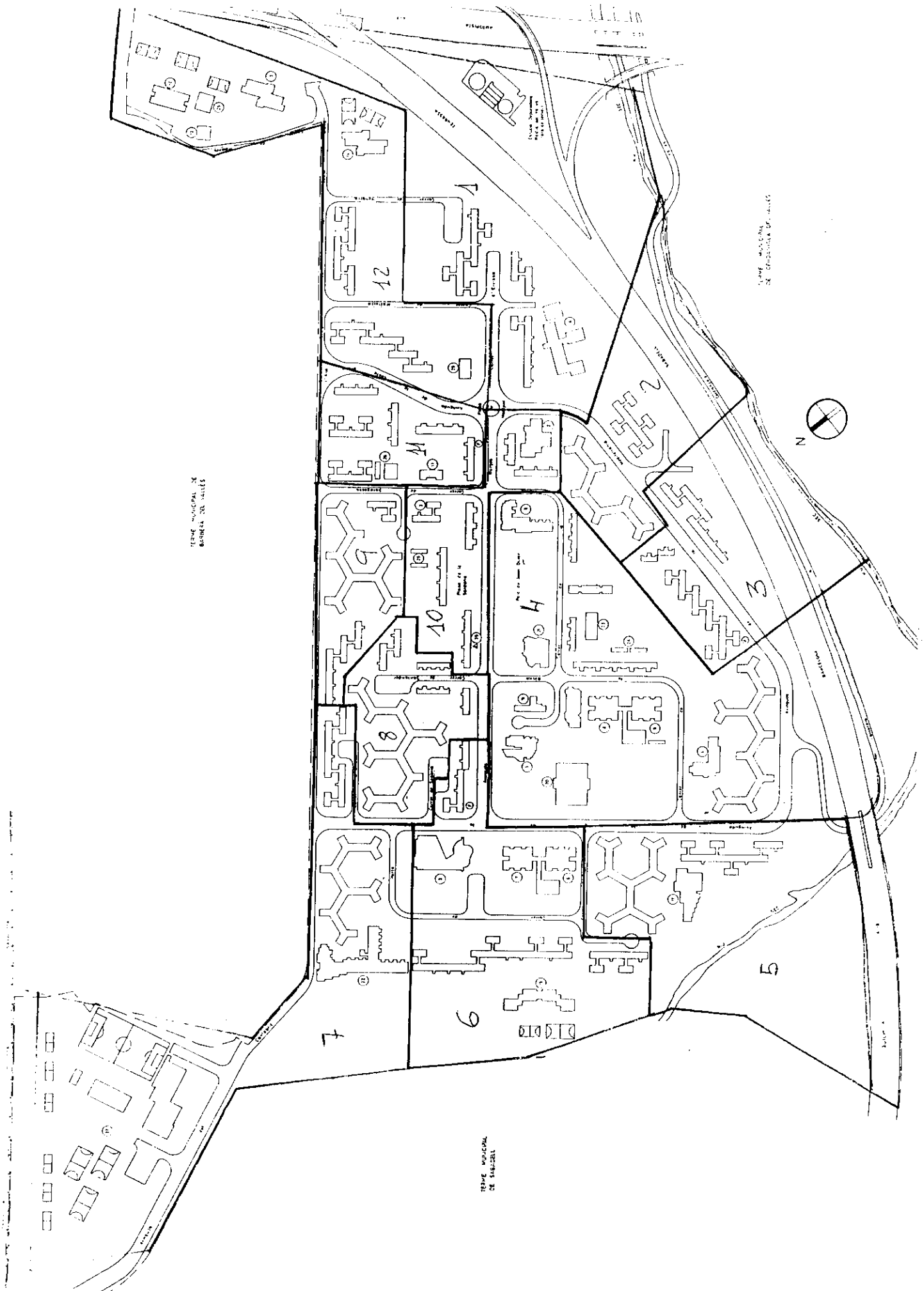
	Badia	Comarca	Catalunya
Total biblioteques	0,54%	1,22%	2,09%
Biblioteques públiques	0,54%	0,77%	1,21%

3.1.2- Nombre d'entitats o associacions culturals per cada 10000 habitants

	Badia	Comarca	Catalunya
Entitats (x10000 h)	21,55%	7,93%	10,63%

NOTA: El nombre d'entitats és molt variable. Per realitzar el calcul hem considerat que Badia compta amb 40 associacions.

B- MAPA DE BADIA PER SECCIONS CENSALS

TERRE MUNICIPAL DE
BOURNEAU DE VALLE

TERRE MUNICIPAL
DE BOURNEAU

TERRE MUNICIPAL
DE BOURNEAU DE VALLE

**C- DADES ESTADÍSTIQUES
PROCEDENTS DEL CENS DE 1991.**

POBLACIÓ SEGONS ANY D'ARRIBADA A CATALUNYA I SEXE (Resum)

	1920 i abans	1921-1930	1931-1940	1941-1950	1951-1960	1961-1970	1971-1980	1981-1990	Total
Homes	6	19	35	214	682	1584	1378	407	4325
Dones	11	20	46	230	657	1570	1403	410	4347
Total	17	39	81	444	1339	3154	2781	817	8672

% respecte al total d'immigrants

	1920 i abans	1921-1930	1931-1940	1941-1950	1951-1960	1961-1970	1971-1980	1981-1990	Total
Homes	0,14	0,44	0,81	4,95	15,77	36,62	31,86	9,41	100
Dones	0,25	0,46	1,06	5,29	15,11	36,12	32,28	9,43	100
Total	0,20	0,45	0,93	5,12	15,44	36,37	32,07	9,42	100

% respecte al total d'habitants

	1920 i abans	1921-1930	1931-1940	1941-1950	1951-1960	1961-1970	1971-1980	1981-1990	Total
Homes	0,06	0,20	0,37	2,27	7,24	16,82	14,63	4,32	45,91
Dones	0,12	0,22	0,50	2,52	7,19	17,18	15,35	4,49	47,56
Total	0,09	0,21	0,44	2,39	7,21	16,99	14,98	4,40	46,72

POBLACIÓ SEGONS ANY D'ARRIBADA A CATALUNYA I SEXE

HOMES

S. censal	1920 i abans	1921-1930	1931-1940	1941-1950	1951-1960	1961-1970	1971-1980	1981-1990	Total	% total	TOTAL S.C.: % TOTAL S.C.:
825201012	0	2	2	24	58	114	107	24	331	7,65	765
825201013	0	3	4	26	59	149	158	22	421	9,73	856
825201014	1	1	4	11	58	135	144	34	368	8,97	823
825201015	3	0	3	14	46	110	112	69	357	8,25	804
825201016	0	1	4	19	58	125	89	51	347	8,02	740
825201017	1	1	5	13	48	129	121	31	349	8,07	717
826601021	0	1	2	21	54	126	86	17	307	7,10	750
826601022	0	0	2	11	35	105	84	16	253	5,85	620
826601023	0	1	4	18	41	128	94	44	330	7,63	756
826601024	1	5	3	19	61	148	143	39	419	9,69	808
826601025	0	3	1	15	78	132	113	22	364	8,42	805
826601026	0	1	1	23	86	183	127	38	459	10,61	976
Total	6	19	35	214	682	1584	1378	407	4325	100	9420
% total	0,14	0,44	0,81	4,95	15,77	36,62	31,86	9,41	100		45,91

DONES

S. censal	1920 i abans	1921-1930	1931-1940	1941-1950	1951-1960	1961-1970	1971-1980	1981-1990	Total	% total	TOTAL S.C.: % TOTAL S.C.:
825201012	2	3	1	30	56	114	102	27	335	7,71	731
825201013	1	1	6	26	69	122	166	15	406	9,34	811
825201014	1	2	3	23	53	118	142	25	367	8,44	716
825201015	1	2	3	17	43	119	119	62	366	8,42	755
825201016	1	1	3	13	65	114	93	58	348	8,01	737
825201017	0	0	6	7	43	127	102	25	310	7,13	682
826601021	1	3	2	27	55	131	89	21	329	7,57	753
826601022	1	0	2	11	30	123	79	23	269	6,19	585
826601023	1	2	4	24	46	142	75	54	348	8,01	765
826601024	0	3	8	12	60	137	158	31	409	9,41	794
826601025	2	1	5	22	52	150	125	31	388	8,93	809
826601026	0	2	3	18	85	173	153	38	472	10,86	1002
Total	11	20	46	230	657	1570	1403	410	4347	100	9140
% total	0,25	0,46	1,06	5,29	15,11	36,12	32,28	9,43	100		47,56

POBLACIÓ SEGONS ANY D'ARRIBADA A CATALUNYA I SEXE (% segons total d'habitants per secció censal)

HOMES

S. censal	1920 i abans	1921-1930	1931-1940	1941-1950	1951-1960	1961-1970	1971-1980	1981-1990	Total	% total	TOTAL S.C.:	% TOTAL S.C.:
825201012	0	0,26	0,26	3,14	7,58	14,90	13,99	3,14	331	7,65	765	43,27
825201013	0	0,35	0,47	3,04	6,89	17,41	18,46	2,57	421	9,73	856	49,18
825201014	0,12	0,12	0,49	1,34	7,05	16,40	17,50	4,13	388	8,97	823	47,14
825201015	0,37	0	0,37	1,74	5,72	13,68	13,93	8,58	357	8,25	804	44,40
825201016	0	0,14	0,54	2,57	7,84	16,89	12,03	6,89	347	8,02	740	46,89
825201017	0,14	0,14	0,70	1,81	6,69	17,99	16,88	4,32	349	8,07	717	48,68
826601021	0	0,13	0,27	2,80	7,20	16,80	11,47	2,27	307	7,10	750	40,93
826601022	0	0	0,32	1,77	5,65	16,94	13,55	2,58	253	5,85	620	40,81
826601023	0	0,13	0,53	2,38	5,42	16,93	12,43	5,82	330	7,63	756	43,65
826601024	0,12	0,62	0,37	2,35	7,55	18,32	17,70	4,83	419	9,69	808	51,86
826601025	0	0,37	0,12	1,86	9,69	16,40	14,04	2,73	364	8,42	805	45,22
826601026	0	0,10	0,10	2,36	8,81	18,75	13,01	3,89	459	10,61	976	47,03
									4325	100	9420	45,91

DONES

S. censal	1920 i abans	1921-1930	1931-1940	1941-1950	1951-1960	1961-1970	1971-1980	1981-1990	Total	% total	TOTAL S.C.:	% TOTAL S.C.:
825201012	0,27	0,41	0,14	4,10	7,66	15,60	13,95	3,69	335	7,71	731	45,83
825201013	0,12	0,12	0,74	3,21	8,51	15,04	20,47	1,85	406	9,34	811	50,06
825201014	0,14	0,28	0,42	3,21	7,40	16,48	19,83	3,49	367	8,44	716	51,26
825201015	0,13	0,26	0,40	2,25	5,70	15,76	15,76	8,21	366	8,42	755	48,48
825201016	0,14	0,14	0,41	1,76	8,82	15,47	12,62	7,87	348	8,01	737	47,22
825201017	0	0	0,88	1,03	6,30	18,62	14,96	3,67	310	7,13	682	45,45
826601021	0,13	0,40	0,27	3,59	7,30	17,40	11,82	2,79	329	7,57	753	43,69
826601022	0,17	0	0,34	1,88	5,13	21,03	13,50	3,93	269	6,19	585	45,98
826601023	0,13	0,26	0,52	3,14	6,01	18,56	9,80	7,06	348	8,01	765	45,49
826601024	0	0,38	1,01	1,51	7,56	17,25	19,90	3,90	409	9,41	794	51,51
826601025	0,25	0,12	0,62	2,72	6,43	18,54	15,45	3,83	388	8,93	809	47,96
826601026	0	0,20	0,30	1,80	8,48	17,27	15,27	3,79	472	10,86	1002	47,11
									4347	100	9140	47,56

POBLACIÓ SEGONS ANY D'ARRIBADA A CATALUNYA I SEXE (% segons total d'immigrants per secció censal)

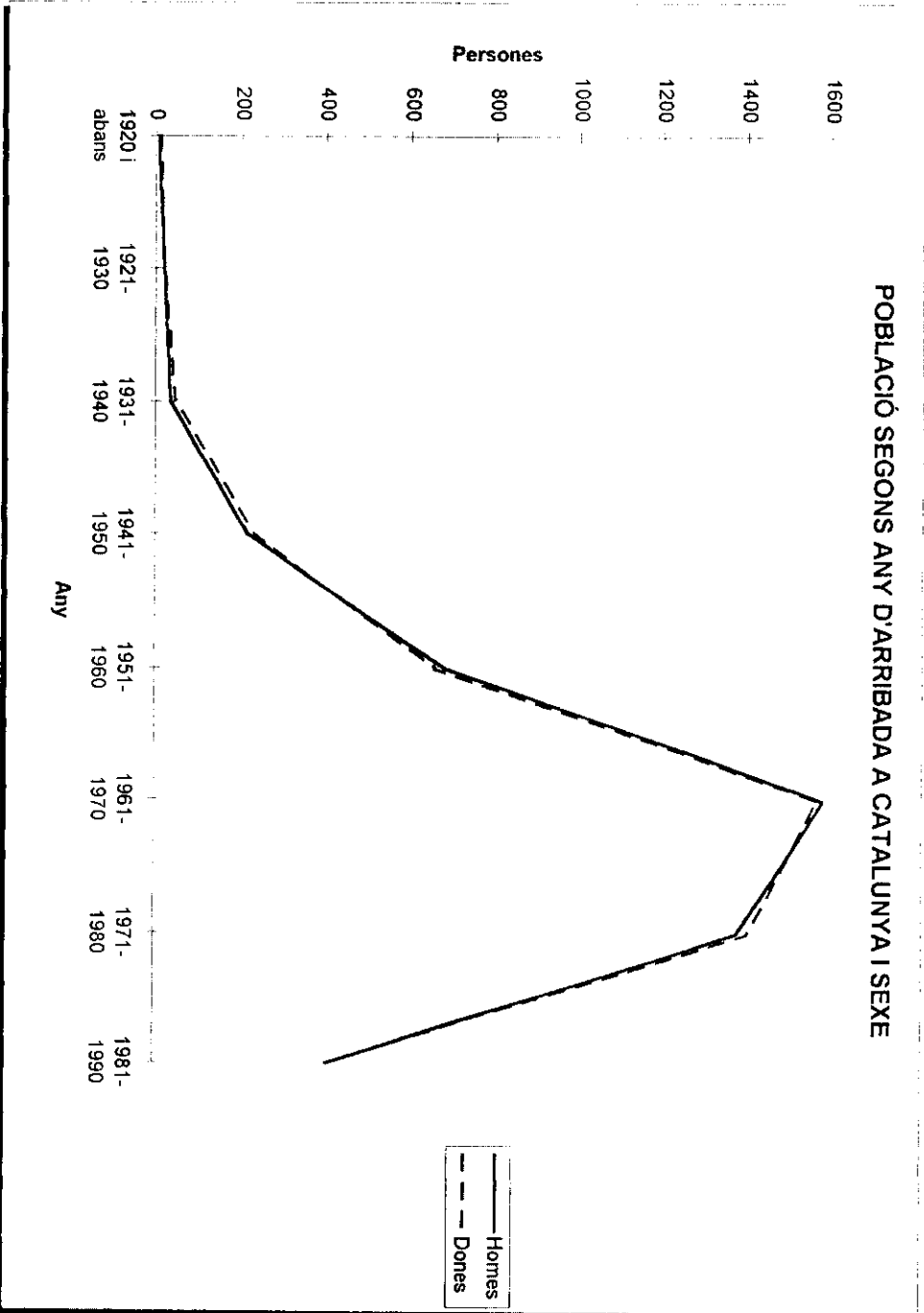
HOMES

S. censal	1920 i abans	1921-1930	1931-1940	1941-1950	1951-1960	1961-1970	1971-1980	1981-1990	Total	% total	TOTAL S.C.:	% TOTAL S.C.:
825201012	0,00	0,60	0,60	7,25	17,52	34,44	32,33	7,25	331	7,65	765	43,27
825201013	0,00	0,71	0,95	6,18	14,01	35,39	37,53	5,23	421	9,73	856	49,18
825201014	0,26	0,26	1,03	2,84	14,95	34,79	37,11	8,76	388	8,97	823	47,14
825201015	0,84	0,00	0,84	3,92	12,89	30,81	31,37	19,33	357	8,25	804	44,40
825201016	0,00	0,29	1,15	5,48	16,71	36,02	25,65	14,70	347	8,02	740	46,89
825201017	0,29	0,29	1,43	3,72	13,75	36,96	34,67	8,88	349	8,07	717	48,68
826601021	0,00	0,33	0,65	6,84	17,59	41,04	28,01	5,54	307	7,10	750	40,93
826601022	0,00	0,00	0,79	4,35	13,83	41,50	33,20	6,32	253	5,85	620	40,81
826601023	0,00	0,30	1,21	5,45	12,42	38,79	28,48	13,33	330	7,63	756	43,65
826601024	0,24	1,19	0,72	4,53	14,56	35,32	34,13	9,31	419	9,69	808	51,86
826601025	0,00	0,82	0,27	4,12	21,43	36,26	31,04	6,04	364	8,42	805	45,22
826601026	0,00	0,22	0,22	5,01	18,74	39,87	27,67	8,28	459	10,61	976	47,03
Total									4325	100	9420	45,91

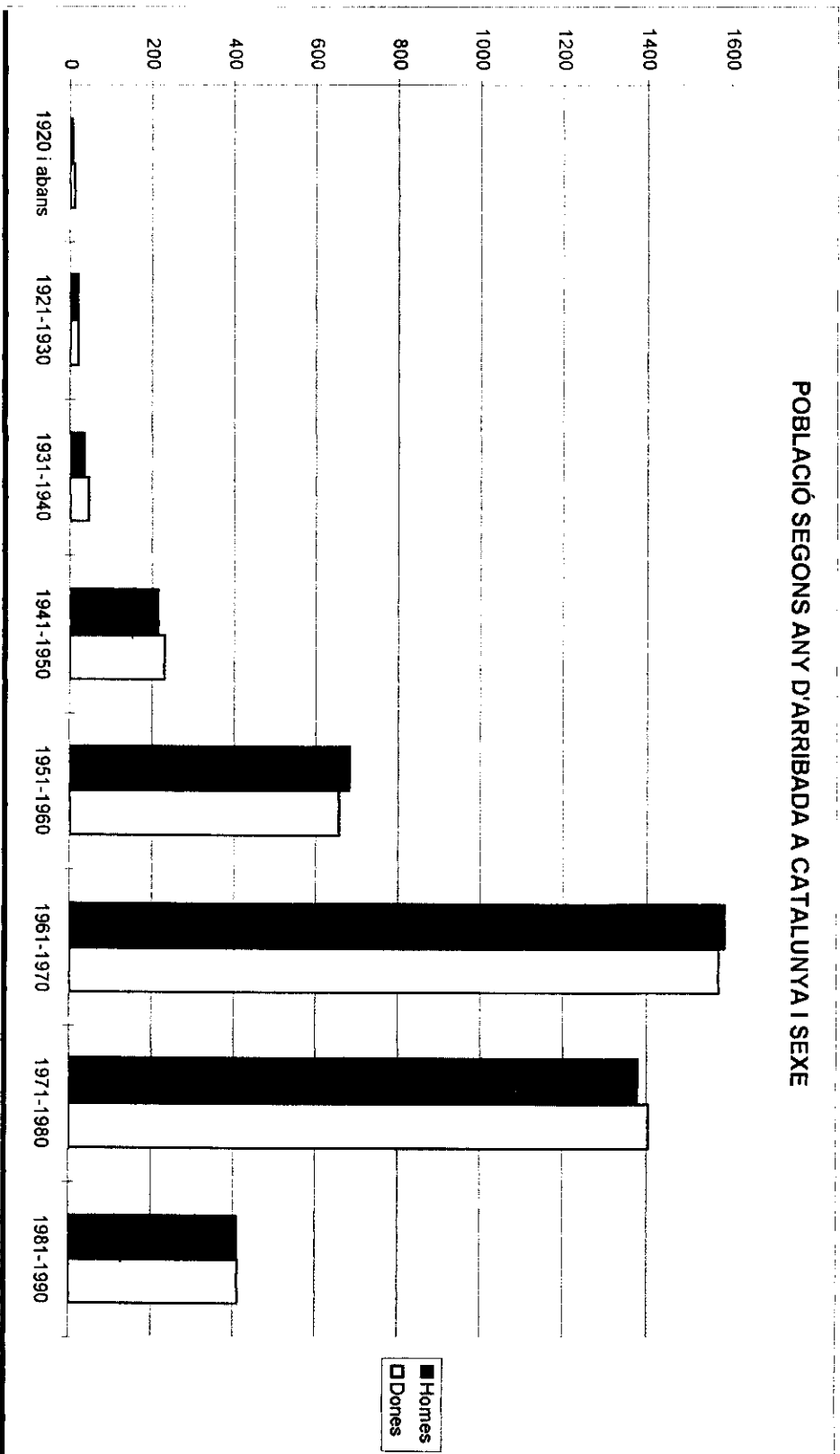
DONES

S. censal	1920 i abans	1921-1930	1931-1940	1941-1950	1951-1960	1961-1970	1971-1980	1981-1990	Total	% total	TOTAL S.C.:	% TOTAL S.C.:
825201012	0,60	0,90	0,30	8,96	16,72	34,03	30,45	8,06	335	7,71	731	45,83
825201013	0,25	0,25	1,48	6,40	17,00	30,05	40,89	3,69	406	9,34	811	50,06
825201014	0,27	0,54	0,82	6,27	14,44	32,15	38,69	6,81	367	8,44	716	51,26
825201015	0,27	0,55	0,82	4,64	11,75	32,51	32,51	16,94	366	8,42	755	48,48
825201016	0,29	0,29	0,86	3,74	18,68	32,76	26,72	16,67	348	8,01	737	47,22
825201017	0,00	0,00	1,94	2,26	13,87	40,97	32,90	8,06	310	7,13	682	45,45
826601021	0,30	0,91	0,61	8,21	16,72	39,82	27,05	6,38	329	7,57	753	43,69
826601022	0,37	0,00	0,74	4,09	11,15	45,72	29,37	8,55	269	6,19	585	45,98
826601023	0,29	0,57	1,15	6,90	13,22	40,80	21,55	15,52	348	8,01	765	45,49
826601024	0,00	0,73	1,96	2,93	14,67	33,50	38,63	7,58	409	9,41	794	51,51
826601025	0,52	0,26	1,29	5,67	13,40	38,66	32,22	7,99	388	8,93	809	47,96
826601026	0,00	0,42	0,64	3,81	18,01	36,65	32,42	8,05	472	10,86	1002	47,11
Total									4347	100	9140	47,56

POBLACIÓ SEGONS ANY D'ARRIBADA A CATALUNYA I SEXE

POBLACIÓ SEGONS ANY D'ARRIBADA A CATALUNYA I SEXE

POBLACIÓ SEGONS BRANQUES D'ACTIVITAT I SEXE (Resum)

		OCUPATS																								
	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L		M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	
Homes	10	1	2	25	64	159	836	148	112	194	96	129		168	674	422	111	472	223	34	115	243	144	51	121	Total
Dones	5	0	1	1	12	38	104	23	52	199	14	35		50	26	369	108	43	38	24	44	76	155	117	298	Total
Total	15	1	3	26	76	197	940	171	164	393	110	164		218	700	791	219	515	261	58	159	319	299	168	419	6396

OCUPATS %

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L		M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	
Homes	0,22	0,02	0,04	0,55	1,41	3,49	18,36	3,25	2,46	4,26	2,11	2,83		3,69	14,80	9,27	2,44	10,36	4,90	0,75	2,53	5,34	3,16	1,12	2,68	Total
Dones	0,27	0	0,05	0,05	0,66	2,07	5,68	1,26	2,84	10,86	0,76	1,91		2,73	1,42	20,14	5,90	2,35	2,07	1,31	2,40	4,15	8,46	6,39	16,27	Total
Total	0,23	0,02	0,05	0,41	1,19	3,08	14,72	2,88	2,57	6,15	1,72	2,57		3,41	10,96	12,39	3,43	8,06	4,09	0,91	2,49	6,00	4,68	2,63	6,56	100

DESOCUPATS

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L		M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	
Homes	0	0	0	1	10	26	112	19	18	38	21	22		19	167	68	41	43	8	1	11	6	13	6	13	Total
Dones	9	0	0	2	3	23	44	5	19	177	4	26		10	26	140	36	14	16	9	18	22	29	29	95	Total
Total	9	0	0	3	13	49	156	24	37	215	25	48		29	193	208	77	57	24	10	29	28	42	35	108	1419

DESOCUPATS %

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L		M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	
Homes	0	0	0	0,15	1,51	3,92	16,88	2,87	2,71	5,73	3,17	3,32		2,87	25,19	10,26	6,18	6,49	1,21	0,15	1,86	0,90	1,96	0,90	1,96	Total
Dones	1,19	0	0	0,26	0,40	3,04	5,82	0,66	2,51	23,41	0,53	3,44		1,32	3,44	18,52	4,76	1,85	2,12	1,19	2,38	2,91	3,84	3,84	12,57	Total
Total	0,63	0	0	0,21	0,92	3,46	10,99	1,69	2,61	15,15	1,76	3,38		2,04	13,60	14,66	5,43	4,02	1,69	0,70	2,04	1,97	2,96	2,47	7,81	100

- A Agricultura i ramaderia
- B Pesca
- C Extracció gas i petroli
- D Elèctricitat, gas i aigua
- E Elèctricitat i transport minerals
- F Indústria química
- G Construcció maquinària i mat. elèctric
- H Material de transport
- I Alimentació i begudes
- J Tèxtil, cuir i confecció
- K Suro i fusta
- L Paper i arts gràfiques
- M Plàstica, indústria manufacturera
- N Construcció
- O Comerç i reparació
- P Hostaleria i restauració
- Q Transports i activitats annexes
- R Comunicacions
- S Assegurances i finances
- T Servei empr. llavors
- U Adm. pública, defensa i SS
- V Educació i investigació
- W Sanitat i assistència social
- X Altres serveis

POBLACIÓ SEGONS BRANQUES D'ACTIVITAT I SEXE

		HOMES OCUPATS																				Total	TOT S.C. hom	% TOT																							
S. censal	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Total	TOT S.C. hom	% TOT																				
825201012	2	0	0	1	4	9	72	21	16	18	13	10													390	75	50,98																				
825201013	1	0	0	2	7	23	64	11	10	13	6	14													405	85	47,31																				
825201014	2	0	0	3	5	13	66	13	5	15	4	17													388	82	47,14																				
825201015	0	1	0	0	5	13	56	6	12	7	7	11													356	80	44,28																				
825201016	2	0	0	4	3	15	57	8	4	10	5	8													364	74	49,19																				
825201017	1	0	2	1	5	8	68	8	10	25	5	4													331	71	46,16																				
826601021	0	0	0	0	9	20	98	14	7	14	13	8													396	75	52,80																				
826601022	0	0	0	5	1	9	54	13	3	6	4	9													291	62	46,94																				
826601023	0	0	0	0	8	7	84	11	10	11	10	12													377	75	49,87																				
826601024	0	0	0	3	4	15	71	12	9	22	1	10													387	80	47,90																				
826601025	0	0	0	4	4	9	65	23	12	22	13	11													383	80	47,58																				
826601026	2	0	0	2	9	18	81	8	14	23	6	15													486	97	49,30																				
Total	10	1	2	25	64	159	836	148	112	194	96	129													4554	942	48,34																				
% total	0,22	0,02	0,04	0,55	1,41	3,49	18,36	3,25	2,46	4,26	2,11	2,83																																			
	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X																																			
825201012	13	53	48	9	33	6	6	13	12	16	7	8													390	75	50,98																				
825201013	19	52	45	10	33	28	4	8	20	19	5	11													405	85	47,31																				
825201014	15	52	21	14	38	17	7	10	45	15	6	9													388	82	47,14																				
825201015	10	51	30	3	44	25	2	10	46	6	2	5													356	80	44,28																				
825201016	13	59	29	6	37	21	4	16	19	10	7	18													364	74	49,19																				
825201017	19	42	23	9	37	19	2	8	17	10	2	9													331	71	46,16																				
826601021	18	54	36	8	46	5	1	12	12	8	3	10													396	75	52,80																				
826601022	0	79	25	7	27	6	1	4	5	13	4	8													291	62	46,94																				
826601023	21	47	41	10	39	21	1	7	14	9	2	12													377	75	49,87																				
826601024	15	65	45	12	29	15	0	12	13	15	5	14													387	80	47,90																				
826601025	10	49	30	12	36	28	3	11	17	10	5	9													383	80	47,58																				
826601026	15	71	49	11	73	32	3	4	23	13	3	11													486	97	49,30																				
Total	168	674	422	111	472	223	34	115	243	144	51	121													4554	942	48,34																				
% total	3,69	14,80	9,27	2,44	10,36	4,90	0,75	2,53	5,34	3,16	1,12	2,66																																			
A	Agricultura i ramaderia	B	Pesca	C	Extracció gas i petroli	D	Electricitat, gas i aigua	E	Extracció i transport minerals	F	Indústria química	G	Construcció maquinària i mat. elèctric	H	Material de transport	I	Alimentació i begudes	J	Textil, cuir i confecció	K	Sur i fusta	L	Paper i arts gràfiques	M	Plàstics, indústria manufacturera	N	Construcció	O	Comerç i reparació	P	Hostaleria i restauració	Q	Transports i activitats annexes	R	Comunicacions	S	Assegurances i finances	T	Servei empr. llogers	U	Adm. pública, defensa i SS.	V	Educació i investigació	W	Sanitat i assistència social	X	Altres serveis

POBLACIÓ SEGONS BRANQUES D'ACTIVITAT I SEXE

		HOMES DESOCUPATS																				Total	TOT S.C. hom	%TOT					
S. censal	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Total	TOT S.C. hom	%TOT		
825201012	0	0	0	0	0	0	5	3	2	2	4	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	48	765	6,27		
825201013	0	0	0	0	1	3	11	3	3	3	1	4	3	2	2	4	0	0	0	0	0	0	0	2	88	856	10,28		
825201014	0	0	0	0	2	8	13	2	3	0	1	1	2	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1	62	823	7,53		
825201015	0	0	0	0	1	2	7	1	2	0	1	0	1	0	1	2	0	0	0	0	0	0	0	1	46	804	5,72		
825201016	0	0	0	0	0	1	9	1	1	3	1	3	1	0	1	1	1	0	0	0	0	0	0	1	53	740	7,16		
825201017	0	0	0	0	0	1	16	4	1	4	1	0	1	1	0	1	0	0	0	1	0	0	0	1	44	717	6,14		
826601021	0	0	0	0	2	2	13	1	0	1	0	0	1	1	0	2	0	0	0	1	0	0	0	2	45	750	6,00		
826601022	0	0	0	0	1	0	6	2	2	7	2	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	50	620	8,06		
826601023	0	0	0	0	0	3	1	0	2	0	0	1	0	0	0	1	0	0	0	0	2	0	0	1	49	756	6,46		
826601024	1	1	7	4	4	0	1	0	0	0	0	0	2	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	56	808	6,93		
826601025	1	1	6	5	4	1	0	2	1	2	2	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	56	805	6,96		
826601026	2	12	5	7	4	0	0	0	0	1	1	1	0	0	0	2	1	0	0	0	0	0	0	0	66	976	6,76		
Total	19	167	68	41	43	8	1	11	6	13	6	13	11	0,90	0,90	1,96	0,90	13	1,96	693	9420	7,64							
% total	2,87	25,19	10,26	6,18	6,49	1,21	0,15	1,66	0,90	1,96	0,90	1,96	1,66																
A	Agricultura i ramaderia																												
B	Pesca																												
C	Extracció gas i petroli																												
D	Electricitat, gas i aigua																												
E	Extracció i transport minerals																												
F	Indústria química																												
G	Construcció maquinària i mat. elèctric																												
H	Material de transport																												
I	Alimentació i begudes																												
J	Textil, cuir i confecció																												
K	Suro i fusta																												
L	Paper i arts gràfiques																												
M	Plàstics, indústria manufacturera																												
N	Construcció																												
O	Comerç i reparació																												
P	Hostaleria i restauració																												
Q	Transport i activitats annexes																												
R	Comunicacions																												
S	Assegurances i finances																												
T	Servei empr. llogers																												
U	Adm. pública, defensa i SS.																												
V	Educació i investigació																												
W	Sanitat i assistència social																												
X	Altres serveis																												

POBLACIÓ SEGONS BRANQUES D'ACTIVITAT I SEXE

DONES DESOCUPADES

S. censal	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	Total	TOT S.C. don.	% TOT																						
825201012	0	0	0	0	1	2	3	0	2	13	1	2	58	731	7.93																						
825201013	0	0	0	0	0	1	2	0	1	20	2	4	102	811	12.58																						
825201014	3	0	0	0	0	3	5	1	4	16	1	5	87	716	9.36																						
825201015	0	0	0	0	0	2	3	1	2	15	0	2	88	755	9.01																						
825201016	1	0	0	0	0	2	2	0	3	15	0	2	83	737	8.55																						
825201017	0	0	0	0	0	1	3	0	0	19	0	3	84	682	7.92																						
826601021	0	0	0	0	0	2	6	1	1	10	0	3	67	753	8.90																						
826601022	1	0	0	0	0	1	2	0	0	23	0	2	50	585	8.55																						
826601023	1	0	0	0	0	0	4	0	1	10	0	0	46	765	6.01																						
826601024	0	0	0	0	0	5	4	2	1	13	0	1	68	794	8.56																						
826601025	2	0	0	0	1	2	3	0	1	9	0	2	51	809	6.30																						
826601026	1	0	0	0	1	2	7	0	1	14	0	0	62	1002	6.19																						
Total	9	0	0	2	3	23	44	5	19	177	4	26	582	731	8.27																						
% Total	1,19	0,00	0,00	0,26	0,40	3,04	5,82	0,66	2,51	23,41	0,53	3,44																									
S. censal	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Total	TOT S.C. don.	% TOT																						
825201012	0	1	12	2	1	2	1	1	2	2	2	8	58	731	7.93																						
825201013	4	2	30	3	0	2	2	1	1	6	4	14	102	811	12.58																						
825201014	2	0	11	2	1	2	1	1	2	1	2	6	87	716	9.36																						
825201015	2	2	14	2	2	1	1	2	4	2	1	8	88	755	9.01																						
825201016	0	2	7	2	0	1	0	0	2	4	5	15	83	737	8.55																						
825201017	0	0	8	2	0	0	0	3	3	1	4	7	84	682	7.92																						
826601021	1	3	9	6	4	0	0	2	2	2	7	7	67	753	8.90																						
826601022	0	2	4	1	1	0	1	1	2	5	1	3	50	585	8.55																						
826601023	0	7	7	4	1	1	0	1	1	1	1	6	46	765	6.01																						
826601024	0	5	18	4	2	4	1	2	0	0	0	6	68	794	8.56																						
826601025	1	2	7	5	0	1	0	0	1	3	1	7	51	809	6.30																						
826601026	0	0	13	3	2	1	2	1	2	2	1	8	62	1002	6.19																						
Total	10	26	140	36	14	16	9	18	22	29	29	95	756	9140	8.27																						
% Total	1,32	3,44	18,52	4,76	1,85	2,12	1,19	2,38	2,91	3,84	3,84	12,57																									
A	Agricultura i ramaderia	B	Pesca	C	Extracció gas i petroli	D	Electricitat, gas i aigua	E	Extracció i transport minerals	F	Indústria química	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z						
A	Agricultura i ramaderia	G	Construcció maquinària i mat. elèctric	H	Material de transport	I	Alimentació i begudes	J	Tèxtil, cuir i confecció	K	Suro i fusta	L	Paper i arts gràfiques	M	Plàstics, indústria manufacturera	N	Construcció	O	Comerç i reparació	P	Hostaleria i restauració	Q	Transports i activitats annexes	R	Comunicacions	S	Assegurances i finances	T	Servei empr. lllogers	U	Adm. pública, defensa i SS.	V	Educació i investigació	W	Sanitat i assistència social	X	Altres serveis

POBLACIÓ SEGONS CONEIXEMENT DEL CATALÀ (Resum)

	L'entén	El sap parlar	El sap llegir	El sap escriure	No l'entén	Pobl. 2 i+ anys
Homes	8226	3872	4374	2115	969	9195
Dones	7775	3835	4123	2177	1198	8973
Total	16001	7707	8497	4292	2167	18168

	L'entén	El sap parlar	El sap llegir	El sap escriure	No l'entén	Pobl. 2 i+ anys
Homes	89,46	42,11	47,57	23,00	10,54	100
Dones	86,65	42,74	45,95	24,26	13,35	100
% total	88,06	42,42	46,76	23,63	11,94	100

POBLACIÓ SEGONS CONEIXEMENT DEL CATALÀ

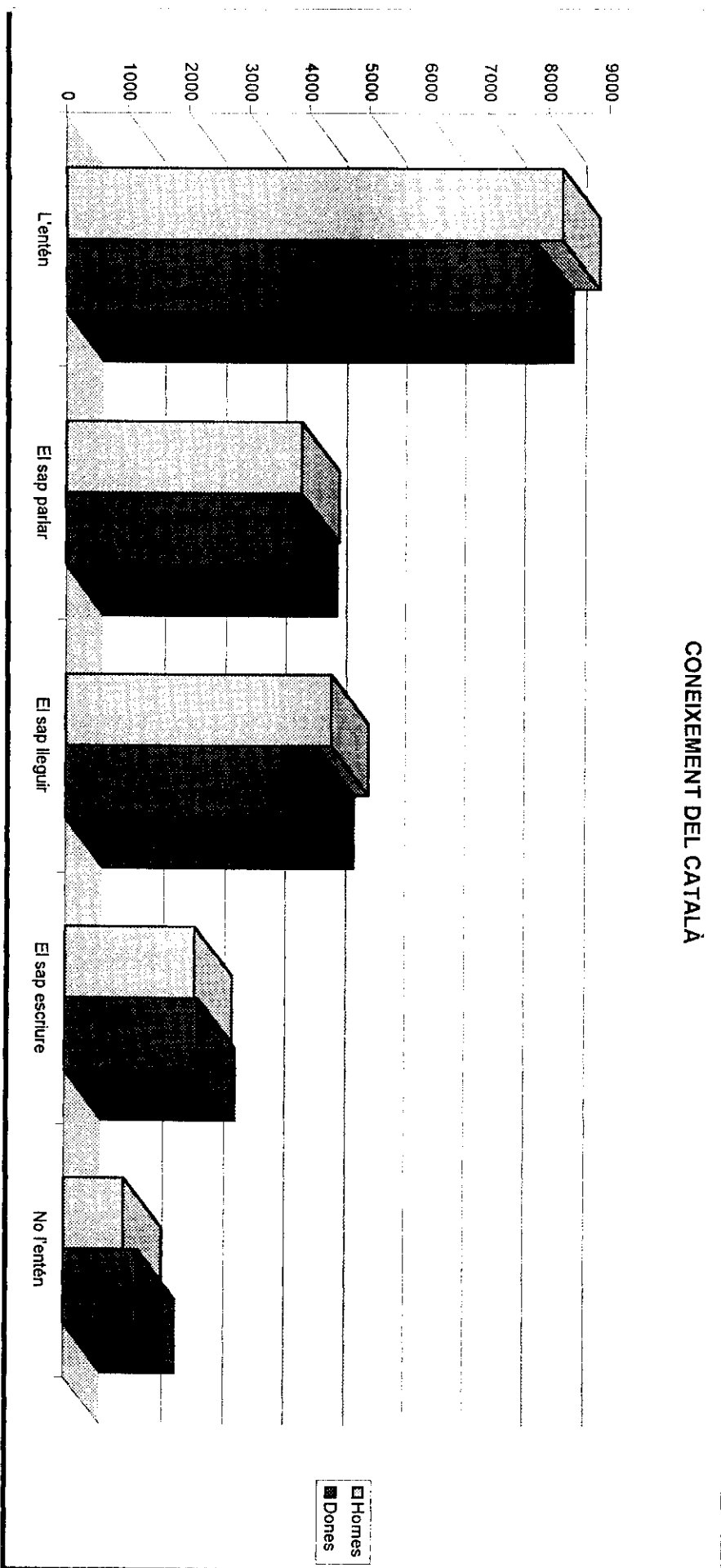
HOMES

Secció censal	L'entén	El sap parlar	El sap llegir	El sap escriure	No l'entén	Pobl. 2 i+ anys
825201012	665	340	438	190	79	744
825201013	739	354	409	249	100	839
825201014	728	348	373	187	80	808
825201015	691	347	401	179	93	784
825201016	613	255	274	116	104	717
825201017	639	263	254	136	60	699
826601021	674	353	410	180	62	736
826601022	519	260	257	128	89	608
826601023	677	319	377	171	68	745
826601024	701	304	380	171	77	778
826601025	705	350	366	186	77	782
826601026	875	379	435	222	80	955
Total	8226	3872	4374	2115	969	9195
% total	89,46	42,11	47,57	23,00	10,54	

DONES

Secció censal	L'entén	El sap parlar	El sap llegir	El sap escriure	No l'entén	Pobl. 2 i+ anys
825201012	624	357	413	209	93	717
825201013	688	336	368	219	113	801
825201014	595	272	302	147	110	705
825201015	639	331	362	193	106	745
825201016	605	268	276	138	124	729
825201017	610	260	240	127	56	666
826601021	660	377	400	194	80	740
826601022	459	212	234	126	109	568
826601023	664	353	374	190	82	746
826601024	671	315	361	176	114	785
826601025	685	327	327	172	100	785
826601026	875	427	466	286	111	986
Total	7775	3835	4123	2177	1198	8973
% total	86,65	42,74	45,95	24,26	13,35	

CONEXEMENT DEL CATALÀ

POBLACIÓ SEGONS ESTAT CIVIL I SEXE (Resum)

	Solters	Casats	Vidus	Separats	Divorciats	Total
Homes	5078	4143	92	76	31	9420
Dones	4246	4194	504	146	50	9140
Total	9324	8337	596	222	81	18560
% total	50,24	44,92	3,21	1,20	0,44	100

POBLACIÓ SEGONS ESTAT CIVIL I SEXE

HOMES

S. censal	Sollers	Casats	Vidus	Separats	Divorciats	Total	% solters	% casats
825201012	412	338	7	6	2	765	53,9	44,2
825201013	476	362	9	5	4	856	55,6	42,3
825201014	492	322	2	6	1	823	59,8	39,1
825201015	434	349	11	8	2	804	54,0	43,4
825201016	381	349	7	0	3	740	51,5	47,2
825201017	387	314	8	5	3	717	54,0	43,8
826601021	389	343	9	7	2	750	51,9	45,7
826601022	340	268	7	3	2	620	54,8	43,2
826601023	398	340	9	6	3	756	52,6	45,0
826601024	427	357	7	13	4	808	52,8	44,2
826601025	436	353	6	7	3	805	54,2	43,9
826601026	506	448	10	10	2	976	51,8	45,9
Total	5078	4143	92	76	31	9420		
% total	53,91	43,98	0,98	0,81	0,33			

DONES

S. censal	Sollers	Casats	Vidus	Separats	Divorciats	Total	% solteres	% casades
825201012	332	341	38	12	8	731	45,4	46,6
825201013	373	356	65	13	4	811	46,0	43,9
825201014	345	320	36	9	6	716	48,2	44,7
825201015	340	362	37	13	3	755	45,0	47,9
825201016	340	349	33	13	2	737	46,1	47,4
825201017	322	312	27	14	7	682	47,2	45,7
826601021	334	359	46	9	5	753	44,4	47,7
826601022	282	266	23	13	1	585	48,2	45,5
826601023	361	350	42	9	3	765	47,2	45,8
826601024	363	363	52	13	3	794	45,7	45,7
826601025	378	367	44	15	5	809	46,7	45,4
826601026	476	449	61	13	3	1002	47,5	44,8
Total	4246	4194	504	146	50	9140		
% total	46,46	45,89	5,51	1,60	0,55			

DISTRIBUCIÓ PER GRUPS D'EDAT I SECCIÓ CENSAL DE LA POBLACIÓ DE BADIA 91 (Resum)

HOMES

DONES

S. censal	De 0 a 24	de 25 a 64	de 65 i més	Total	De 0 a 24	de 25 a 64	de 65 i més	Total
825201012	360	373	32	765	322	361	48	731
825201013	399	409	48	856	334	408	69	811
825201014	407	382	34	823	320	356	40	716
825201015	404	367	33	804	354	357	44	755
825201016	328	373	39	740	314	372	51	737
825201017	331	347	39	717	308	338	36	682
826601021	341	381	28	750	328	373	52	753
826601022	295	304	21	620	274	291	20	585
826601023	359	365	32	756	344	372	49	765
826601024	376	385	47	808	352	371	71	794
826601025	399	379	27	805	368	387	54	809
826601026	456	473	47	976	462	469	71	1002
Total	4455	4538	427	9420	4080	4455	605	9140
% total	47,29	48,17	4,53	100	44,64	48,74	6,62	100
% tot pobl.	24,00	24,45	2,30	50,75	21,98	24,00	3,26	49,25

HOMES

DONES

S. censal	De 0 a 24	de 25 a 64	de 65 i més	Total	De 0 a 24	de 25 a 64	de 65 i més	Total
825201012	47,06	48,76	4,18	100	44,05	49,38	6,57	100
825201013	46,61	47,78	5,61	100	41,18	50,31	8,51	100
825201014	49,45	46,42	4,13	100	44,69	49,72	5,59	100
825201015	50,25	45,65	4,10	100	46,89	47,28	5,83	100
825201016	44,32	50,41	5,27	100	42,61	50,47	6,92	100
825201017	46,16	48,40	5,44	100	45,16	49,56	5,28	100
826601021	45,47	50,80	3,73	100	43,56	49,54	6,91	100
826601022	47,58	49,03	3,39	100	46,84	49,74	3,42	100
826601023	47,49	48,28	4,23	100	44,97	48,63	6,41	100
826601024	46,53	47,65	5,82	100	44,33	46,73	8,94	100
826601025	49,57	47,08	3,35	100	45,49	47,84	6,67	100
826601026	46,72	48,46	4,82	100	46,11	46,81	7,09	100
Total	47,29	48,17	4,53	100	44,64	48,74	6,62	100

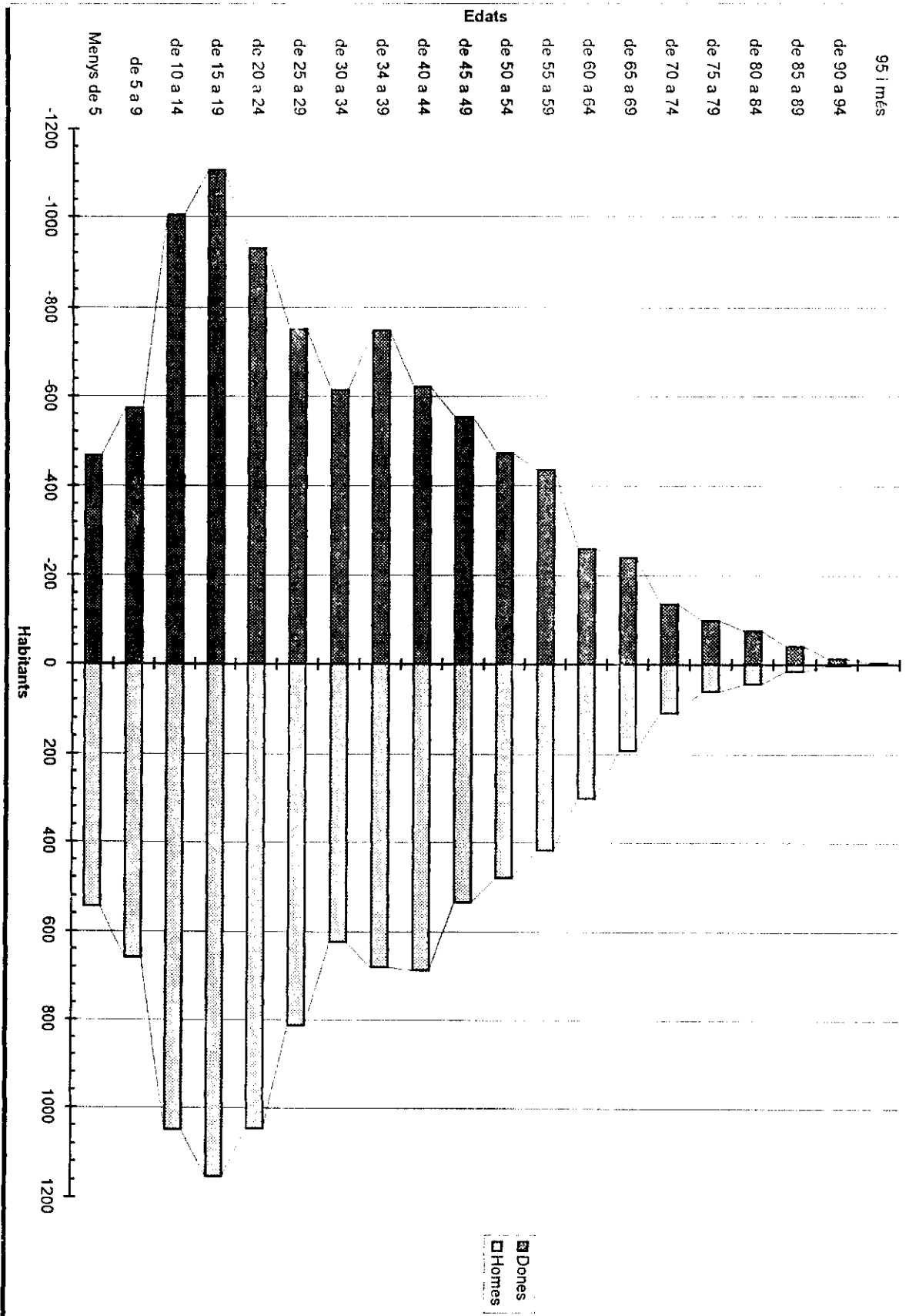
PIRÀMIDE D'EDATS HOMES AGRUPATS

S. censal	Tot 0-4	Tot 5-9	Tot 10-14	Tot 15-19	Tot 20-24	Tot 25-29	Tot 30-34	Tot 35-39	Tot 40-44	Tot 45-49	TOTAL	% TOT
825201012	44	52	86	93	85	71	44	50	66	57	765	8,12
825201013	47	43	78	117	114	77	53	49	48	49	856	9,09
825201014	34	58	91	107	117	83	64	42	33	34	823	8,74
825201015	51	82	117	93	61	68	60	59	62	42	804	8,54
825201016	45	60	64	72	87	57	59	66	55	36	740	7,86
825201017	35	55	81	80	80	71	38	62	51	31	717	7,61
826601021	36	42	75	94	94	70	38	45	60	58	750	7,96
826601022	47	46	75	60	67	60	56	40	46	30	717	7,61
826601023	36	38	98	103	84	59	36	55	60	49	823	8,74
826601024	60	68	81	91	76	60	68	70	59	43	808	8,58
826601025	60	53	104	105	77	61	55	58	72	51	805	8,55
826601026	50	62	100	139	105	76	53	84	75	55	976	10,36
Total	545	659	1050	1154	1047	813	624	680	687	535		
% total h.	5,79	7,00	11,15	12,25	11,11	8,63	6,62	7,22	7,29	5,68		
% tot pobl.	2,94	3,55	5,66	6,22	5,64	4,38	3,36	3,66	3,70	2,88		
S. censal	Tot 50-54	Tot 55-59	Tot 60-64	Tot 65-69	Tot 70-74	Tot 75-79	Tot 80-84	Tot 85-89	Tot 90-94	Tot 95+	TOTAL	% TOT
825201012	38	33	14	20	6	2	4	0	0	0	765	8,12
825201013	45	44	44	24	11	6	5	2	0	0	856	9,09
825201014	47	47	32	24	3	3	1	2	0	0	823	8,74
825201015	29	29	18	14	10	3	5	1	0	0	804	8,54
825201016	32	32	36	11	15	6	6	1	0	0	740	7,86
825201017	35	32	27	14	14	2	4	5	0	0	717	7,61
826601021	48	37	25	13	6	4	4	1	0	0	750	7,96
826601022	20	34	18	12	5	3	1	0	0	0	620	6,58
826601023	49	40	17	15	5	8	1	1	2	0	756	8,03
826601024	32	24	29	12	15	10	8	2	0	0	808	8,58
826601025	39	26	17	14	4	5	2	1	1	0	805	8,55
826601026	67	40	23	19	15	9	4	0	0	0	976	10,36
Total	481	418	300	192	109	61	45	16	3	1	9420	
% total h.	5,11	4,44	3,18	2,04	1,16	0,65	0,48	0,17	0,03	0,01		
% tot pobl.	2,59	2,25	1,62	1,03	0,59	0,33	0,24	0,09	0,02	0,01		

PIRÀMIDE D'EDATS DONES AGRUPATS

S. censal	Total 0-4	Tot 5-9	Tot 10-14	Tot 15-19	Tot 20-24	Tot 25-29	Tot 30-34	Tot 35-39	Tot 40-44	Tot 45-49	TOTAL	%TOT
825201012	29	35	77	106	75	61	36	61	65	56	731	8,00
825201013	28	39	63	98	106	74	50	44	54	39	811	8,87
825201014	39	46	48	94	93	63	48	41	37	47	716	7,83
825201015	32	53	97	92	80	57	67	58	53	46	755	8,26
825201016	28	61	94	75	56	66	64	63	40	41	737	8,05
825201017	41	48	77	77	65	62	40	59	45	30	682	7,46
826601021	38	32	82	91	85	56	43	54	60	62	753	8,24
826601022	40	46	69	61	58	53	45	50	32	34	737	8,06
826601023	45	48	84	96	71	50	43	71	62	51	809	8,85
826601024	49	59	97	86	61	70	68	71	39	36	794	8,69
826601025	53	48	89	104	74	64	59	84	59	57	809	8,85
826601026	45	59	127	125	106	75	51	92	75	54	1002	10,96
Total	467	574	1004	1105	930	751	614	748	621	553	9140	
% total d.	5,11	6,28	10,98	12,09	10,18	8,22	6,72	8,18	6,79	6,05		
% tot pobl.	2,52	3,09	5,41	5,95	5,01	4,05	3,31	4,03	3,35	2,98		
S. censal	Tot 50-54	Tot 55-59	Tot 60-64	Tot 65-69	Tot 70-74	Tot 75-79	Tot 80-84	Tot 85-89	Tot 90-94	Tot 95 i +	TOTAL	%TOT
825201012	30	30	22	20	6	8	7	6	0	1	731	8,00
825201013	57	60	30	33	11	9	10	3	3	0	811	8,87
825201014	40	57	23	18	8	4	5	5	0	0	716	7,83
825201015	35	20	21	12	17	4	9	2	0	0	755	8,26
825201016	34	41	23	24	10	4	4	6	2	1	737	8,05
825201017	35	49	18	16	7	5	3	4	1	0	682	7,46
826601021	44	35	19	18	11	9	10	2	1	1	753	8,24
826601022	30	27	20	11	4	3	2	0	0	0	585	6,40
826601023	45	32	18	20	12	9	6	1	1	0	765	8,37
826601024	29	28	30	19	21	22	7	0	2	0	794	8,69
826601025	29	24	11	18	13	11	5	6	1	0	809	8,85
826601026	64	33	25	32	16	11	7	4	1	0	1002	10,96
Total	472	436	260	241	136	99	75	39	12	3		
% total d.	5,16	4,77	2,84	2,64	1,49	1,08	0,82	0,43	0,13	0,03		
% tot pobl.	2,54	2,35	1,40	1,30	0,73	0,53	0,40	0,21	0,06	0,02		

PIRÀMIDE D'EDATS BADIA (Cens 1991)

POBLACIÓ SEGONS ESTUDIS EN CURS I SEXE (Resum)

	1er grau	2ón grau	3er grau	Altres	Total	Tot. habit.
Homes	1825	744	148	59	2776	9420
Dones	1706	831	141	95	2773	9140
Total	3531	1575	289	154	5549	18560

% respecte al total d'estudiants

	1er grau	2ón grau	3er grau	Altres	Total
Homes	65,74	26,80	5,33	2,13	100
Dones	61,52	29,97	5,08	3,43	100
Total	63,63	28,38	5,21	2,78	100

% respecte al total d'habitants

	1er grau	2ón grau	3er grau	Altres	Total
Homes	19,37	7,90	1,57	0,63	29,47
Dones	18,67	9,09	1,54	1,04	30,34
Total	19,02	8,49	1,56	0,83	29,90

"1er grau" inclou:

Jardí d'infants i pàrvuls
EGB primera etapa
Educació especial
EGB segona etapa

"2ón grau" inclou:

FP primer grau
FP segón grau
BUP i COU
Altres enseny. de 2ón grau
FP ocupacional

"3er grau" inclou:

Arquitectura i enginyeries tècniques
Altres escoles universitàries
Facultats o col.legis univ. a 1er i 2ón cicle
Escoles tècniques sup. a 1er i 2ón cicles
Estudis de doctorat
Estudis de postgrau
Altres ensenyaments de tercer grau

POBLACIÓ SEGONS ESTUDIS EN CURS I SEXE

		HOMES													DONES																		
S. censal	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	Total															
825201012	25	61	2	61	14	7	21	1	1	4	6	1	0	1	0	2	5	207															
825201013	20	61	2	50	20	5	30	0	0	2	6	3	0	0	0	3	7	215															
825201014	31	65	0	85	18	7	29	1	2	5	11	2	0	2	0	2	6	246															
825201015	39	83	3	86	28	7	30	1	2	3	6	1	1	0	0	2	6	298															
825201016	31	64	2	44	13	6	20	0	2	2	11	1	1	2	2	0	4	204															
825201017	22	62	0	42	26	11	34	2	0	5	6	1	0	0	1	1	2	215															
826601021	24	48	1	48	19	10	28	2	2	2	6	3	0	0	0	2	6	201															
826601022	33	62	1	62	33	3	15	1	0	2	0	0	0	1	0	0	5	184															
826601023	27	52	2	65	27	10	35	2	0	2	5	2	0	1	0	1	4	235															
826601024	37	70	1	51	21	8	26	1	2	2	1	0	0	0	0	3	3	226															
826601025	30	68	0	61	27	7	43	1	2	1	8	2	1	1	1	3	6	262															
826601026	37	75	3	63	33	6	45	3	2	3	3	1	0	0	0	4	5	283															
Total	356	771	17	681	262	87	356	16	15	33	69	16	3	8	4	23	69	2776															
% total	12,82	27,77	0,61	24,53	9,44	3,13	12,82	0,68	0,54	1,19	2,49	0,58	0,11	0,29	0,14	0,83	2,13																
% TOT. h.	3,78	8,18	0,18	7,23	2,78	0,92	3,78	0,17	0,16	0,35	0,73	0,17	0,03	0,08	0,04	0,24	0,63																
S. censal	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	Total															
825201012	15	46	8	52	24	10	35	1	0	1	12	1	0	0	0	8	8	221															
825201013	24	38	1	48	17	9	35	5	0	3	16	0	1	0	1	5	8	211															
825201014	28	46	1	33	20	13	26	3	0	2	8	2	0	0	0	4	11	197															
825201015	22	69	1	66	15	10	43	2	0	4	5	0	0	0	0	1	5	243															
825201016	30	72	0	58	11	7	37	2	0	1	2	0	0	0	0	6	8	234															
825201017	16	62	1	52	16	7	24	0	0	4	3	0	0	0	1	1	1	188															
826601021	31	43	0	52	12	15	31	4	0	4	9	2	1	1	1	2	4	221															
826601022	27	47	2	47	15	4	24	3	0	1	2	0	1	0	0	3	4	180															
826601023	26	64	3	51	17	16	44	2	0	4	5	0	0	0	1	4	10	247															
826601024	42	69	1	65	16	4	33	1	1	1	12	1	0	1	0	6	5	258															
826601025	31	57	0	61	12	5	53	12	0	5	2	0	0	0	0	4	7	249															
826601026	23	83	1	91	24	9	51	6	2	5	16	1	0	0	0	2	10	324															
Total	316	696	19	676	199	109	436	41	3	31	92	7	2	2	4	46	95	2773															
% total	11,36	25,10	0,69	24,38	7,18	3,93	15,72	1,48	0,11	1,12	3,32	0,25	0,07	0,07	0,14	1,66	3,43																
% TOT. h.	3,45	7,61	0,21	7,40	2,18	1,19	4,77	0,46	0,03	0,34	1,01	0,08	0,02	0,02	0,04	0,60	1,04																
A	Jardi d'infrants i parvuls	B	EGB primària etapa	C	Educació especial	D	ECB segona etapa	E	FP primer grau	F	FP segon grau	G	BUP i COU	H	Altres ensenyaments de segon grau	I	Arquitectura i enginyeries tècniques	J	Altres escoles universitàries	K	Facultats o col·legis univ. a primer i segon cicle	L	Escoles tècniques superiors a primer i segon cicles	M	Estudis de doctoral	N	Estudis de postgrau	O	Altres ensenyaments de tercer grau	P	FP ocupacional	Q	Altres ensenyaments

POBLACIÓ SEGONS ESTUDIS EN CURS I SEXE (% respecte al total d'estudiants per secció censal)

		HOMES																DONES																			
		A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	Total	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	Total
S. censal		9,66	29,47	0,97	29,47	6,76	3,36	10,14	0,48	0,48	1,93	2,90	0,48	0,00	0,48	0,97	2,42	207	6,79	20,81	3,62	23,53	10,86	4,52	15,84	0,45	0,00	0,45	5,43	0,45	0,00	0,00	0,00	3,62	3,62	221	
825201012		11,63	28,37	0,93	23,26	9,30	2,33	13,95	0,47	0,00	0,93	2,79	0,40	0,00	0,00	0,97	2,42	207	11,37	18,01	0,47	22,75	8,06	4,27	16,59	2,37	0,00	1,42	7,38	0,00	0,47	0,00	0,00	2,37	3,79	211	
825201013		12,50	26,42	0,00	26,42	7,32	2,85	11,79	0,41	0,81	2,03	4,47	0,81	0,00	0,00	0,81	2,44	215	14,21	23,35	0,51	16,75	10,15	6,60	13,20	1,52	0,00	1,02	4,06	0,00	0,00	0,00	0,00	2,03	5,56	197	
825201014		13,09	27,85	1,01	28,96	9,40	2,35	10,07	0,34	0,67	1,01	2,01	0,34	0,34	0,00	0,67	2,01	246	12,82	28,40	0,41	27,16	6,17	4,12	17,70	0,82	0,00	1,65	2,06	0,00	0,00	0,00	0,00	0,41	2,06	243	
825201015		15,20	31,37	0,98	21,57	6,37	2,94	9,80	0,00	0,98	0,98	5,59	0,00	0,49	0,98	0,67	2,01	298	8,51	30,77	0,00	24,79	4,70	2,99	15,81	0,85	0,00	0,43	0,85	0,85	0,00	0,00	0,00	0,00	2,86	2,06	243
825201016		10,23	28,84	0,00	19,53	12,09	5,12	15,81	0,93	0,00	2,33	2,79	0,47	0,00	0,00	0,47	0,93	204	14,03	19,46	0,00	27,66	8,51	3,72	12,77	0,00	0,00	0,43	0,85	0,85	0,00	0,00	0,00	0,00	2,86	3,42	234
825201017		11,94	23,88	0,50	23,88	9,45	4,96	13,93	0,00	0,00	1,09	2,99	1,49	0,00	0,00	0,47	0,93	215	15,00	26,11	1,11	20,65	8,33	2,22	13,33	1,81	0,00	0,56	0,45	0,45	0,00	0,00	0,00	0,90	6,33	221	
825201018		11,49	22,13	0,85	24,46	8,70	1,63	8,15	0,54	0,00	1,09	0,00	0,00	0,00	0,00	0,47	0,93	201	16,28	25,91	1,21	25,19	6,88	6,48	17,81	0,81	0,00	1,62	2,02	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	1,62	2,22	180
826601021		16,37	30,97	0,44	22,57	9,29	3,54	11,50	0,44	0,88	0,88	4,44	0,00	0,00	0,00	0,44	1,33	235	12,45	22,89	0,00	24,50	4,82	2,01	21,29	0,99	0,39	0,39	4,65	0,39	0,00	0,00	0,00	2,33	1,94	247	
826601022		11,45	25,95	0,00	23,28	10,31	2,67	16,41	0,36	0,76	0,38	3,05	0,76	0,38	0,00	0,38	1,15	226	7,10	25,62	0,31	28,09	7,41	2,78	15,74	1,85	0,62	1,54	4,94	0,31	0,00	0,00	0,00	0,62	1,61	249	
826601025		13,07	26,50	1,06	22,26	11,66	2,12	15,90	1,06	0,71	1,06	1,06	0,35	0,00	0,00	0,38	1,15	283	12,45	22,89	0,00	24,50	4,82	2,01	21,29	0,99	0,39	0,39	4,65	0,39	0,00	0,00	0,00	2,33	1,94	247	
826601026		13,07	26,50	1,06	22,26	11,66	2,12	15,90	1,06	0,71	1,06	1,06	0,35	0,00	0,00	0,38	1,15	283	12,45	22,89	0,00	24,50	4,82	2,01	21,29	0,99	0,39	0,39	4,65	0,39	0,00	0,00	0,00	2,33	1,94	247	
Total		356	771	17	681	262	87	356	16	15	33	69	16	3	8	4	23	59	2776	315	696	19	676	199	109	436	41	3	31	92	7	2	2	4	46	95	2773
% total		12,82	27,77	0,61	24,53	9,44	3,13	12,82	0,58	0,54	1,19	2,49	0,58	0,11	0,29	0,14	0,83	2,13		11,36	25,10	0,69	24,38	7,18	3,93	15,72	1,48	0,11	1,12	3,32	0,25	0,07	0,14	1,56	3,43		

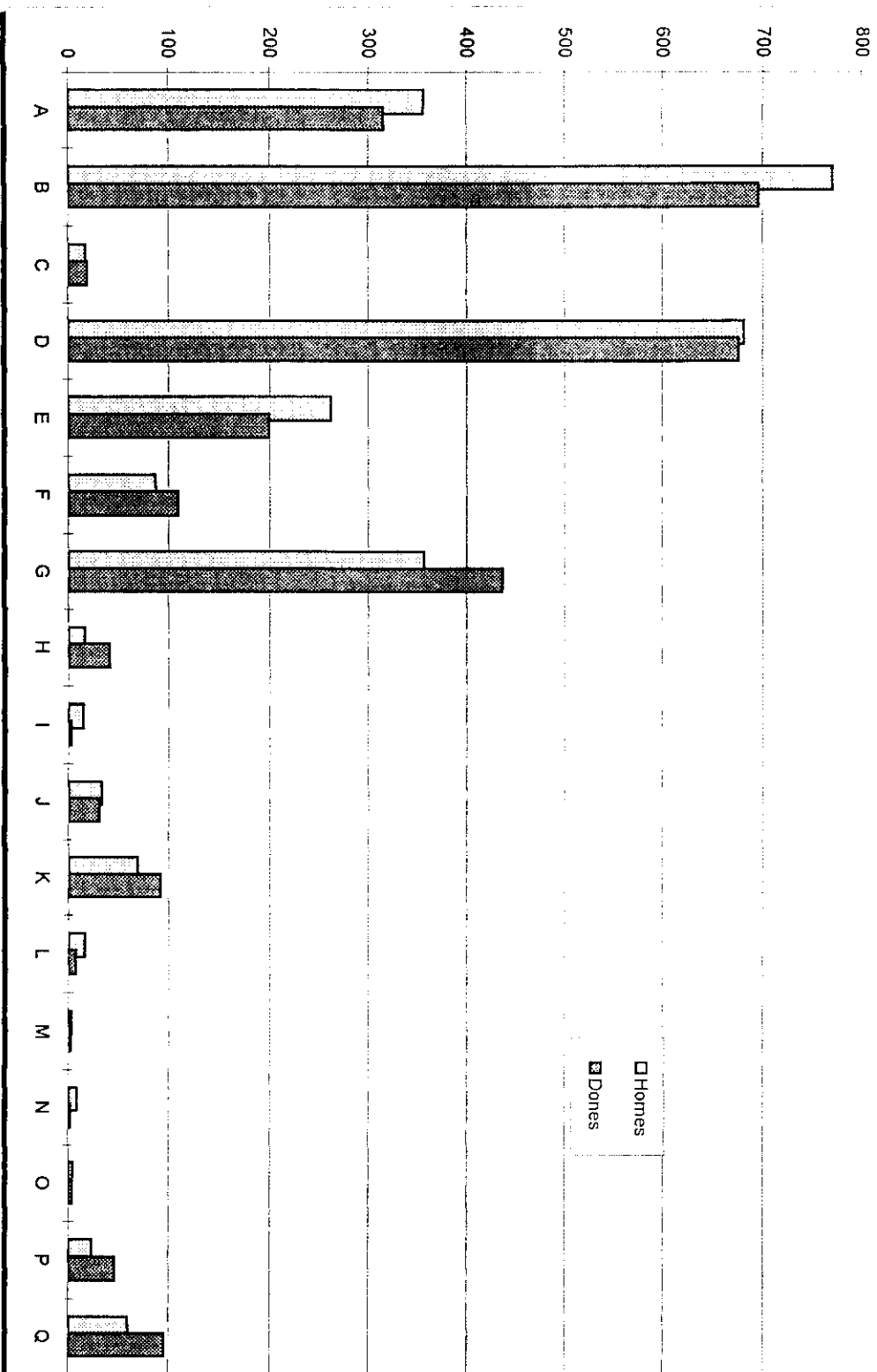
A Jardí d'infants i parvuls
B EGB primera etapa
C Educació especial
D EGB segona etapa
E FP primer grau

F FP segon grau
G BUP i COU
H Altres ensenyaments de segon grau
I Arquitectura i enginyeries tècniques

J Altres escoles universitàries
K Facultats o col·legis univ. a primer i segon cicle
L Escoles tècniques superiors, a primer i segon cicles
M Estudis de doctoral

N Estudis de postgrau
O Altres ensenyaments de tercer grau
P FP ocupacional
Q Altres ensenyaments

POBLACIÓ SEGONS ESTUDIS EN CURS I SEXE

POBLACIÓ SEGONS LLOC DE NAIXEMENT I SEXE (Resum)

HOMES

S. censal	Catalunya	% sc. cat.	Resta Est.	% sc. res. est.	Extranjer	% sc. extr.	Total
825201012	452	59,08	306	40	7	0,92	765
825201013	449	52,45	394	46,03	13	1,52	856
825201014	452	54,92	367	44,59	4	0,49	823
825201015	461	57,34	331	41,17	12	1,49	804
825201016	396	53,51	335	45,27	9	1,22	740
825201017	386	53,84	320	44,63	11	1,53	717
826601021	450	60,00	295	39,33	5	0,67	750
826601022	374	60,32	241	38,87	5	0,81	620
826601023	433	57,28	315	41,67	8	1,06	756
826601024	428	52,97	367	45,42	13	1,61	808
826601025	454	56,40	337	41,86	14	1,74	805
826601026	536	54,92	427	43,75	13	1,33	976
Total	5271	55,96	4035	42,83	114	1,21	9420

DONES

S. censal	Catalunya	% sc. cat.	Resta Est.	% sc. res. est.	Extranjer	% sc. extr.	Total
825201012	413	56,50	311	42,54	7	0,96	731
825201013	415	51,17	382	47,10	14	1,73	811
825201014	365	50,98	343	47,91	8	1,12	716
825201015	398	52,72	346	45,83	11	1,46	755
825201016	391	53,05	330	44,78	16	2,17	737
825201017	381	55,87	289	42,38	12	1,76	682
826601021	435	57,77	313	41,57	5	0,66	753
826601022	326	55,73	256	43,76	3	0,51	585
826601023	425	55,56	335	43,79	5	0,65	765
826601024	420	52,90	365	45,97	9	1,13	794
826601025	445	55,01	351	43,39	13	1,61	809
826601026	549	54,79	437	43,61	16	1,60	1002
Total	4963	54,30	4058	44,40	119	1,30	9140

POBLACIÓ SEGONS LLOC DE NAIXEMENT I SEXE

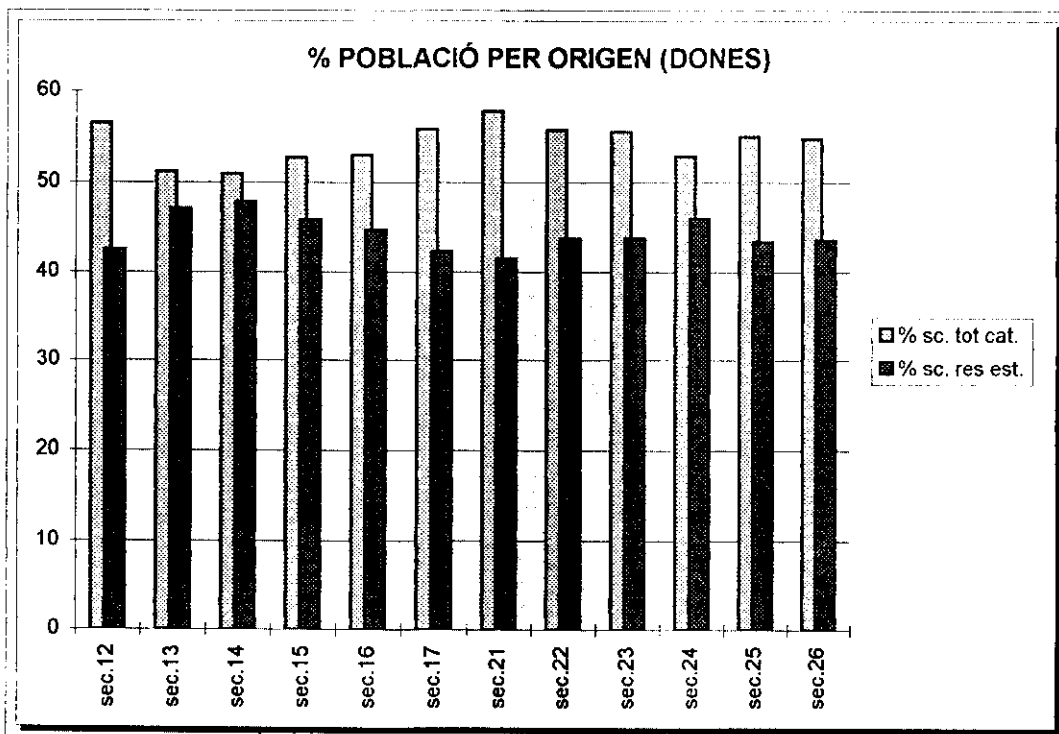
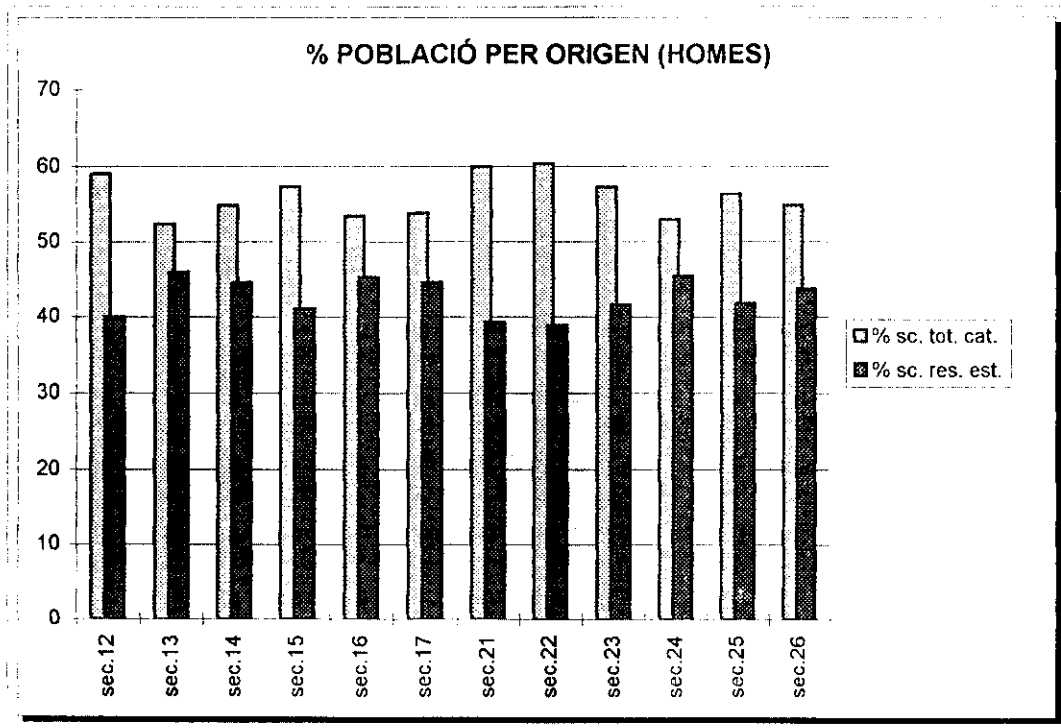
HOMES

S. censal	Tot Catalunya	% sc. tot. cat.	Barcelona	Girona	Lleida	Tarragona	Tot. resta Est.	% sc. res. est.	Andalusia	Aragó	Astúries	Balears	Canàries	Cantàbria
825201012	452	59,08	433	7	6	6	306	40	166	10	1	2	2	0
825201013	449	52,45	436	4	4	5	394	46,03	205	5	2	3	4	0
825201014	452	54,92	438	5	6	3	367	44,59	224	13	2	1	0	1
825201015	461	57,34	449	2	8	2	331	41,17	180	6	2	2	0	3
825201016	396	53,51	376	5	10	5	335	45,27	182	15	0	1	0	0
825201017	386	53,84	373	1	6	6	320	44,53	172	13	2	1	1	0
826601021	450	60,00	445	3	2	0	295	39,33	151	14	2	1	0	0
826601022	374	60,32	362	5	3	4	241	38,87	138	10	1	0	0	2
826601023	433	57,28	426	1	3	3	315	41,67	187	16	1	0	0	1
826601024	428	52,97	417	9	2	0	367	45,42	220	12	3	2	0	2
826601025	454	56,40	443	5	2	4	337	41,96	178	11	3	0	0	0
826601026	536	54,92	526	3	3	2	427	43,75	245	20	4	2	1	1
Total	5271	55,96	5126	50	55	40	4035	42,83	2248	145	23	15	8	10
% total	55,96		54,42	0,53	0,58	0,42	42,83	42,83	23,86	1,54	0,24	0,16	0,08	0,11
S. censal	Cast. la Manxa	Cast. Lleó	Pais Valencia	Extremadura	Galicia	Madrid	Murcia	Navarra	Pais Base	Rioja	Ceuta i Melilla	Extranjer	Total	X.TOT
825201012	20	30	9	32	10	8	6	2	3	0	5	7	765	8,12
825201013	35	45	16	46	6	3	14	2	4	0	4	13	856	9,09
825201014	26	25	4	36	6	3	14	4	2	0	6	4	823	8,74
825201015	43	30	6	30	7	9	7	0	3	0	3	12	804	8,54
825201016	19	25	4	40	12	11	13	1	5	2	5	9	740	7,86
825201017	25	34	5	37	5	5	9	0	4	1	6	11	717	7,61
826601021	17	31	4	35	14	8	9	2	2	1	4	5	750	7,95
826601022	16	17	4	31	6	2	5	0	0	0	9	5	620	6,58
826601023	24	16	7	35	8	11	2	0	2	0	5	8	756	8,03
826601024	28	29	6	27	15	3	14	1	0	1	4	13	808	8,58
826601025	25	23	8	48	13	4	8	0	1	0	15	14	805	8,55
826601026	38	33	4	43	12	2	12	1	1	2	6	13	976	10,36
Total	316	338	77	440	114	69	113	13	27	7	72	114	9420	
% total	3,35	3,59	0,82	4,67	1,21	0,73	1,20	0,14	0,29	0,07	0,76	1,21		

POBLACIÓ SEGONS LLOC DE NAIXEMENT I SEXE

DONES

S. censal	Tot Catalunya	% sc. tot cat.	Barcelona	Girona	Lleida	Tarragona	Tot resta Est.	% sc. res est	Andalusia	Aragó	Asturies	Balears	Canàries	Cantàbria
825201012	413	56,50	401	5	5	2	311	42,54	166	17	1	0	1	1
825201013	415	51,17	403	7	4	1	382	47,10	224	8	3	1	4	0
825201014	365	50,98	344	5	9	7	343	47,91	211	10	0	1	1	1
825201015	398	52,72	387	3	4	4	346	45,83	189	8	3	0	1	0
825201016	391	53,05	376	5	7	3	330	44,78	181	14	1	1	0	1
825201017	381	55,87	365	4	7	5	289	42,38	170	10	1	2	2	1
826601021	435	57,77	427	4	4	0	313	41,57	180	13	2	0	1	1
826601022	326	55,73	317	2	5	2	256	43,76	148	7	0	0	1	0
826601023	425	55,56	412	4	5	4	335	43,79	198	14	0	3	0	0
826601024	420	52,90	406	7	5	2	365	45,97	212	15	3	2	1	0
826601025	445	55,01	433	4	3	5	351	43,39	190	12	2	0	1	0
826601026	549	54,79	533	2	5	9	437	43,61	252	11	3	1	2	1
Total	4963	54,30	4804	52	63	44	4058	44,40	2321	139	19	11	15	6
% total	54,30		52,56	0,57	0,69	0,48	44,40	25,39	1,52	0,21	0,12	0,16	0,07	
S. censal	Cast. la Manxa	Cast. Lleó	Pais Valencia	Extremadura	Galicia	Madrid	Murcia	Navarra	Pais Basc	Rioja	Ceuta i Melilla	Extranjer	Total	% TOT.
825201012	24	22	13	32	13	3	11	1	1	1	4	7	731	0,12
825201013	29	23	18	49	7	4	7	1	0	0	4	14	811	0,08
825201014	23	26	4	36	9	2	9	1	1	0	1	8	716	0,10
825201015	33	31	6	38	9	7	11	2	4	1	3	11	755	0,12
825201016	12	33	7	35	18	6	10	0	4	1	6	16	737	0,11
825201017	19	12	5	36	7	5	8	0	2	0	9	12	682	0,09
826601021	17	28	8	35	10	5	12	1	0	0	0	5	753	0,13
826601022	17	19	9	31	8	5	5	1	0	0	4	3	585	0,05
826601023	24	22	6	35	12	8	2	3	3	0	5	5	785	0,02
826601024	27	34	4	24	16	8	11	2	0	3	3	9	794	0,12
826601025	13	21	9	50	17	6	13	2	5	1	9	13	809	0,14
826601026	42	43	7	35	7	6	15	2	4	2	4	16	1002	0,16
Total	280	314	96	436	133	65	114	16	24	10	59	119	9140	
% total	3,08	3,44	1,05	4,77	1,46	0,71	1,25	0,18	0,26	0,11	0,65	1,30		

POBLACIÓ SEGONS SITUACIÓ PROFESSIONAL I SEXE (Ocupats i desocupats) (Resum).

Ocupats								
	A	B	C	D	E	F	G	Total
Homes	99	270	39	9	2558	1556	23	4554
Dones	26	127	14	15	697	918	35	1832
Total	125	397	53	24	3255	2474	58	6386
% respecte al total d'ocupats								
	A	B	C	D	E	F	G	Total
Homes	2,17	5,93	0,86	0,20	56,17	34,17	0,51	100
Dones	1,42	6,93	0,76	0,82	38,05	50,11	1,91	100
Total	1,96	6,22	0,83	0,38	50,97	38,74	0,91	100
% respecte al total d'habitants								
	A	B	C	D	E	F	G	Total
Homes	1,05	2,87	0,41	0,10	27,15	16,52	0,24	48,34
Dones	0,28	1,39	0,15	0,16	7,63	10,04	0,38	20,04
Total	0,67	2,14	0,29	0,13	17,54	13,33	0,31	34,41

Desocupats								
	A	B	C	D	E	F	G	Total
Homes	2	14	3	6	121	443	74	663
Dones	1	18	3	2	118	476	138	756
Total	3	32	6	8	239	919	212	1419
% respecte al total de desocupats								
	A	B	C	D	E	F	G	Total
Homes	0,30	2,11	0,45	0,90	18,25	66,82	11,16	100
Dones	0,13	2,38	0,40	0,26	15,61	62,96	18,25	100
Total	0,21	2,26	0,42	0,56	16,84	64,76	14,94	100
% respecte al total d'habitants								
	A	B	C	D	E	F	G	Total
Homes	0,02	0,15	0,03	0,06	1,28	4,70	0,79	7,04
Dones	0,01	0,20	0,03	0,02	1,29	5,21	1,51	8,27
Total	0,02	0,17	0,03	0,04	1,29	4,95	1,14	7,65

A Empresaris amb personal assalariat
 C Membres de cooperatives
 E Assalariats fixos
 G Altres situacions

B Empresaris sense personal assalariat
 D Ajudes familiars
 F Assalariats eventuais

POBLACIÓ SEGONS SITUACIÓ PROFESSIONAL I SEXE (Ocupats i desocupats).

HOMES OCUPATS

S. censal	A	B	C	D	E	F	G	Total	% tot. h. oc.
825201012	12	24	2	0	203	149	0	390	8,56
825201013	6	23	5	1	209	161	0	405	8,89
825201014	9	19	1	0	219	136	4	388	8,52
825201015	5	19	3	0	245	83	1	356	7,82
825201016	12	23	4	0	217	103	5	364	7,99
825201017	7	14	1	2	172	134	1	331	7,27
826601021	12	29	5	3	208	137	2	396	8,70
826601022	8	13	2	0	148	119	1	291	6,39
826601023	10	26	8	2	209	119	3	377	8,28
826601024	6	24	1	0	207	147	2	387	8,50
826601025	8	29	4	0	229	111	2	383	8,41
826601026	4	27	3	1	292	157	2	486	10,67
Total	99	270	39	9	2558	1556	23	4554	100
% tot h.oc.	2,17	5,93	0,96	0,20	56,17	34,17	0,51	100	
% total h.	1,05	2,87	0,41	0,10	27,15	16,52	0,24	48,34	

DONES OCUPADES

S. censal	A	B	C	D	E	F	G	Total	% tot. d. oc.
825201012	1	16	0	2	58	66	3	146	7,97
825201013	0	16	0	2	61	79	3	161	8,79
825201014	2	7	2	0	66	76	2	155	8,46
825201015	3	7	2	2	68	67	2	151	8,24
825201016	2	6	1	1	57	63	8	140	7,64
825201017	1	11	2	4	50	78	4	150	8,19
826601021	0	17	0	0	62	85	1	165	9,01
826601022	1	7	1	0	41	56	1	107	5,84
826601023	6	6	2	1	55	85	4	159	8,68
826601024	3	8	3	1	43	71	2	131	7,15
826601025	3	14	0	2	69	86	2	176	9,61
826601026	4	10	1	0	67	106	3	191	10,43
Total	26	127	14	15	697	918	35	1832	100
% tot d.oc.	1,42	6,93	0,76	0,82	38,05	50,11	1,91	100	
% total h.	0,28	1,39	0,15	0,16	7,63	10,04	0,38	20,04	

HOMES DESOCUPATS

S. censal	A	B	C	D	E	F	G	Total	% tot. h. oc.
825201012	0	0	0	1	12	32	3	48	7,24
825201013	0	5	0	0	9	72	2	88	13,27
825201014	0	0	0	0	10	47	5	62	9,35
825201015	0	2	0	0	9	34	1	46	6,94
825201016	0	4	0	0	8	30	11	53	7,99
825201017	0	1	0	0	12	25	6	44	6,64
826601021	0	1	0	1	11	27	5	45	6,79
826601022	0	0	1	2	11	33	3	50	7,54
826601023	0	1	1	0	4	27	16	49	7,39
826601024	1	0	0	1	19	32	3	56	8,45
826601025	1	0	0	0	5	36	14	56	8,45
826601026	0	0	1	1	11	43	5	66	9,95
Total	2	14	3	6	121	443	74	663	100
% tot h.oc.	0,30	2,11	0,45	0,90	18,25	66,62	11,16	100	
% total h.	0,02	0,15	0,03	0,06	1,28	4,70	0,79	7,04	

DONES DESOCUPADES

S. censal	A	B	C	D	E	F	G	Total	% tot. d. oc.
825201012	0	3	0	0	7	31	17	58	7,67
825201013	0	8	0	0	6	80	8	102	13,49
825201014	0	1	0	0	11	44	11	67	8,86
825201015	0	1	0	0	15	41	11	68	8,99
825201016	0	0	0	0	9	40	14	63	8,33
825201017	0	1	1	0	6	35	11	54	7,14
826601021	0	1	1	0	16	37	12	67	8,86
826601022	0	0	0	0	8	34	8	50	6,61
826601023	0	0	1	0	7	29	9	46	6,08
826601024	0	2	0	2	16	33	15	68	8,99
826601025	1	1	0	0	7	29	13	51	6,75
826601026	0	0	0	0	10	43	9	62	8,20
Total	1	18	3	2	118	476	138	756	100
% tot d.oc.	0,13	2,38	0,40	0,26	15,61	62,96	18,25	100	
% total h.	0,01	0,20	0,03	0,02	1,29	5,21	1,51	8,27	

A Empresaris amb personal assalariat
 C Membres de cooperatives
 E Assalariats fixos
 G Altres situacions

B Empresaris sense personal assalariat
 D Ajudes familiars
 F Assalariats eventuais

POBLACIÓ SEGONS SITUACIÓ PROFESSIONAL I SEXE (Ocupats i desocupats) (% respecte al tot. hab. s.c.).

HOMES OCUPATS

S. censal	A	B	C	D	E	F	G	Total	TOT h. S.C.	% tot h. oc.	% h. oc. x s.c.
825201012	1,57	3,14	0,26	0,00	26,54	19,48	0,00	390	765	8,56	50,98
825201013	0,70	2,69	0,58	0,12	24,42	18,81	0,00	405	856	8,89	47,31
825201014	1,09	2,31	0,12	0,00	26,61	16,52	0,49	388	823	8,52	47,14
825201015	0,62	2,36	0,37	0,00	30,47	10,32	0,12	356	804	7,82	44,28
825201016	1,62	3,11	0,54	0,00	29,32	13,92	0,68	364	740	7,99	49,19
825201017	0,98	1,95	0,14	0,28	23,99	18,69	0,14	331	717	7,27	46,16
826601021	1,60	3,87	0,67	0,40	27,73	18,27	0,27	396	750	8,70	52,80
826601022	1,29	2,10	0,32	0,00	23,87	19,19	0,16	291	620	6,39	46,94
826601023	1,32	3,44	1,06	0,26	27,65	15,74	0,40	377	756	8,28	49,87
826601024	0,74	2,97	0,12	0,00	25,62	18,19	0,25	387	808	8,50	47,90
826601025	0,99	3,60	0,50	0,00	28,45	13,79	0,25	383	805	8,41	47,58
826601026	0,41	2,77	0,31	0,10	29,92	16,09	0,20	486	976	10,67	49,80
Total	99	270	39	9	2558	1556	23	4554	9420	100	
% tot h. oc.	2,17	5,93	0,86	0,20	56,17	34,17	0,51	100			
% total h.	1,05	2,87	0,41	0,10	27,15	16,52	0,24	48,34			

DONES OCUPADES

S. censal	A	B	C	D	E	F	G	Total	TOT d. S.C.	% tot d. oc.	% d. oc. x s.c.
825201012	0,14	2,19	0,00	0,27	7,93	9,03	0,41	146	731	7,97	19,97
825201013	0,00	1,97	0,00	0,25	7,52	9,74	0,37	161	811	8,79	19,85
825201014	0,28	0,98	0,28	0,00	9,22	10,61	0,28	155	716	8,46	21,65
825201015	0,40	0,93	0,26	0,26	9,01	8,87	0,26	151	755	8,24	20,00
825201016	0,27	1,09	0,14	0,14	7,73	8,55	1,09	140	737	7,64	19,00
825201017	0,15	1,61	0,29	0,59	7,33	11,44	0,59	150	682	8,19	21,99
826601021	0,00	2,26	0,00	0,00	8,23	11,29	0,13	165	753	9,01	21,91
826601022	0,17	1,20	0,17	0,00	7,01	9,57	0,17	107	585	5,84	18,29
826601023	0,78	0,78	0,26	0,13	7,19	11,11	0,52	159	765	8,68	20,78
826601024	0,38	1,01	0,38	0,13	5,42	8,94	0,25	131	794	7,15	16,50
826601025	0,37	1,73	0,00	0,25	8,53	10,63	0,25	176	809	9,61	21,76
826601026	0,40	1,00	0,10	0,00	6,69	10,58	0,30	191	1002	10,43	19,06
Total	26	127	14	15	697	918	35	1832	9140	100	
% tot d. oc.	1,42	6,93	0,76	0,82	38,05	50,11	1,91	100			
% total d.	0,28	1,39	0,15	0,16	7,63	10,04	0,38	20,04			

HOMES DESOCUPATS

S. censal	A	B	C	D	E	F	G	Total	TOT h. S.C.	% tot h. oc.	% h. doc. x s.c.
825201012	0,00	0,00	0,00	0,13	1,57	4,18	0,39	48	765	7,24	6,27
825201013	0,00	0,58	0,00	0,00	1,05	8,41	0,23	88	856	13,27	10,28
825201014	0,00	0,00	0,00	0,00	1,22	5,71	0,61	62	823	9,35	7,53
825201015	0,00	0,25	0,00	0,00	1,12	4,23	0,12	46	804	6,94	5,72
825201016	0,00	0,54	0,00	0,00	1,08	4,05	1,49	53	740	7,99	7,16
825201017	0,00	0,14	0,00	0,00	1,67	3,49	0,84	44	717	6,64	6,14
826601021	0,00	0,13	0,00	0,13	1,47	3,60	0,67	45	750	6,79	6,00
826601022	0,00	0,00	0,16	0,32	1,77	5,32	0,48	50	620	7,54	8,06
826601023	0,00	0,13	0,13	0,00	0,53	3,57	2,12	49	756	7,39	6,48
826601024	0,12	0,00	0,00	0,12	2,35	3,96	0,37	56	808	8,45	6,93
826601025	0,12	0,00	0,00	0,00	0,62	4,47	1,74	56	805	8,45	6,96
826601026	0,00	0,00	0,10	0,10	1,13	4,92	0,51	66	976	9,95	6,76
Total	2	14	3	6	121	443	74	663	9420	100	
% tot h. oc.	0,30	2,11	0,45	0,90	18,25	66,82	11,16	100			
% total h.	0,02	0,15	0,03	0,06	1,28	4,70	0,79	7,04			

DONES DESOCUPADES

S. censal	A	B	C	D	E	F	G	Total	TOT d. S.C.	% tot d. oc.	% d. doc. x s.c.
825201012	0,00	0,41	0,00	0,00	0,96	4,24	2,33	58	731	7,67	7,93
825201013	0,00	0,99	0,00	0,00	0,74	9,86	0,99	102	811	13,49	12,58
825201014	0,00	0,14	0,00	0,00	1,54	6,15	1,54	67	716	8,86	9,36
825201015	0,00	0,13	0,00	0,00	1,99	5,43	1,46	68	755	8,99	9,01
825201016	0,00	0,00	0,00	0,00	1,22	5,43	1,90	63	737	8,33	8,55
825201017	0,00	0,15	0,15	0,00	0,88	5,13	1,61	54	682	7,14	7,92
826601021	0,00	0,13	0,13	0,00	2,12	4,91	1,59	67	753	8,86	8,90
826601022	0,00	0,00	0,00	0,00	1,37	5,81	1,37	50	585	6,61	8,55
826601023	0,00	0,00	0,13	0,00	0,92	3,79	1,18	46	765	6,08	6,01
826601024	0,00	0,25	0,00	0,25	2,02	4,16	1,89	68	794	8,99	8,56
826601025	0,12	0,12	0,00	0,00	0,87	3,58	1,61	51	809	6,75	6,30
826601026	0,00	0,00	0,00	0,00	1,00	4,29	0,90	62	1002	8,20	6,19
Total	1	18	3	2	118	476	138	756	9140	100	
% tot d. oc.	0,13	2,38	0,40	0,26	15,61	62,96	18,25	100			
% total d.	0,01	0,20	0,03	0,02	1,29	5,21	1,51	8,27			

A Empresaris amb personal assalariat
 C Membres de cooperatives
 E Assalariats fixos
 G Altres situacions

B Empresaris sense personal assalariat
 D Ajudes familiars
 F Assalariats eventuais

POBLACIÓ SEGONS RELACIÓ AMB L'ACTIVITAT I SEXE (Resum)

	A	B	C	D	E	F	G	H	Total
Homes	4554	829	5383	938	2489	24	586	4037*	9420
Dones	1832	1058	2890	664	2495	2739	352	6250	9140
Total	6386	1887	8273	1602	4984	2763	938	10287	18560

	A	B	C	D	E	F	G	H	Total
Homes	48,34	8,80	57,14	9,96	26,42	0,25	6,22	42,86	100
Dones	20,04	11,58	31,62	7,26	27,30	29,97	3,85	68,38	100
Total	34,41	10,17	44,57	8,63	26,85	14,89	5,05	55,43	100

- A Ocupats
 B Desocupats
 C Total actius
 D Pensionistes i discapacitats
- E Estudiants
 F Feines de la llar
 G Altres situacions (inclou servei militar)
 H Total no actius

* S'han incos en aquesta xifra els homes que realitzen el seu servei militar.

POBLACIÓ SEGONS RELACIÓ AMB L'ACTIVITAT I SEXE

		DONES															HOMES																		
		A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	% ocupats	% jubilats	% tot. actius	% tot. no act.	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	% ocupats	% jubilats	% tot. actius	% tot. no act.
S. censal																																			
825201012	731	146	31	58	236	0	21	33	4	193	220	25	486	1,60	0,23	2,57	5,43	765	390	13	48	451	23	56	33	3	185	227,39	352	6250	20,04	2,98	31,62	66,38	
825201013	811	161	38	102	301	0	45	43	2	186	213	21	510	1,76	0,49	3,29	5,58	866	405	11	88	604	22	90	2	10	195	29,97	3,85	68,38					
825201014	716	155	23	67	245	0	14	31	5	170	222	32	471	1,70	0,15	2,68	5,15	823	388	16	62	466	14	68	18	8	220	14,76	1,90	33,67					
825201015	756	151	13	68	232	0	16	30	3	222	227	25	523	1,65	0,18	2,54	5,72	804	356	11	46	413	3	55	6	7	263	2,23	2,33	2,96					
825201016	737	140	16	63	219	0	22	17	1	215	244	19	518	1,53	0,24	2,40	5,67	740	364	13	53	430	11	75	8	0	171	2,36	3,4	5,80					
825201017	682	150	30	54	234	0	24	8	1	175	204	36	448	1,64	0,26	2,56	4,90	825201017	717	331	12	44	387	3	3	2	199	1,31	3	31	314	3,17	0,83	4,11	3,33
826601021	763	165	18	67	250	0	22	33	5	198	219	26	503	1,81	0,24	2,74	5,50	826601021	750	396	14	45	455	15	56	5	182	2,27	2,7	27	280	2,97	0,59	4,83	2,97
826601022	585	107	15	50	172	0	15	18	3	170	180	30	413	1,17	0,16	1,88	4,52	826601022	620	291	13	50	364	7	52	6	164	2,09	2,2	27	259	2,75	0,55	3,76	2,75
826601023	765	159	23	46	228	0	27	22	0	216	232	37	537	1,74	0,30	2,49	5,28	826601023	766	377	11	49	437	10	68	6	208	3,09	3	27	309	4,00	0,56	4,64	3,28
826601024	794	131	31	68	230	0	25	41	3	233	233	29	564	1,43	0,27	2,52	6,17	826601024	808	387	16	56	489	8	68	4	204	3,41	4,9	27	341	4,11	0,72	4,87	3,62
826601025	809	176	22	51	249	0	16	41	4	229	236	34	580	1,93	0,18	2,72	6,13	826601025	805	383	11	55	450	5	52	7	243	3,50	4,3	27	350	4,07	0,55	4,78	3,72
826601026	1002	191	42	62	295	0	25	44	0	288	312	38	707	2,09	0,27	3,23	7,74	826601026	976	456	25	66	677	15	80	4	255	3,84	3,3	27	384	5,16	0,95	6,13	4,06
Total	5140	1832	302	756	2890	0	272	361	31	2495	2729	352	6250	20,04	2,98	31,62	66,38	Total	9420	4554	166	663	5383	164	783	91	64	2489	24	422	3873	45,34	8,31	57,14	41,11
% total d.	100	20,04	3,30	8,27	31,62	0,00	2,98	3,95	0,34	27,30	29,97	3,85	68,38					% total h.	100	48,34	1,76	7,04	57,14	1,74	8,31	0,97	0,63	26,42	0,25	4,48	41,11				
% tot pobl.	49,25	9,87	1,53	4,07	15,57	0,00	1,47	1,95	0,17	13,44	14,76	1,90	33,67					% tot pobl.	50,75	24,54	0,89	3,57	29,00	0,88	4,22	0,49	0,34	13,41	0,13	2,27	20,87				

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	Total població	Occupats	Desocupat que busca el seu primer treball	Desocupat que ha treballat abans	Total actius	Fert i servei militar	Jubilat	Amb pensió diferent a la jubilació	Incapacitat permanent per treballar	Estudiant, escolar o preescolar	Femes de la llar	Altres situacions	Total no actua
9420	4554	166	663	5383	164	783	91	64	2489	24	422	3873	9420	100	48,34	7,04	57,14	1,74	8,31	0,97	0,63	26,42	0,25	4,48	41,11
														50,75	24,54	0,89	3,57	29,00	0,88	0,34	13,41	0,13	2,27	20,87	

POBLACIÓ SEGONS RELACIÓ AMB L'ACTIVITAT I SEXE (% per secció censal)

DONES

S. censal	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	% ocupats	% jubilats	% tot actius	% tot no act.
825201012	711	19,97	4,24	7,93	32,15	0,00	2,87	4,51	0,55	26,40	30,10	3,42	67,85	1,60	0,23	2,57	5,43
825201013	811	19,85	4,69	12,58	37,11	0,00	5,55	5,30	0,25	22,93	26,26	2,59	62,89	1,76	0,49	3,29	5,58
825201014	716	21,65	3,21	9,36	34,22	0,00	1,96	4,33	0,70	23,74	30,59	4,47	65,78	1,70	0,15	2,86	5,15
825201015	755	20,00	1,72	9,01	30,73	0,00	2,12	3,97	0,40	29,40	30,07	3,31	69,27	1,65	0,18	2,54	5,72
825201016	737	19,00	2,17	8,55	29,72	0,00	2,99	2,31	0,14	29,17	33,11	2,58	70,28	1,53	0,24	2,40	5,67
825201017	682	21,99	4,40	7,92	34,31	0,00	3,52	1,17	0,15	25,86	29,91	5,28	65,69	1,64	0,26	2,56	4,90
826601021	753	21,91	2,39	8,90	33,20	0,00	2,92	4,38	0,66	26,29	30,77	3,45	66,90	1,81	0,24	2,74	5,50
826601022	585	18,29	2,56	8,55	29,40	0,00	2,56	3,08	0,00	29,06	30,77	5,13	70,60	1,17	0,16	1,88	4,52
826601023	765	20,78	3,01	6,01	29,80	0,00	3,53	2,88	0,39	28,24	30,33	4,84	70,20	1,74	0,30	2,49	5,88
826601024	794	16,50	3,90	8,56	28,97	0,00	3,15	5,16	0,38	29,35	29,35	3,65	71,03	1,43	0,27	2,52	6,17
826601025	809	21,76	2,72	6,30	30,78	0,00	1,98	5,07	0,49	28,31	29,17	4,20	69,22	1,93	0,18	2,72	6,13
826601026	1002	19,06	4,19	6,19	29,44	0,00	2,50	4,39	0,00	28,74	31,14	3,79	70,56	2,09	0,27	3,29	7,74
Total	9140	1832	302	756	2890	0	272	361	31	2495	2739	352	6250	20,04	2,98	31,62	68,38
% total d.	100	20,04	3,30	8,27	31,62	0,00	2,98	3,95	0,34	27,30	29,97	3,85	68,38	2,00	0,41	3,52	8,11
% tot pobl.	49,25	9,87	1,63	4,07	15,57	0,00	1,47	1,95	0,17	13,44	14,76	1,90	33,67	9,63	0,54	12,29	25,33

HOMES

S. censal	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	% ocupats	% jubilats	% tot actius	% tot no act.
825201012	765	50,98	1,70	6,27	58,95	3,01	7,32	0,65	0,39	24,18	0,39	5,10	38,04	4,14	0,59	4,79	3,09
825201013	866	47,31	1,29	10,28	58,88	2,57	10,51	0,23	1,17	22,78	0,12	3,74	38,55	4,30	0,96	5,35	3,50
825201014	823	47,14	1,94	7,53	56,62	1,70	8,26	2,19	0,97	26,73	0,12	3,40	41,68	4,12	0,72	4,95	3,64
825201015	804	44,28	1,37	5,72	51,37	2,24	6,94	0,75	0,87	32,71	0,25	3,78	46,39	3,78	0,58	4,38	3,96
825201016	740	49,19	1,78	7,16	58,11	1,49	10,14	1,08	0,00	23,11	0,41	5,68	40,41	3,96	0,80	4,55	3,17
825201017	717	46,16	1,67	6,14	53,97	2,23	10,88	0,42	0,28	27,75	0,14	4,32	43,78	3,51	0,83	4,11	3,33
826601021	790	52,80	1,87	6,00	60,67	2,00	7,47	0,67	1,20	24,27	0,13	4,20	37,33	4,83	0,59	2,97	3,97
826601022	620	46,94	2,10	8,06	57,10	1,13	8,39	0,97	0,65	26,45	0,32	5,00	41,77	3,79	0,55	2,75	3,28
826601023	766	49,87	1,48	6,48	57,80	1,32	7,01	1,59	0,79	27,51	0,40	3,57	40,87	4,00	0,56	4,64	3,28
826601024	808	47,90	1,98	6,93	56,81	0,99	8,42	1,61	0,50	25,25	0,37	6,06	42,20	4,11	0,72	4,87	3,62
826601025	805	47,58	1,37	6,96	55,90	0,62	6,46	0,62	0,87	30,19	0,00	5,34	43,48	4,07	0,55	4,78	3,72
826601026	976	49,80	2,56	6,76	59,12	1,54	8,20	0,82	0,41	26,13	0,41	3,38	39,34	5,18	0,85	6,13	4,08
Total	9420	4554	166	663	5383	164	783	91	64	2489	24	422	3873	48,34	8,31	57,14	41,11
% total h.	100	48,34	1,76	7,04	57,14	1,74	8,31	0,97	0,68	26,42	0,25	4,48	41,11	51,48	8,82	60,38	41,11
% tot pobl.	50,75	24,54	0,89	3,57	29,00	0,88	4,22	0,49	0,34	13,41	0,13	2,27	20,87	9,63	0,54	12,29	25,33

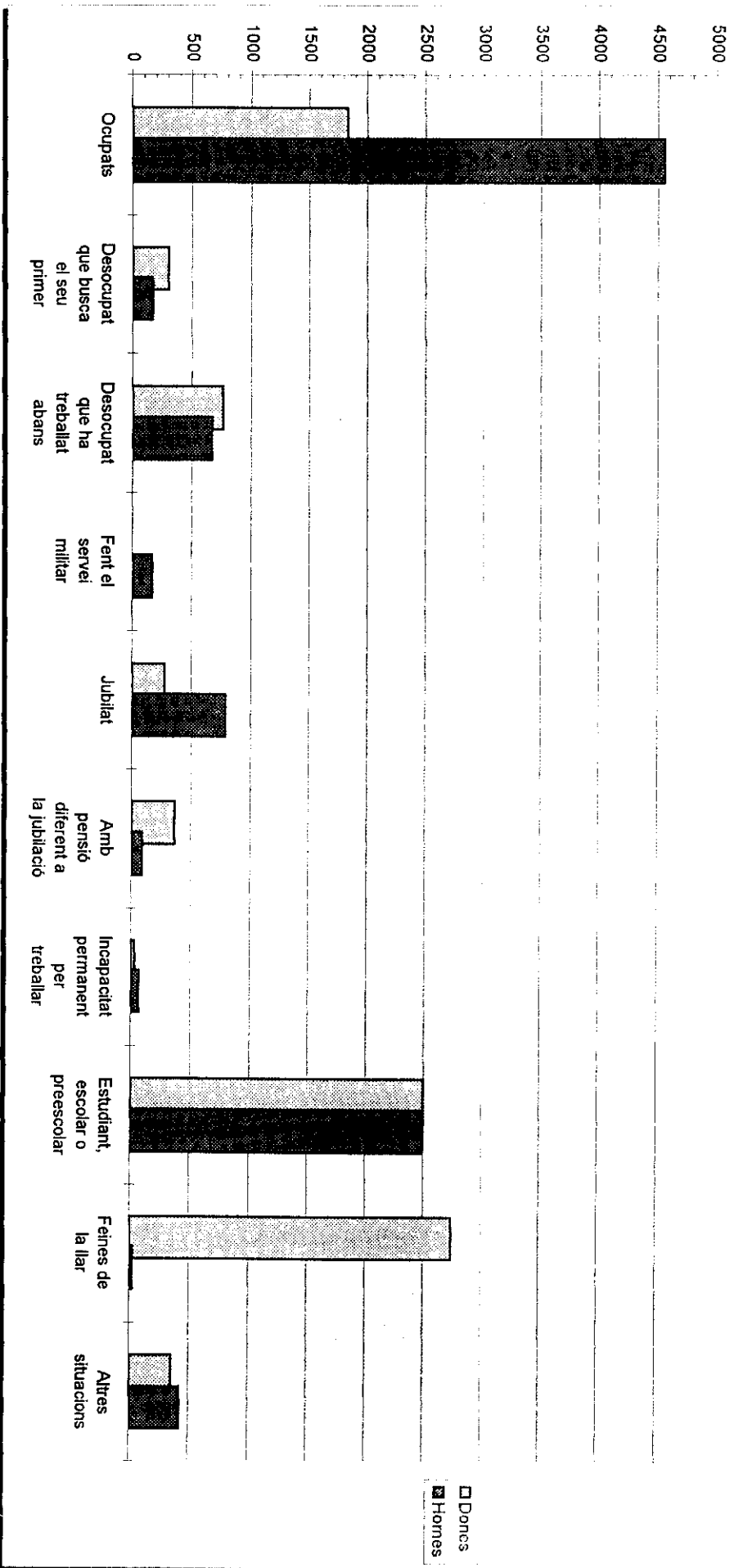
A Total població
B Ocupats
C Desocupat que busca el seu primer treball

D Desocupat que ha treballat abans
E Total actius
F Fent el servei militar

G Jubilats
H Amp. pensió diferent a la jubilació
I Incapacitat permanent per treballar

J Estudiant, escolar o preescolar
K Faines de la llar
L Altres situacions
M Total no actius

POBLACIÓ SEGONS RELACIÓ AMB L'ACTIVITAT I SEXE

POBLACIÓ SEGONS TITULACIÓ I SEXE (Resum)

	A	B	C	D	Total	No registrat	Tot. pobl.
Homes	4753	2182	1150	131	8216	1204	9420
Dones	5080	1995	893	131	8099	1041	9140
Total	9833	4177	2043	262	16315	2245	18560

	A	B	C	D	Total	No registrat	Tot. pobl.
Homes	50,46	23,16	12,21	1,39	87,22	12,78	100
Dones	55,58	21,83	9,77	1,43	88,61	11,39	100
Total	52,98	22,51	11,01	1,41	87,90	12,10	100

- A Sense EGB
- B EGB completa
- C 2ón grau (Inclou FP, BUP i altres titulacions de grau mitjà)
- D 3er grau (inclou dipolatures, llicenciatures, doctorat, postgraus i altres estudis superiors no universitaris)

POBLACIÓ SEGONS TITULACIÓ I SEXE

		HOMES													DONES													Total	TOT S.C.	No registrat
S. censal	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	Total	TOT S.C.	No registrat												
% total																														
825201012	9	114	274	145	54	21	31	3	1	7	2	5	1	1	1	669	766	96												
825201013	7	100	330	200	50	19	47	4	3	3	0	7	1	0	0	766	856	90												
825201014	7	114	291	185	48	24	54	4	1	4	0	8	1	0	0	731	823	92												
825201015	9	101	292	174	36	14	35	0	2	4	0	2	0	0	0	671	804	133												
825201016	12	143	246	127	28	10	45	9	4	3	1	8	0	0	1	635	740	105												
825201017	7	108	268	168	44	16	24	3	1	3	1	2	2	0	0	627	717	90												
826601021	1	108	242	191	59	26	27	5	4	3	0	5	2	0	0	672	750	78												
826601022	7	87	224	143	26	12	21	1	4	3	0	1	0	2	0	527	620	93												
826601023	9	115	281	189	34	13	29	6	1	2	0	2	1	0	0	682	766	74												
826601024	9	133	259	199	41	7	18	2	3	5	0	3	1	0	0	680	808	128												
826601025	6	117	272	206	33	15	32	4	1	3	0	3	0	0	0	692	805	113												
826601026	8	129	344	255	47	32	34	3	3	4	0	3	1	1	0	864	976	112												
Total	91	1349	3313	2182	500	209	397	44	24	44	4	44	9	4	2	8216	9420	1204												
% total	0,97	14,32	35,17	23,16	5,31	2,22	4,21	0,47	0,25	0,47	0,04	0,47	0,10	0,04	0,02	87,22	100	12,78												

S. censal	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	Total	TOT S.C.	No registrat
% total																		
825201012	27	135	250	164	41	11	25	4	0	7	0	3	0	0	0	667	731	64
825201013	27	126	312	173	37	10	41	0	1	7	0	9	1	0	0	744	811	67
825201014	28	125	222	158	38	11	32	5	0	6	0	4	2	0	0	631	716	85
825201015	30	139	261	174	30	7	21	1	0	6	0	1	0	0	0	670	766	85
825201016	38	168	246	137	28	10	13	1	1	6	0	0	0	0	0	648	737	89
825201017	21	115	236	143	32	11	22	4	0	5	0	1	1	0	0	593	682	89
826601021	23	134	298	186	39	19	32	5	0	2	0	4	0	1	1	683	753	70
826601022	22	96	208	122	19	9	13	4	0	3	0	1	1	0	0	499	586	86
826601023	23	139	255	170	29	13	32	2	0	5	0	2	1	1	0	672	766	93
826601024	40	180	250	155	25	12	26	4	1	9	0	3	1	0	0	686	794	108
826601025	21	151	269	184	26	14	25	6	0	7	0	3	1	0	0	708	809	101
826601026	23	176	346	229	33	14	47	10	0	10	0	10	0	0	0	898	1002	104
Total	323	1664	3093	1995	377	141	329	46	3	73	0	41	8	3	3	8099	9140	1041
% total	3,53	18,21	33,94	21,83	4,12	1,54	3,60	0,50	0,03	0,80	0,00	0,45	0,09	0,03	0,03	88,61	100	11,39

A No sap llegir ni escriure
 B Sense estudis
 C Estudis primaris o equivalent
 D EGB completa, gradual escolar o equiv.

E FP primer grau
 F FP segon grau
 G Batxillerat superior BUP o COU
 H Altres titulacions grau mitja

I Arquitect i enginyer tecnic o equivalent
 J Arquitectura d'escoles univ. o equiv
 K Arquitectura i enginyeria superior
 L Llicenciatura universitaria

M Estudis superiors no universitaris
 N Doctorat
 O Títol de postgrau o especialitzacio

DONES

POBLACIÓ SEGONS TITULACIÓ I SEXE (% per secció censal)

S. censal	HOMES															Total	TOT S.C.	No registrat
	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O			
	DONES															Total	TOT S.C.	No registrat
	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O			
825201012	1,18	14,90	35,82	18,95	7,06	2,75	4,05	0,39	0,13	0,92	0,26	0,65	0,13	0,13	0,13	669	766	12,55
825201013	0,82	11,68	38,55	23,36	5,84	2,22	5,49	0,47	0,35	0,35	0,00	0,23	0,12	0,00	0,00	667	766	10,51
825201014	0,85	13,85	34,14	22,48	5,83	2,92	6,56	0,49	0,12	0,48	0,00	0,97	0,12	0,00	0,00	731	823	11,18
825201015	1,12	12,56	36,32	21,84	4,48	1,74	4,35	0,00	0,50	0,50	0,00	0,25	0,00	0,00	0,00	671	804	16,54
825201016	1,62	19,32	33,24	17,16	3,78	1,35	6,08	0,00	0,27	0,41	0,14	1,08	0,00	0,14	0,14	635	740	14,19
825201017	0,98	12,27	37,38	23,43	6,14	2,23	3,35	0,42	0,14	0,42	0,14	0,28	0,28	0,00	0,00	627	717	12,55
826601021	0,13	14,40	32,27	25,47	7,87	3,47	3,60	0,67	0,53	0,40	0,00	0,67	0,13	0,00	0,00	672	750	10,40
826601022	1,13	14,03	36,13	23,06	4,19	1,94	3,39	0,16	0,00	0,48	0,00	0,16	0,00	0,32	0,00	527	620	15,00
826601023	1,19	15,21	37,17	25,00	4,50	1,72	3,84	0,79	0,13	0,26	0,00	0,26	0,13	0,00	0,00	882	766	9,79
826601024	1,11	16,46	32,05	24,63	5,07	0,87	2,23	0,25	0,37	0,62	0,00	0,37	0,12	0,00	0,00	680	808	15,84
826601025	0,75	14,53	33,79	25,59	4,10	1,86	3,98	0,50	0,12	0,37	0,00	0,37	0,00	0,00	0,00	682	806	14,04
826601026	0,82	13,22	35,25	26,13	4,82	3,28	3,48	0,31	0,31	0,41	0,00	0,31	0,10	0,10	0,00	864	976	11,48
Total	91	1349	3313	2182	500	209	397	44	24	44	4	44	9	4	2	8216	9420	1204
% total	0,97	14,32	35,17	23,16	5,31	2,22	4,21	0,47	0,25	0,47	0,04	0,47	0,10	0,04	0,02	87,22	100	12,78

S. censal	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	Total	TOT S.C.	No registrat
825201012	3,69	18,47	34,20	22,44	5,61	1,50	3,42	0,55	0,00	0,96	0,00	0,41	0,00	0,00	0,00	667	731	8,76
825201013	3,33	15,54	38,47	21,33	4,56	1,23	5,06	0,00	0,12	0,86	0,00	1,11	0,12	0,00	0,00	744	811	8,26
825201014	3,91	17,46	31,01	22,07	5,31	1,54	4,47	0,70	0,00	0,84	0,00	0,56	0,28	0,00	0,00	631	716	11,97
825201015	3,97	18,41	34,67	23,05	3,97	0,93	2,78	0,13	0,00	0,79	0,00	0,13	0,00	0,00	0,00	670	766	11,26
825201016	5,16	22,80	33,38	18,59	3,80	1,36	1,76	0,14	0,14	0,81	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	648	737	12,08
825201017	3,08	16,86	34,60	20,97	4,89	1,61	3,23	0,59	0,00	0,73	0,00	0,15	0,15	0,00	0,28	683	763	13,05
826601021	3,05	17,80	31,61	24,70	5,18	2,52	4,25	0,86	0,00	0,27	0,00	0,53	0,00	0,13	0,00	683	753	9,30
826601022	3,76	16,41	35,56	20,85	3,25	1,54	2,22	0,89	0,00	0,51	0,00	0,17	0,17	0,00	0,00	499	686	14,70
826601023	3,01	18,17	33,33	22,22	3,79	1,70	4,16	0,26	0,00	0,65	0,00	0,26	0,13	0,13	0,00	672	766	12,16
826601024	5,04	20,15	31,49	19,52	3,15	1,51	3,27	0,50	0,13	1,13	0,00	0,38	0,13	0,00	0,00	686	794	13,60
826601025	2,60	18,67	33,25	22,74	3,21	1,73	3,09	0,74	0,13	0,87	0,00	0,37	0,12	0,00	0,12	708	809	12,48
826601026	2,30	17,56	34,53	22,85	3,29	1,40	4,69	1,00	0,00	1,00	0,00	1,00	0,00	0,00	0,00	898	1002	10,38
Total	323	1664	3093	1996	377	141	329	46	3	73	0	41	8	3	3	8099	9140	1041
% total	3,53	18,21	33,84	21,83	4,12	1,54	3,60	0,60	0,03	0,80	0,00	0,45	0,09	0,03	0,03	88,61	100	11,39

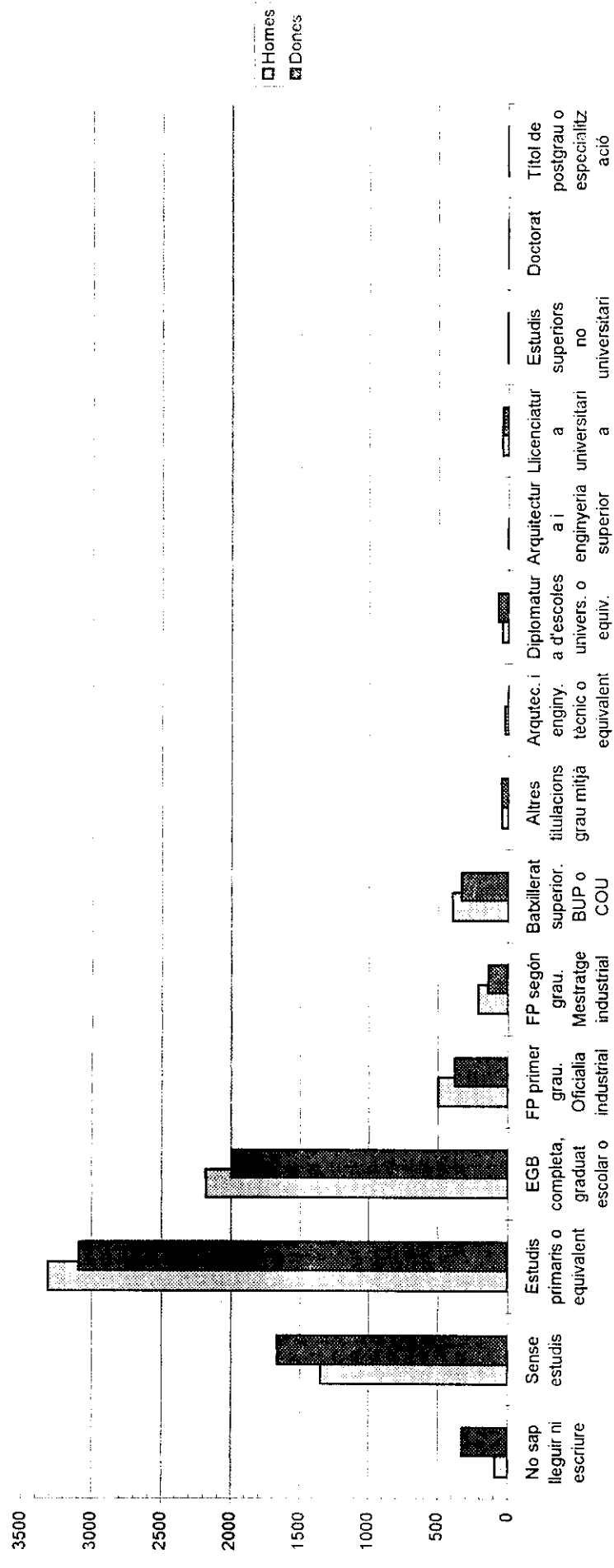
A No sap llegur ni escriure
B Sense estudi
C Estudis primaris o equivalent
D EGB completa, graduat escoler o equiv.

E FP primer grau Oficialia industrial
F FP segon grau Mestratge industrial
G Baxiliatari superior, BUP o COU
H Altres titulacions grau mitja

I Arquibec i enginy tecnic o equivalent
J Diplomatuta discotes univrs. o requiv
K Arquitectura i enginyeria superior
L Licenciatuta universitarna

M Estudis superiors no universitaris
N Doctorat
O Títol de postgrau o especialitzacio

POBLACIÓ SEGONS TITULACIÓ I SEXE

**D- DADES ESTADÍSTIQUES
PROCEDENTS DEL PADRÓ A 26/7/95.**

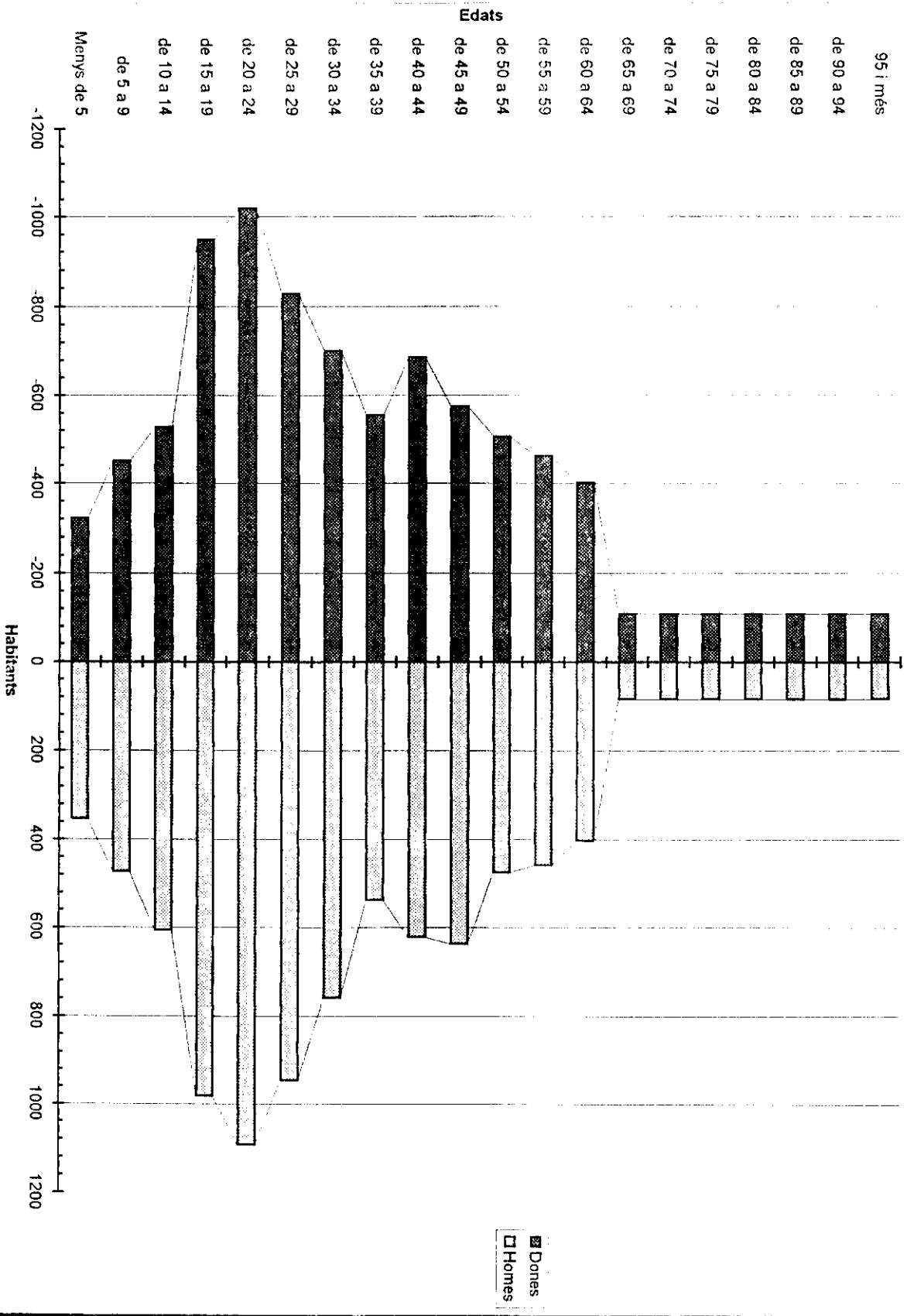
PIRÀMIDE D'EDATS BADIA (Padrò 26/7/95)

	Homes	%	Dones	%	Total	%
Menys de 5	354	3,96	322	3,68	676	3,8
de 5 a 9	473	5,28	451	5,16	924	5,2
de 10 a 14	606	6,77	527	6,03	1133	6,4
de 15 a 19	983	10,98	948	10,84	1931	10,9
de 20 a 24	1093	12,21	1020	11,66	2113	11,9
de 25 a 29	946	10,57	827	9,46	1773	10,0
de 30 a 34	759	8,48	701	8,02	1460	8,3
de 35 a 39	538	6,01	555	6,35	1093	6,2
de 40 a 44	622	6,95	686	7,84	1308	7,4
de 45 a 49	638	7,13	575	6,58	1213	6,9
de 50 a 54	475	5,31	506	5,79	981	5,5
de 55 a 59	459	5,13	462	5,28	921	5,2
de 60 a 64	403	4,50	402	4,60	805	4,5
més de 65	601	6,72	763	8,72	1364	7,7
Total	8950		8745		17695	

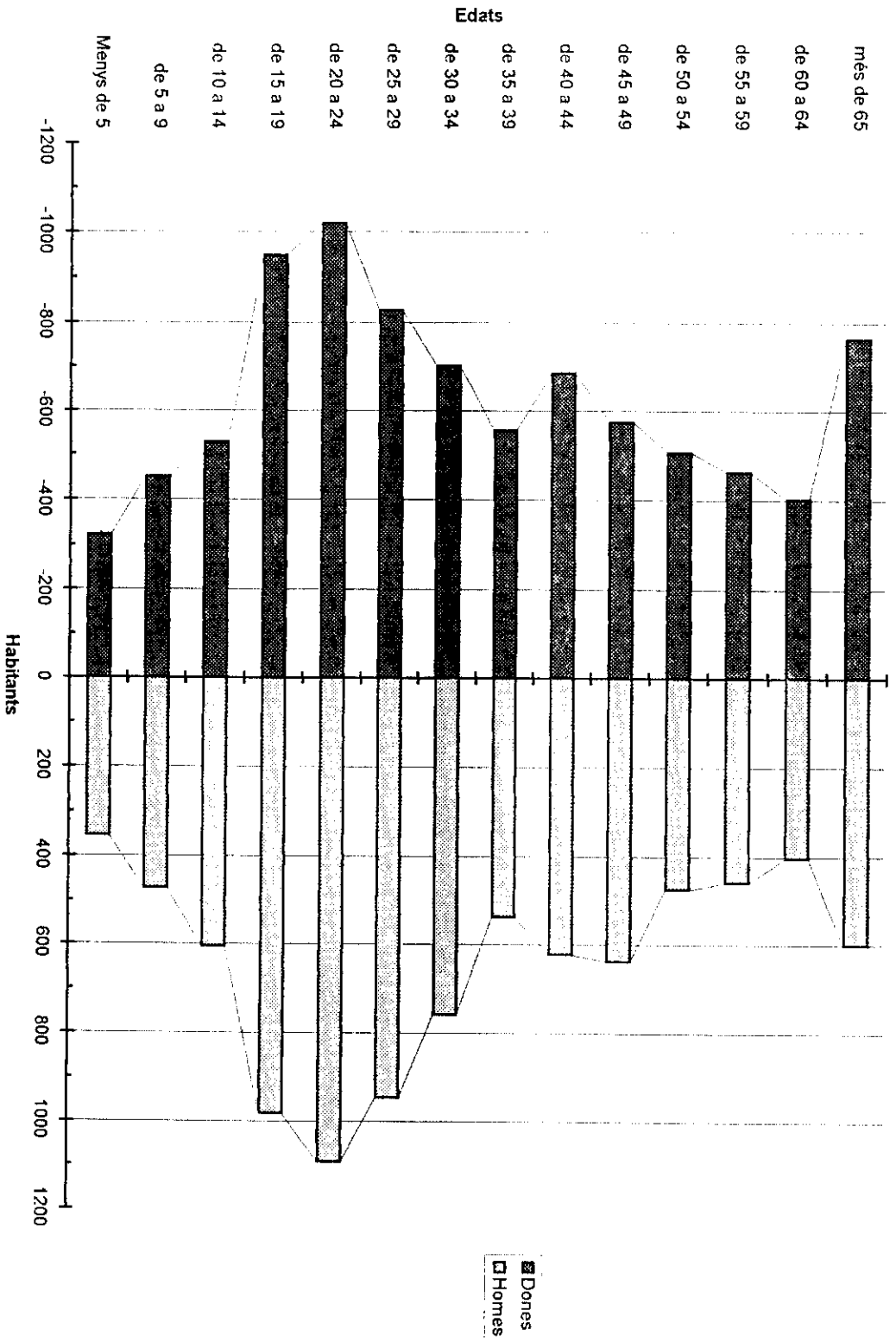
DISTRIBUCIÓ DE LA POBLACIÓ PER SECCIÓ CENSAL (Padrò 26/7/95)

S. censal	Homes	% homes	Dones	% dones	Total	% total
825201012	686	7,66	687	7,86	1373	7,76
825201013	601	6,72	565	6,46	1166	6,59
825201014	795	8,88	792	9,06	1587	8,97
825201015	791	8,84	779	8,91	1570	8,87
825201016	798	8,92	766	8,76	1564	8,84
825201017	911	10,18	938	10,73	1849	10,45
826601021	711	7,94	648	7,41	1359	7,68
826601022	700	7,82	717	8,20	1417	8,01
826601023	744	8,31	751	8,59	1495	8,45
826601024	713	7,97	661	7,56	1374	7,76
826601025	787	8,79	756	8,64	1543	8,72
826601026	713	7,97	689	7,88	1402	7,92
Total	8950	100	8745	100	17695	100

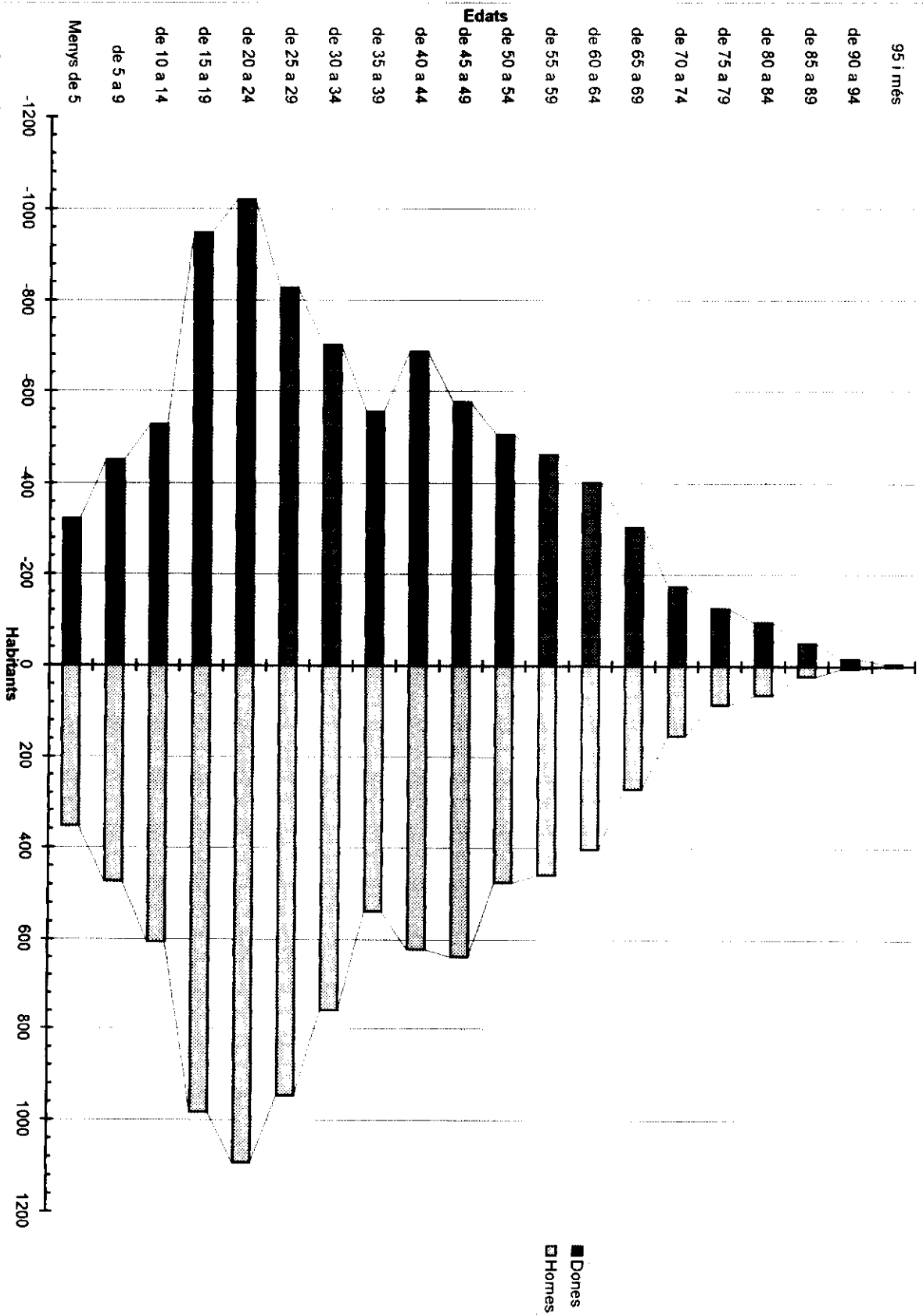
PIRÀMIDE D'EDATS BADIA (Padró 26/7/95)

PIRÀMIDE D'EDATS BADIA (Padró 26/7/95)

PIRÀMIDE D'EDATS BADIA (Padró 26/7/95)

E- DADES ESTADÍSTIQUES COMPARATIVES 91-95

EVOLUCIÓ DE LA POBLACIÓ PER SECCIÓ CENSAL (Cens 91 i Padró 26/7/95)

S. censal	Homes 91	Homes 95	% h 91	% h 95	Dones 91	Dones 95	% d 91	% d 95	Total 91	Total 95	% t 91	% t 95
825201012	765	686	8,12	7,66	731	687	8,00	7,86	1496	1373	8,06	7,76
825201013	856	601	9,09	6,72	811	565	8,87	6,46	1667	1166	8,98	6,59
825201014	823	795	8,74	8,88	716	792	7,83	9,06	1539	1587	8,29	8,97
825201015	804	791	8,54	8,84	755	779	8,26	8,91	1559	1570	8,40	8,87
825201016	740	798	7,86	8,92	737	766	8,06	8,76	1477	1564	7,96	8,84
825201017	717	911	7,61	10,18	682	938	7,46	10,73	1399	1849	7,54	10,45
826601021	750	711	7,96	7,94	753	648	8,24	7,41	1503	1359	8,10	7,68
826601022	620	700	6,58	7,82	585	717	6,40	8,20	1205	1417	6,49	8,01
826601023	756	744	8,03	8,31	765	751	8,37	8,59	1521	1495	8,20	8,45
826601024	808	713	8,58	7,97	794	661	8,69	7,56	1602	1374	8,63	7,76
826601025	805	787	8,55	8,79	809	756	8,85	8,64	1614	1543	8,70	8,72
826601026	976	713	10,36	7,97	1002	689	10,96	7,88	1978	1402	10,66	7,92
Total	9420	8950	100	100	9140	8745	100	100	18560	17695	100	100

DISTRIBUCIÓ PER EDATS DE LA POBLACIÓ DE BADIA 91-95 (Resum)

Edat	Homes 91	Homes 95	% h 91	% h 95	Dones 91	Dones 95	% d 91	% d 95	Total 91	Total 95	% 91	% 95
De 0 a 14	2254	1433	23,93	16,01	2045	1300	22,37	14,87	4299	2733	23,16	15,45
de 15 a 29	3014	3022	32,00	33,77	2786	2795	30,48	31,96	5800	5817	31,25	32,87
de 30 a 44	1991	1919	21,14	21,44	1983	1942	21,70	22,21	3974	3861	21,41	21,82
de 45 a 64	1734	1975	18,41	22,07	1721	1945	18,83	22,24	3455	3920	18,62	22,15
Més de 65	427	601	4,53	6,72	605	763	6,62	8,72	1032	1364	5,56	7,71
Total	9420	8950	100	100	9140	8745	100	100	18560	17695	100	100

DISTRIBUCIÓ PER SEXES DE LA POBLACIÓ DE BADIA 91-95

	Any 1991	Any 1995
Homes	9420	8950
Dones	9140	8745
Total	18560	17695

	Any 1991	Any 1995
Homes	50,75	50,58
Dones	49,25	49,42
Total	100	100

DISTRIBUCIÓ PER EDATS DE LA POBLACIÓ DE BADIA 91-95

Edat	Homes 91	Homes 95	% h 91	% h 95	Dones 91	Dones 95	% d 91	% d 95	Total 91	Total 95	% 91	% 95
Menys de 5	545	354	5,79	3,96	467	322	5,11	3,68	1012	676	5,45	3,8
de 5 a 9	659	473	7,00	5,28	574	451	6,28	5,16	1233	924	6,64	5,2
de 10 a 14	1050	606	11,15	6,77	1004	527	10,98	6,03	2054	1133	11,07	6,4
de 15 a 19	1154	983	12,25	10,98	1105	948	12,09	10,84	2259	1931	12,17	10,9
de 20 a 24	1047	1093	11,11	12,21	930	1020	10,18	11,66	1977	2113	10,65	11,9
de 25 a 29	813	946	8,63	10,57	751	827	8,22	9,46	1564	1773	8,43	10,0
de 30 a 34	624	759	6,62	8,48	614	701	6,72	8,02	1238	1460	6,67	8,3
de 34 a 39	680	538	7,22	6,01	748	555	8,18	6,35	1428	1093	7,69	6,2
de 40 a 44	687	622	7,29	6,95	621	686	6,79	7,84	1308	1308	7,05	7,4
de 45 a 49	535	638	5,68	7,13	553	575	6,05	6,58	1088	1213	5,86	6,9
de 50 a 54	481	475	5,11	5,31	472	506	5,16	5,79	953	981	5,13	5,5
de 55 a 59	418	459	4,44	5,13	436	462	4,77	5,28	854	921	4,60	5,2
de 60 a 64	300	403	3,18	4,50	260	402	2,84	4,60	560	805	3,02	4,5
de 65 a 69	192	601	2,04	6,72	241	763	2,64	8,72	433	1364	2,33	7,7
de 70 a 74	109		1,16		136		1,49		245		1,32	
de 75 a 79	61		0,65		99		1,08		160		0,86	
de 80 a 84	45		0,48		75		0,82		120		0,65	
de 85 a 89	16		0,17		39		0,43		55		0,30	
de 90 a 94	3		0,03		12		0,13		15		0,08	
95 i més	1		0,01		3		0,03		4		0,02	
Total	9420	8950			9140	8745			18560	17695		

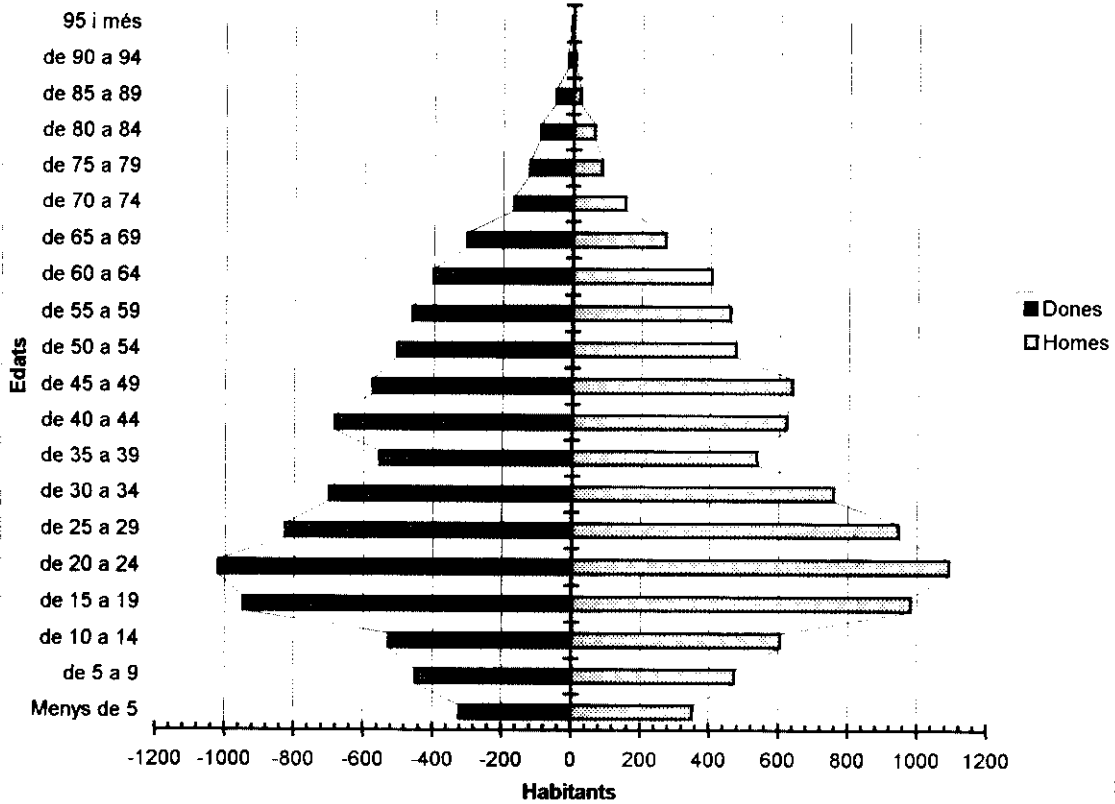
DISTRIBUCIÓ DE LA POBLACIÓ DE BADIA 91-95

Edat	Homes 91	Homes 95	% h 91	% h 95	Dones 91	Dones 95	% d 91	% d 95	Total 91	Total 95	% 91	% 95
Menys de 5	545	354	5,79	3,96	467	322	5,11	3,68	1012	676	5,45	3,8
de 5 a 9	659	473	7,00	5,28	574	451	6,28	5,16	1233	924	6,64	5,2
de 10 a 14	1050	606	11,15	6,77	1004	527	10,98	6,03	2054	1133	11,07	6,4
de 15 a 19	1154	983	12,25	10,98	1105	948	12,09	10,84	2259	1931	12,17	10,9
de 20 a 24	1047	1093	11,11	12,21	930	1020	10,18	11,66	1977	2113	10,65	11,9
de 25 a 29	813	946	8,63	10,57	751	827	8,22	9,46	1564	1773	8,43	10,0
de 30 a 34	624	759	6,62	8,48	614	701	6,72	8,02	1238	1460	6,67	8,3
de 34 a 39	680	538	7,22	6,01	748	555	8,18	6,35	1428	1093	7,69	6,2
de 40 a 44	687	622	7,29	6,95	621	686	6,79	7,84	1308	1308	7,05	7,4
de 45 a 49	535	638	5,68	7,13	553	575	6,05	6,58	1088	1213	5,86	6,9
de 50 a 54	481	475	5,11	5,31	472	506	5,16	5,79	953	981	5,13	5,5
de 55 a 59	418	459	4,44	5,13	436	462	4,77	5,28	854	921	4,60	5,2
de 60 a 64	300	403	3,18	4,50	260	402	2,84	4,60	560	805	3,02	4,5
de 65 a 69	192	271	2,04	3,03	241	304	2,64	3,48	433	575	2,33	3,2
de 70 a 74	109	153	1,16	1,71	136	172	1,49	1,97	245	325	1,32	1,8
de 75 a 79	61	84	0,65	0,94	99	124	1,08	1,42	160	208	0,86	1,2
de 80 a 84	45	63	0,48	0,70	75	95	0,82	1,09	120	158	0,65	0,9
de 85 a 89	16	22	0,17	0,25	39	49	0,43	0,56	55	71	0,30	0,4
de 90 a 94	3	6	0,03	0,07	12	15	0,13	0,17	15	21	0,08	0,1
95 i més	1	2	0,01	0,02	3	4	0,03	0,05	4	6	0,02	0,0
Total	9420	8950	100	100	9140	8745	100	100	18560	17695	100	100

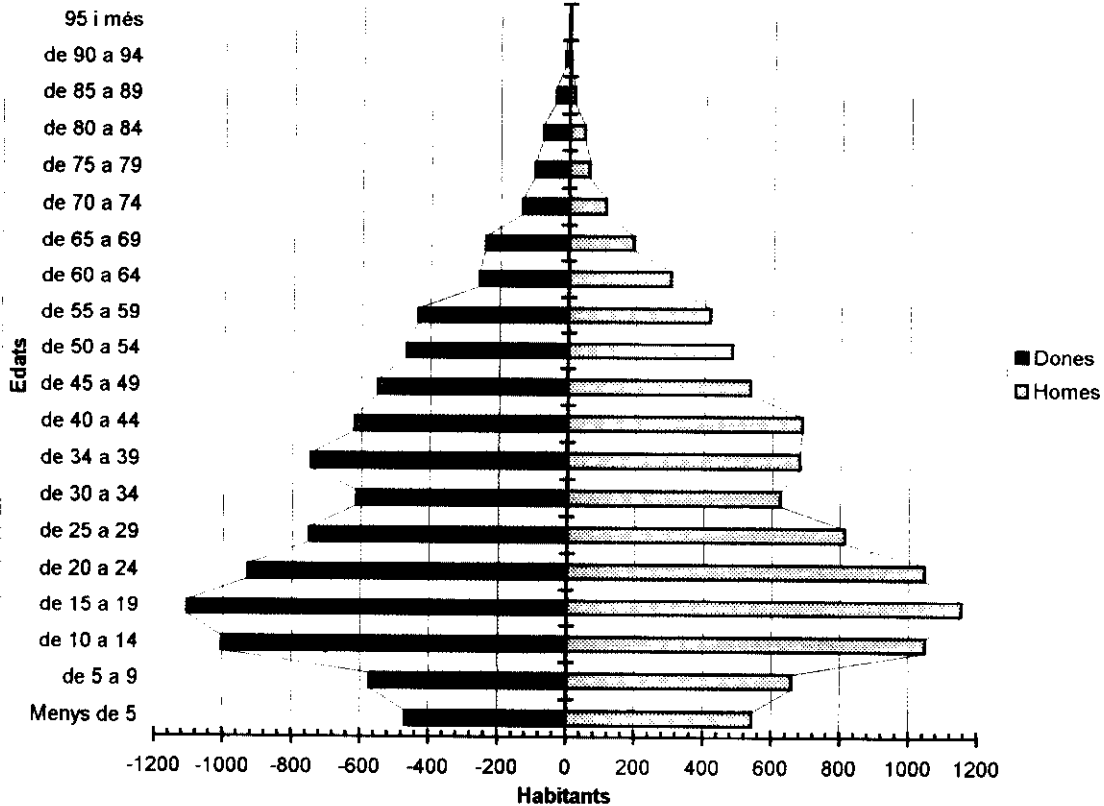
NOTA: En el padró de 1995 tan sols es contemplen els habitants "majors de 65" anys.

És per això que hem dividit aquest valor reproduint la distribució percentual dels grups d'edats contemplats al cens de 1991.

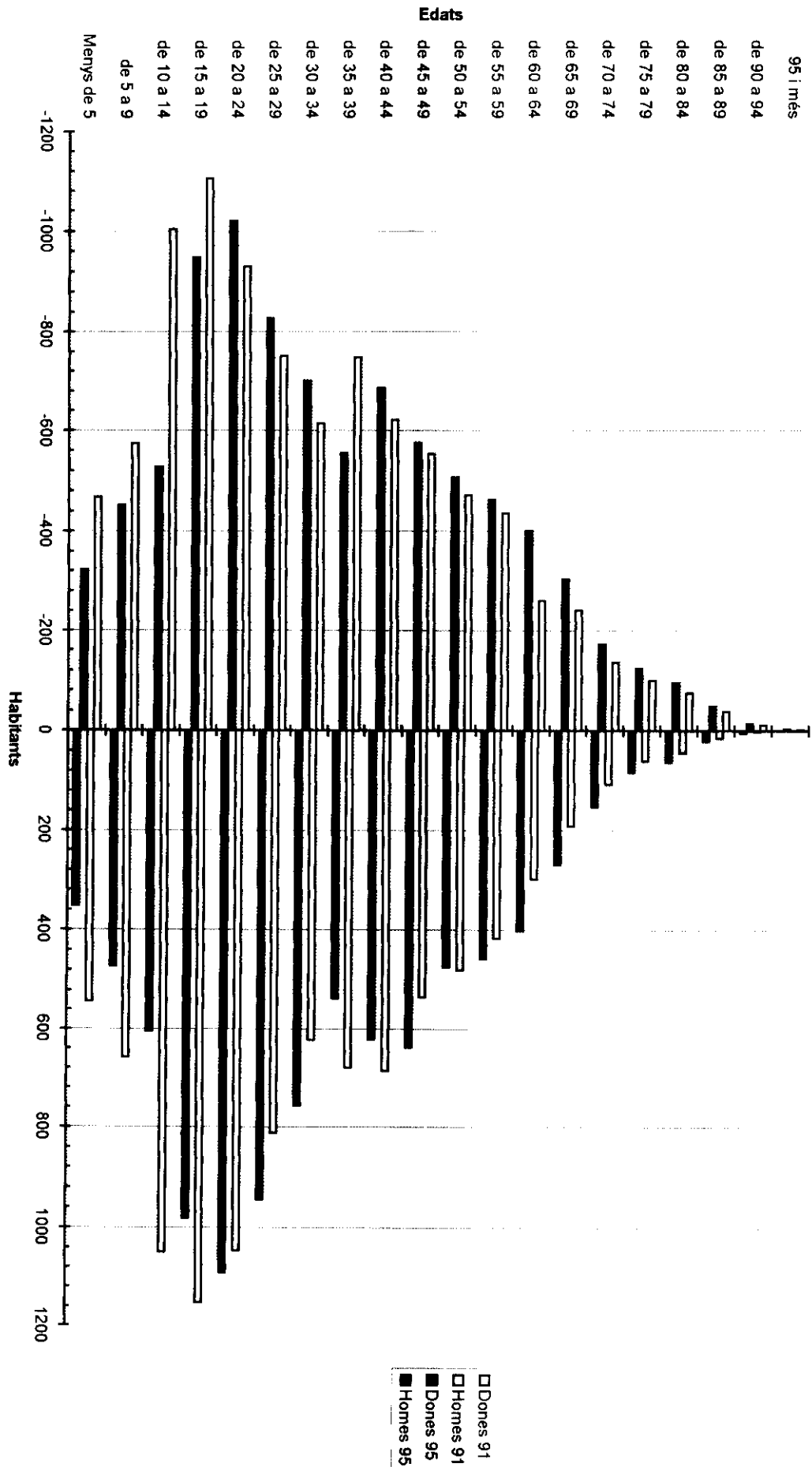
PIRÀMIDE D'EDATS BADIA (Padró 26/7/95)

PIRÀMIDE D'EDATS BADIA (Cens 1991)

PIRÀMIDE D'EDATS COMPARADA 91-95

**F- TRANSCRIPCIÓ DE LES ENTREVISTES
CITADES AL PUNT 5.**

BADIA.01

- La gente donde trabaja?

Fuera. Aquí no se puede trabajar.

Es que no hay trabajo tampoco.

Hay que desplazar-se fuera de Badia forzosamente.

- Cuando vosotros los jóvenes termináis los estudios, qué?

Pues, nada, en el paro. Yo estoy en paro. Dentro del curro no tenemos futuro porque no hay nada.

Y él ha venido ahora de la mili, la criatura busca pero no encuentra. Pero si tiene que buscar algo tiene que ser fuera de Badia. Aquí sólo se puede trabajar en el Ayuntamiento. Y los que meten! que siempre son los mismos! A lo mejor hacen un contrato de 6 meses pero casi siempre los mismos cada año están.

- Yo me he dado cuenta que mucha gente intenta arroparse...

Sí, bueno, hay gente que lleva aquí en el ayuntamiento desde bueno! siempre ha estado aquí trabajando en el ayuntamiento y se mantiene.

- Pero es que me he dado cuenta que gente que trabaja en el ayuntamiento antes vivía en Badia y ahora vive fuera.

Sí eso pasa. Este pueblo no es que esté mal pero hay quien prefiere irse a otro sitio y se van y vienen a trabajar. Pero el pueblo está bien comunicado, hay lugares peores.

- Badia no está mal comunicado?

No, no lo está.

- Si quieres ir a Sabadell?

Sí sí hay medios de transporte que están muy bien.

Y Barberà está aquí cerca, que si tienes que coger el tren...

- Usted la compra donde la realiza?

En la plaza de Badia que está muy bien. Hay gente que viene de fuera a comprar aquí. No me desplazo. Yo la vida cotidiana la hago por aquí.

- La cuestión del ocio?

Aquí no. Hay que ir fuera. Aquí ir a tomar la cerveza a un bar i ya está. Es que no hay nada. Si iban a hacer un cine y no sé qué más pero todo ha quedado a medias. La tendencia es salir a Sabadell mayoritariamente.

- Los fines de semana las familias...?

Muchos se marcharan fuera, otros nos quedamos... Una vida normal.

- Relaciones de vecinos las hay?

Sí nos llevamos bien todos.

- El edificio ha cambiado mucho?

sí. Antes había mucha gente mayor. Ahora lo que más es gente joven que por el precio de la vivienda y todo... Estos pisos son los que mejor vienen. Yo vine de la mili y han venido muchas parejas.

- Si tienes la suerte que dentro de 1 mes encuentras trabajo, tu te quedarías a vivir en Badia?

Pero mire, si aquí se vive muy a gusto, hay de todo como en todos los sitios.

Yo aquí viviría a gusto, he vivido toda mi vida! Si me fuera a otro sitio, tendría que ser un sitio que me gustara más.

Si de aquí a Barcelona hay 10 min. en bus. Nosotros estamos desde que hicieron los pisos y no pensamos marcharnos.

- Ustedes vinieron aquí a vivir porque encontraron vivienda?

Exacto. Estaban bien, te daban facilidades para pagar... y aquí estamos.

Además por la situación de mi padre. Mi padre es ___ Guardia Civil y el cuartel estaba aquí.

- Y BAdia estaba pensado para gente que trabajara en la Administración? (Guardia Civil, TElefónica...etc)

Sí. La mayoría de la gente de Badia trabaja en eso.

- Lo curioso es lo que decís que la gente de la escalera ha cambiado?

Sí. Aquí lo que menos viene son familias con hijos.

- Si su marido hubiera tenido la posibilidad de un destino a otro sitio, hubieran marchado?

Nosotros compramos el piso porque nos gustaba Badia. Si mi marido estuviera en otra punta y nos gustara aquel sitio quizás nos hubiéramos quedado en el sitio aquel. Nos quedamos aquí pero no por obligación ninguna y no nos planteamos de marchar. Hay muchos vecinos pero todos nos llevamos bien, cada uno en su casa y bien.

- Aunque tuvieran oportunidad de marchar, no se lo plantarían?

No, no.

- Su hijo encontraría piso en Badia?

Yo si encuentro aquí, porqué no?

Mire, tengo una nena que se va a casar y no se ha comprado el piso aquí porque le gusta otra zona más que esta. No está muy lejos pero que está aquí en Terrassa pero se ha ido.

Es que si encuentras un piso por el mismo precio que aquí pero en otro sitio que te guste más o por cuestiones de trabajo... pues entonces sí que te vas.

Es que hay gente que se marcha porque le gusta marcharse pero hay mucha gente que se queda aquí, y gente que lleva muchos años viviendo aquí y no se marchan, hay muchísima gente mayor que ni pensamientos de marcharse. Badia es muy tranquilo.

Y hay que se van a Barberà para cambiar y allá valen un dineral, una diferencia enorme!

Y hay gente muy arrepentida que haberse marchado.

Yo para cambiarme a Barberà no cambio, y no pago ese dinero por un piso.

- En las relaciones de jóvenes, tu grupo por ejemplo, es de Badia o entráis en relación con...?

En Badia, es que aquí no es lo mismo que cualquier población grande. Es en tu barrio y tal. Aquí en Badia (...) la mayoría son gente de mi edad y un poquito más grandes. Somos muchos aquí, del Instituto... y siguen siendo amigos.

- Que encuentra a faltar en Badia?

Muchas cosas para la juventud, que no tuvieran que salir fuera.

Hay terrenos aquí que podrían hacer... fábricas... En el aeropuerto hay mucho terreno que no se hace nada. Sabadell no quiere hacer nada...

Pero eso del ocio tampoco no... Sabadell está aquí cerca...

Y se está muy tranquilo así, eh? Sales a la hora que sea por la noche y vas tranquila. Hay mucha gente que le da fama a Badia pero...

- Eso es grave. El otro día hablaba con chavales que decían que cuando salen fuera... les cuesta decir que son de Badia.

Yo nunca me niego de decir que soy de Badia pero hay gente que sí. Que si puede ser un barrio chungo...

Y no es así.

Hay como en todos los sitios, seria una tontería decir que aquí no hay... pero lo que opina la gente es una exageración. Yo no sé la Mina como será pero le dan una imagen como si fuera lo mismo.

- Yo creo que no tiene nada que ver.

La gente de aquí es trabajadora, no habrá gente que esté (económicamente) muy bien pero... lo que dice la gente de que aquí todo el mundo es gitano, mala gente, droga y de todo... no.

- Yo en las escuelas no me he encontrado ningún problema.

Claro.

Yo tenemos aquí una familia que es gitana y a veces es mejor que los payos. No forman ruido, una gente majísima. Son gente normales como los demás.

Y en seguida se conoce, "este gitano es bueno" "con este gitano se puede hablar y con ese no"... se conoce quien da mala imagen y quien es buena persona.

Si dice alguien "esos son de Badia" y te miran diferente, eso pasa.

- Ustedes creen que Badia tiene que ser independiente o seria mejor que fuera un barrio anexionado a Sabadell?

Sería mejor... Independiente no, porque en la situación que estamos no se puede mantener. Si se pudiera mantener lo veo bien. Antes estaba partido: mitad Barberà i mitad Cerdanyola... pero, si es un mismo pueblo, o se es todo un barrio de un pueblo o se es un pueblo. Pero las circunstancias que se han dado para la independencia, es que es imposible porque no se puede mantener. El permiso de circular es mucho mas caro que antes...

Es que tendrán que sacar los dineros de donde sea.

Hombre, si se puede yo lo veo bien, pero si no, no.

- Pero partido no?

No, partido no.

- Hay muchas entidades y asociaciones en Badia...

Sí que hay si. Y sobre todo culturales porque hay gente de todos los lados. La mayoría son emigrantes. Catalán catalán es lo que menos hay aquí. Y los emigrantes han hecho su circulo. Y se participa bastante.

- Ustedes son de alguna asociación?

No. Los amigos y así sí pero yo no.

- Las ocupaciones ilegales y tal de la vivienda...?

Yo lo veo mal porque hay gente en este barrio que no tiene medios, no? Se meten dentro y...

Y pasan también mucho, son gente que siempre lloran y pasan mucho, no se preocupan. Hay gente que nos preocupamos de tener una vivienda y tal.

- Problemas concretos de Badia?

Que no está el ayuntamiento bien organizado, no se ve nada, no hacen progresar a la gente de Badia. Desde que somos independientes que no se hace nada por el pueblo, que progrese ni nada. Nos hemos estancado y deuda y deuda.

- La conservación del polígono?

Ahora se mantiene un poco más. Se ve más curioso, un poco más arreglado.

- Ves un callejón sin salida?

Sí, yo creo que fue una equivocación. No sé porque la gente lo habrá pedido pero... Si fuera para que Badia evolucionara sí, pero que va, que va! Cambios a favor de la gente de aquí, nada.

Impuestos y cosas es lo único que han subido para sacar algo de dinero. Peor no estamos pero mejor tampoco. Yo he vuelto de la mili y lo he encontrado igual.

- Tienen familias conocidas que se han ido y les ha ido mal?

Sí y me han dicho "vivo peor que en Badia".

- Su hija se arrepiente?

No, dijo que no quería vivir en Badia y marchaba. Ella se ha criado aquí de chiquitita pero no le gustaba la zona y se ha ido a otra. Mi hijo sin embargo dice que no tendría ningún problema de quedarse aquí a vivir, además todos sus amigos y todo... Ellos se han criado aquí muy bien. A mi hijo me ha salido muy majo no porque esté aquí delante. Pero ella dice que está harta de vivir en Badia i se va.

- Un cul de sac no lo ves, no?

No. Es que siempre enfocan la zona negra de lo que hay aquí, la gente que tiene huertos y tal. Dicen que no tienen donde ir, solo a su huerto y tal. (...)

Es que si Badia fuera tan mala ya no vendría gente joven como viene a vivir. En este bloque hay parejas recién casadas y otras que se van a casar y están arreglando el piso... Y viven a gusto.

- Aquí, para mí hay un futuro importante de Badia que venga gente joven.

Sí, y viene muchísima, ya le digo, gente mayores muy poquitos.

La gente mayor aquí vive muy bien, casi que son los que mejor viven.

- Se da un fenómeno que cuando los padres se retiran se vayan al pueblo a vivir?

Hay gente que sí pero conozco gente de fuera que ha conocido esto, les ha gustado y se han quedado. Y gente de mi edad que han venido mayores aquí, antes "me quiero ir, me quiero ir" pero han conocido esto y ahora no se van allí ni...

- Muy bien gracias.

(2a. entrevista de la mateixa cinta)

- ... a vida cotidiana es Badia?

Sí, en el mercado.

- Cuando vinieron ustedes?

En el julio 77.

- Y no encuentran a faltar ningún servicio?

No. Nosotros cuando llegamos, había menos servicios de los que hay hoy en día, había menos autobuses, el mercado también lo pusieron después i ahora no tienes que ir fuera para comprar.

- Y el mercado no es más caro que en otros sitios?

No, al revés, que viene gente de fuera a comprar aquí. El mercado de Sabadell es más caro que aquí.

- No es necesario desplazarse a los hipers de por aquí?

No. Si te desplazas es porque quieres. Lo que es cosa del mercado (fruta, carne, pescado...) yo lo compro aquí. Ahora, bebidas o así...

- O algún mueble o lo que sea...

Sí, entonces tienes que salir.

- O sea, que en cuanto a equipamientos, usted en Badia encuentra...

Sí, para ropa por ejemplo, solo hay una tienda o dos, no puedes mirar mucha cosa, pero para calzado y esto pues también. Pero de ropa te has de desplazar fuera porque aquí no encuentras.

- Su hija va al instituto... Porque yo encuentro que los jóvenes no tienen ningún punto de...

Sólo va al Instituto pero luego el centro donde va es un esplai, va desde los 8 años, va a Sabadell, porque ella iba al colegio a Sabadell i ya el esplai salió del colegio y ya tiene su grupo...

- Y la familia quiere salir?

Sí quieres salir a pasear puedes pero no hay nada, has de salir fuera. Si quieres sólo andar un poco puedes, pero no hay mucho para ver.

- Durante los 20 años que están aquí, están en el mismo sitio?

Sí, sí.

- Ha habido cambio de vecinos?

La del lado justo también lleva 2 años viviendo. Ahora han marchado 5 vecinos y han venido parejas muy jóvenes. Todo los que han venido han sido parejas jóvenes. Hay algunos que aun no están casados, tienen el piso de hace un año, lo están arreglando...

- Usted diría que Badia es como una plataforma?

Yo pienso que no. Porque ves.... Yo conozco mucha gente de fuera, de verlos, de aquí de la calle, de antes de venir yo aquí. A no ser que se vayan al pueblo...

- Eso pasa?

Sí, sí. Son ya mayores i dicen como tengo la casa del pueblo pues me voy al pueblo que estoy mejor que en el piso.

- En un bloque grande como este, la relación vecinal es conflictiva?

Sé que hay bloques que sí, pero esto se suele dar en bloques grandes y pequeños, depende de la persona que sea. Aquí, sinceramente, en los 20 años que llevamos, no ha habido ningún problema. En las reuniones se cambia cada año de presidencia, ahora les toca a los de abajo y van bajando. En las reuniones solo bajan los hombres porque no hay ningún problema de limpieza... Muy bien. Aquí de momento no hay problemas.

- Si hubieran tenido oportunidad, se hubieran marchado?

No, la idea nuestra, cuando nos vinimos aquí, es la de poder irnos, no era la de quedarnos aquí. Vinimos porque las viviendas eran más baratas, nosotros estábamos recién casados, estábamos viviendo de alquiler i vinimos aquí. Pero la verdad es que luego nos encontrábamos a gusto, el entorno del bloque no es malo, pues... Y a mi hija no hay quien la saque, a parte que en instituto esta muy bien, muy contenta, porque ella había ido a un colegio a sabadell y aquí vino a hacer el BUP pero dice que le gusta más el ambiente este que el del colegio donde iba. Y si le hablas de irse de Badia te dice que "que va!".

- La gente del instituto me pareció gente muy maja.

Ella tiene 16 años, hace COU y ni ella ha tenido ningún problema en el colegio...

- Si le pidiera virtudes i vicios de Badia?

Es que problemas... no sé. No vivo mucho... no le sabría contestar. Me encuentro a gusto, tenemos un ambulatorio fabuloso (bajo mi punto de vista, eh?), el transporte es muy bueno... No está para nada aislado, cada media hora pasa un autobús para Barcelona, para Cerdanyola, el tren también está cerca... No hay ningún problema.

- Badia no es un lugar de paso?

No, no.

- Es un apéndice.

Sí, sí.

- Esto no la margina ni la desconecta?

No, no, para nada.

- Cuando su hija tiene que ir a Sabadell?

Coge el autobús aquí, la deja en Sabadell, y no tiene que hacer trasbordo ni nada. En 20 minutos está en Sabadell. En cuestión de transporte esta bastante bien, tanto para Sabadell como para Barcelona.

- Desde que Badia es independiente, ha notado cambios?

Sinceramente no. Siempre has visto gente barriendo por las calles, (...) si quieres mantener bien (...) los has tenido siempre... Tampoco estoy muy al tanto, sinceramente.

- No la encuentra mejor ni peor?

No, no. Igual. Llevan 2 años o 1 año i pico haciendo el parque el ayuntamiento, y no sé si será cosa del ayuntamiento o de fuera, pero encuentro que está igual, que van haciendo cosas pero se ve bien.

- En cuanto a Asociaciones y peñas...?

Es que no sabia que hubiese... sí que sé que había una peña flamenca por aquí arriba pero no sabia además que...

- La asociación de vecinos...

bueno, esta sí. Yo de momento no he tenido que ir a la asociación de vecinos para nada.

- Es que es el caso normal de muchos vecinos de Badia.

Y es que como mi marido trabaja fuera y yo también. Aquí estamos siempre por la tarde, la compra la hago aquí... pero no es aquello que tenga mucho...

- Es que no me he encontrado ninguna familia que el marido o la mujer trabaje en Badia.

Es que aquí, para trabajar los dos tiene que ser... Aquí tiene que ser el mercado o el que tenga una tienda, pero que trabajen los 20.000 habitantes, imagínese para trabajar aquí!

- Uno de los problemas que tendrá el ayuntamiento en cuanto a su independencia...

Sí, "eso es asumible" -pensará él- porque claro, con la recogida d'escombraries no se puede mantener una ciudad, ello lo sabrá él, porque aquí no hay comercios para recoger dinero que permita hacer proyectos...

- Hay jóvenes, como su hija, que les cuesta aceptar que son de Badia?

Que les da corte?

- Sí.

Ah, ella no! al revés! Ella no tiene ningún problema en ese aspecto. Además, en el esplai que está en Sabadell, el año pasado tenían el proyecto de conocer el barrio de cada uno, cada sábado conocían uno, y el primero que hicieron fue el de Badia, vino el monitor y el grupo y les marcó el itinerario y lo que tenían que ir preguntado... conocer Badia, la Iglesia, el Ayuntamiento... todo. O sea, que no tiene ningún problema.

- La iglesia fue un punto central aquí en Badia como dinamizadora de la vida de Badia...

Sí que ayudaría bastante me imagino. Mi hija está bautizada aquí y sé que hay un grupo de esplai en la iglesia, hay uno católico y otro que no, y funciona bastante bien. Y había un párroco bastante competente que ayudaba bastante a la gente (quizás demasiado).

- En cuanto al problema de la vivienda en Badia, hay ocupas?

Sí, bueno ahora no se oye mucho, pero cuando nos vinimos nosotros, al año siguiente o así, se ocuparon muchos pisos, se vendieron muchos pisos ilegalmente también porque no se podían vender y hacían un contrato ilegal y si alguien hoy lo tuviera que vender no podría porque el contrato no sería legalizado. Y los pisos hasta los 15 años no son tuyos, nosotros a los 15 años tuvimos que ir a Barcelona... Y los ocupas... los veo bien, en parte porque si los pisos eran para ocuparlos, no tenían que tenerlos como una segunda vivienda, y la persona que no tenía, se metió.

- Y su hija?

[HI HA COM UNA INTERRUPCIO]

Algo se debería de hacer porque es una cosa que con el tiempo... llevan ya un montón de años, está allí y no hacen nada y sería bueno terminarlo de hacer, porque así lo único que hacen es destrozar lo poco que han hecho.

- Y no sirve para nada?

Exactamente, sólo sirve para que se metan por allí... Yo veo que empezaron y no acaban.

- El centro cívico empezó cuando el ayuntamiento obtuvo la independencia o antes?

Antes, antes. El centro cívico llevará casi 6 años y el ayuntamiento llevará 2.

Pero el parque de aquí atrás lo empezaron el año pasado y ya lo están acabando. Está muy majo. Hay gente parada que los han cogido y los meten allí porque, en la INEM, cogen a toda la gente parada de Badia y los ponen allí a trabajar.

Pero yo pienso que lo que hay hecho se estropeará.

- Tu, por ejemplo, terminas el esplai, el grupo de amigos tuyos de donde son?

Cada uno es de un sitio, uno del centro, otro de la Concordia, de Ca n'Oriach, Campoamor... Yo salgo con los del esplai.

Pero ella tiene también aquí su grupo del colegio, durante la semana y en vacaciones se siguen llamando.

- Yo hablé con el director y me dio muy buena impresión el instituto de allí. Tu estás contenta?

Sí, sí. Lo tienen bastante bien organizado. Estoy a gusto. Yo iba a un colegio de Sabadell i voy mucho más a gusto aquí que allí. Y allí iba yo porque yo plegaba a la 1, su padre también, y si aquí plegaba a las 12, de 12 a 1 con quien se quedaba?

BADIA.02

(1a. cara)

- Cuanto hace que llegasteis a Badia?

Hace 5 años o menos, convivir en el piso 3 años y medio. Somos de Montcada. Vinimos aquí porque el piso era barato, ni más ni menos, porque yo no me familiarizo con Badia todavía, uso el piso, vamos y venimos, pero no me gusta Badia como está organizado. Ni unas tiendas como Dios manda, ni nada, ni para distracción, tienes que salir el fin de semana fuera... Y Montcada no es que sea mucho pero tiene su calle Mayor, su discoteca, es muy diferente, mejor cuidada. Aquí, Badia está hecha una perilla, no sé si porque no hay presupuesto o porque no se ocupan mucho de ella pero veo que no... Personalmente Badia no me gusta. Estamos aquí porque el piso era más económico y punto pero estoy deseando de pagar y marcharme. Yo, educar aquí a mis hijos? no. Cuando a mi me vaya bien, cuando nos vaya bien a los dos, que podamos marchar. Esta ha sido una compra de paso.

- En qué trabajáis?

Yo soy electricista industrial, trabajo en una fabrica de mantenimiento eléctrico.

Yo me dedico a las faenas en casas particulares.

- Cuando tuvisteis que comprar el piso...

Sí, estuvimos mirando fuera y por unas agencias de Barcelona, nos ofrecieron el piso este. Ocurre que yo antes había estado trabajando por Ciudad Badia, yo conocía un poco esto de venir años atrás. Y, bueno, lo mismo que decíamos del dinero que nos venía bien, entre lo que teníamos y lo que queríamos hacer pues... el interés estaba muy alto cuando compramos el piso, y más que decir "me entro en un piso que me pueda... que me gaste poco dinero y entro a vivir" prefiero tener un piso que pague poco y arreglarlo en un par de años, vamos, que no tuviéramos ningún problema a la hora de (...) entonces nos compramos éste.

Yo, es que espero que dentro de unos años... Es que NO ME GUSTA, le he cogido un poco de manía porque hemos tenido problemas de aguas que nos la cortaron y el señorito se ha presentado cuando ya la gente estaba por las fuentes y buscándose la vida, y viene diciendo que dentro de unas horitas se daría el agua, pero bien que pasan cuando les interesa con un coche anunciando que hay una reunión, que voten a no sé qué, que Pasqual Maragall... pero a la hora de la verdad, cada uno se tiene que montar su historia. Es un hombre que no es que lo conozca demasiado pero tampoco me apasiona. Lleva ya no sé cuanto tiempo de alcalde, no sé si un año, pero creo que no ha hecho nada, mira que hay sitio, que Badia es grande, y hay muchas zonas verdes que están abandonadas, y no sé si porque no hay dinero pero... se podrían mover y hacer cosas. Que hay mucha gente joven en los colegios dispuesta a

ayudar, colaborar, lo que pasa es que si no hay una actividad, una cosa... pues no...

- Como se imaginaba antes Badia'

Yo no lo conocía, yo la conocía de 8 años atrás. Más o menos es una ciudad dormitorio, antes había muchos más gitanos de los que hay ahora, pero siempre ha habido gitanos en todos los sitios (...)

Y que conste que aquí mismo hemos tenido una experiencia de que tampoco pone mucho interés porque aquí tenemos un parking de coches y, lo típico, han puesto a (...) aquello y nosotros pensábamos que lo iban a hacer, como que todo está de barro y arena y cuando llueve se pone tan mal, pensábamos que se gastarían el dinero, ya que se ponen a hacer una cosa bien, que cuando llueve no se ponga tan... Pues se han gastado lo que ponía en el presupuesto pero han miseria y compañía. Habrán hecho la foto del alcalde cuando todo estaba tan bonito... pero por ejemplo, las pinturas de dividir entre coche y coche es tiza y cuando llueve se irá. Y ya que se ponen que lo hagan bien, bien cobran unos impuestos, yo los pago no me niego. Lo poco que han hecho, desde que estoy yo aquí en Badia, no vale la pena.

- El tema de la gimnasia...

Yo vengo de Montcada y hago muchas actividades, yo pertenecía a MIJAC??? (aquí hay uno también) y soy muy activa, el hecho de casarme y tener un trabajo me suponía poco y dije, voy a hacer algo más, pero pagar un gimnasio en Barberà es muy lejos, no tengo coche, pues me dijo una vecina "hay un colegio que hace muchas actividades y tal" me fui en septiembre y en octubre empezaban, fue una casualidad, y muy bien, conocí gente nueva, porque me sentía muy sola, pero ahora salgo, me muevo, conozco gente y me hago un poco de ambiente aquí.

- Y el MIJAC??? de aquí no...?

No, no, pero ya me gustaría, lo que no tengo mucho tiempo. He estado 5 años y...

Es que cuando estábamos antes en el MIJAC de Balona???. Estábamos en el MIJAC de Balona, Torre Baró... éramos mi hermana y yo monitoras. Y ya después te haces mayor, no puedes ir porque tienes que trabajar, y lo tienes que dejar, coges novio, te compras el piso... y todo el follón y eso te ocupa más tiempo que...

- A parte de las actividades del MIJAC, que otras actividades hacíais en Montcada que ahora no podáis hacer?

Yo estaba en la JUBAC, también, no sé si lo conocerás, en la MIJAC... cuando salíamos de los críos, nos íbamos a los mayores, estábamos en un grupo de iniciación, un monitor muy majo, y allí pasé 5 años. Y después íbamos a la discoteca con los amigos, porque estábamos en la edad de 19 o 20 años, y las actividades

culturales eran el MIJAC y la JUBAC. Ahora, estamos casados, es otra edad, ya lo queremos más para nosotros, llega el fin de semana... Además, por el turno de su trabajo, no lo puedo ver, no nos vemos mucho... y el tiempo libre que tenemos lo dedicamos a los dos, luego tampoco puedes decir "ahora me voy a un grupo, a una cosa..." porque no!

- Actividades de ocio, compras... ha cambiado radicalmente?

Allí en Montcada vas andando (...) aquí en Badia hay mucho espacio pero está tan mal diseñado el entorno que no hay parkings, la interrelación que hay entre bloque y bloque es malísima, tendrían que empezar tirando un bloque, haciendo el bloque nuevo. Estos piso de aquí hacen una forma muy rara que no puede enlazar un piso hecho con uno por hacer. Estos bloques tienen vista por delante y tiene vida por detrás (pero no vista por detrás). Es el problema que hay, como que hay pocas calles habitables, no hay entrada de gente, no puedes conectar más bloques y empezar a hacer parkings ni comercios...

- Y los fines de semana?

Hay que salir fuera, a Sabadell, Moncada... Aquí lo único que puedes hacer un poco en condiciones es comprar lo indispensable de carne i tal i tomar una copa entre semana en algún bar y ya está.

Y Badia es caro, como que no hay competencia, hay pocas tiendas y si te vas a una tienda te clavan lo que quieren.

- El mercado funciona?

Sí que funciona porque viene gente de Sabadell y todo a comprar pero hay un DIA al lado que tiene de todo menos comida, porque y veo poca comida, solo veo calcetines, plumiers y cosas. Está muy mal distribuido. Hay gente que tiene que ir a Barberà. Un problema que tiene Ciudad Badia es que, aunque parezca que está muy bien de comunicación, no lo está (Barberà sí que tienen buena comunicación). Por ejemplo, de las líneas de autobuses que hay, la que va a Barcelona, de Badia a Barcelona: si cojo este autobús aquí en ciudad Badia, no puedo bajar hasta que no bajo a Barcelona, y tiene parada en Barberà, pero no me puedo bajar en Barberà, y un día pregunté "¿porqué abren la puerta de delante y no la de atrás?" "es que esto no es parada para bajar, solo es parada para cargar personal" pero si yo pago el billete no puedo bajar en Barberà. Los nocturnos: uno va a Sabadell otro a Barcelona... y en el único que te puedes bajar es el que va a Sabadell y solo en una sola parada que hay en Barberà para poder bajar. Sí que tienes tren pero tienes que cogerlo en Barberà! Y está muy mal el asunto de (...) porque está muy mal iluminado. Todo son casitas. (...) Falta mucha comunicación de transportes. Parece que está bien comunicado pero Badia, buena comunicación no tiene prácticamente.

- Y a nivel de autoservicios?

De Sanidad... es que, gracias a Dios, no nos hemos puesto aun malos y tengo la SS aquí pero no he ido.

La SS aquí yo la he visto muy mal (...).

Pero un día fuiste a urgencias y te atendieron bien!

Sí, uno o dos veces he ido, pero quitando las urgencias (...).

Sí, porque yo quería los médicos a la tarde y...

Lo que es el ambulatorio de día está muy saturado, tienen más ocupaciones de las que debiera (porque yo ahí no entiendo que tenga que estar Caritas ni Benestar Social).

Planificación familiar sí que tendría que estar.

No digo planificación familiar, sino que allí había gente que no iba por asuntos de medicina ni... Una de dos: o es muy pequeño para lo que hacen o está muy mal diversificado. Está muy mal, por ejemplo cuando vas de urgencias, para entrar. Sí que hay una puerta para entrar, pero, si me he accidentado me tienen que entrar. Ahora! como atenderte en las urgencias sí que está bien, pero solo está un celador y el médico.

Está muy provisional.

- Habéis necesitado un servicio del ayuntamiento?

Antiguamente lo que es el (...) no lo llevaban aquí, lo llevaban en Barberá y Cerdanyola, ahora se lleva aquí también.

Cuando hubo lo del empadronamiento, nos llevaron las fichas, las rellenamos y se interesaron para que todo el mundo estuviera bien colocado.

Pero mucha gente vive en Ciudad badia y no sabe donde vive. No conocen las calles. Yo fui al ayuntamiento a buscar algunos planos, y tuve que subir a Cartografía y me dieron un plano cartográfica de Badia (...) pero muy poca cosa. Los servicios que tienen (...)

- Como habéis encontrado la gente de Badia?

La relación con los vecinos, muy bien, sencilla, abierta... Yo por ejemplo, las mujeres de la gimnasia que voy muy majas, muy campechanas. Yo personalmente me gusta la gente campechana porque, como aquí no hay capital, la gente no se pone orgullosa. En Montcada, la gente es mas rica en ese sentido y te encuentras gente de todo.

Aquí hay un problema, que la gente autóctona, que lleva 20 años, está un poco... por la fama que tenía Ciudad Badia antes. Entonces, sabe que la gente que viene de fuera conocía Ciudad Badia y tiene un poco el miedo aquel... Mucha gente no dice que es de Ciudad Badia, dicen que son de Barberá.

Yo, no. Yo digo de Badia. Yo no me quejo de la gente.

Hay otros que dicen que son de la parte de atrás de Barberá porque no saben qué es Badia y qué es Barberá.

Yo pienso que si le pegan una buena limpieza y un buen arreglo, esto tiene una vida increíble, lo que pasa es que está un poco abandonado a la mano de Dios.

Hay mucho espacio pero mal aprovechado. Hay que sacar el bloque de al lado que no tenga vistas atrás. O hacer un patio interno como hay en otros sitios, porque si se hace un patio interno no queda espacio para poner un bloque delante... Como en Badia hicieron el plano de la península! pues...

La gente aquí tiene un poco de anhelo de vivir en Ciudad Badia, se creen que es malo... Esto es igual que en Montcada o Sabadell, menos malo de lo que la gente se piensa, pero la gente está ya muy quemada. En este bloque había gente muy mayor, había una línea de bloques muy definida de lo que había que hacer en las reuniones y demás. En el otro bloque la gente es muy joven, hay un desmadre exagerado, como que hay muchos contrastes, se difumina todo un poquillo. Es una sociedad normal. Pero en definitiva, lo que es la gente y esto... bien.

- Desde que vinisteis hasta ahora, como habéis visto Ciudad Badia?

Yo exactamente igual. Lo único que se ha incorporado (...) Antes había una empresa que se dedicaba a barrer i tal y ahora están metiendo a gente de Badia, una brigada del ayuntamiento. Han empezado a arreglar un poco los jardines. Una obra que se vea, por ejemplo "aquí en lugar de haber tantos jardines que llevan 20 años sin arreglar, haremos un poco de limpieza en el edificio de la mancomunidad", ponerlo un poco más en condiciones... pero cosas importantes no... Como por ejemplo tener mejor comunicación... no. O poner un transformador mejor, porque aquí hay problemas, semana sí semana no, de alumbrado. Tendrían que mirar más los detalles técnicos que no los detalles políticos.

- Eso es una de las causas de como es BAdia?

Yo creo que aquí pecan de querer hacer las cosas corriendo con poco dinero y que se vea. Lo típico del primer ayuntamiento que hay, del primer alcalde de Ciudad Badia, se tiene que ver las cosas, el truco de hacer cosas que se vean, pero lo que es técnicamente, no. (...) Que de que cosas importante no las han hecho. Mala comunicación. No dan pie a que haya comercios porque hay muchos locales que no pueden..., que tal como está estructurado, no hay sitio.

- Qué pasa que a la que acabas de pagar el piso ya quieres marchar?

Porque aquí, estos pisos con 74m² teóricos, debería haber un balcón que no lo hay, en su día se lo inventó el constructor y

no lo hay. La comunicación es mala para ir a los sitios, aunque yo tengo coche. Pero, yo más que nada por mi mujer, yo para (...) divinamente. Pero ocurre que eres joven, quieres ahorrar dinero, pero te gustaría tener un piso con balcón, en condiciones, 4 hab... Lo bueno sería comprar una casa, bien en Barberá o Montmeló, Martorelles... donde sea. La gente de la misma época que nosotros, de 26 vecinos, 12 recién llegados, tenemos el mismo pensamiento. Aquí en el 29 se ha ido uno, y de los nuevos que vienen, en cuanto pueden, se van. Aquí hay unos que se casaron cuando nosotros y ya están comprándose una casa también. Y es que con un crío ya, yo con mi oficio me gusta "tactear" mucho y no tengo sitio, si quiero espacio para mi, no tengo espacio para el crío. No es que se conviva mal aquí.

- Si Badia construyera casitas pequeñas, te comprarías una?

Yo sí. Yo a mi no me molesta la gente, desde luego. Nos queremos ir pero no por la gente porque la gente casi que es mejor que en otros sitios. Por ejemplo, en Montcada todo el mundo se conoce pero aquí no. Yo me compraría una casa aquí sin problemas, igual que me la compraría en Montmeló (...).

[A PARTIR D'AQUI QUASI NO SE SENT RES, BAIXA EL VOLUM DE COP]

- Que otras razones encontrarías para quedarte en Badia?

Hombre (...) Los parques que hay no tienen nada. (...) Yo el problema que veo más es la reestructuración de calles, se tendrían que reestructurar de nuevo. Son bloques con muchísima gente y no se puede hacer, claro. (...)

- Si por los motivos que fuera os tuvierais que quedar más tiempo, y tuvierais hijos... como sería vuestro futuro?

O me tengo que ir en 15 años. El planteamiento es el mismo, no variaría. (...) Un problema sería cuando el niño sea mayor y quiera salir, ¿donde va? pues a comprarle moto... A lo mejor es mejor estar aquí que en una urbanización apartados que estén los críos solos, que los tengan que ir a buscar el autocar... Aquí hay guardería y todo. Y comunicación, aunque sea mala, hay que tener comunicación. Marchar es por la comodidad de vivir, no por la gente.

- Si viniera algún familiar tuyo, que le enseñarías de Badia?

Enseñarle... es que no tienes nada para enseñarle. O sea, las calles son anchas, hay bastante espacio... El asunto de las aceras no está muy bien planteado, hay desniveles y tal. Está bien comunicado en el aspecto de coches (hay la autopista aquí cerca), que las calles son anchas y ya no hay nada más. Aquí hay polideportivo pero no había nada de gimnasia, había una piscina climatizada teóricamente que no funcionaba... Vives tranquilo, no tienes problema de coches... (...) Si salimos, vamos a Sabadell, Barberá o Montcada. (...)

- Y si pudieras llevarte este piso a Montcada?

No me lo llevaría. (...) Es perfecto por la ubicación del piso, por ser rectangular y da todo a la calle menos el pasillo, pero no me lo llevaría a ningún lado por eso, porque le falta espacio. Si tienes que tender la ropa (...) si llueve olvídate. Está muy mal lo del contador del gas que están dentro del habitáculo. No me gusta la distribución. (...)

- Hace unas semanas hubo la Semana de (...) Estuvisteis por ahí?

Estuve por ahí. Te enteras de un montón de cosas. Hay un montón de actividades, de excursiones... (...) Badia participaba pero a nivel de ayuntamiento, en 200m. había un stand del PSOE. (...) Sabes que hay el MIJAC, JUBAC, el Centro de Castellars...

(2a. cara)

...en plan de publicidad, al ayuntamiento le ha interesado decir "que estamos aquí!" pero no porque quieran fomentar que la gente en lugar de salir fuera... que sería lo importante. Aquí sería importante que montaran un club de castellars porque habría mucha gente que iría. Aquí lo único que hay es lo de la asociación flamenca. Antiguamente eso era, aquello para la gente mayor, no el asilo sino el centro de actividades. Es lo que te encuentras allí. Apoyar un poco a la juventud para que tenga actividades, intentar que la gente... no hacen absolutamente nada, en ese aspecto de la gente joven no hacen absolutamente nada.

- Como veis el factor de independencia?

Hombre, nos gusta! Nosotros fuimos los primeros en empadronarnos aquí cuando esto. Te gusta porque no dependes de Barberá ni Cerdanyola, lo que pasa es que aquí no hay sitio para... fue un error muy grande de Badia y lo están pagando ahora. Ahora comentan si lo dejan o no. Aquí hay un problema de que no hay comercio y por tanto no pueden sacar dinero de los impuestos de comercio, y a los pocos que hay los deben tener "sangraos", segurísimo. NO pueden fomentar discotecas porque si pusiera una sería el 90% de los ingresos del ayuntamiento. Cosas que den dinero (parkings, comercios...) no hay. Se centra en 4 tiendecillas que tienen que abrir en domingo porque sino no comen. Y la gente va para cosas muy puntuales. En un pueblo donde no veas bancos... sabes que... Aquí sabes que sólo hay una Caixa del Penedès, un Banco de SAbadell y una Caixa de Sabadell en el centro pero se ve que, como no da futuro, no se montan. Si montaran 300 tiendas tendrían futuro, pero si montan una sola no, porque sería una más.

- Sabes alguna cosa del pacto del gobierno que se rompió? Ha tenido consecuencias?

Yo porque me he movido un poco, me ha gustado ver qué se iba a hacer con Ciudad BAdia. Se que hubo un poco de adhesiones de parte de Cerdanyola, Barberá (...) y había una serie de pagos que Badia no los veía. Había una cesión de terrenos de la parte de

aquí arriba de Barberá por parte de Barberá y SABadell, y un poco de terrenos por parte de Cerdanyola, que de hecho ya pertenecían a la Mancomunidad, pero no sé como habrá quedado eso. Para mí que ya han visto que no pueden cobrar impuestos a nadie y lo único que pueden cobrar es basura (...) y lo que le de el gobierno. Claro, es que otro problema es que la edificación la tiene ADIGSA, entonces hay mucha cosa que ADIGSA no lo hace, en esto se centra un poco el gobierno, y si se tienen que hacer más cosas, no dan dinero. (...)

- Qué te esperabas de Badia, en que aspectos se han cumplido y en cuales no?

Yo esperaba que... Aquí lo que hemos tenido un poco en cuenta los vecinos es que hay mucho por terminar por parte de la administración pública. Se ha hablado mucho pero nunca se ha solucionado nada. Intentando hacer las caras de los bloques que dan a la calle, resguardarlas de la humedad un poquillo, pero es lo único que se está haciendo hasta ahora. Se movió mucho eso pero no se hizo nada. Hay un problema aquí en el tejado que se supone que ADIGSA la subsidiaria, tendrían que ser responsables de los daños globales de la comunidad, vino un perito y dijo que no se hacía responsable para nada. Además que fue un problema que no fue causado por nadie, fue un deterioro porque estaba mal construido. El perito dijo que cuando se construyó el terrado, se utilizó un cemento muy pobre y se ha levantado todo. ADIGSA lo sabe, tiene una carta del perito y todo pero dijeron que si queríamos arreglarlo, a pagar. Yo me esperaba un poco más de movimiento de cara a solucionar estos problemas. Utilizan la misma velocidad que hasta ahora, de aquí a 8 o 10 años terminarían de hacer esto y después se tirarían otros 20 años intentado arreglar otra cosa. (...) Aquí hay un fallo muy grande, que gente lleva 15 o 20 años viviendo, y no tienen escrituras. (...) Hay gente que ha dicho, "yo me he puesto una puerta de aluminio y me van a hechar? pues me la llevo!". Aquí a uno que lo han desahuciado se ve en seguida. Yo esperaba que de todo esto se arreglara algo, y no se ha arreglado. Yo pienso que la única solución es decir "si este bloque no se puede tirar porque hay x vecinos pero entre este y el otro cabe un bloque y esta zona interbloques se cierra, desaparece un punto negro, tienes más edificación". Y luego, cualquier edificación que se haga en Catalunya tiene que tener el mismo numero de viviendas en parkings. Yo ahí hubiera hecho un parking grande, cuesta dinero hacer el subterráneo y tal pero es que un edificio cuesta mucho más. Eso quiere decir que no les interesa, porque aparentemente, aunque sea un parking grande por dentro, por fuera se ve un "parkecito", o que me pongan dos luces y me solucionen de la incertidumbre, de las mujeres de noche y los críos y tal, y no han hecho nada, pero es que ni tan solo tienen la intención de hacerlo. La conclusión que saco es que se está especulando mucho a nivel político. Que cuando se reciba dinero emplearlo de manera que se hace mucha cosa. (...) Trabajaban mejor antes protestando y poniendo verdes a Barberá i Cerdanyola que no... (...) A parte de esto tienen la obligación (...) porque no sé si Badia tenía concedido X millones y a parte de esto, tendrían que dar unos dineros tanto Barberá como Cerdanyola como en apoyo, no sé si eran 21 millones uno y no se

cuantos otro, cantidades simbólicas pero bueno!

BADIA.03

(1a. cara)

- Cómo es que fuisteis a Badia?

Fue por una casualidad. Mi marido entró a trabajar a Ciudad Badia, cuando era Ciudad Badia, de policía municipal. Nosotros vivíamos en Sabadell y un día me dijo que le daban un piso y lo cogimos. Luego nos dijeron que había que dar una entrada de 80 mil pesetas, alguien lo gestionaba y lo cogimos. Esto era por que toda la gente que estaba trabajando en lo que era la mancomunidad, decidieron que tenían derecho a la vivienda allí, y nosotros fuimos uno de ellos. La tuvimos desocupada un par de años porque yo tenía mi madre enferma, la tenía que cuidar, no me podía ir. Ibamos de vez en cuando. Cuando las ocupaciones que la gente entró a los pisos y tal tuvimos que andar un poco vistos pero bueno, no pasó nada, no nos entraron en casa. Después nos fuimos a vivir. A mi el piso me gustaba porque está en una calle muy agradable (Av. de la Plata frente al ambulatoria), con sol, mercado... muchos vecinos, 43, pero bueno, bien. El piso en sí es bastante agradable, mejor que en el que vivíamos nosotros y muy bien. Al principio todos los vecinos eran estupendos, la mayoría eran carteros, de Renfe, maestros, otra persona más de la mancomunidad administrativa... y gente por un estilo. Había bastantes pisos vacíos. Esto sería por el 81-82. Entonces, bueno, hubo una ocupación de fuera, una familia gitana, pero conseguimos que se integrara dentro de lo que cabe. La mayoría de los vecinos éramos gente normal. Luego se ocuparon otros pisos pero fueron familia de gente que estaba viviendo en el bloque. Se normalizaron todas las situaciones y tal. Hubo una convivencia tan bueno que llegó a haber algún problema por lo típico, porque los vecinos quieren hacer tanto y poner tanto que al final te obligan a que tu también hagas tanto, y hay gente con más y menos ganas de hacer. En este bloque concretamente, las personas que lo pusieron en marcha, ascensores, sistemas de limpieza y tal lo hicieron muy bien. Se respetaba bastante con todos los problemas que podía haber, se limpiaba y tal, era buena convivencia.

Problemas que encontré? Pues que lo encontré muy aislado. En Sabadell vivíamos por la carretera de Tarrasa en las afueras pero cerca de Via Alexandre, cerca de Ca n'oriach relativamente... en 20 min. ya te ponías en casa de la familia andando, y yo, en Badia me encontraba como muy aislada, pero como que tenía el coche en seguida pues esto se llevó bien. Con los vecinos se hizo amistad pronto y tal.

Otro problema fue los colegios que cuando llegué no estaban aun funcionando, no pude meter mis hijos en la guardería, fue cuando hubo... Entonces me acuerdo que entraron después en el colegio, en los barracones, después fue cuando pusieron el parvulario en marcha... y todo bien. En el colegio había muchas ganas de hacer cosas, los maestros... mucha movida siempre.

Otra cosa que estaba muy mal eran los médicos pero cuando se puso el CAP en marcha ya fue estupendo.

Yo había llevado siempre a mis hijos "de pago" y allí en Badia los llevé a la SS hasta el último momento que estuvimos. O sea, que cuando vine a vivir a Barberà pues funcionava mal, y

funciona mal. Ahora mismo en Badia no sé como funciona pero cuando yo me vine funcionaba de maravilla. [ES CONTRADIU???] En todos los sentidos: ginecología, dentista, en la forma de tratarte, en todo.

- Cambiasteis de amigos?

No conservamos los que teníamos y hicimos de nuevos. Y después yo sentía hablar muy mal de Badia y no entendía el porque, igual es que yo sólo veía las cosas buenas y las malas no las veía. La gente que me rodeaba era normal, era como nosotros. Después, nosotros eramos personas que participabamos, íbamos al APA, la coral... y nos rodeábamos de gente que tenía cosas que decir. Yo nunca vi problemas en Badia, bueno! los problemas típicos: las movidas que se montaban, si había que reivindicar... pero más bien todo era de tipo cultural... Sí que había por allí alrededor alguna gente rara pero es que esto lo hay en todos los sitios.

- Es curioso porque sin preguntarte ya me has contestado a la cuestión de la problemática...

Claro, es que a mi me decían "pero como es que te has ido a vivir a Badia?" y yo me pasaba el día defendiendo Badia. Yo decía "pues es un sitio como otro cualquiera, un barrio marginal como cualquier otro barrio de una ciudad" y en Sabadell están los Merinales que es de ese estilo, Torre Romeu, la Plana de Can Puiggener... que son del mismo estilo, cualquier barrio periférico es así. Lo que pasa es que allí son muchas pupa más habitantes y, claro, es cemento hacia arriba, y eso hace pupa!.

- Cuantos años habéis estado en Badia?

Por lo menos 10 o más.

- Cuanto llevas aquí?

5. Pero cuando decidimos irnos de Badia fue porque yo entré en contacto con otro tipo de personas (barrios altos de Barcelona, gente que tienen otra visión de la vida, que pasan de SS, que pasan de historias de esas, de colegios públicos...) y te das cuenta que hay 2 sistemas de vida. Y eso no hace que te quieras ir a un barrio de esos pero sí que te planteas cosas que antes no hacías (porque tienes que estar justificando siempre a Badia, en qué repercutirá a tus hijos...). Había gente que decía que se iba porque había droga y eso son tonterías, porque la droga la tienes en la esquina y donde sea, la hay en todos los sitios. Que hay inseguridad? Mentira. Yo me he paseado a la 1 e la madrugada tranquilamente sola y me atrevo todavía, que aquí en Barberà me atrevería o no, depende. Lo que yo veo es que si sigues viviendo allí, a tus hijos lo que sí que les estás haciendo es poniendo más trabas encima. Los que somos emigrantes, que no somos nacidos en Catalunya, tenemos el problema del idioma, que aunque lo puedas hablar.. ese problema existe, existe en profundidad. Si tu te expresas correctamente en catalán, para según qué trabajos es un hândicap pero sí vives en un barrio donde esto cuesta que se de es un hândicap. Si además, va tu hijo a pedir trabajo o lo

que sea y dice que vive en BAdia ya lo van a mirar con lupa y eso es cierto. Si vas a un hospital y dices que eres de BAdia te miran con lupa. Después ya no, ya te miran a ti. Yo tengo amigos, un amigo que está en Taulí y fue una persona que cuando le dije "nos vamos a vivir a Barberá" me dijo "no sabes cuanto me alegro! no te lo quería decir nunca pero ahora te lo digo, porque aquí, cuando entra alguien de Badia, ya entra como con un puntito..." Allí, en una misma planta de toxicómanos, no sé que % altísimo eran de Badia, no por nada, sino porque estarían en un plan de estos que se pone en marcha, pero... Yo pensé que eran demasiadas cosas, sobretodo para los hijos, no llevan apellidos catalanes, no están normalizados con el idioma totalmente aunque lo hablen y han hecho la enseñanza en catalán y todas las cosas, y encima viven en Badia, y parece que no, pero es que sí.

Y otra cosa que mi hizo decidir muchísimo fue que no lo entendía porque cuando la gente decía "me voy a ir de Badía" yo no lo entendía porque yo nunca encontré ninguna razón para marchar de Badía, hasta que encuentro una que sí hace que me decida y es que cuando ves que toda la gente de tu alrededor es como tu y no tiene expectativas de nada, oyes hablar del paro... y oyes hablar de una dinámica y tu también, sin dar-te cuenta, entras en esa dinámica, y, si tienes otras ilusiones y proyectos, eso no es bueno, tienes que rodearte de otra gente que, no es que sean más o menos que tu, sino que tengan otros horizontes. O sea, tienes que rodearte de gente que, si quieres estar en una SS lo estés, pero si quieres pagarte un seguro privado, pues que te lo pagues. Eso es lo de menos, pero incentivos. Que tengas iniciativa, que no te quedes sentado "es que me he quedado en el paro y aquí estoy a ver si me llaman", pues no, has de salir a buscar trabajo. Hay muchos sitios como BAdia, que te puede el ambiente.

Con esto, planteo el tema en casa. Mi hijo quería, mi marido no, y la pequeña decía que le daba igual (tenía 10 años).

- Néli nació allí en Badia?

Sí. Bueno, recién nacida, porque "nacer" en Badia o nació nadie.

- Tu no? (al noi)

No, yo nací en Sabadell pero de pequeñito la calle la he jugado en Badía.

- Que recuerdas de cuando eras enano de Badia?

Pues muy bien con los amigos, pero luego creces, dices que eres de Badia y te miran raro.

- El nivel de ocio en Badia?

Nada, hay que salir fuera para ir al cine, discotecas, tomar algo... Pero hay una biblioteca maravillosa. Según que centros de Primaria y Secundaria también funcionan bien. Yo he hecho el Bachillerato y COU allí. Ahora estoy haciendo FP en Badia también. Y he vivido aquí. ME cogió el Bachillerato viviendo aquí

pero lo acabé allí y ahora estoy yendo al FP de Badia a terminar...

- Por que te toca o por los amigos?

Por los amigos i porque me gusta como funciona el centro, como dan las clases y el nivel que tienen. El centro de FP está muy bien. Hay profesores de fuera de Badia que han hablado muy bien de ese centro.

- Pues tendría bastante prestigio dentro de lo que es e ámbito...?

Y el Instituto de Badia también tuvo prestigio. Lo ha ido perdiendo pero lo tuvo. La Seguidilla ha sido pionera siempre, quiso ser un colegio privado, a veces se la acusó de ser privado dentro de los públicos. El iba a la Muñeira, al de al lado, un colegio muy movido, muy bien. Movido porque había un grupo de gente con muchas ganas de hacer cosas, después había otro grupo de profesores que no estaban tan dispuestos a hacer cosas... pero era un colegio muy vivo, ahora no hay ya tanta participación pero lo que se sembró está.

En Badia siempre hemos tenido lo bueno, la Coral, la Montserrat --- una persona magnífica que fundó la Coral, el cura de Badia, Gregorio... Al no haber un auditorio, se quitaba el altar de la iglesia, se desmontaba todo y se convertía la iglesia en un auditorio, eso era maravilloso. Yo he asistido en Badia a una ordenación de sacerdotes, y no tiene nada que ver que seas religioso o no, es cultura! He asistido a alguna misa por la Mercè, que es la patrona de Badia porque es la Iglesia, que ha venido el arzobispo que había en el momento. Por eso me da mucha rabia, que tengas que estar defendiendo Badia siempre. Yo, por ejemplo, asistí nada más llegar a Barberà, a una especie de concierto de Coral de algunas escuelas y aquello era vergonzoso, no había silencio ni respeto, los padres pendientes del grupito de sus niños de como lo hacía... sentí vergüenza, mientras que en Badia había un silencio total y la gente estaba por lo que estaba.

- Has comentado algunas asociaciones...

La dinámica asociativa en Badia ha funcionado muchísimo, ahora no sé como está pero funcionava al 100%. La asociación de vecinos de Badia tenía mucha fuerza, luego la perdió y ahora no sé. También tenía mucha fuerza era la federación de entidades culturales, que se han presentado muchísimas cosas, se ha ido a muchos sitios a través de la federación de entidades culturales, estaban las escuelas, la coral, los esplais, club de ajedrez... a nivel de ocio, nosotros llegamos a montar un club de fútbol de mesa, nos dejaron un sitio para jugar allí.

- Que destacaríais de los amigos que llegasteis a hacer, de las personas en general?

Personas progresistas en aquel momento, personas muy humanas que siempre se colaba alguien que lo que quería era un cargo y tal

pero en general eran personas que lo hacían altruistamente, la mayoría.

- Y durante los años que estuvisteis allí, recuerdas algún cambio significativo?

Hombre, yo notaba más bien que se empeoraba, me parece que ahora está mejorando otra vez. O sea, Badia corría el peligro de que si la gente dejaba de luchar, se podía quedar un poco olvidada, y puede ser terrible. Hubo unos años que la gente dejó de luchar bien porque se fueron, bien porque llega un momento que te hartas, y se iba notando como las cosas iban a menos. Pero me parece que ahora, las personas que realmente tiene que hacer el trabajo, que son los cargos públicos, me parece que lo están haciendo bastante bien en lo que cabe. No creo que se haya deteriorado más, no?

Yo la encuentro como siempre. Le falta mucha mejora. Han hecho cosas nuevas que están bien pero necesita un superlavado de imagen.

Yo creo que ahora lo que pasa es que no pueden hacer más de lo que hacen porque tendrán unos presupuestos... Por otra parte, con los propios vecinos, a través de esas entidades, se hace mucho menos.

Todo lo que ha hecho últimamente proviene de la administración local.

- Notáste muchos cambios en el bloque?

Hubo un momento que sí, pero bueno, tampoco una exageración. Y tengo entendido que ha habido pisos que se han quedado vacíos que los han comprado los propios hijos de los que viven el bloque que se han casado y se han quedado allí. O sea, que en Badia hay dos tipos de gente: los que decidimos el día que nos vamos por el motivo que sea y los que la hacen suya por el motivo que sea también (por economía...). Yo conozco el caso de 3 chavales que se han quedado a vivir ahí, aprovechando el piso de la abuela que se ha ido a Málaga... y el piso no ha salido a la venta ni siquiera, entre ellos ya se lo han quedado.

- Yo había oído que las parejas se iban...?

Si eso pasaba, ahora es al revés, muchas parejas se quedan. Tampoco se tienen tantos recursos como para irse. Un piso de 6 millones no es lo mismo que uno de 8 de segunda mano.

- A nivel de la vida cotidiana (compras...)?

Según que cosas, para comprar unos zapatos te vas a ir fuera, ropa también. Un 90% fuera y un 10% dentro. Menos en alimentación, que está el mercado de BAdia que es buenísimo, tenía fama de ser de los mejores del Vallés por lo menos. Y tengo entendido que sigue siendo muy bueno con una relación de calidad-precio buenísima. Eso no quiere decir que la gente se vaya a una

gran superficie y compre para el mes, pero productos frescos, carne, pescado y fruta se compra muy bien, y parte de Barberá va allá, seguro. También el mercadillo de los jueves tiene muchísima fama y va mucha gente.

Cuando sales fuera ves lo triste que era estar allí dentro. Yo la calificaría de gris, triste, muy dejada y sucia.

- Pongamos el ejemplo de que somos amigos de hace tiempo, yo me voy a casar y digo "me recomiendas que vaya a vivir a Badia"?

Yo te diría "porque te quieres ir a BAdia?" y según la respuesta tuya, procuraría no ofenderte, y si me dices que porque los pisos son más baratos... YO te diría "y no podrías hacer un esfuerzo? Te das cuenta que vas a pagar 40.000 al mes y por 20.000 más te lo compras fuera? No te lo recomendaría por los motivos que te he dicho al principio, porque BAdia, por mucha ciudad en que la hayan convertido, sigue siendo Badia. Y la gente con la que te vas a tropezar cada día no tiene muchas horizontes y no es bueno. Porque lo bueno es estar rodeado de personas de las cuales puedas aprender y si solo vas a aprender cosas negativas, buena gana tienes de ir para atrás, por eso no te lo recomendaría. Además, un piso en Badia como inversión, nunca sube, siempre estará por debajo. En cambio, un Barberá un piso de 7 millones, dentro de 5 años lo podrás vender por 10 probablemente, en función de como vaya subiendo la vivienda y tal. Estando prácticamente al lado, es curioso. Yo he rechazado pisos en Barberà, me daban uno por 6 millones y le dije al señor "si usted me lo regala a lo mejor me lo quedo" porque mis hijos están durmiendo en habitaciones ventiladas, relativamente espaciosas, y esto no es habitable, unas habitaciones que daban a un patio de luces negro... Por eso te cabrea que se pongan etiquetas a las ciudades, pero será por algo.

Nosotros éramos 43 vecinos, y salvo 3 casos puntuales, todas eran personas estupendas y siguen siendo. Hay familias con chicos que han ido a la universidad... En este bloque donde vivo no hay mejor gente que en aquel, ni más humanos tampoco.

- Y como ves tu desde fuera cual puede ser el futuro de Badia a medio plazo?

Pues supongo que tendrán suficiente sensatez los que gobiernen en Badia como para que no se les escapen las manos y puede mejorar algo si lo llevan bien y ojalá sea así, porque si no, el futuro es malo, negro y oscuro. Porque, cuando en una población la mayoría son obreros y tirando hacia abajo, pues esa masa cuando deja de moverse por alguien que motive se queda muerta y eso ya no anda, eso va hacia atrás y será la administración la que tendrá que hacer que todo eso funcione. Dependerá de que la administración tenga suficientes recursos y de que las personas que gobiernen tengan suficiente humanidad.

Yo n creo que mejore. Una cosa artificial puesta allí en medio, con todos los bloques hacia arriba, no creo que mejore, porque no tiene espacio, no está bien comunicada, no tiene sitio para industrias, no puede generar ingresos... imposible.

La gente no está dispuesta a pagar ingresos porque se convierte en masa, la masa no anda si no se la empuja, quiere que se le de todo... y no puede ser.

Habría que tirarlo todo y empezar desde cero, es la única manera. Yo lo veo así.

- Ahora ha conseguido la independencia hace un par de años, no?

Sí, i qué. Se va a convertir en Nueva York?

- A quien beneficia la independencia?

Hombre, yo cuando vivía allí siempre creí en la independencia, porque pensaba que ya no seríamos un barrio, seríamos una ciudad, pero es mentira, es un barrio. Y antes aun podías ir a picar a la puerta del ayuntamiento al que pertenecías "eh, arreglame esto" pero ahora a quien vas a picar si tu propio ayuntamiento no funciona (suponiendo que no funcione, que no sé si es el caso). Y quien da el dinero para que funcione? Hay un plazo en el que dejaran de entrar las ayudas, entonces qué? Tendrían que mirar de que esas ayudas se prolonguen porque si no sé qué puede pasar.

Supongo que con tirar el polideportivo, crearan un trocito para que vengan 4 o 5 industrias y que inviertan en Badia. Pero tendrían que poner el suelo muy barato, libre de impuestos, con lo cual ya estamos en las mismas, es un pez que se muerde la cola.

Yo sé que la gente que se fue allí en un principio... Badia ya nació con una leyenda negra porque decían que si toda la gente "borrachina"??? y eso no fue cierto.

La gente que tenía un poco de visión se fue. Hay gente que se fue a los 4 o 5 años.

Por cierto, hay una película, "Perros Callejeros" que se filmó en Badia y hizo mucho daño a Badia, y fue antes que viniera la gente, cuando aun estaba vacía.

Pues nosotros estamos muy felices de habernos venido de Badía. No fue nada traumáticos, a parte que estamos cerca. Que hemos echado de menos muchas cosas (médicos, escuelas, amigos...) pero por lo demás no hemos echado nada en falta de Badía. Ha sido al 100% para todos, te has espabilado mucho. Un mal de Badia es que te deja el cerebro plano, si no estás con un grupo de gente motivada te aplanas.

- Pero allí hay muchos más espacio abiertos que aquí? Y todo el mundo se conoce...?

Bueno, allí nos conocíamos todos y sí, es más estilo pueblo, todo el mundo conoce a todo el mundo, pero yo no creo que eso sea ni positivo ni negativo.

Yo aquí, veo al vecino de aquí abajo, lo saludo, hablo un poco con él... eso es inherente a vivir en cualquier sitio.

- Tu marido sigue trabajando en Badia?

Sí, el dejó de trabajar de guardia urbano, vigilante, y llegó un momento en que tenía que convertirse de verdad en urbano (porque primero no lo son del todo) pero a él no le gustaba que en un momento dado tuviese que detener a alguien... total que lo dejó y al cabo de un tiempo, sacó unas oposiciones de jardinería. Él no quería venirse porque estaba acomodado. Si en Badia te acomodas y tienes trabajo fijo se vive de maravilla, el piso pagado o casi, pagas menos de todos los impuestos, pues de coña! es un buen sitio. Te puedes permitir tener un apartamento fuera, el càmping...

- Ha comentado que todo el bloque son funcionarios. Siguen estando allí?

Sí, la mayoría sí. Sí, los padres de mis amigos uno trabaja en Renfe, otro en FEcsa, Telefónica, Correos... Algunos se han ido pero porque han pedido destino a su tierra.

- Me sorprende por lo que he leído que una gran cantidad de pisos se adjudicaron a funcionarios...

Sí, por eso, que va en contra de la leyenda esta con la que nació Badia. Hubo un cupo muy grande, para Telefónica un cupo muy grande... y luego, a todos los que trabajaban en la Mancomunidad se les adjudicó un piso.

(2a. cara)

... tiene un aspecto muy raro cuando pasas por allí.

Después, conocimos una vez a unos chicos en un camping que, cuando dijimos que éramos de Badia, nos miraban fatal y digo "qué os pasa?" dice "es que odiamos a toda la gente de Badia, porque mi padre me dijo que aquello era un bosque precioso que pasaba un río... y ahora han hecho eso y todo lo malo que les pase a la gente de Badia es poco" dije "lo siento porque yo no he conocido ese bosque pero que tengas esta animaversión contra mí...". Y antes de vivir allí yo conocí parte de la masía que había que es donde está la biblioteca ahora y alguien dio la orden que aquello desapareciera, y había un árbol enorme que también lo cortaron. Y la cosa quedó como una cosa muy oscurilla.

- vosotros dependíais de Barberá?

No, de Cerdanyola. Pero no se notaba a efectos prácticos. Sí que te cabreaba un montón que si tenías que pagar algo y no lo pagabas a tiempo o tenías que ir a buscar cualquier tipo de papel, habías de ir Cerdanyola, te tenías que desplazar i decías "si al menos fueras de Barberá podrías ir andando" era lo único

que fastidiaba. Después surgieron sistemas que lo podías gestionar desde la propia mancomunidad. Pero no se limpiaba más esta calle que aquella porque era de Barberá y la otra de Cerdanyola... Había gente que no sabía ni donde pertenecía. Me parece que los permisos de circulación pagaban menos depende del ayuntamiento al que pertenecías, hubo alguna discusión y no sé si al final los unificaron o algo así. Pero el camión de la basura o el barrendero pasaba para todo el mundo igual...

En resumidas cuentas que fue una buena decisión salir de BAdia y que las ciudades como Ciudad Badia no deberían existir. Supongo que lo que pretendían con el diseño de Badia es marginar a gente, hacer que la gente se conformase con poco. Pero no iba a ser Ciudad Badia un conjunto residencial con sus casitas y todo esto? pues porque lo cambiaron, con esos bloques uno detrás del otro para arriba! Si no está nada comunicada ni con la Autopista que pasa por aquí arriba ni con la carretera! Ni puedes ir a pasear por ningún sitio! El centro cívico es como la Sagrada familia!

A veces, cuando toca la orquesta, ibas allí... pero se echaba de menos un lugar para ir a pasear un domingo... Se había hablado de hacer un paseo pero ¿donde lo pones? o ¿donde pones un cine?

- tu crees que si hubiera un cine en Badia la gente no iría a Sabadell?

Yo creo que saldrían pero también habría quien se quedaría.

Yo una solución que le veo a Badia es que si se siguiera construyendo, pero en plano, y juntarse con Sabadell por un lado, con Barberá por otro... de tal forma que todo se unificara, que no haya esos descampados tan enormes. Yo estoy pensando que una vez hubo un perito??? que hizo un proyecto que no era tan descabellado pero que nos lo presentaron tan mal! y debería ser bueno porque tenía su gasolinera, una entrada a la autopista directa, reconvertir algún colegio... y así vas teniendo equipamientos. Yo recuerdo que no era tan descabellado pero hubo un movimiento que aquello se paró, porque era de cuando la gente salía a la calle y se paraban las cosas.

Hombre, yo creo que estuvo planificado porque hay más Badias y los que planifican lo hacen por encargo y ellos saben la sociedad que van a tener dentro de X años y donde los van a tener. Pero a la que llegó la democracia, cogió la cesión??? ADIGSA. La típica imagen de que Badia reproduce un mapa de España pues yo pensaba que estaba premeditado y fue pura casualidad y entonces les pusieron el nombre de las calles según donde figuraba que estaban dentro de España, lo dijo uno de los ingenieros.

Pues yo creo que BAdia no es una casualidad. Lo mismo que los barrios periféricos. Y de lo que gestione ADIGSA, yo no estoy de acuerdo, porque como pretendes que una ciudad independiente te tenga que dar permiso ADIGSA para construir. Hay unas contradicciones en Badia que no se entienden. O que hagan unas reparaciones y que las tenga que pagar ADIGSA. Claro, no se debe vivir en una vivienda social pero si quieres vivir y te lo

permiten ya está es tu problema. Y hay 4.000 viviendas sociales juntas, y no puede haber ni integración ni nada, son muchas personas para que sea un buen sitio para vivir. La gente no ve el problema así, no se moverían de allí. Yo creo que la gente casi siempre podemos vivir donde queremos (no donde podemos) y hacer lo que queremos (en el buen sentido). Pues no te compres un piso en Badia porque no es rentable. Fíjate que hay gente que es de Badia y si le preguntan dicen que son de Barberá y los de Barberá dicen de Sabadell. Hombre, Barberá ha salido perjudicada de la imagen de Badia porque le queda muy cerca, pero en general la gente saben que es distinto.

- Y a la gente de Badia los seguís viendo?

Muy poco porque la gente estilo de Montserrat, como que viven en Barcelona... Los vecinos, primero nos visitábamos más luego ya no tanto. Luego, también notas que los vecinos siguen aplanados y tu te has alejado tanto que empieza a funcionar lo de la envidia, porque en el fondo nadie quiere vivir en Badia, incluso los que te dicen que están muy a gusto, lo que pasa es que un piso vale mucho dinero..., salvo estos que ya están tan aplanados que nunca cogen un tren. Y empiezan a especular "como es que ellos han podido?"

Bueno, yo los amigos los sigo teniendo en Badia, no nos vemos tanto pero bueno. Cuando me fui no me dijeron nada, muy bien. Muchos de ellos están estudiando.

- Y tu Neli?

Pues no es un sitio malo pero no es un sitio para vivir porque está todo muy mal (casas tristes...). No tuve pena de cambiarme.

Nosotros cuando decidimos venirnos buscábamos un piso más o menos igual.

BADIA.04

[DURANT TOTA L'ENTREVISTA HI HA
COM PETITES INTERRUPCIONS]

- Quina es la dinàmica de vida a la ciutat de Badia?

De tota manera, la nostra experiència de Badia ha estat bona. No tenim cap mena de...

- Estaria bé parlar de quan veu venir a Badia?

Bueno, la propietària del pis era ella, era quan encara estàvem solters. Tota la família està a Barcelona, els amics estan a Barcelona, jo treballava a Barcelona però l'empresa on jo treballava va agafar una fàbrica aquí a Barberà. L'antic alcalde em va dir que aquí feien aquests pisos i tal, però va ser a títol informatiu únicament. Ens va indicar com ho havíem de fer. Com que jo era l'única assegurada ho vam sol·licitar pensant que no ens el concedirien, perquè eren per famílies necessitades però, sorpresa, ens concedeixen el pis, i aquest el motiu de venir cap aquí. Aleshores, ens el van donar un mes d'octubre i al mes de febrer ens vam casar i hi vam anar a viure, vam ser els primers d'anar-hi.

- Que era els 70 i escaig?

A veure, al 76 ens vam casar, doncs ens el van donar al 75. Tenim fotos de la placeta amb el nostre cotxe i dos més. Hem estat 20 anys. Vam anar a Badia amb la idea d'estar-hi poc temps, "com que es un pis econòmic i tal estarem un temps i després marxarem" perquè no era la vivenda que volíem, estàvem acostumats a una altra història, tots dos som del centre de Barcelona. Uns amics nostres van venir a viure, els van adjudicar un pis. Treballem des dels 16 anys.

- Teníeu una idea de com podia ser la vida de Badia?

No, estava buit. Teòricament, com que era una ciutat pòpuri, havien a la finca una família supernumerosa que no sé com cabien allí dins, però la impressió que ens va donar de seguida es que era una ciutat dormitori, tots eren castellanoparlants, i que nosaltres no ens identificàvem en res allí. I continua igual. Si vols anar al cine, o al Baricentro o a Sabadell, no hi ha restaurant ni res en absolut. El fet de treballar i tenir molta activitat fora amb els amics i nosaltres al nostre rotllo, llavors tampoc no hem tingut mai res que ens hagi lligat allí, la realitat és aquesta. Amb la gent molt bé, precisament perquè no hi erem mai. I al anar-te fent més gran et plantejes una altra sèrie d'històries, no?

- Feieu amics allà o us manteníeu al marge?

La que em feia de cangur de l'Arnau de petit, ara ens telefonem i és una dona super bé.

- La dinàmica de Badia d'anar a comprar i tot això com ho teniu?

Clar, es que som una mica atípics. Al treballar els dos, ella la vida la ha fet més a Barberà, clar, treballava a Barberà. Sortia del treball, si tenia una estona, (...) anava a la guarderia a Barberà. Com que a més (..) la meitat a Cerdanyola i la meitat a Barberà. A nosaltres ens tocava a Barberà. Quan vam dir que el nano anés al Col·legi de Barberà per facilitat d'ella... o sigui em tingut moltíssimes més amistats fora que a Badia. Això també ho fa el fet que tampoc ens identificàvem massa amb la gent de Badia. Una cosa és tenir una relació cordial amb les persones i altra poder tenir una conversa més íntima, més d'amistat. No parlo de nivell cultura ni molt menys, perquè això, cadascú... sinó a nivell humà. No ens identificàvem amb ningú, la veritat és aquesta. El motiu principal ha estat l'Arnau, va aquí Barberà ell sol, ell té els seus amics, nosaltres estem molt més tranquils, pensem que potser l'ambient és millor... No ens han robat mai el cotxe... allò que la gent explica de Badia, no.

Segons quins carrers o puntes de Badia, sí. Hi ha les zones més "de racó". Anant cap a l'autopista queda molt fosc, allà fan els grups aquests de nanos de barris més marginals. Però vaja!

Suposo que nosaltres que venim de Barcelona... Depèn del barri que vens i a lo que estàs acostumat a veure i així, hi ha coses que et sobten més o menys. Jo el fet de veure uns nanos... no m'agrada però no m'és estrany. Nosaltres també anàvem molt a la nostra, no fèiem safareig d'on vens i lo que estàs acostumat a veure. Quan hi vam anar no estava fet ni el mercat.

- Les compres habituals on?

Al mercat, anava a Badia, hi anava un cop a la setmana fins que, per problemes de col·legi i tal, em vaig acostumar a anar a Barberà (fa 20 anys el mercat de Barberà tampoc no existia i havia d'anar al de Badia).

Quan vam entrar, havia l'oficina de la Mancomunitat i para de comptar.

Es que aquí, no "havia" ni "hi ha".

(...)

Del principi de viure a Badia a ara, l'ambient de la gent ha canviat. Estructuralment, totes les famílies tenien crius petits i era un ambient més de la família amb nen que ha de treballar, de lluitar, venien amb una millor condició de vida... i, conforme el temps ha anat passant i aquests nanos s'han fet grans, els fills que han pogut han marxat de Badia. Llavors, ha "degenerat" una mica, s'envellit la població de Badia, i això es veu.

- Han marxat perquè no els agrada Badia?

Els de l'escala, el "currito"??? -per dir-ho d'alguna manera- son els que han agafat un pis d'allà. El pis continuen sent baratos proporcionalment amb els altres. Es va notar un baixon quan va haver l'ocupació dels pisos buits per gitanos. L'ambient ha canviat una miqueta, la gent estava molt recollida, molta gent estava al carrer a la nit en plan tertúlies...

Pues els nois aquells del costat...

Bueno, perquè són d'aquests gitanos que...

Però aquests no van venir llavors, aquests ja hi eren des del principi, eh? Si anaven a les fires... A més, hi ha el pare, el gitano, que es el cap que els porta a tots més rectes que la punyeta! era un altre tipus de gent. Aquests dos últims estius, tot i que a mi no m'agrada, arribava jo a les 12 de la nit del dissabte i em trobava gent en pantaló curt prenent la fresca al mig de l'acera, que anaves cap a casa i no sabies si tenies un mort o què! No fan mal a ningú, evidentment, però a mi no m'agrada! Si vols prendre la fresca, doncs d'estàs a casa, no?

- Coneixeu alguna associació de BAdia?

L'assoc. de veïns i un esplai a l'església. Hi ha la Coral també, que no hi he participat mai però...

- Es curiós perquè... això pot semblar contradient en el sentit que la gent no va a Badia per viure sinó com a pont per marxar...

Es que es tanquen molt. El fet que hi hagi tantes assoc. allí ho veig més aviat com una manera d'estar més a Badia. O sigui, la gent que viu allí, es tanquen allí, no surten. A mi, això em dóna la sensació de guetto, és com l'emigrant que fa 50 anys viu aquí i no parla català perquè no es mou de l'escala on tots són de Córdova i sempre parla en andalús, no? Doncs és el mateix. Sí que hi ha assoc., moltes socials reivindicatives i tal, però sí que n'hi han, sí.

- Què penseu que hauria de canviar a Badia perquè la gent no marxés? Què us ha fet a vosaltres decidir quedar-vos i no marxar?

Perquè la gent hi estigui més bé, falta el tema "lúdic", el famós centre cívic que fa 10 o 15 anys que está amb la construcció parada, es fa a etapes, quan van tenint diners per fer-lo, van fent i tornant a parar perquè se'ls acaben, i això es decebedor, perquè els nanos d'aquí Barberà no tenen RES, RES. Per trobar-se han d'anar als clubs socials, que n'hi ha molts però tots baixos i petitets, o algun bar, o a la Penya Flamenca que potser és el local més gran. Els falta algun cine, teatre o plaça major per poder fer qualsevol activitat. Teòricament, a la plaça major hi ha un projecte de fa temps, que ha de ser una plaça porticada amb uns locals més macos de venda o no sé exactament què, però almenys tenir algo. Tot son "tavernas" però que no et ve de gust d'anar-hi a fer el vermut el diumenge perquè no! Locals d'oci no n'hi ha. Botigues no hi ha. 4 drogueries, un parell de ferreteries i para de comptar. A la que vols algo has de sortir

i ja tens la tendència a anar-te'n. La ciutat et dóna la sensació d'estar tancat.

- i com és que heu estat 20 anys sense marxar?

Oh, perquè som molt còmodes. Això ja és una cosa nostra. Econòmicament, és una vivenda... 400.000 ptes. i clar, pagant el que havíem de pagar (que ho teníem pràcticament pagat), i guanyant el que guanyàvem, teníem per poder viatjar... Ens hem permès altres coses, la veritat. I com que el pis estava ben arreglat, tenia un sol maco, estava ben orientat i no teníem problemes amb la gent que ens envoltava, no ens havíem plantejat massa... I la nostra vida social la hem tingut d'alguna manera solventada perquè hem tingut els nostres amics a Barcelona, i hem continuat sortint amb la colla de tota la vida. Ahir, per exem. vaig venir de Paris amb les meves amigues, les monitores. El pis era barato i ens ha permès tot això.

- Coneixíeu Badia?

Sí. Passa això, hem vingut però hem estat desterrats per dins. Es una altra història, és completament diferent. Venien a casa i deien "oh, quina sort, quin jardí aquí amb gespa i tal!".

- Quines qualitats té Badia?

Els espais oberts, el nostre entorn està molt ben cuidat, teníem un jardiner que pagàvem les 3 escales corresponents, tot amb gespa, els arbres molt bé, aparcament sense problemes... La part de l'urbanització estava bé. I ben comunicat en quant a carreteres i així. No hi havia sorolls, es dormia amb una delícia! Nosaltres quedàvem a la carretera entre Barberà i Badia???, al darrera. A BADIA tothom es queixava d'humitats i nosaltres no. Com a poble, no hi ha un sentiment de tenir ajuntament propi... Administrativament ha estat una parida, perquè, al haver-hi la mancomunitat, no era ni de Cerdanyola ni de BARBERÀ, era un entremig. Per pagar sí, anaves a l'ajuntament corresponent però no veies les millores a la ciutat. O sigui, no era per la ciutat, donaves l'import a un poble que et quedava una mica més lluny i que marginava Badia. I ara que es independent, pràcticament, el terme municipal circumscribeix a (...) Ara i abans, dius a la gent que vius a Badia i et diuen "a Badia? ai no m'ho hagués imaginat mai!" Això margina a la gent. El catalanoparlant, com que és minoria, també es nota.

No ho sé, si es per això o què. Però que han marginat, sí. Han pujat els impostos, l'aigua és extraordinàriament cara. Quan Badia va tenir ajuntament propi, es van començar a fer els jardins, però els han devastat. Hi ha una escola taller hi ho fan a partir de l'escola taller. Hi ha zones més i menys maques, n'hi ha que no tenen abandonadíssim i d'altres, com la nostra zona, que ho tenen molt ben cuidat. Els que ho tenen més bé tenen més consciència que la ciutat és d'ells i sempre té més apreci a lo que té.

La gent passa moltes hores al carrer amunt i avall.

- I si jo us dic "estic buscant pis".

Ah, doncs sí. Ara, et recomanariem que a l'hora de buscar escala, hi ha diferències. A la que et trobes una escala amb gent menys sociable o arreglada, es nota molt. En quant hi ha uns elements que no són cuidadosos poden arribar a amargar. Ara! hi ha pisos molt ben arreglats. Es analitzar punt per punt, i clar, hi ha inconvenients però depèn del que tu pretenguis al anar a viure allí. Si vols una ciutat amb un espai lúdic o cultural bo evidentment et diré no hi vagis. Jo era el tresorer de l'escala i vaig anar a fer el finiquito de l'any per poder fer la Junta nova... Lo que sí és curiós és que el dia que vam anar a la Junta, em va donar la sensació de tancament.

- A nivell d'escola?

Per la guarderia era més pràctic que anés aquí a Barberà, que era una guarderia que ens semblava que tenia les garanties de tot. I com que el nano coneixia altres nanos de Barberà, llavors, al anar tots aquests nanos a Badia perquè els corresponia per zona, i d'allà a Badia a aquí, la diferència amb els nanos es nota molt. El nano, el sistema d'aquesta gent és, arribar el nano i o (...) o te quedas en la calle. Clar, l'Arnau al carrer no hi ha estat pràcticament mai, anava al kiosc... però això d'anar pel carrer, no.

Com que no tenia gaires amics per sortir tampoc... Ara quasi tot el dia estic...

I això es reflexa en la manera de parlar dels nanos. Normalment, el parlar es diferent a nivell de tacos, de tracte, més facilitat d'anar a la grenya... I tot això, si ho hem pogut evitar, doncs bé.

Ens trobàvem que a Badia, per ser municipi propi, a ell li corresponia anar a l'Institut de BAdia, no podia anar a l'Institut de Barberà. Ens vam proposar de fer una mitja trampeta, empadronar-lo aquí... històries d'aquestes. I l'Institut de BAdia a mi no em feia gens de gràcia que hi anés. Sabem que es bastant conflictiu, un nivell d'escolaritat molt baix... Clar, sigui o ni veritat, és una mica... A mi no em faria res anar-hi, ni que hi haguessin navajeros, però clar, portar-hi un fill... potser quan ell tingui la meva edat es podrà enfrontar, però et fa por.

Els diumenges a casa, amb 2 o 3 películes de video.

- Com penseu que pot ser Badia en el futur?

Badia té un pla de 10 vista que la Generalitat li té d'anar ajudant financerament. Després s'ha de valdre dels seus recursos que no sé d'on els treurà perquè no té absolutament cap indústria, no té absolutament cap zona d'expansió... No sé d'on trauran els impostos. Es una ciutat destinada a anar en regressió, i més ara que s'anirà fent vella. Com que els pisos son, en general, d'una qualitat justeta, a mida que passen els

anys, es van degradant més. El que no ha mantingut bé l'escala, es deteriora a una velocitat increïble, i jo crec, que de la manera que ho han deixat, Badia està abocada a tenir molts problemes. Clar, la vida de l'ajuntament és cobrar els impostos de tot el que hi ha allà, i clar, amb 4 botiguetes que hi ha que paguen un mínim perquè són de protecció oficial; els cotxes jo crec que la meitat no deuen estar ni registrats a Badia...

Ni a Badia ni a cap lloc jo crec. No es veu bona perspectiva, no. Perspectives bastant pessimistes financerament. Si es degrada la ciutat, els pisos... i la gent que hi vagi allí... tot en general.

- Ha estat una decisió errònia?

Jo crec que sí, que no tenien res a guanyar. Es que no ho sé si la solució era que fos meitat de Barberà i meitat de Cerdanyola. Si hagués hagut de dependre només de la Generalitat, no ho sé. El fet de no tenir uns ingressos, es trist però real. Si no hi ha diners, no funciona. I cuidado! que hi ha un índex de paro a Badia importantíssim, lo qual vol dir que no paguen impostos ni res. I això repercuteix cap el propi municipi i la seva progressió. Jo no soc massa optimista, no. Que els prometin que els faran una gasolinera, com ja ho han fet, si alguna dia ho arriben a fer, no serà la solució de tota Badia!

- La gent tendeix a marxar?

Sí ara últimament. Ha hagut una seguidilla de canvis. Jo diria que ha estat un fet bastant paral·lel. Quan vam entrar nosaltres que vam ser dels primers, es van anar omplint tots els pisos. Pràcticament, les famílies que hi ha dins, fins fa cosa de... A part del pis del Núñez (amb 30 pisos a l'escala) ha quedat molt estabilitzat. Sempre hi ha hagut moviment i canvi, però sempre han estat els mateixos, però els altres a la nostra escala sempre han estat la mateixa gent. El funcionariat se'n va, tots han demanat trasllats no sé si expressament o perquè s'han hagut d'anar, però tant el carter com el de la Renfe han marxat, l'únic que queda fixo és el policia. I en 4 o 5 anys ha hagut canvis d'uns 10 pisos.

- En quant puguin marxaran?

Marxar -deixem-ho així-. Lo que sí que la gent ha fet molt és reformar els pisos amb ànim de quedar-se. Qui més qui menys ha fet arreglos grans (cuines, labavos...) han invertit molt. La perspectiva es: ara que tenim el piset arreglat, no ens costa res, els fills han marxat o estan a punt de marxar... i ja ens està be per ell i per mi, perquè ja cobren pensions...

BADIA.05

- Cómo ha sido vuestra biografía?

Cuando dijimos de casar-nos, buscábamos piso aquí, pero no se podían comprar los pisos porque ADIGSA no los daba hasta que la gente no se pusiera al corriente de los pagos... un rollo! i nos fuimos a Barberà 4 años sin hacer vida en el piso, haciendo vida en casa de mi madre, porque aquello no me gusta namás que para ir a dar un paseo pero no para vivir, ni Barberà ni la gente que hay en Barberá, porque los vecinos que yo tenía eran de estos que no! i nos compramos este, más grande, más comodidades i nos gusta más.

- Qué diferencias hay entre el piso de Barberà i el de Badia?

Ui! entre el comedor i la cocina de este era todo el piso de allí. Tenía sólo 43m². Y mientras que estábamos solos aun pero cuando nació el niño necesitaba más espacio y se me hizo pequeño. Era un segundo que era un tercero, con unas escaleras muy estrechas, no podía subir con el niño y la compra, nadie ayudaba... Y cuando pude, lié a mi marido y nos vinimos para acá. A parte que el también tenía ganas de venirse porque tiene aquí sus padres, sus hermanos y amistades y pasábamos mas tiempo aquí en Badia que en Barberà.

- Os costó encontrar piso?

No.

- Cuando vinisteis a Badia?

Pues en agosto hizo 2 años que compramos el piso.

- Me explicas la vida cotidiana?

Mi marido se pasa todo el día trabajando, sale a les 7 i hasta las 7, 8, 9 o 10 no viene. Yo compro en el mercado en una tocinería que hay al lado de mi madre aquí en BAdia. Yo solo salgo a comprar fuera cuando voy al Baricentro a comprar polvos de la ropa, aceite i café cuando está de oferta y ya está. Aquí compro lo del día (carne, pan, fruta...) entre el mercado i el DIA.

- Y para dar una vuelta?

A BAdia, de Badia no salimos.

- Y la ropa donde la compráis?

En el mercadillo de los jueves o el Baricentro. A no ser que vaya a Barberà y vea algo que me guste... pero, si no, aquí.

- Continuamos con como se desarrolla la vida cotidiana?

Yo las faenas de casa, un poco de costura que hago, recojo el niño le doy de comer y lo vuelvo a llevar, suerte que lo tengo aquí cerca. Va a la Seguidilla. Tiene 3 años y hace P3.

- Y los fines de semana?

El sábado lo dedico a limpiar y el domingo a comer a casa de mi suegra. Luego, si salimos temprano vamos a dar una vuelta, si no, nos venimos para casa otra vez. No salimos fuera a ningún sitio a no ser que quedemos con mi cuñado para ir a tal sitio. A mi marido no le gusta salir fuera, le gusta estar por aquí i hablar con uno y con otro.

- Si tuvieras que explicar ventajas de vivir en Badia?

Hombre, encuentro que tienes todo muy a mano (ambulatorio, mercado, farmacias) está todo muy llano que no necesitas coche par ir a los sitios, si coges el coche es porque quieres cogerlo pero falta no te hace ninguna. Yo estoy muy a gusto aquí. El mercado no es caro.

- Respecto a Barberà?

Nunca he comprado en Barberà. Y respecto al ambulatorio de Barberà no he tenido ningún problema, cuando tuve al niño todo me lo han llevado muy bien, quejas no tengo ninguna. Quizás haya mejor organización en Barberà que aquí, lo que pasa es que te acostumbras a esto y ya encuentras normal lo que pasa que dices "bueno".

- Si tuvieras que encontrar inconvenientes en Badia?

No lo sé. Como que yo voy a mis cosas escopeteada pues no lo sé. Supongo que los habrá pero...

- Transportes, servicios...?

Los autobuses los veo bien, hay bastantes paradas, aunque yo tampoco cojo el autobús.

- Trabajas?

Aquí en casa, coso para una señora.

- Y tu marido trabaja fuera de Badia?

Sí

- Y que medio de transporte utiliza?

El coche, que por cierto se le ha estropeado...

- Si tuvieras que marchar otra vez de Badia, por qué lo harías?

Yo me marcharía de Badia por motivos de trabajo de mi marido si lo desplazasen, pero por otro motivo ya te digo que no. La

relación con los vecinos es buena. Ahora! igual mañana me mato con una vecina y o se va ella o me voy yo.

- Qué es lo que has visto cambiar en Badia en los últimos 5 años?

Yo no he visto un cambio muy grande. Han hecho un poco de arreglo (jardines...) y muchos desarreglos (el dineral que se han gastado en e centro cívico y está muerto de pena).

- Des de que hay el ayuntamiento de Badia?

Han puestos unas fiestas más, han puesto del Drag que a mi hijo le gusta... pero vaya, no caigo yo en otra cosa desde que está ese señor.

- Habéis participado en las ultimas fiestas mayores?

No. Porque tampoco estaba aquí. Y por la noche tampoco, porque con el niño... Años atrás habíamos salido un ratito.

- Conoces alguna de las assoc. que organiza actos i demás?

No. Bueno, la Peña flamenca sí que la conocía antes, ahora ya no sé quien hay ni dejar de haber. He estado 8 años antes de casarme en un cuadro de baile que había. Allí conocí a mi marido. Un profesor nos daba clase de baile. Pero el grupo se deshizo, luego hubo una profesora dando clases pero se marchó a Sabadell, yo me salí y no he vuelto. Hará como unos 8 años que no he sabido ya nada.

- Hacíais alguna otra actividad a parte del baile?

No, no. Allí no. Sólo se daban clases de baile. Ahora ya no lo sé.

- Alguna otra assoc. como la Coral?

No.

- Lo del baile lo dejaste por el profesor?

No, porque éramos 8. Tres se marcharon a vivir al pueblo, los padres se fueron por motivos de trabajo y claro, se fueron ellas. Otra se casó, otra se fue a Sevilla y las que quedamos dijimos "qué hacemos nosotras aquí como tontas?" y lo dejamos. El profesor me comentó si quería ayudarle y dije que bueno, pero cuando ella se fue a Sabadell ya lo dejé.

- Los dos tenéis la familia aquí?

Yo tengo mi madre i hermana (mi padre hace 1 año y pico que falleció) y el tiene su padre y sus hermanas y hermano. Tengo un primo aquí arriba pero como si no lo tuviera, es como quien tiene un primo en Granada. El no tiene los primos aquí, viven en Barberà.

- No tenéis nadie fuera de Badia con los que mantengáis relación (amigos...)?

Bueno, yo mis hermanos en el Valle Hebron, tengo unos tíos.. pero no mantenemos mucha relación. Con mis cuñados tampoco, aquello de decir "vente a mi casa a cenar" pues no. Yo soy muy independiente, mivo mi vida a mi aire. No me gusta molestar ni que me molesten y mi marido es igual. Si encarta, igual vas por la calle y "súbete a tomar algo" pero no...

- La vida pues familiar y de amigos es pues aquí en Baida?

Sí, sí.

- Si viniera alguno de tus familiares que nunca ha estado en Badia, qué le enseñarías...?

Yo, a mi tía, que vive en Melilla y vino, le enseñamos el ayuntamiento, los colegios, el ambulatorio... porque te pregunta "donde están los médicos?" "donde está el mercado?"... Pero no hay mucha cosa que enseñar en Badia.

- Si le escribieras una carta explicándole donde vives...

Le diría que es un lugar tranquilo, donde puedes ir a pie a todos los lados, se vive bien, las cosas no están relativamente caras...

-La casa de Badia es más grande que la de Barberá?

Sí.

- Si la casa de Badia la pudiésemos llevar a otro lugar, lo harías?

Pues no lo sé. Hombre, a mi me gusta la zona de Sabadell limitando con Barberá que han hecho unos bloques y se ve una zona tranquila, por allí tampoco me desagradaría vivir, pero vaya, por Barberá no. No conozco otro lado así...

- De que estás orgullosa de Badia?

No sé. Que es tranquilo i que el mercado es bastante grande con 50 mil puestos de lo mismo para poder escoger.

- Qué cambiarías?

Que canalicen el río. Si el alcalde me escucha, que lo canalicen porque hace una peste en verano! Pues no cambiaría nada. Poner podrían poner algo pero quitar no quitaría nada. Algún parking como el que han hecho aquí atrás está bastante bien. En frente de donde vive mi madre podrían acondicionarlo un poco. Lo que hace falta es una gasolinera (por ejemplo en el lugar que ocupa el centro cívico que está allí muerto de pena) para no tener que ir a Sabadell a hechar gasolina al coche. El centro cívico se quedó en eso, en una idea.

- Por qué?

Porqué se acabaría el presupuesto, es lo que dice todo el mundo. Yo sé que empezaron y adelantaron mucho pero de la mañana a la noche, plegaron un día y ya no volvieron más lo trabajadores.

- hace cosa de un mes hubo una feria... estuvisteis?

Este año no, el año pasado sí. Me pareció bien. Había exposiciones de cuadros y bastantes cosas. Me gustó. Vi a los chavales como hacían la torre humana esa, pero este año no he ido.

- Sabías que había tantas asociaciones en Badia?

No.

- En este ultimo año, viste que había también una exposición de un partido político?

Sí.

- Sabes lo que ha pasado? Se comenta en el mercado?

No lo sé porque como siempre voy a lo que tengo que ir, siempre voy sola, no hago como otras que se van a tomar el café al mercado, yo hago mis cosas y no paro a hablar con nadie. No he escuchado nada, y si he escuchado, como que es una cosa que no entiendo... No me entero de nada de política, y por más que mi marido me explica, yo no...

- Cómo definirías tu ciudad?

Pues eso, lo que he dicho, tranquilo, si no quieres problemas, no los tienes, si no te los buscas... Porque aquí habrá los típicos gamberros como en todos los sitios. I se vive bien, tranquilo y que todo te pilla a mano. I a quien no le pille bien lo de arriba, le pilla bien lo de abajo, no es como en otros sitios que sólo hay un colegio y una guardería y todo el mundo tiene que ir allí. El mercado es lo único que todos tenemos que ir al mismo, pero como que está en un sitio céntrico a todo el mundo le pilla bien. Y ahora, con los jardines tan bonitos que nos han puesto, se ve mono. De momento, lo están respetando, que yo digo, que ya que lo hacen, que lo respeten. A ver lo que dura.

BREUS REFLEXIONS A NIVELL DE CONCLUSIONS.

Els inicis del present estudi els hem de situar en els plantejaments que l'equip de Serveis Socials de Badia anava fent en les seves reunions, fruit de la realitat que dia darrera dia anaven trepitjant. Posteriorment va ser també l'equip de govern municipal, el que va mostrar el seu interès perquè l'estudi es portés a terme. Tot i que els centres d'interès no eren coincidents, si que hi havia en comú la necessitat de disposar d'un instrument operatiu que permetés, no solament un coneixement sinó també encaminar una política social més global i coordinada.

Tal com es diu en la introducció de l'estudi, es va creure oportú no centrar-se únicament en l'enumeració "de problemes", sinó obrir una perspectiva que ens ajudés a conèixer més el medi humà i que això ajudés positivament a la comprensió del "perquè" a Badia es generava tota una problemàtica i que no podia focalitzar-se exclusivament en la quantificació.

De la mateixa manera que els inicis de l'estudi eren el fruit d'unes reflexions portades a terme per els professionals implicats en els problemes socials de Badia, és lògic que les reflexions-conclusions també siguin, en part, fruit de la lectura de l'estudi que els mateixos professionals han fet de l'estudi i de la posada en comú dels suggeriments que l'estudi ha desvetllat.

No es tracta tant de fer un resum, sinó més aviat de remarcar alguns aspectes que s'han tenir en compte a l'hora de reorientar la política i la dinàmica dels Serveis Socials. No tenim la pretensió de ser exhaustius i possiblement més d'un aspecte s'escaparà, però si que voldríem senyalar els més importants.

- Els Serveis Socials de Badia fa molt temps que funcionen. El procés seguit, no solament abans de la independència de Badia sinó també posteriorment, ha sigut complex amb rutines heretades des dels inicis, els canvis posteriors que tan a nivell d'administració municipal com dels professionals i personal de l'àrea han tingut lloc, ha dificultat enormement trobar una línia "política"

adequada. En el moment actual es comença a perfilar, com a mínim, una bona intenció.

Però cal tenir present que no tot depèn de l'equip de base. El fet de que es perfili una política clara que dinamitzi i estructurï cada dia més els Serveis Socials depèn també dels responsables polítics i tècnics amb una coordinació correcta amb l'equip de base.

- Una de les constatacions positives que es va visquent darrerament, és que es va realitzant un treball "més coordinat entre els diferents professionals de la base." Es molt important que això continuï i es potenciï, sobre tot la "coordinació transversal".

Aquesta transversalitat moltes vegades ve condicionada, i dificultada, per la visió parcialitzada que es té dels Serveis Socials, tant per part dels polítics com per part del poble.

Això demana, per una part un canvi de visió per part dels "polítics", i per altra part una educació de la població que sempre vindrà condicionada per l'imatge que tant des de l'Administració com dels mateixos professionals es vagi construint del que són els Serveis Socials.

- Aquests aspectes que hem apuntat anteriorment són importants sempre. Però donades les característiques peculiars de Badia, segurament que n'accentuen més les necessitats de tenir-les en compte. Fins el moment present, i això encara s'accentua més en les generacions joves, Badia no és un punt de referència per constituir identitat social. No genera sentit de pertinença, tot i que per la seva constitució geogràfica i dinàmica vital hi ha "un control social" molt fort.

Segurament que aquesta realitat de Badia, pot entrar en contradicció amb la imatge de que és una de les ciutats amb "un nombre proporcional d'Associacions més fort que la mitja de Catalunya". Caldria veure si aquest nombre és realment l'exponent d'una dinàmica de vida i relacions socials que abarca a la majoria de la població, o senzillament que es tracta d'un nucli de persones que estan vinculades a diferents associacions.

Badia perd població. Seria convenient comparar les dades de l'estudi que corresponen al cens del 1991 amb les dades del Padró del 1996. Caldria preguntar-se, "qui es queda a Badia?"

A més, s'ha de tenir en compte que per una part important de la població Badia és un lloc de pas. Aquesta dinàmica pot generar, d'aquí a pocs anys com passa en moltes altres zones similars urbanísticament parlant, que la ciutat es converteixi en un refugi de "gent gran". Prova de tot això són el tancament progressiu d'escoles.

Aquesta realitat del col·lectiu humà, que és objecte d'atenció en els Serveis Socials, encara exigeix més uns plantejaments coordinats tant des de les esferes de l'Administració com dels diferents professionals i equips que incideixen directament en aquesta realitat.

Es aquesta coordinació que ajudarà a "reconduir" a la població perquè no es converteixi en "demandants professionals i repetitius".

- Precisament per tot el que anteriorment hem apuntat sobre el funcionament de l'Àrea de Serveis Socials i les peculiaritats de Badia, ha provocat que "el treball social comunitari" sigui encara "una assignatura pendent."

Un treball comunitari que demana no solament tenir contactes amb altres serveis i fer derivacions de casos, sinó "uns plantejaments globals amb els altres agents socials que son presents i treballen a Badia".

- A més de tot el que hem exposat anteriorment, seria molt útil "crear una base de dades", dins de l'Àrea de Serveis Socials. Els professionals que treballen en els diferents àmbits dels Serveis Socials tenen els seus expedients on hi consten les dades dels casos i les persones ateses. Tenir programada una base de dades comuna a tots els diferents àmbits de Serveis Socials, no solament facilitaria el que periòdicament es pogués tenir coneixement de qui ha passat pels serveis, quines són les característiques del col·lectiu, quins són els problemes que s'han presentat i quines són les solucions que s'han donat, sinó que

també facilitaria la "coordinació transversal" anteriorment esmentada i aportaria elements de reflexió de cara a la re-estructuració i a la reprogramació de les diferents actuacions.

- Cal reconèixer que en l'estudi, i concretament en tot el que fa referència a la problemàtica social, hi han mancances notables com és la població afectada per algun tipus de disminució.

El que si creiem que és cert que l'estudi constitueix un marc bàsic i un punt de sortida de posteriors anàlisi de problemàtiques concretes i d'aprofundiment de situacions que en l'estudi queden més que evidents i paleses.